ஸ்ரீ

பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

அருளிச்செய்த

திருவரங்கத்தந்தாதி.

K. S. சடகோபராமாநுஜம்
பட்டீஸ்வரம்

இது,

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

திருவல்லிக்கேணி

வைத்தமாநிதி - முடும்பை

சடகோபராமாநுஜாசாரியர்

இயற்றிய உரையுடன்

சென்னை

கணேச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாவசு௵

விலை அணா ௧௦.

ப்பெருமாளையங்கார் வரலாறு.

வாளதாசரென்கிற திவ்வியகவி † பிள்ளைப்பெருமாளை
ல் திருமங்கையென்னுந் திருப்பதியில் பிராமணவரு
மணவா ணவ சமயத்தில் அவதரித்து, நல்லாசிரியர்பக்கல் தென்
மிழ்தொல்கா ப்பியம் முதலிய அரிய பெரிய இலக்கணநூல்களையும்
கச்செய்யுள்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மற்றைநூல்களையும்
றஓதிஉணர்ந்து, இங்ஙனமே வடமொழியிலும் வேதம் வேதாங்கம்
முதலிய சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவராகி, மற்றும் தமதுஸ்ரீ
வசமயத்திற்குஉரியசம்பிரதாயக்கிரந்தங்களெல்லாவற்றையுங்கற்று
லும் அதிநிபுணராய், அடக்கமுதலிய நற்குணங்களெல்லாம் ஒருங்கே
ப்பெற்று, ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களில்ஆழ்ந்து ஈடுபடுபவராய், திரு
ம்பெரியகோயிலி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற நம்பெரியபெருமாளுடைய
டித்தாமரைகட்கு மிக்கபக்திப்பேரன்புபூண்டு ஒழுகுமவராய் அமர்ந்
தனர். அமருநாளில், அந்நாட்டில் ஆண்டுகொண்டிருந்த § அரசன்,
து நற்குணங்களனைத்தையும் அறிந்து, 'இக்குணங்களெல்லாம் ஒருங்கு
வது அருமை அருமை!' என வியந்து, அவரைத் தனது சம்ஸ்தானத்
வரவழைத்து அவர்க்குத் தனது இராசாங்ககாரியங்களிற் சிறந்த
உத்தியோகங் கொடுத்து, அவரைத் தன் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்
தான்.

அப்பொழுது ஒருநாள், இராசசம்ஸ்தானத்தில் உத்தியோகம் நடத்து
ர்களின் நடுவே தாமும் உடனிருந்து காரியஞ்செய்துவருகிற அவர்,
தோளி லணிந்த உத்தரீயத்தை இரண்டுகையிலுங் கொண்டு 'கிருஷ்ண
ண' என்று தேய்த்தனர். அதுகண்ட பலரும் 'ஐயங்காரே! நீர்
உத்தரீயத்தை இங்ஙனம் ஏன் செய்தீர்?' என வினவ, அவர், 'திரு
ம் பெரியகோயிலில் நம்பெருமாள் திருத்தேரி லெழுந்தருளித் திரு
ஆற்சவங்கண்டருளுகிறபோது அருகுபிடித்த கைப்பந்தத்தின் சுவாலை
தனுற் பற்றியெரிகிற திருத்திரையை அவித்தேன்' என்றார். அது
அவர்கள் 'கோயிலில் நம்பெருமாள் திருத்தேருற்சவங் கண்டருளு
உமக்கு இங்ஙன் எங்ஙனே தெரிந்தது?' என்றுநகைத்து 'ஏதோ இவர்
இவ்வாறு பிரம முண்டாயிருக்கிறது; இது இராசசேவைக்கு மிக
ாதமாகுமே!' என்று அவர்விஷயத்தில் இரக்கமுற்றவர்களாய், நடந்த
தியை அரசனுக்கு அறிவித்தனர். இது நிற்க: கோயிலில் திருத்தேரி
ருத்திரையிற் பந்தத்தின் சுவாலை தாவியெரியும்போது அருகிற் பெரு
சேவித்துநின்ற ஐயங்கார் கைகளால் திரையைத் தேய்த்துத் தீயை
த்திட்டதாக அர்ச்சகர் முதலிய சந்நிதிகைங்கரியபரர்கள் கண்டு
ன தோஷபரிகாரஞ்செய்து திருத்தேருற்சவத்தை நடத்தினார்கள்.
இவ்வரலாறுகளைச் செவியுற்றறிந்த அரசன் ஆச்சரியபரவசனாய்

---

* அழகியமணவாளனென்பது, ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற
மாவின் திருநாமம்; அப்பெருமானுக்கே அடியவராய் ஒழுகியதனால்,
அழகியமணவாளதாசரெனப் பெயர்பெற்றனர்.

† கண்ணபிரானது குழந்தைத்திருநாமமாகிய பிள்ளைப்பெருமாளென்
பெயரை இடப்பெற்ற ஐயங்காரென்று இப்பெயர்க்குப் பொருள் கூறு
ஐயங்காரென்பது, ஸ்ரீவைஷ்ணவப்பிராமணர்க்குக் குறியாய் வழங்கும்.

‡ இவரை 'தென்கலைவைணவர்' என்பர், புலவர்புராணநூலுடையார்.

§ இவ்வரசனைப் பெரியதிருமலைநாயக னென்பர் ஒருசாரார்; அது
கணக்கு துவராது.

ஐயங்காரைநோக்கி 'திருத்தேருற்சவத்திற்கு எங்ஙனே
ஐயங்கார் 'எனக்கு மாநஸாநுபவமே யல்லது கோயிலுக்
என, அரசன் 'ரதோற்சவத்தினன்று நீர் அங்குஇரு
பொய்யோ?' என்ன, அப்போது இவர் உத்தரீயத்தை
என்றுதேய்த்ததுகண்ட சிலர் 'இவர் அப்பொழுது இங்
என்று உண்மைகூற, அரசன் 'நன்று!' என்று அதிசயித்ததுமன்றி
ரவு நித்திரையில் தான் நம்பெருமாள்சந்நிதிக்குப் போனதாகவும்
திருக்காவேரியில் ஐயங்கார் நீராட்டஞ்செய்துநிற்கக் கண்டு அவ
சந்நிதிக்குப்போய்ப் பெரியபெருமாளைச் சேவித்துமீளும்போது ஐயங்
காணாது மயங்கியதாகவுங் கனக்கண்டு, கண்விழித்து, பொழுது விடி
னே ஐயங்காரைவருவித்து, 'நீர் மகாநுபாவரும் நம்பெருமாளுக்கு அ
பக்தருமாக இருக்கின்றதனால், இனி என்னிடம் உத்தியோகஞ்செய்
சிறிதுந்தக்கவரல்லீர்; அடியேன் இதுவரையிலுந் தேவரீர்பெருமை
யாது செய்தஅபராதங்களையெல்லாம் பொறுத்து, அடியனேன் செய்ய
டும் பணிவிடையை நியமித்தருளவேண்டும்' என்று வேண்ட, ஐய
'பெரியகோயிலில் எனக்கு நிரந்தரவாசங் கிடைக்கும்படி செய்யவே
என்ன, அரசன் அன்றுதொடங்கிக் கோயிலில் அவர்க்கு ஓர் இரு
அமைப்பித்து, தளிகைப்பிரசாதமும் அவர்க்குக் கிடைக்குமாறு
அனுப்பிவிட்டனன்.

அவரும், அவ்வாறே எழுந்தருளியிருந்து, **திருவரங்கக்கலம்பகம்**
வரங்கத்தந்தாதி, திருவரங்கத்துமாலை, ஸ்ரீரங்கநாயகரூசல், திருவே
மாலை, திருவேங்கடத்தந்தாதி, அழகரந்தாதி, நூற்றெட்டுத்திருப்பதி
என்னும் *எட்டுநூல்களையும், **பரப்பிரஹ்மவிவேகம்** முதலிய பலநூ
யும் அருளிச்செய்து, பலநாள் வாழ்ந்திருந்தனர்.

இவர், திருவேங்கடமாலை முதலிய நூல்க ளியற்றினதைக் கு
ஒருசாரார் வழங்குவதொரு வரலாறு வருமாறு:—இவர் ஸ்ரீரங்கநா
கே தொண்டராகி அப்பெருமானையன்றிப் பிறிதொருதெய்வத்தை ம
தொழாத மனவுறுதியுடையவராய், அப்பரமன்விஷயமாகவே கலம்ப
அந்தாதியும் மாலையும் ஊசலும் பாடியபொழுது, திருவேங்கடமுடை
இவர்வாயால் தாம் பிரபந்தம் பாடப்பெற விரும்பித் தமது உண்
வத்துடன் இவரது கனவில் தோன்றி 'வேங்கடத்தின் விஷயமாகச் சி
பந்தம்பாடுக' என்று கட்டளையிட, இவர் அதற்கு இணங்காமல் 'அரங்க
பாடின வாயாற் குரங்கனைப் பாடேன்' (திருவேங்கடமுடையானைக் கு
னென்றது, குரங்குகளுடன் மலையில் வாழ்தலால்; "மந்திபாய் வடவே
மாமலை", "வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்றார், ஆழ்வார்க
என்று கூறி மறுக்க, திருவேங்கடமுடையான் எங்ஙனமாயினும் இவர்வ
பாடல்பெற அவாக்கொண்டதுமன்றி, எல்லாத்திருப்பதிகளிலும் எழுந்
யிருக்கின்ற எம்பெருமான் ஒருவனே யென்று இவர்க்குத் தெரிவித்து
கொண்டுள்ள பேதபுத்தியை அகற்றவுங் கருதியதனால், இவர்க்கு உட
கண்டமாலை யென்னுங் கொடியநோய் உண்டாகும்படி செய்ய, அந்த வி
யால் மிகவருந்திய இவர் அதன் காரணத்தை உணர்ந்துகொண்டு அப்
மான்பக்கல் தாம் அபசாரப்பட்ட அபராதம் தீருமாறு உடனே திரு
கடமாலை திருவேங்கடத்தந்தாதி என்னும் பிரபந்தங்களை இயற்றி அப்
மானைத் துதிக்க, அதுபற்றித் திருவுள்ளமுவந்த திருவேங்கடமுடை
உடனே இவரெதிரில் எழுந்தருளிக் காட்சிதந்து அநுக்கிரகிக்க, அத

* இந்த எட்டுநூல்களும், **'அஷ்டப்பிரபந்தம்'** எனவழங்கும்

திருவரங்கத்தந்தாதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மணவாளரவிந்தைமார்நோக்கவிம்மைமறுமையின்மா
மணவாளர்தம்பதம்வாய்த்திடுங்கோயிலில்வந்தவந்த
மணவாளர்பொற்றிருப்பாதாம்புயங்கட்குமாலையென
மணவாளர்சூடும்யமகவந்தாதியைவாசிமினே.

(இதன்பொருள்.) கோயிலில் வந்த - திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளியுள்ள, அந்தம் மணவாளர் - அழகியமணவாளருடைய, பொன் திரு பாத அம்புயங்கட்கு - அழகிய திருவடித்தாமரைகட்கு (உரிய), மாலை என - மாலையாக, மணவாளர் சூடும் - அழகியமணவாளதாசர் சாத்திய, யமகம் அந்தாதியை - இந்த யமகவந்தாதிப்பிரபந்தத்தை, வாசிமின் - (நீங்கள்) படியுங்கள்: (இதனைப்படிப்பீராயின் உங்கட்கு),—இம்மை - இம்மையிலே, மணம் வாள் அரவிந்தைமார் நோக்க - வாசனையையும் ஒளியையுமுடைய செந்தாமரைமலரில் வசிக்கின்ற அஷ்டலக்ஷ்மிகளும் கருணையோடு பார்த்தருள,—மறுமையில் - மறுமையிலே, மா மணவாளர்தம் பதம் வாய்த்திடும் - திருமகள்கணவரான திருமாலினது ஸ்தானம் [ஸ்ரீவைகுண்டம்] தவறாது கிடைக்கும்; (என்றவாறு.)—ஏ - ஈற்றசை.

இது, உலகத்தாரை விளித்து முன்னிலைப்படுத்தி அவர்கட்கு நல்லறிவை உபதேசிக்கிற வாய்பாட்டினால் நூற்சிறப்பையும் பயனையும் வெளியிட்டது. திருவரங்கத்தந்தாதியைப் படிப்பவர்கட்கு இம்மையில் அஷ்டலக்ஷ்மீகடாக்ஷத்தால் சகலஐசுவரியங்களும் குறைவற உண்டாவதுடன் மறுமையில் மீளாவுலகமாகிய பரமபதத்து நிரதிசயப்பேரின்பமும் எளிதிற்கிடைக்குமெனப் பயன்கூறியவாறும். அஷ்டலக்ஷ்மிகள் - ஆதிலக்ஷ்மி, கஜலக்ஷ்மி, தநலக்ஷ்மி, தானியலக்ஷ்மி, வீரலக்ஷ்மி, விஜயலக்ஷ்மி, சந்தாநலக்ஷ்மி, சௌபாக்கியலக்ஷ்மி என்பர்.

ஸ்ரீரங்கத்துக்கு அருகிலுள்ளதும் நிசுளாபுரியென்னும் மறுபெயரையுடையதுமான உறையூரை இராசதானியாகக்கொண்டு அதில்வீற்றிருந்து அரசாளுகிற தர்மவர்மாவின்வம்சத்தவனான நந்தசோழன் வெகுகாலம் பிள்ளையில்லாமலிருந்து ஸ்ரீரங்கநாதனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து அத்தவத்தின் பயனாய் ஒருநாள் தாமரையோடையில் ஒருதாமரைமலரில் ஒருபெண்குழந்தையிருக்கக் கண்டுகளித்து அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுவந்து கமல தா யென்று திருநாமஞ்சாத்தி வளர்த்துவருகையில், மங்கைப்பருவ (ஏ)ந்த அந்தப்பெண் தோழியருடன் உத்தியானவனத்தில் மலர்கொய்து அ(வி)ளாடிவரும்போது, திருமகளின்அம்சமான அப்பெண்மணியை மணம் பா ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பிய ஸ்ரீரங்கநாதன் அதிசுந்தரமூர்த்தியாய் பூ(ர்)ாவதாரமாகக் குதிரைமீதுஏறி வேட்டையாடச்செல்லுகிற வியாஜத் (தா)ல் அவளெதிரில் எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுக்க, மிகஅழகியஅப்பெரு(மா)னைக் கண்டு கமலவல்லி மோகங்கொள்ள, அதனையுணர்ந்த நந்தசோழன் அந்தக்கன்னிகையை ரங்கநாதனுக்கு மிக்கசிறப்போடு மணம்புரிவித்தான்; இங்ஙனம் அழகியவடிவங்கொண்டு மணம்பெற்றுக்கலியாணக்கோலத்தோடு விளங்கியதனால், ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு அழகியமணவாள னென்று ஒருதிருநாமமாயிற்று: (மணம் - விவாகம்; அதனைஆள்பவன் [பெற்றவன்] - மணவாளன்.) முன்னிலும்பின்னழகியபெருமாள், ஆபரணத்துக்குஅழகுகொடுக்கும்

படலைத்துழாய்மார்பினுயிறுபோன்மணிவிளங்க, அரியதானவர்க்கடிந்த ஐம் படையும்புடைதயங்க,........ஆயிரவாய்ப்பாம்பணைமேலறிதுயிலினினிதம ர்ந்தோய்", * "கோலார்ந்தநெடுஞ்சார்ங்கங் கூனற்சங்கம்கொலையாழிகொடுந் தண்டு கொற்றவொள்வாள், காலார்ந்தகதிக்கருடனென்னும் வென்றிக்கடும் பறவை யிவையனைத்தும் புறஞ்சூழ்காப்பச், சேலார்ந்த நெடுங்கழனி சோலை சூழ்ந்த திருவரங்கத் தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளு, மாலோன்" என்றபடி எம்பெருமானுக்குக் குற்றேவல்செய்யும் பரிசனங்களும் எப்பொழுதும் அவ னருகில் விடாதுநின்று அவனதுதிருமேனிக்குப் பாதுகாவல்செய்பவரு மான ஸ்ரீசேனைமுதலியாரும், திவ்வியபஞ்சாயுதமூர்த்திகளுமே, அப்பெரு மானதுதோத்திரமாகத் தாம்செய்யும் அந்தாதிக்கு நேரும் இடையூறுகளை நீக்கிப் பாதுகாப்ப ரென்றுகொண்டு, அவர்களை இவ்வந்தாதிக்குக் காப்பு என்றார். ஸ்ரீவைஷ்ணவசமயத்தவரான இந்நூலாசிரியராற் கூறப்பட்ட இக் காப்புச்செய்யுள், அந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினதுதொண்டர்கட்குத்தலைவரான சேனைமுதலியாரையும், அத்திருமாலின் ஐம்படையையுங் குறித்த தாதலால், வழிபடுகடவுள்வணக்கம் ஏற்புடைக்கடவுள்வணக்கம் என்ற வகையிரண்டில் வழிபடுகடவுள்வணக்கமாம். அடுத்த நான்குசெய்யுள்களும் இவ்வாறே. தம் தமதுமதத்துக்குஉரிய கடவுளை வணங்குதலேயன்றி அக்கடவுளினடியார் களை வணங்குதலும் வழிபடுகடவுள்வணக்கத்தின்பாற்படு மென அறிக.

சேனையர்கோன் - பரமபதத்திலுள்ள நித்தியமுக்தர்களின் திரளுக்கும் மற்றவுலகங்களிலுள்ள திருமாலடியார்கட்கும் தலைவராதலாற் சேனைமுதலி யாரென்றும் சேனைத்தலைவரென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற விஷ்வக்ஸேநர். தம் மைச்சரணமடைந்தவர் தொடங்குந் தொழில்கட்கு வரும் விக்கினங்களை [இடையூறுகளை]ப் போக்குதலாலும், தம்மையடையாது அகங்கரித்தவர் கட்கு விக்கினங்களை ஆக்குதலாலும் விக்நேசுவரரென்று பெயர்பெற்றவ ரான விநாயகர் இவரது அம்சத்தைச் சிறிதுபெற்றவரே யாதலால், இவரை முதற்காப்பாகக் கொள்ளுதல் சாலும். † "ஆளி லமர ரரங்கேசர்சேவைக் கணுகுந்தொறுங், கோளில் திரளை விலக்கும் பிரம்பின் கொனை படலால், தோளி லடித்தழும்புண் டச்சுரர்க்கு" என்றபடி திரள்விலக்குதற்பொருட்டும், எம்பெருமானதுஆணையைத் தான் கொண்டு நடத்துதற்கு அறிகுறியாகவும் இவர் கையிலே பொற்செங்கோலேந்திநிற்பர். இவர்கையில் 'ஆழி' என்றது, எம்பெருமானிடம் இவர்பெற்றுள்ள அதிகாரத்துக்கு அறிகுறியான முத்தி ரைமோதிரத்தை. திருமாலின் பஞ்சாயுதங்களுள் சக்கரம் - சுதர்சநமென் றும், சங்கம்-பாஞ்சஜந்ய மென்றும், கதை - கௌமோதகி யென்றும், வாள்- நந்தக மென்றும், வில் - சார்ங்க மென்றும் பெயர்பெறும். இவை[illegible]வுள்திருவ நிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலநஞ் செய்யுங் கருவியாய்ச் சிறத்தலால், [illegible] பெருமா[illegible] காப்பாகக் கொண்டார். [illegible] றவற்-சே[illegible]

சூரியனது தேர் சம்வற்சரரூபமான ஒற்றைச்சக்கரமுடையதென்று புராணம் கூறும். வெய்யவன் - உஷ்ணகிரணமுடையவன்; வெம்மையென் னும் பண்பினடியாப் பிறந்த பெயர். இங்கு 'உலகேழ்' என்றது, ஜம்பு பில க்ஷம் குசம் கிரௌஞ்சம் சாகம் சால்மலி புஷ்கரம் என்ற ஏழுதீவுகளை. இங்கு 'உலகு' என்றது, உயிர்களின்மேல் நிற்கும். காராழிவண்ணம் - மேக மும் கடலும் போன்ற திருநிறமெனினுமாம். பெருமாள்=பெருமான்: பெரு மையையுடையவர்; இதில், பெருமை யென்ற பகுதி ஈற்றுஐகாரம்மாத்திரம்

---

* பெருமாள்திருமொழி, முதல்திருப்பதிகம் - அ.

† திருவரங்கத்துமாலை - அகூ.

கெட்டு, பெரும் என நின்றது; 'ஆன்' என்ற ஆண்பால்விகுதி 'ஆள்' என ஈறு திரிந்தது; 'ஆள்' என்ற பெண்பால்விகுதியே சிறுபான்மை ஆண்பாலுக்கு வந்ததென்றலும் ஒன்று: அன்றி, பெருமையையாள்பவனெனக் கொண்டால், ஆள்என்ற வினைப்பகுதி கருத்தாப்பொருள்விகுதி புணர்ந்துகெட்டதென வேண்டும். பெருமாளந்தாதி என்ற தொடரில் தொக்குநின்ற ஆறும்வேற்றுமையுருபின் பொருளாகிய சம்பந்தம் - விஷயமாகவுடைமை; விஷ்ணுபுராணம், விநாயகரகவல் என்பவற்றிற் போல. நாந்தகம் - நந்தக மென்பதன் விகாரம். ஆழி என்ற சொல் - தேர்ச்சக்கரம் மோதிரம் சக்கராயுதம் என்ற பொருள்களில் வட்டவடிவுடைய தென்றும், கடலென்றபொருளில் ஆழ்ந்துள்ள தென்றும் காரணப்பொருள்படும்; இனி, கடலென்றபொருளில் பிரளயகாலத்து உலகங்களை அழிப்ப தென்றும், சக்ராயுதமென்ற பொருளில் பகைவர்களையழிப்ப தென்றும் கொள்ளலு மொன்று. 'ஓர்ஆழி' என்றது - ஒற்றைச்சக்கரமுடைய தேருக்கு, பண்புத்தொகையன்மொழி.

இச்செய்யுளில் ஆழி என்ற ஒருசொல் அடிதோறும் வேறுபொருளில் வந்தது, **சொற்பின்வருநிலையணி.** இப்பொருளணியோடு **திரிபு** என்னும் சொல்லணியும் அமைந்திருத்தல் காண்க. (திரிபாவது - ஒவ்வோரடியிலும் முதலெழுத்துமாத்திரம் வேறுபட்டிருக்க, இரண்டுமுதலிய பலஎழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள்வேறுபடுவது.) இவ்விரண்டணியும் பேதப்படாமற் கலந்துவந்தது, **கலவையணி.** (௧)

[பன்னிரண்டுஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்.]

உ. வையம்புகழ்பொய்கைபேய்பூதன்மாறன்மதுரகவி
யையன்மழிசைமன்கோழியர்கோனருட்பாண்பெருமாண்
மெய்யன்பர்காற்பொடிவிண்டுசித்தன்வியன்கோதைவெற்றி
நெய்யங்கைவேற்கலியன்றமிழ்வேதநிலைநிற்கவே.

(இ - ள்.) வையம் புகழ் - உலகத்தவர்களாற்புகழப்படுகிற, பொய்கை-பொய்கையாழ்வாரும், பேய்-பேயாழ்வாரும், பூதன்-பூதத்தாழ்வாரும், மாறன்-நம்மாழ்வாரும், மதுரகவி ஐயன் - மதுரகவியாழ்வாரும், மழிசை மன்-திருமழிசையாழ்வாரும், கோழியர் கோன் - குலசேகராழ்வாரும், அருள் பாண் பெருமாள் - (நம்பெருமாளின்) விசேஷகடாக்ஷம் பெற்ற திருப்பாணாழ்வாரும், மெய் அன்பர் கால் பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும், விண்டு சித்தன் - பெரியாழ்வாரும், வியன் கோதை - பெருமையையுடைய ஆண்டாளும், வெற்றி நெய் வேல் அம் கை கலியன்-சயம்பொருந்தியதும் நெய்பூசியதுமான வேலாயுதத்தை யேந்திய அழகிய கையையுடைய திருமங்கையாழ்வாரும் ஆகிய பன்னிரண்டுஆழ்வார்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, தமிழ் வேதம் - திரவிடவேதமாகிய (நாலாயிர) திவ்வியப்பிரபந்தங்கள், நிலை நிற்க - (எக்காலத்தும் அழிவின்றி உலகத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கக்கடவன; (எ - று.)

ஆசீர்வாதம்[வாழ்த்து], நமஸ்காரம்[வணக்கம்], வஸ்துநிர்த்தேசம்[தலைமைப்பொருளுரைத்தல்] என்ற மூவகை மங்களங்களுள், இது, வாழ்த்தாம். ஆழ்வார்களால் வெளியிடப்பட்ட திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் சொற்பொருட்கருத்துக்கள் அமைய அப்பிரபந்தங்கள்போலச் செய்யப்படுவது இத்திருவரங்கத்தந்தாதி யாதலால், இந்நூலின் இக்காப்புச்செய்யுளை ஏற்புடைக்கடவுள்வாழ்த் தென்றும் கொள்ளலாம்.

வையம் - இடவாகுபெயர். 'வையம்புகழ்' என்ற அடைமொழியை எல்லாஆழ்வார்கட்கும் கூட்டலாம். இனி, வையம்புகழ் பொய்கை *"வை

---

* இயற்பா, முதல்திருவந்தாதி - ௧.

யங் தகளியா" என்றுதொடங்கிப் பிரபந்தம்பாடி (எம்பெருமானை)த் துதித்த
பொய்கையாழ்வா ரெனினுமாம்; அவ்வுரைக்கு, வையம்என்பது-அவர்பாடிய
முதல்திருவந்தாதிக்கு முதற்குறிப்பு. * "பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார்
புகழ்மழிசை, யைய னருள்மாறன் சேரலர்கோன்-துய்யபட்ட,நாத னன்பர்
தாட்டுளி நற்பாண னன்கலியன், ஈதிவர்தோற்றத்தடைவா மிங்கு" என்றபடி
திருவவதாரக்கிரமத்தால் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் மழிசைப்பிரான்
மாறன் குலசேகரர் பெரியாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடி திருப்பாணர் திரு
மங்கையாழ்வார் என முறைப்படுத்தி, பெரியாழ்வாரது திருமகளான ஆண்
டாளையும் நம்மாழ்வாரது சிஷ்யரான மதுரகவியையும் ஈற்றில் வைத்தாயி
னும், ஆண்டாளைப் பெரியாழ்வாரையடுத்தும் மதுரகவியை நம்மாழ்வாரை
யடுத்தும் வைத்தாயினும் கூறுவதே முறையாயினும், இங்குச் செய்யுள்
நோக்கி முறைபிறழவைத்தார்.

பொய்கை - குளம்; பொற்றாமரைப் பொய்கையில் திருவவதரித்த ஆழ்
வாரை 'பொய்கை' என்றது, இடவாகுபெயர். இனி, உவமவாகுபெயராய்,
ஊர்நடுவேயுள்ள குளம்போல எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுப்பவ ரெ
ன்றுமாம். பேய் - உவமையாகுபெயர்: உலகத்தவராற் பேய்போலஎண்ணப்
படுபவர்; அல்லது, அவர்களைத் தாம்பேய்போல எண்ணுபவர்: † "பேயரே
யெனக்கியாவரும் யானுமோர், பேயனே யெவர்க்கும் இதுபேசி யென், ஆ
யனே யரங்கா வென்றழைக்கின்றேன், பேயனாயொழிந்தே னெம்பிரானுக்
கே" என்ற கொள்கைப்படி, இவர் பகவத்பக்தியாற் பரவசப்பட்டு, நெஞ்சழி
தல் கண்சுழலுதல் அழுதல் சிரித்தல் தொழுதல் மகிழ்தல் ஆடுதல் பாடுதல்
அலறுதல் முதலிய செய்கைகளையே எப்பொழுதும் கொண்டு, காண்பவர்
பேய்பிடித்தவரென்னும்படி யிருந்ததனால், பேயாழ்வாரென்று பெயர்பெற்
றனர். பூதன் - எம்பெருமானையறிதலாலே தமதுஉளனாகையை யுடையவரா
தலால், இவர்க்கு, பூதனென்று திருநாமம்: "பூஸத்தாயாம்" என்றபடி ஸத்
தையென்னும் பொருள்கொண்ட பூ என்னும் வடமொழிவினையடியினின்று
பிறந்த பெயராதலால், பூதன் என்பதற்கு - ஸத்தை [உள்ளவனாயிருக்கை]
பெறுகின்றவ னென்று பொருளாயிற்று. இனி, இத்திருநாமத்துக்கு - உல
கத்தவரோடு சேராமையாற் பூதம்போன்றவரென்று பொருளுரைத்தல் சம்
பிரதாயமன்று. நம்மாழ்வார்க்கு அநேகம்திருநாமங்கள் இருப்பினும், அவற்
றில் 'மாறன்' என்பது, முதலில் தந்தையார்இட்ட குழந்தைப்பெயராதலால்,
அதில் ஈடுபட்டு அப்பெயரினாற் குறித்தார். பிறந்தபொழுதே தொடங்கி அழு
தல் பாலுண்ணுதல்முதலியனசெய்யாமல் உலகநடைக்கு மாறாயிருந்ததனால்,
சடகோபர்க்கு 'மாறன்' என்று திருநாமமாயிற்று. வலிய வினைகட்கு மாறாக
இருத்தலாலும், அந்நியமதஸ்தர்களை அடக்கி அவர்கட்குச்சத்துருவாயிருத்த
லாலும், பாண்டியநாட்டில்தலைமையாகத்தோன்றியதனாலும் வந்த பெயரெ
ன்றலும் உண்டு. மதுரகவி-இனிமையான பாடல் பாடுபவர். மழிசை - ...
திருமழிசையென்று வழங்குகிற மஹீஸாரக்ஷேத்திரத்தில் திருவவதரித்த
பெரியோன்; இது, தொண்டைநாட்டி லுள்ளது. கோழியர்கோன் - கோழி
யென்னும்ஒருபெயருடையஉறையூரி லுள்ளார்க்குத் தலைவர்; உறையூர்-சோழ
நாட்டிராசதானி. சேரநாட்டரசரான குலசேகராழ்வார் திக்விஜயஞ்செய்த
போது சோழராசனை வென்று கீழ்ப்படுத்தி அந்நாட்டுக்குந் தலைமைபூண்டத
னால், 'கோழியர்கோன்' எனப்பட்டனர். ‡ "கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன்

---

* உபதேசரத்தினமாலை - ௪.

† பெருமாள்திருமொழி, மூன்றாந்திருப்பதிகம் - ௮.

‡ பெருமாள்திருமொழி, இரண்டாந்திருப்பதிகம் - ௧0.

கோழிக்கோன் குலசேகரன்" என்றதனால், இவர் தமிழ்நாடுமூன்றுக்குந் தலைமைபூண்டமை விளங்கும். முற்காலத்து ஒருகோழி நிலமுக்கியத் தால் அயல்நாட்டியானையோடு பொருது அதனைப்போர்தொலைத்தமை கண்டு அந்நிலத்துச்செய்த நகரமாதலின், 'கோழி' என்று உறையூர்க்குப் பெயரா யிற்று. இனி, குலசேகராழ்வார்அரசாட்சிசெய்தஇடமானகோழிக்கூடென்ற ...ரநாட்டுஇராசதானி (நாமைக்தேசேநாமக்கிரகணத்தால்) கோழியெனப் பட்ட தென்றலுமொன்று. பாண்பெருமாள் - வீணையுங்கையுமாய்ப் பெரிய பெருமாள்திருவடிக்கீழே நிரந்தரசேவை பண்ணிக்கொண்டு பாட்டுப்பாடிப் புகழ்பவர்; பாண் - இசைப்பாட்டு; அதற்குத்தலைவர், பாண்பெருமாள்; இவர் நம்பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியழகில் ஈடுபட்டு அதனை அடிமுதல் முடிவரை அநுபவித்து அப்பெருமாளாற் கொண்டாடியழைக்கப்பெற்று அப்பெருமாளின்திருவடிகளிலே ஐக்கியமடைந்ததனால், 'பெருமாள்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவர்; * "சீரியநான்மறைச் செம்பொருள் செந்தமிழா லளித்த, பாரியலும் புகழ்ப் பாண்பெருமாள்," † "காண்பனவு முரைப்பனவு மற்றொன்றின்றிக் கண்ணனையேகண்டுரைத்தகடியகாதற், பாண்பெருமாள்" என்பன காண்க. உறையூரில் அயோநிஜராய் நெற்பயிர்க்கதிரில் அவதரித்து, பஞ்சமசாதியிற் பாணர்குலத்திற் பிறந்தானொருவன் வளர்க்க வளர்ந்து யாழ்ப்பாடலில் தேர்ச்சிபெற்று மகாவிஷ்ணுபக்தரான இவர், ரங்கநாதனுக்குப் பாடல்திருத்தொண்டுசெய்யக் கருதி, தாம் தாழ்ந்தகுலத்தில்வளர்ந்தவ ராதலால் உபயகாவேரிமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீரங்கதிவ்யக்ஷேத்திரத்தில் அடியிடு தற்குந்துணியாமல் தென்திருக்காவேரியின் தென்கரையில் திருமுகத்துறைக்கு எதிரிலே யாழுங்கையுமாக நின்றுகொண்டு நம்பெருமாளைத் திசைநோக்கித் தொழுது இசைபாடி வருகையில், ஒருநாள், நம்பெருமாள் தமக்குத்தீர்த்தகைங்கரியஞ்செய்பவரான லோகசாரங்கமகாமுனியின் கனவில்தோன்றி 'நமக்கு நல்லன்பரான பாண்பெருமாளை இழிவாக நினையாமல் நீர் சென்று தோள்களில்எழுந்தருளப்பண்ணிவாரும்' என்று நியமிக்க, அவரும் அங்ஙனமே சென்று பாணரை அரிதில்இசைவித்துத் தோளில் எடுத்துக்கொண்டு வந்து சேர்க்க, அம்முனிவாகனர் அணியரங்கனைச்சேவித்து அவனடியிலமர்ந்தனர்; இங்ஙனம் விசேஷகடாக்ஷம் பெற்றமைபற்றி, 'அருட்பாண்பெருமாள்' என்றார். ஐயன்-ஆர்யன்: பூசிக்கத்தக்கவன்; அந்தணன்; ஆசாரியன்.

மெய்யன்பர்தாற்பொடி - உள்ளும்புறமும் ஒத்துத் தொண்டுசெய்யும் மெய்யடியாரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திருவடித்தூளிபோல அவர்கட்குக் கீழ்ப்படிந்து அடிமைபூண்டு ஒழுகுபவராதலால், இவர்க்கு, தொண்டரடிப்பொடி யென்று திருநாமம். இளமைதொடங்கி எப்பொழுதும் தமது சித்தத்தை விஷ்ணுவினிடத்திலே செலுத்தி ‡ "மார்வமென்பதோர்கோயிலமைத்து மாதவனென்னுந் தெய்வத்தை நாட்டி" என்னும்படி அப்பெருமானை மனத்திலே நிலைநிறுத்தித் தியானித்துவந்ததனால், விஷ்ணுசித்தர் என்று பெரியாழ்வார்க்குப் பெயர். கோதை - மாலை; எம்பெருமானுக்கு மாலைபோல மிகஇனியளாயிருப்பவள்: அல்லது, எம்பெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்தற்காகத் தனதுதந்தையார் அமைத்துவைத்த பூமாலையை அவர்இல்லாதசமயத்தில் தான் சூடிக்கொண்டு அழகுபார்த்துப் பின்பு கொடுத்தவள்; அன்றி, எம்பெருமானுக்குப் பாமாலை சூட்டினவள். § "ஆழ்வார்கள்தஞ் செயலை

---

* இராமாநுசநூற்றந்தாதி - கக.

† தேசிகப்பிரபந்தம், அம்ருதாஸ்வாதிநீ - ருடு.

‡ பெரியாழ்வார்திருமொழி, முப்பத்தைந்தாந்திருப்பதிகம் - ரு.

§ உபதேசரத்தினமாலை - உச.

விஞ்சிநிற்குந் தன்மையளாய்ப், பிஞ்சாய்ப்பழுத்தாளை யாண்டாளை” என்றபடி ஞானபக்தியாதிகளில் ஆழ்வார்களனைவரினும் மிகவிஞ்சியிருத்தல், மிக்க இளமையிலேயே பரமபக்தியை இயல்பாகக்கொண்டமை முதலிய சிறப்புக்களை யுடைமையால், ‘வியன்கோதை’ என்றார். கலியன் - மிடுக்குடையவன். சோழராசன்கட்டளைப்படி மங்கைநாட்டுக்குஅரசராகிய இவர் குமுதவல்லியென்னுங் கட்டழகியை மணஞ்செய்துகொள்ளும்பொருட்டு அவள்சொற்படி நாள்தோறும் ஆயிரத்தெட்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து வருகையில், கைப்பொருள்முழுவதுஞ் செலவாய்விட்டதனால் வழிபறித்தாகிலும்பொருள்தேடிப்பாகவததீயாராதநத்தைத் தடையறநடத்தத் துணிந்து வழிச்செல்வோரைக் கொள்ளையடித்து வரும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவரையாட்கொள்ளக்கருதித் தாம் ஒருபிராமணவேடங்கொண்டு பலஅணிகலங்களைப்பூண்டு மணவாளக்கோலமாய் மனைவியுடனே இவரெதிரில் எழுந்தருள, இவர் கண்டு களித்து ஆயுதபாணியாய்ப் பரிவாரத்துடன்சென்று அவர்களை வளைந்து வஸ்திரஆபரணங்களையெல்லாம் அபகரிக்கையில், அம்மணமகன்காலிலணிந்துள்ள மோதிரமொன்றைக் கழற்றமுடியாமையால் அதனையும் விடாமற் பற்களாலே கடித்துவாங்க, அம்மிடுக்கைநோக்கி எம்பெருமான், இவர்க்கு ‘கலியன்’ என்று ஒருபெயர்கூறினன் என உணர்க. தமிழ்வேதம் - வேதங்களின் சாராம்சமான கருத்து அமையப் பாடிய தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள். வியன் - உரிச்சொல்; வியல்என்பதன் விகாரமுமாம். நெய்வேல் - பகைவரது நிணம் தோய்ந்த வேலுமாம். (உ)

[குருபரம்பரை.]

ங. சீதரன்பூமகள்சேனையர்கோன்றென்குருகைப்பிரா
னாதமுனியுய்யக்கொண்டாரிராமர்நல்லாளவந்தா
ரேதமில்வண்மைப்பராங்குசதாசரெதித்தலைவர்
பாதமடைந்துய்ந்தவாழ்வானெம்பார்பட்டர்பற்றெமக்கே.

(இ - ள்.) சீதரன் - (பரமாசாரியனான) திருமாலும், பூமகள் - (அத்திருமாலினது சிஷ்யையான) திருமகளும், சேனையர்கோன்-(அப்பெரியபிராட்டியாரின் சிஷ்யரான) சேனைமுதலியாரும், தென் குருகை பிரான்-(அச்சேனைத்தலைவரது சிஷ்யரான) அழகியதிருக்குருகூரில் அவதரித்த தலைவராகிய நம்மாழ்வாரும், நாதமுனி - (அச்சடகோபரது சிஷ்யரான) ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும், உய்யக்கொண்டார் - (அந்நாதமுனிகளின் சிஷ்யரான) உய்யக்கொண்டாரும், இராமர் - (அவருடைய சிஷ்யரான) ராமமிச்ரரென்னுந் திருநாமமுடைய மணக்கால்நம்பியும், நல் ஆளவந்தார்-(அவரது சிஷ்யரான) ஞானங்கனிந்த நலங்கொண்ட ஆளவந்தாரும், ஏதம் இல் வண்மை பராங்குசதாசர்-(அவர்சிஷ்யரான) குற்றமில்லாத உதாரகுணமுள்ள பெரியநம்பியும், எதி தலைவர் - (அவர்சிஷ்யரான) யதிராஜராகிய ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், பாதம் அடைந்து உய்ந்த ஆழ்வான் - (அவருடைய) திருவடிகளைச் சரணமடைந்து நல்வாழ்வுபெற்ற கூரத்தாழ்வானும், எம்பார் - (அவ்வாழ்வான்போலவே பாஷ்யகாரர்க்கு அதிஅந்தரங்கசிஷ்யரான) எம்பாரும், பட்டர் - (கூரத்தாழ்வானுடைய குமாரரும் எம்பாரதுசிஷ்யருமான) பட்டரும், (ஆகிய இவர்கள்), எமக்கு பற்று - எமக்குத் தஞ்சமாவர்; (எ - று.)

இந்நூலாசிரியர்க்குப் பட்டர் ஸ்வாசாரிய ராதலால், குருபரம்பரையில் அவரளவே கூறலாயிற்று. சீதரன்முதல் பட்டரீறாகச் சொல்லும் குருபரம்பரைக்கிரமத்தில் எதித்தலைவர்க்குப்பின்னேஎம்பார்க்குமுன்னே கூரத்தாழ்வானை வைக்கவேண்டிய அவசிய மில்லையாயினும், ஸ்வாசாரியரான பட்டர்

க்குக் கூரத்தாழ்வான் திருத்தமப்பனு ராதல்பற்றியும், தம்குலமுதல்வரான திருவரங்கத்தமுதனுர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடையதிருவடிகளில் ஆசிரயித்தற்குக் கூரத்தாழ்வான் புருஷகாரராய் நின்றமைபற்றியும், அவ்வாழ்வானை இடையிலே நிறுத்தினுர். இது, இந்நூலாசிரியருடைய குலகுருபரம்பரை யென்க. அன்றியும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரரதுநியமனத்தின்படி சென்று பட்டர்க்கு த்வயோபதேசஞ்செய்து ஆசாரியராகி அவர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும், திருவாய்மொழிமுதலான கிரந்தங்களையும், அவற்றின் வியாக்கியானங்களையும் அருளினவர், எம்பார்: பட்டர்க்கு ஜாதகரும நாமகரண சௌளோபநயநாதிகளையும், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகிரந்தங்களையும் அருளினவர், திருத்தந்தையாரான கூரத்தாழ்வான்; ஆதலால், ஆழ்வானையும் பட்டர்க்கு ஆசாரிய ரென்றல் ஒருவாறு அமையும்.

ஸ்ரீதரன் - வடசொல்; திருமகளைத் (திருமார்பில்) தரிப்பவன். பூமகள்- (மலர்களிற் சிறந்ததான) தாமரைமலரில் வாழும் மகள். தென் குருகை - தெற்கிலுள்ள குருகூ ரெனினுமாம்; இது, தென்பாண்டிநாட்டி லுள்ளது: ஆழ்வார்திருநகரியென வழங்கும். நாத முனி-தலைவராகிய முனிவர்: யோகீசுவரர். முநி-மநநசீலன்; ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய 'நாதன்' என்ற திருநாமத்தை வகித்து நம்மாழ்வாரால் தமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களை அடைவே எப்பொழுதும் மநநம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற அந்தண ராதலால், நாதமுனி யென்று பெயர்வழங்கலாயிற்று என்பதையும் உணர்க. உய்யக்கொண்டார்-மணக்கால்நம்பிமுதலியபலரையும்உய்யுமாறுஆட்கொண்டவர்; அன்றி, நாதமுனிகளால் உய்வுபெற ஆட்கொள்ளப்பட்டவ ரெனினுமாம். மணக்கா லென்கிற ஊரில் திருவவதரித்தவ ராதலால் மணக்கால் நம்பி யென்று திருநாமம்பெற்ற ஆசாரியரது இயற்பெயர், ராமர் என்பது: கடவுளின்பெயரை அடியார்கட்குஇடுதல், மரபு. நாதமுனிகளின் பேரனுரான யமுனைத்துறைவர் இளமையிலே ராஜபுரோகிதனும் மகாவித்வானுமான ஆக்கியாழ்வானேடு வாதஞ்செய்யத் தொடங்கியபோது இராசபத்தினியானவள் 'இவர் தோற்கமாட்டார்' என்று அரசனுக்குஉறுதிகூற, அரசன் அதனை மறுத்து, 'நமது ஆக்கியாழ்வான் தோற்முல் இவர்க்குப் பாதிஇராச்சியம் தருவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்ய, உடனே நடந்த பலவகைவாதங்களிலும் யமுனைத்துறைவரே வெற்றியடைய, அதுகண்டு தனதுபிரதிஜ்ஞை நிறைவேறினமைபற்றி மகிழ்ச்சிகொண்ட இராசமகிஷி 'என்னை யாளவந்தவரோ!' என்றுகொண்டாடியதனுல், இவர்க்கு 'ஆளவந்தார்' என்று திருநாமமாயிற்று. பெரியநம்பியின் மறுபெயரான பராங்குசதாசரென்பது, பராங்குசரென்னும் ஒருதிருநாமத்தையுடைய நம்மாழ்வாரது அடியவ ரென்று பொருள்படும். இவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் மந்த்ரரத்நத்தையும் அருளி அவரை நம்தரிசநப்பிரவர்த்தகராம்படி செய்திட்ட சிறப்புத் தோன்ற, இவர்க்கு 'ஏதமில்வண்மை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இங்கு வண்மை, கைம்மாறு கருதாது மந்திரோபதேசஞ் செய்தல்; அதற்கு ஏதமின்மை,நூல்முறைமைக்கும்சிஷ்டாசாரத்துக்கும்சிறிதும்வழுப்படாமை. எதித்தலைவர் - சந்யாசிசிரேஷ்டர். யதி என்ற வடசொல், எதியென விகாரப்பட்டது: யந்திரம் - எந்திரம், யமன் - எமன், யஜ்ஞம் - எச்சம், யது - எது, யஜுர் - எசுர் என்பனபோல. ஆழ்வான் - எம்பெருமானுடைய குணகணங்களில் ஆழ்ந்து ஈடுபடுபவர். கூரமென்கிற தலத்தில் அவதரித்தவராய், அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற எம்பெருமானுடைய 'ஆழ்வான்' என்ற திருநாமத்தை வகித்தவ ராதலால், 'கூரத்தாழ்வான்' என்று வழங்குகிற பெயர் இங்கு நாமைகதேசேநாமக்ரஹணத்தால் 'ஆழ்வான்' எனப்பட்டதென்றும் கொள்க. ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கோவிந்தபட்டருடைய வைராக்கியத்தைக்

கண்டு அவர்க்குச் சந்யாசாச்சிரமந் தந்தருளித் தமது திருநாமங்களிலொன்ருன எம்பெருமானு ரென்ற பெயரை அவர்க்குச்சாத்த, அவர் அப்பெரும்பெயரைத்தாம்வகிக்க விரும்பாதவராய் 'தேவரீர்க்குப் பாதச்சாயையாயிருக்கிற அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருநாமச்சாயையே அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பாஷ்யகாரரும் அப்பெயரையே சிதைத்து எம்பார் என்று பெயரிட்டருளினர். பண்டிதர்க்கு வழங்குகிற 'பட்டர்' என்ற பெயர் - கூரத்தாழ்வானுடைய குமாரர்க்குச் சிறப்பாகவழங்கும். எம்பெருமானுரால் நாமகரணஞ்செய்தருளப்பெற்றவர், இவர். பற்று-பற்றுக்கோடு, ரக்ஷகம். எமக்கு என்ற தன்மைப்பன்மை, ஸ்ரீவைஷ்ணவரனைவரையும் உளப்படுத்தியது; கவிகட்குஉரிய இயற்கைப்பன்மையுமாம். (௩)

[எழுபத்துநான்கு சிங்காசநாதிபதிகள்.]

௪. திருமாலையாண்டான்றிருக்கோட்டிநம்பிதிருவரங்கப்
பெருமாளரையர்திருமலைநம்பிபெரியநம்பி
யருமால்கழல்சேரெதிராசர்தாளிற்சிங்காதனராய்
வருமாரியர்களெழுபத்துநால்வரென்வான்றுணையே.

(இ - ள்.) திருமாலையாண்டான்—, திருக்கோட்டிநம்பி—, திருவரங்கப்பெருமாளரையர்—, திருமலைநம்பி—, பெரியநம்பி—, (என்பவர்களுடைய), அரு மால் கழல்-அருமையான சிறந்த திருவடிகளை, சேர்-அடைந்த, எதிராசர் - எம்பெருமானுருடைய, தாளின்-திருவடிசம்பந்தத்தால், சிங்காதனர் ஆய் வரும் - ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளாய் விளங்குகிற, ஆரியர்கள் எழுபத்து நால்வர் - ஆசாரியர்கள் எழுபத்துநான்குபேரும், என் வான் துணை-எனக்குச் சிறந்த துணையாவர்; (எ - று.)

முதலிரண்டடியிற்குறித்த ஐவரும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்குப் பஞ்சாசாரியரெனப்படுவர். அவர்களில், திருமாலையாண்டான், இவர்க்குத் திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானம் அருளிச்செய்து 'சடகோபன்பொன்னடி' என்கிற திருநாமத்தைச் சாத்தியருளினர்; திருக்கோட்டியூர்நம்பி, இவர்க்குத் திருமந்திரார்த்தத்தையும் சரமச்லோகார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்து 'எம்பெருமானுர்' என்கிற திருநாமத்தைச் சாத்தியருளினர்; திருவரங்கப்பெருமாளரையர், இவர்க்குப் பெரியதிருமொழிமூலமும் திருவாய்மொழிமூலமும் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவியாக்கியானமும் த்வயார்த்தமும் அருளிச்செய்து 'லக்ஷ்மணமுனி' என்கிற திருநாமஞ் சாத்தியருளினர்; பெரியதிருமலைநம்பி, இவர்க்கு ஸ்ரீராமாயணவியாக்கியானம் அருளிச்செய்து 'கோயிலண்ணன்' என்கிற திருநாமஞ் சாத்தியருளினர்; பெரியநம்பி, இவர்க்கு 'ராமாநுஜன்' என்கிற திருநாமமும் திருமந்திரமும் த்வயசரமச்லோகங்களும் உள்படப் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்தருளி, முதலாயிரம் இயற்பா என்ற ஈராயிரமூலத்தை அருளிச்செய்தார். எழுபத்துநால்வர் - பட்டர், சீராமப்பிள்ளை, கந்தாடையாண்டான், அநந்தாழ்வான், எம்பார், கிடாம்பியாச்சான் முதலியோர். இவர்கள்பெயர்வரிசையை, குருபரம்பராப்பிரபாவம் முதலிய நூல்களிற் காணலாம். இவர்கள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிடமிருந்து உபயவேதாந்தார்த்தங்களையும் உபதேசம்பெற்று அவராலேயே ஆசாரியபுருஷர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள். சிங்காதனராய்வரும் ஆரியர்கள்-ஆசாரியபீடத்தில் வீற்றிருந்து அதற்கு உரிய அதிகாரத்தை நிர்வகிப்பவர்கள். 'எதிராசர்தாளிற் சிங்காதனராய் வருமாரியர்கள்' என்ற சொற்போக்கினுல், பாஷ்யகாரராகிய ஒருசக்கரவர்த்தியின்கீழடங்கி ஆட்சிசெய்யும் சிற்றரசராவர் இவரென்பதுதோன்றும். "மங்காதகீர்த்தியெதிராசர் பாதமணிமுடியாத்,தங்காதலாற்றந்தலைச்சூடிக்கொண்டு

தடங்கடல்சூழங்காசினியைப்புரக்குமெட்டெட்டுடனையிரண்டாஞ், சிங்காதனக் குருராயர்தம் பேர்சொலிற் றீதறுமே" என்ற திருவேங்கடக்கலம்பகத்துக்காப்புச்செய்யுள் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. (ச)

[நம்மாழ்வார்.]

ரு. மாறன்பராங்கதிதந்தடியேனைமருட்பிறவி
மாறன்பரானகுழாத்துள்வைப்பான்றொல்லைவல்வினைக்கோர்
மாறன்பராமுகஞ்செய்யாமலென்கண்மலர்க்கண்வைத்த
மாறன்பராங்குசன்வாழ்கவென்னெஞ்சினும்வாக்கினுமே.

(இ - ள்.) மால்தன் - திருமாலினுடைய, பராங் கதி - பரமபதத்தை, தந்து - அளித்து, அடியேனை - தொண்டனான என்னை, மருள் பிறவி மாறு அன்பர் ஆன குழாத்துள் வைப்பான் - மயக்கமுள்ள பிறப்பு நீங்கப்பெறுகிற அடியார்களான முக்தர்களுடைய கூட்டத்தில் (ஒருவனாகச்) சேர்த்தருள விருப்பவனும், தொல்லை வல் வினைக்கு ஓர் மாறன்-அநாதியாய்வருகிறவலிய கருமங்கட்கு ஒரு சத்துருவா யுள்ளவனும், பராமுகம் செய்யாமல் என்கண் மலர் கண் வைத்த மாறன் பராங்குசன் - உபேக்ஷைசெய்யாமல் என்மீது தாமரைமலர்போன்ற (தனது) திருக்கண்பார்வையை வைத்தருளியவனும் மாறனென்றும் பராங்குசனென்றும் பெயர்களையுடையவனுமான ஸ்ரீசடகோபன், என் நெஞ்சினும் வாக்கினும் வாழ்க - எனது மனத்திலும் மொழியிலும் வாழக்கடவன்; (எ - று.)

இப்பிரபந்தம் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு ஆழ்வார் எனது மனத்திலும் வாக்கிலும் இருந்து நல்ல கருத்துக்களையும் வளமான சொற்களையும் தோற்றுவிப்பாராக வென வேண்டியவாறும். ஆழ்வாரை மனத்திற்கொண்டு தியானித்துச் சொல்லிற்கொண்டு துதிப்பேனென்ற கருத்தும் அமையும்.

மால்தன் பராங்கதி - விஷ்ணுலோகமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டம். மருள் - விபரீதஞானம்; மருட் பிறவி - அவித்தையினாலாகிற பிறப்பு எனினுமாம்: * "பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும், மருளானா மாணாப் பிறப்பு" என்றார் திருக்குறளிலும். கருமத்தை முற்றும்ஒழித்து மீளாவுலகமாகிய முத்திபெற்றவர் மீண்டும்பிறத்தல் இல்லையாதலால், 'பிறவிமாறுஅன்பர்' எனப்பட்டனர். வல்வினைக்கு மாறன்-அழித்தற்குஅரியகருமங்களை எளிதில் அழிப்பவன். பராமுகம்=பராங்முகம்; முகங்கொடாமை. என்கண், கண் - ஏழனுருபு. மலர்க்கண்வைத்தல் - அருள்நோக்கம். மிகக் களித்துக் கொழுத்துச் செருக்கித் திரிந்து எதிர்த்து வாதப்போர்க்கு வரும் பிறமதத்தவராகிய மதயானைகளைத் தமதுபிரபந்தங்களிற் கூறிய தத்துவார்த்தங்களினால் அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்தித் தம்வசத்தில்வைத்து நடத்துந் திறமுடையராய் அவற்றிற்கு மாவெட்டியென்னுங்கருவிபோலிருத்தலால்,நம்ஆழ்வார்க்குப் பராங்குசனென்று திருநாமமாயிற் றென்க; பர அங்குசன் என்று பிரிக்க: பரர் - அயலார்; அங்குசம் - மாவெட்டி, தோட்டி. தந்து வைப்பானென முடியும்.

---

* திருக்குறள், மெய்யுணர்தல் - க.

திருவரங்கத்தந்தாதி.

நூல்.

௧. திருவரங்காவுறைமார்பாதிசைமுகன்சேவிப்பக்கந்
திருவரங்காதரித்தின்னிசைபாடத்திருக்கண்வளர்
திருவரங்காவுன்பழவடியேற்கருள்செய்யவெழுந்
திருவரங்காதலித்தேனுனக்கேதொண்டுசெய்வதற்கே.

(இ-ள்.) திரு - திருமகள், அரங்கு ஆ - தான் வசித்தற்குஉரிய இடமாக (க்கொண்டு), உறை - வசிக்கப்பெற்ற, மார்பா - திருமார்பையுடையவனே! திசைமுகன் சேவிப்ப - பிரமன் தரிசித்துவணங்கவும், கந்திருவர் அங்கு ஆதரித்து இன் இசை பாட - கந்தருவர்கள் அவ்வாறே [தரிசித்துவணங்கிப்] பக்திகொண்டு இனிமையான கீதம்பாடவும், திரு கண் வளர் திரு அரங்கா- திருவரங்கமென்னுந்திருப்பதியில் அழகாகப்பள்ளிகொண்டு யோகநித்திரை செய்தருள்பவனே! உனக்கே தொண்டு செய்வதற்கு வரம் காதலித்தேன்- (யான்) உனக்கே அடிமைசெய்யுமாறு வரம்பெற ஆசைப்பட்டேன்: உன் பழ அடியேற்கு அருள் செய்ய எழுந்திரு - நினது பழமையான அடியவனாகிய எனக்குக் கருணைசெய்தற்கு எழுந்திருப்பாயாக; (எ - று.)

'திரு என்பது - கண்டாரால்விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கம்: என்றது, அழகு; இஃது என்சொல்லியவாறோ வெனின்,—யாவனொருவன் யாதொரு பொருளைக் கண்டானோ அக்கண்டவற்கு அப்பொருள்மேற் சென்ற விருப்பத்தோடே கூடிய அழகு. அதன்மேல் அவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அதனிற் சிறந்த உருவும் நலனும் ஒளியும் எவ்வகையானும் பிறிதொன்றற்கு இல்லாமையால்', 'எல்லாராலும் விரும்பப்பட்ட அழகு அவட்கு உண்டாகையாலே திருமகள் என்றுபெயராயிற்று' என்பது, திருக்கோவையார் பேராசிரியருரை. * "அகலகில்லே னிறையு மென் றலர்மேன்மங்கை யுறை மார்பா" என்றாற்போல, 'திருவரங்காவுறைமார்பா' என்றார். அரங்கு - ரங்கமென்ற வடசொல்லின் விகாரம்: இதற்கு - கூத்தாடுமிடமென்றபொருளும் உண்டு; ஆ - ஆக என்பதன் விகாரம். இனி, அரங்கா-அழுந்தி யெனினுமாம்; சிறிதுபொழுதும்விட்டுநீங்காமல் நிலையாக என்றபடி: ஒருசொல்: செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம்; அரங்கு-வினைப்பகுதி, ஆ என்ற விகுதியே இறந்தகாலங்காட்டும். உறை மார்பு - வினைத்தொகை, இடப்பெயர்கொண்டது.

† "எம்மாண்பிலயன் நான்குநாவினாலுமெடுத்தேத்தி யீரிரண்டுமுகமுங் கொண்டு, எம்மாடுமெழிற்கண்களெட்டினோடுந் தொழுதேத்தி யினிதிறைஞ்சநின்ற செம்பொன், அம்மான் றன்மலர்க்கமலக்கொப்பூழ்தோன்ற வணியரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளு, மம்மான்", ‡ "ஏதமில் தண்ணுமையெக்கம் மத்தளி யாழ் குழல் முழவமோ டிசைதிசை கெழுமிக், கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள் கெந்தருவரவர் கங்குலுமெல்லாம், மாதவர் வானவர் சாரண ரியக்கர் சித்தரு மயங்கினர் திருவடிதொழுவான், ஆதலிலவர்க்கு நாளோலக்கமருள அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே" என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயல்களை அடியொற்றி, 'திசைமுகன்சேவிப்பக்கந்திருவரங்காதரித்தின்னிசைபாடத் திருக்கண்வளர் திருவரங்கா எழுந்திரு' என்றார்.

---

* திருவாய்மொழி, அறுபதாந்திருப்பதிகம் - ௧௦.
† பெருமாள் திருமொழி, முதல்திருப்பதிகம் - ௩.
‡ திருப்பள்ளியெழுச்சி - ௯.

திசைமுகன் - நான்குதிசையையும்நோக்கின நான்குமுகமுடையவன்; எம்பெருமானைத்துதித்தல் முதலியன செய்தற்கு வேண்டிய கருவியிற் குறைவற்றவ னென்பது இதில் தொனிக்கும். சேவிப்ப, பாட-வினைச்செவ்வெண். கந்தர்வர் என்ற வடமொழி, யமகநயத்தின்பொருட்டு, கந்திருவரென விகாரப்பட்டது; பதினெண்வகைத்தேவகணங்களுள் ஒருசாரார் இவர்: இசைபாடுதலிற் சிறந்தவர். அங்கு - அப்பிரமன்போலவே யென்றபடி; அவ்விடத்திலே யெனினுமாம்: அசையாகவுங் கொள்ளலாம்.

உன் பழவடியேன் - * "எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதம்மூத்தப்பனேழ்படிகால்தொடங்கி, வந்துவழிவழியாட்செய்கின்றோம்" என்றபடி வம்சபரம்பரையாக நெடுங்காலமாய் உனக்கு அடிமைசெய்துவருகிற தொண்டக்குலத்தில் தோன்றிய நான் என்றபடி. அழகியமணவாளதாசர் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்ய ஆசைப்பட்டுஅருகிற்சென்றவளவிலே, அர்ச்சாரூபியான அப்பெருமான் எதிர்முகங்கொடுத்தல், திருக்கண்களாலேகுளிர நோக்குதல், கைகளைநீட்டியணைத்தல், குசலப்ரச்நம்பண்ணுதல் முதலியன செய்யாதே பள்ளிகொண்டிருக்க, அவனைப் பள்ளியுணர்த்தி அவனுணர்ந்தருளும்போதையழகுகண்டு அவன் உகந்து வாய்திறந்து ஏவுங் குற்றேவல்களைச் செய்யவேண்டி, அவனை 'எழுந்திரு' என எழுப்புகிறார். எழுந்திருத்தல் - துயிலொழிதல்: இதில், இருஎன்பது - துணைவினை. இனி, எழுந்து இரு - நாளோலக்கமாக வீற்றிரு என்றுங் கொள்ளலாம். † "கிடந்தநாள் கிடந்தாய் எத்தனைகாலங்கிடத்தி உன்திருவுடம்பசையத், தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடிமைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித், தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்து நீயெழுந் துன்தாமரைமங்கையு நீயும், இடங்கொள் மூவுலகுந் தொழ இருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே" எனப் பள்ளிகொண்டபெருமானை நம்மாழ்வார் துயிலுணர்த்தியெழுப்பி அடிமைசெய்யப் பாரித்தமை காண்க. ‡ "மறந்தும்புறந்தொழா மாந்தர்" ஆதலால், § "எற்றைக்குமேழேழ்பிறவிக்குமுன்றன்னோ, டுற்றோமேயாவோமுனக்கேநாமாட்செய்வோம்" என்றாற்போல,'உன்பழவடியேன்உனக்கேதொண்டுசெய்வதற்கு வரங் காதலித்தேன்' என்றார்; ஏ - பிரிநிலை. வரம் - வேண்டுவன கொள்ளுதல்.

எல்லாநூல்களும் மங்கலமொழிமுதல்வகுத்துக் கூறவேண்டுவது மரபாதலால், 'திரு' என்று தொடங்கினார்; $ "சீர் மணி பரிதி யானை திரு நிலம் உலகு திங்கள், கார் மலைசொல் எழுத்துக் கங்கை நீர் கடல் பூத் தேர் பொன், ஏருறு மிவை மூவாறும் இதிற்பரியாயப்பேரும், ஆருமங்கலச்சொல் செய்யுளாய்ந்து முன்வைக்க நன்றாம்" என்பது காண்க. (க)

உ. செய்யவளைக்குருவின்னருளாற்றிருத்தாள்வணங்கிச்
செய்யவளைக்குலஞ்சூழரங்கேசன்சிறிதமுது
செய்யவளைக்கும்புவிக்குமங்காந்தசெவ்வாய்முகுந்தன்
செய்யவளைக்குஞ்சிலம்பணிபாதங்கள்சேர்ந்தனமே.

(இ - ள்.) குரு இன் அருளால் - ஆசாரியருடைய இனிமையான கிருபாகடாக்ஷத்தினால், செய்யவளை திரு தாள் வணங்கி - திருமகளைத் திருவடி

* திருப்பல்லாண்டு - கூ.
† திருவாய்மொழி, எண்பத்திரண்டாந்திருப்பதிகம் - ௩.
‡ இயற்பா, நான்முகன்திருவந்தாதி - கூஅ.
§ திருப்பாவை - உகூ.
$ சூடாமணிநிகண்டு, பன்னிரண்டாவதுதொகுதி - ககஉ.

தொழுது,—செய்ய வளைகுலம் சூழ் அரங்க ஈசன்-கழனிகளிலுள்ள சங்கினங்கள் சூழப்பெற்ற திருவரங்கத்துக்கு நாதனும், அளைக்கும் புவிக்கும் அமுது செய்ய சிறிது அங்காந்த செம் வாய் முகுந்தன் - வெண்ணெயையும் பூமியையும் உண்ணுதற்குச் சிறிதுதிறந்த சிவந்த வாயையுடைய முகுந்தனென்னும் ஒரு திருநாம முள்ளவனுமான திருமாலினது, செய்ய வளைக்கும் சிலம்பு அணி பாதங்கள்-செவ்வியையுடைய வளைந்துள்ள சிலம்பென்னும் ஆபரணத்தையணிந்த திருவடிகளை, சேர்ந்தனம் - அடைந்தோம்; (எ - று.)

ஸதாசாரியனையடுத்து அவனபிமானத்தை அவனருளாற் பெற்று அது மூலமாகவுண்டான பிராட்டிபுருஷகாரபலத்தாலே பெருமாள் திருவடியிலே சரண்புகுந்தோ மென்றார். ஆக, இதனால், ஆசார்யாபிமானமே உத்தாரகமென்னும் அர்த்தம் சொல்லியதாயிற்று. ஈற்றுஏகாரம் - தேற்றவகையால், இனி எமக்கு ஒருகுறையுமில்லையென்ற பொருளைத் தொனிப்பிக்கும். சேர்ந்தனம் என்ற தன்மைப்பன்மை - தனதுகுலத்து முன்னோரையும் பின்னோரையும் தனதுஅடியார்களையும் உளப்படுத்தும். வணங்கிச் சேர்ந்தனம் எனஇயையும்.

செய்யவள் - செந்நிறமுடையவள்: செம்மையென்னும் பண்பினடியாப் பிறந்த பெயர். குரு என்ற வடசொல் - அஜ்ஞானமாகிய அகவிருளை யழிப்பவனென்று அவயவப்பொருள்படும். (கு - இருள், ரு - ஒழிப்பவன்.) இன் அருள் - பண்புத்தொகை; இன் - சாரியையெனக் கொண்டு குருவினது அருளென்றால், னகரமெய் - விரித்தல்விகாரமாம். செய்யவளைத் தாளை வணங்கி என இரண்டுசெயப்படுபொருள்வந்த வினையாகவாவது, செய்யவளினது தாளை வணங்கி என உருபுமயக்க மென்றாவது, செய்யவளைத் தாளிலே வணங்கி யென்றாவது கொள்க. செய்ய என்றசொல்-இரண்டாமடியில், செய்என்னும்பெயரின்மேற் பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சமும்; மூன்றாமடியில், செய் என்னும் வினைப்பகுதியின்மேற் பிறந்த தெரிநிலைவினையெச்சமும்; நான்காமடியில்,செவ்வியையுணர்த்தும்செம்மையென்னும்பண்பின்மேற்பிறந்தகுறிப்புப்பெயரெச்சமுமாம். வயலை 'செய்' என்பது - பன்றிநாட்டுத்திசைச்சொல். வளை - வளைந்துள்ளது; உட்சுழிந்துள்ளது. 'செய்யவளைக்குலஞ்சூழரங்கம்' என்பது, நீர்வளமிகுதியை உணர்த்தும். அரங்கேசன் - குணசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர். பெரியோர்உண்ணுதல், அமுதுசெய்த லெனப்படும்; உபசாரச்சொல். வெண்ணெயுண்ண வாய்திறந்தது, கிருஷ்ணாவதாரத்திலே திருவாய்ப்பாடியில்வளர்ந்த குழந்தைப்பருவத்தி லென்க. புவி என்ற சிறப்புப்பெயர், பொதுப்பொருளின் மேலதாய் உலக மென்றவாறாம். அதனையுண்ண வாய்திறந்தது, பிரளயகாலத்தி லென்க. பிரமன் முதலான சகலதேவர்களு முட்பட யாவும்அழிந்துபோகிற யுகாந்தகாலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு அண்டங்களையெல்லாம் தன்வயிற்றில் வைத்து அடக்கிக்கொண்டு பிரளயப் பெருங்கடலில்ஆதிசேஷாம்சமானதோராலிலையின்மீதுயோகநித்திரைசெய்தருள்கின்றன னென்பது, நூற்கொள்கை. அங்காந்த, அங்கா - பகுதி. முகுந்தன்—(தன் அடியார்க்கு), மு - முத்தியின்பத்தையும், கு - நிலவுலகவின்பத்தையும், தன் - கொடுப்பவன். செய்ய என்பது - சிலம்புக்கும் பாதத்துக்கும் அடைமொழியாகத்தக்கது. சிலம்புவது, சிலம்பு எனக் காரணக்குறி; நூபுரம், பாததண்டை. (உ)

ஙா. தனமாதரஞ்சொற்குதலைப்புதல்வர்தரணியில்லங்
தனமாதரஞ்செய்ம்வாழ்வஞ்சியேதஞ்சநீயெனப்போந்
தனமாதரங்கிக்கவெற்பெடுத்தாய்தண்ணனந்தசிங்கா
தனமாதரங்கமுள்ளாயரங்காமுத்திதந்தருளே.

(இ - ள்.) ஆ - பசுக்கள், தரங்கிக்க - (இந்திரன்பெய்வித்த மழையினால்) நிலைகலங்க, வெற்பு எடுத்தாய் - (அவற்றைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுக்) கோவர்த்தநகிரியைக் குடையாக எடுத்துப்பிடித்தவனே! தண் அனந்த சிங்காதன - ஆதிசேஷனை மெத்தென்ற சிங்காதனமாகவுடையவனே! மா தரங்கம் உள்ளாய் - பெரிய கடலிற் பள்ளிகொண்டுள்ளவனே! அரங்கா - ஸ்ரீரங்கநாதனே!-- தனம் மாதர்-கொங்கையெழிலையுடைய மகளிரும், அம்சொல் குதலை புதல்வர் - அழகிய மழலைச்சொற்களையுடைய பிள்ளைகளும், தரணி - விளைநிலமும், இல்லம் - வீடும், தனம் - செல்வமும் ஆகிய இவற்றில், ஆதரம் செயும் - ஆசைகொள்ளுகிற, வாழ்வு - (நிலையற்ற இப்பிரபஞ்ச) வாழ்க்கைக்கு, அஞ்சி - பயந்து, நீயே தஞ்சம் என போந்தனம் - நீயே ரக்ஷகமென்றுகொண்டு (வந்து உன்னைச்) சரணமடைந்தோம்; முத்தி தந்தருள் - (அங்ஙனம் அடைந்த எமக்கு) மோட்சத்தைக் கொடுத்தருள்வாய்; (எ - று.)

பற்றற்று உன்பக்கல் சரணம் புக்கோம்; நீ எமக்கு நற்கதியருளக்கடவை யென்பதாம். உன்னை நம்பி யடுத்துள்ள உயிர்களைச் சிரமம்பாராது துயர்நீக்கிப் பாதுகாத்தருளுந்தன்மையுடையாய் என்னுங்கருத்துத் தோன்ற, 'ஆதரங்கிக்கவெற்பெடுத்தாய்' எனவிளித்தார்: கருத்துடையடைகோளியணி.

வெற்பெடுத்த கதை:—திருவாய்ப்பாடியில் ஆயர்களெல்லாருங் கூடி மழையின்பொருட்டாக இந்திரனை ஆராதித்தற்கென்று வழக்கப்படி சமைத்த சோற்றைக் கண்ணபிரான் ஒருகால் அவனுக்கு இடாதபடி விலக்கிக் கோவர்த்தநமலைக்கு இடச்சொல்லித் தானே ஒருதேவதாரூபங்கொண்டு அமுதுசெய்தருள, அவ்விந்திரன் கோபத்தோடு புஷ்கலாவர்த்தம் முதலிய பலமேகங்களை யேவி, கண்ணன்விரும்பிமேய்க்கிற கன்றுகட்கும் பசுக்கட்கும் கண்ணனுக்குஇஷ்டரான இடையர்க்கும் இடைச்சியர்க்கும் தீங்குதரும்படி கல்மழையை ஏழுநாள் இடைவிடாது பெய்வித்தபொழுது, கண்ணன் கோவர்த்தனமென்னும்மலையை யெடுத்துக்குடையாகப்பிடித்து மழையைத் தடுத்து எல்லாவுயிர்களையும்இடையூறுசிறிதுமின்றிக்காத்தருளின னென்பது.

ஆதிசேஷன் திருமாலுக்குப்பலவகைக்கைங்கரியங்கள்புரியும் வகையை * "சென்றால் குடையாம் இருந்தாற் சிங்காதனமாம், நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்-என்றும், புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும், அணையாம் திருமாற்கு அரவு" என்றதனால் அறிக. திருப்பாற்கடலிலும் பிரளயப் பெருங்கடலிலும் திருமால் பள்ளிகொள்கின்றன னென்பது, நூற்கொள்கை. குதலை - நிரம்பாமென்சொல். † "குழலினிது யாழினி தென்ப தம்மக்கள், மழலைச்சொற் கேளாதவர்," ‡ "மக்கள்மெய்தீண்ட லுடற்கின்பம் மற்றவர், சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு" என்றபடி தம் புதல்வருடைய மழலைச்சொல் தந்தைதாயர்க்கு மிக்கஇனிமை விளைத்தலால், 'அஞ்சொற்குதலைப் புதல்வர்' என்றார். இல்லம், அம் - சாரியை. இரண்டாமடியில், ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. தரங்கிக்க - அலைய; தரங்கம் என்னும் பெயரின் மேற் பிறந்த செயவெனெச்சம். தரங்கம் - அலை: வடசொல்; கடலுக்குச் சினையாகுபெயர். அநந்தன் என்ற வடமொழிப் பெயர், ந + அந்த என்று பிரிந்து, (பிரளயத்திலும்) அழிவில்லாதவ னென்று பொருள்படும். முக்தி என்ற வடசொல்லுக்கு - பற்றுக்களை விட்டு அடையும் இடமெனக் காரணப்பொருள். (௩)

* இயற்பா, முதல்திருவந்தாதி - ருங.
† திருக்குறள், புதல்வரைப்பெறுதல் - சு.
‡ ,, ,, ரு.

ச. தந்தமலைக்குமுன்னின்றபிரானெதிர்தாக்கிவெம்போர்
தந்தமலைக்குமைத்தானரங்கேசன்றண்பூவினிடைத்
தந்தமலைக்குத்தலைவன்பொற்பாதஞ்சரணென்றுய்யார்
தந்தமலைக்கும்வினையாலைவார்பலர்தாரணிக்கே.

(இ - ள்.) தாரணிக்கு - பூமியில்,—பலர் - அநேகர்,—தந்தம் மலைக்கு முன் நின்ற பிரான் - தந்தங்களையுடையதொரு மலைபோன்ற யானைக்கு [கஜேந்திராழ்வானுக்கு] எதிரில் எழுந்தருளிக் காட்சிதந்த பெருமானும், எதிர் தாக்கி வெம் போர் தந்த ம(ல்)லை குமைத்தான் - எதிர்த்து மோதிக் கொடியபோரைச்செய்த மல்லர்களைச் சிதைத்து அழித்தவனும், தண் பூவின் தந்து இடை அமலைக்கு தலைவன் - குளிர்ச்சியான தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்றவளும் நூல்போன்ற [மிகமெல்லிய] இடையையுடையவளும் குற்றமற்றவளுமான திருமகளுக்குக் கொழுநனும் ஆகிய, அரங்கேசன் - ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, பொன் பாதம் - அழகிய திருவடிகளை, சரண் என்று - சரணமாகஅடைந்து, உய்யார் - உய்வுபெறாராய், அலைக்கும் தம் தம் வினையால் நைவார் - வருத்துகிற தங்கள்தங்கள் பூர்வகர்மங்களினால் வருந்துவார்கள்.

வெண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு நெய்க்குஅழுவார் போலே, சரண் புக்கமாத்திரத்தில் அச்சரணாகதருடைய கருமங்களையெல்லாம் ஒழித்து முத்திதருபவையான எம்பெருமானது திருவடிகள் இருக்க அவற்றையடைந்து பிறவிப்பெருங்கடல்கடந்து வாழாது உலகத்திற் பேதையர்பலர் கருமவசப்பட்டு வருந்துவது என்னேயென்று உலகைநோக்கி இரங்கியபடியாம். 'தந்தமலை' எனவே, யானையென்றாயிற்று; மலை - உவமையாகுபெயர்: பருமைவலிமைகளால் உவமம். முன் - இடமுன். இரண்டாமடியில், மலை என்பது - தொகுத்தல். மல் - ஆயுதமின்றி உடல்வலிமைகொண்டு செய்யும் போர்; இங்கு அப்போருடையார்க்கு ஆகுபெயர். இடைத் தந்து - முன்பின்னாகத்தொக்க உவமைத்தொகை; தந்து - வடசொல். அமலை - அமலா என்ற வடசொல் ஆவீறு ஐயாயிற்று; இப்பெயர், தூய்மையுடைமையை உணர்த்தும். சரண் - சரணமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். தாரணிக்கு - உருபுமயக்கம். தரணி என்ற வடசொல் விகாரப்பட்டது.

யானைக்கு முன்நின்ற கதை:—இந்திரத்யும்நனென்னும் அரசன் மிக்க விஷ்ணுபக்தியுடையனாய் ஒருநாள் விஷ்ணுபூஜைசெய்கையில் அகஸ்திய மகாமுனிவன் அவனிடம் எழுந்தருள, அப்பொழுது அவன் தன்கருத்து முழுவதையும் திருமாலைப் பூசிப்பதிற் செலுத்தியிருந்ததனால் அவ்விருடியின் வருகையை அறிந்திடானாய் அவனுக்கு உபசாரமொன்றுஞ் செய்யாதிருக்க, அம்முனிவன், தன்னை அரசன் அலட்சியஞ்செய்தானென்று மாறாகக் கருதிக் கோபித்து, 'நீ யானைபோலச் செருக்குற்றிருந்ததனால், யானையாகக்கடவை' என்று சபிக்க, அங்ஙனமே அவன் ஒருகாட்டில் யானையாகத் தோன்றினனாயினும், முன்செய்த விஷ்ணுபக்தியின் மகிமையால் அப்பொழுதும் விடாமல் நாள்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர்களைக்கொண்டு திருமாலை அருச்சித்துப் பூசித்துவருகையில், ஒருநாள், பெரியதொரு தாமரைத்தடாகத்தில் அர்ச்சனைக்காகப் பூப்பறித்தற்குப் போய் இறங்கினபொழுது, அங்கே முன்பு நீர்நிலையில்நின்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த தேவலனென்னும் முனிவனது காலைப் பற்றியிழுத்து அதனாற் கோபங்கொண்ட அவனது சாபத்தாற் பெரியமுதலையாய்க்கிடந்த ஹூஹூ என்னுங் கந்தருவன் அவ்யானையின் காலைக் கௌவிக்கொள்ள, அதனை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல் கஜேந்திரன் ஆதிமூலமேயென்று கூவியழைக்க, உடனே திருமால் கருடா

ரூடனாய் அங்குஎழுந்தருளித் தனதுசக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்துமுதலை யைத்துணித்து யானையை அதன்வாயினின்றுவிடுவித்து இறுதியில் அதற்கு முத்தியை அருள்செய்தனன் என்பதாம்.

மல்லரைக்கொன்றமைத்த கதை:—கம்சனால் வலியஅழைக்கப்பட்டுக் கிருஷ்ண பலராமர்கள் அவனதுசபையிற் செல்கையில், அவர்களை எதிர்த்துப் பொருதுகொல்லும்படி கம்சனால் ஏவப்பட்ட சாணூரன் முஷ்டிகன் முதலிய பெருமல்லர்கள் சிலர் வந்து எதிர்த்து உக்கிரமாகப் பெரும்போர்செய்ய, அவர்களையெல்லாம்அவ்யாதவவீரரிருவரும் மற்போரினாலேயேகொன்றுவென்றிட்டனர் என்பதாம். அன்றி, கண்ணன் பாண்டவதூதனாய்த் துரியோதனனிடஞ் சென்றபொழுது, துரியோதனன் இரகசியமாகத் தனதுசபாமண்டபத்தில் மிகப்பெரிய நிலவறையொன்றைத் தோண்டுவித்து அதில் அநேக மல்லர்களை ஆயுதபாணிகளாய் உள்ளே யிருக்கவைத்து அப்படுகுழியைப் பிறர் அறியவொண்ணாதபடி மூங்கிற்பிளப்புக்களால் மேலேமூடி அதன்மேல் சிறந்த இரத்தினாசனமொன்றை யமைத்து அவ்வாசனத்திற் கண்ணனை வீற்றிருக்கச்சொல்ல, அங்ஙனமே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அதன்மேல் ஏறினமாத்திரத்தில் மூங்கிற்பிளப்புக்கள் முறிபட்டு ஆசனம் உள்ளிறங்கிப் பிலவறையிற் செல்லுகையில், அப்பெருமான் மிகப்பெரிய விசுவரூபம் எடுத்துப் பலகால்கள்கொண்டு உதைத்திடவே, அப்பிலவறையிலிருந்த மல்லர்கள் அழிந்தனரென்ற கதையையுங் கொள்ளலாம். (௪)

ரு. தாரணிதானவன்பாலிரந்தான்சங்கம்வாய்வைத்தொன்னார்
தாரணிதானவஞ்செய்தானரங்கன்றமர்கள்பொருந்
தாரணிதானவமராவதியுந்தருநிழலுந்
தாரணிதானவயிராவதமுந்தருகினுமே.

(இ - ள்.) தானவன்பால் - அசுரனான மகாபலியினிடத்து, தாரணி இரந்தான் - (மூன்றுஅடி) நிலத்தை யாசித்தவனும், சங்கம் வாய் வைத்து தான் - (தனது) திவ்வியசங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதியமாத்திரத்தாலே, ஒன்னார் தார் அணி அவம் செய்தான் - பகைவர்களுடைய படைவகுப்பினொழுங்கைப் பழுதுபடுத்தியவனும் ஆன, அரங்கன் - ரங்கநாதனுடைய, தமர்கள் - அடியார்கள்,—அணிது ஆன அமராவதியும் - அழகியதான சுவர்க்கலோகத்தையும், தரு நிழலும் - (அங்குள்ள) கற்பகவிருக்ஷங்களின் நிழலையும், தார் அணி தானம் அயிராவதமும் - கிண்கிணிமாலையை யணிந்ததும் மதங்கொண்டது மான ஐராவதமென்னுந் தெய்வயானையையும், தருகினும் - (வலியக்) கொடுத்தாலும், பொருந்தார் - (மனமிசைந்து அவற்றைப் பெற) உடன்படார்; (எ - று.)

திருமாலடியார்கள் மீளாவுலகமாய்ப் பேரின்பத்திற்குஉரிய இடமான பரமபதத்திற்குச் செல்ல இணங்குவரேயன்றிச் சிலகாலம் சிற்றின்பங்களை யனுபவித்தற்கே உரிய சுவர்க்கலோகத்து இந்திரபதவியைக் கொடுத்தால் அதனையும் சிறிதும்பொருள்செய்யார் என்பதாம்; * "ஆனாதசெல்வத்தரம்பையர்கடற்சூழ, வானாளுஞ்செல்வமு மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்" என்று குலசேகராழ்வார் அருளிச்செய்தமை காண்க; பிரமன்கட்டளையால் இந்திரன் சரபங்கமகாரிஷியைச் சத்தியலோகத்துக்கு அழைத்தபோது, மகாவிஷ்ணுபக்தனான அம்முனிவன் அம்மேலுலகையுமுட்பட இகழ்ந்து † "அற்

* பெருமாள்திருமொழி, நான்காந்திருப்பதிகம் - உ.

† கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்-கஅ.

பங்கருதேன்” என்றும், * “மறுகாநெறியெய்துவென்” என்றும் உரைத்ததும் உணரத்தக்கது.

தாநவன் - (காசியபமுனிவரது மனைவிகளுள்) தநுவென்பவளது மரபினனென்று பொருள்படும்; வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். ஒன்னார் - ஒன்றார் என்பதன் மரூஉ. அவம்செய்தான் - பயனிலதாக்கியவன். தமர் - தம்மவர்: கிளைப்பெயர். அணிது - அண்ணிது; அதாவது - சமீபத்திலுள்ளது என்றும் உரைக்கலாம். எல்லாவுலகங்களினும் மேலுள்ளதான முத்தியுலகத்தின்செய்மையை நோக்குமிடத்து, இந்திரனதுநகரமான அமராவதி மிகஅருகிலுள்ளதாதல் காண்க. சேணுலகமாகிய முத்தியைப் பெறவல்ல பாகவதர்க்குச் சுவர்க்கலோகம் அரியதொன்றன் றாதலால், எளிதுஎன்னும் பொருளில் ‘அணிது’ என்றதாகவுங் கொள்ளலாம். சங்கம், அமராவதி, தரு, தானம், ஐராவதம் - வடசொற்கள். அமராவதீ என்ற பெயர் - தேவர்களையுடையதென்றுகாரணப்பொருள்படும். சுவர்க்கலோகத்தில் பஞ்சதேவதருக்களின் நிழல் இந்திரன் அரசுவீற்றிருக்கு மிடமாதலை † “இன்றளிர்க் கற்பகநறுந்தே னிடைதுளிக்கு நிழலிருக்கை” என்றதனாலும் அறிக. அயிராவதம் - முதற்போலி. இது, இந்திரனது வெள்ளையானை; நான்குதந்தங்களையுடையது. தருகின், கு - சாரியை. உம்மை - உயர்வுசிறப்பு.

தானவன்பால் தாரணியிரந்த கதை:—மகாபலியென்னும் அசுரராசன் தன்வல்லமையால் இந்திரன்முதலிய யாவரையும் சயித்து மூன்றுஉலகங்களையுந் தன்வசப்படுத்தி அரசாண்டு செருக்குக்கொண்டிருந்தபொழுது, அரசிழந்த தேவர்கள் திருமாலைச் சரணமடைந்து வேண்ட, அப்பெருமான், குள்ளவடிவான வாமநாவதாரங்கொண்டு அந்தப்பலியினிடஞ்சென்று தன் காலடியால் மூவடிமண்வேண்டி அதுகொடுத்தற்கு அவன் இசைந்தவுடனே திரிவிக்கிரமனாக ஆகாயத்தை அளாவிவளர்ந்து ஓரடியாற் பூலோகத்தையும், மற்றோரடியால் மேலுலகத்தையும் அளந்து, மூன்றாமடிக்காக அவன்முடியிற் கால்வைத்து அவனைப் பாதாளத்தில் அழுத்தி அடக்கினனென்பதாம்.

கண்ணன் சத்தியபாமைக்காகப் பாரிஜாததருவைத் தேவலோகத்தினின்று பெயர்த்துப் பூலோகத்துக்குக் கொணர்கையில் வந்துஎதிர்த்துப் போர்செய்த சகலதேவசைநியங்களையும் தனதுசங்கநாதத்தினாலே பங்கப்படுத்தினமையும், மகாபாரதயுத்தத்தில் கண்ணன் அருச்சுனனுக்குச் சாரதியாய் நிற்கையில் தனதுசங்கொலியாற் பகைவர்களை அஞ்சுவித்து அழித்தமையும், மற்றும்பலபோர்களில் இங்ஙனஞ்செய்தமையும்பற்றி, ‘சங்கம்வாய்வைத் தொன்னார்தாரணிதா னவஞ்செய்தான்’ என்றார். ‡ “அருட்கொண்டலன்னவரங்கர்சங்கோசையி லண்டமெல்லாம், வெருட்கொண்டிடர்படமோகித்துவீழ்ந்தன வேகமுடன், தருக்கொண்டுபோகப்பொறாதே தொடருஞ் சதமகனும், செருக்கொண்ட முப்பத்துமுக்கோடிதேவருஞ் சேனையுமே”, ¶ “தருணவாள்நிருபர்மயங்கிவீழ்தரவெண் சங்கமுமுழக்கி” என்பன காண்க.

கூ. தருக்காவலாவென்றுபுல்லரைப்பாடித்தனவிலைமா
தருக்காவலாய்மயிலேகுயிலேயென்றுதாமதராய்த்
தருக்காவலாநெறிக்கேதிரிவீர்கவிசாற்றுமின்பத்
தருக்காவலாயுதன்பின்றோன்றரங்கர்பொற்றாளிணைக்கே.

---

* கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம் - உ0.
† ,, பாலகாண்டம், கையடைப்படலம் - அ.
‡ திருவரங்கத்துமாலை - கூச.
¶ வில்லிபுத்தூரார்பாரதம், பதினேழாம்போர்ச்சருக்கம் - கச.

(இ - ள்.) தரு காவலா என்று புல்லரை பாடி - கற்பகவிருக்ஷத்துக்குத் தலைவனான இந்திரனே யென்று அற்பமனிதர்களைப் புகழ்ந்துபாடியும், தனம் விலை மாதருக்கு ஆவல் ஆய் மயிலே குயிலே என்று-கொங்கையெழிலையுடைய வேசையர்கள்பக்கல் மோகங்கொண்டு (அவர்களை) மயிலேயென்றும் குயிலேயென்றும் கொண்டாடிவிளித்தும், தாமதர் ஆய் - தாமதகுணத்தையுடையவர்களாய், தருக்கா -களிப்புக் கொண்டு, அலா நெறிக்கே திரிவீர் - நல்லதல்லாதவழியிலேயே திரிகிற புலவர்களே!—(இனி நீவிர் அங்ஙனஞ்செய்வதை விட்டு), பத்தருக்கு ஆ அலாயுதன் பின் தோன்று அரங்கர் பொன் தாள் இணைக்கே கவி சாற்றுமின் - அடியார்கட்கு அருள்செய்யும் பொருட்டாகப் பலராமனுக்குப் பின்னே (அவன்தம்பியாய்க் கண்ணனாய்த்) திருவவதரித்த நம்பெருமாளுடைய உபயதிருவடிகளின் விஷயமாகவே கவி பாடித் துதியுங்கள்; (எ - று.)—ஈற்றுஏகாரம் - பிரிநிலை.

எம்பெருமானைத்துதித்து அவனருள்பெற்று அழிவிலாவீடடைதற்கு ஏற்ற சாதனமான நாவையும் கவனசக்தியையும் அவன்விஷயத்தில் உபயோகியாமல் தருமவிரோதமாக நிலையில்லாதபொருளையும் சிற்றின்பத்தையும் பெறுதற்கு ஆசைப்பட்டு அவற்றிற்காக நரகவனமும் விலைமாதரைநயந்துரைத்தலுஞ்செய்யும் அற்பப்புலவர்களைநோக்கி, 'அங்ஙனஞ் செய்யவேண்டா: துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலநசீலனும் அடியவர்க்கெளியவனுமான ரங்கநாதன்விஷயமாகக் கவிபாடித்துதித்து உய்யுங்கள்' என உணர்த்தியவாறும்.

செல்வஅதிகாரங்களிற் சிறப்பை விளக்குதற்கு இந்திரனே யென்றும், சாயலிலும் குரலிலும் உள்ள இனிமையை விளக்குதற்கு மயிலே குயிலே யென்றும் விளிப்ப ரென்க. பலராமன்-கண்ணனுக்குத் தமையன்; திருமாலின் எட்டாம்அவதாரம்: வசுதேவனுடைய பத்தினிகளுள் தேவகியின் கருப்பத்தில் முதலில் ஆறுமாசந்தங்கிப் பின்பு ரோகிணியின்கர்ப்பத்திற் சென்றுசேர்ந்து ஆறுமாசம்இருந்துபிறந்தவன் இவன். ஹலாயுதன் என்ற இவன் பெயர் - ஹல ஆயுத எனப்பிரிந்து, கலப்பையை ஆயுதமாகவுடையவனென்று பொருள்படும்; தீர்க்கசந்தி: ஹலம்-கலப்பை. கண்ணன் - திருமாலின் ஒன்பதாம்அவதாரம்.

காவலன் - காத்தலில் வல்லவன். புல்லர் - புன்மையுடையவர். விலைமாதர்-தமதுஇன்பத்தை விலைகொடுப்பார்யாவர்க்கும் விற்கும் மகளிர். ஒழுக்கவழு, காமம், நீதிவழு முதலியன தாமசகுணகாரியமாம். தருக்கா - உடன்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம். அலாநெறி - துர்மார்க்கம், தீயொழுக்கம். நெறிக்கு - நெறியில்; உருபுமயக்கம். ஏ - பிரிநிலையோடு இழிவுசிறப்பு. திரிவீர் - திரிவார் என்பதன் ஈற்றயல்திரிந்த விளி. சாற்றும் இன் பத்தருக்கு, இன் பத்தர் - இனிமையான அடியார்களென்றலு மொன்று. பத்தர் - பக்தர் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; பக்தியுடையவர். ஆக என்பது, ஆ என விகாரப்பட்டது. பின்என்பது - இங்கே காலப்பொருளது. 'கவிசாத்துமின்' என்ற பாடத்துக்கு - கவிமாலையைச் சமர்ப்பியுங்க ளென்று பொருள். (சு)

எ. தாளத்தனத்தத்தைச்சொல்லியரால்வருந்தாழ்மலபா
தாளத்தனத்தத்தைத்தப்பநிற்பீர்புடைதங்கியவே
தாளத்தனத்தத்தைத்தீர்த்தானரங்கன்சகடுதைத்த
தாளத்தனத்தத்தையாயுதன்பாதந்தலைக்கொண்மினே.

(இ - ள்.) தாளம் தனம் தத்தை சொல்லியரால் வரும் - கைத்தாளம் போன்ற வடிவமுடையகொங்கைகளையும் கிளிகொஞ்சிப்பேசுவதுபோலினியசொற்களையு முடைய அயல்மாதர்களின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும், தாழ்

மல பாதாளத்து அனத்தத்தை - ஆழ்ந்த அசுத்தம்பொருந்திய நரகத்துன்பத்தை, தப்ப நிற்பீர் - தப்பிஉய்யவேண்டி நிற்பவர்களே!—(நீங்கள்), புடைதங்கிய வேதாளத்தன் அ தத்தை தீர்த்தான்-எல்லாப்பக்கங்களிலுஞ் சூழ்ந்து நின்ற பூதகணங்களையுடையவனான சிவபிரானது (பிச்சையெடுத்தலாகிய) அந்தத்துன்பத்தைப் போக்கியருளியவனும், சகடு உதைத்த தாள் அத்தன் - சகடாசுரனை உதைத்துத்தள்ளியழித்த திருவடிகளையுடைய இறைவனும், அத்தத்து ஐ ஆயுதன் - திருக்கைகளில் ஏந்தும் பஞ்சாயுதங்களையுடையவனுமான, அரங்கன் - ரங்கநாதனுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, தலைக்கொண்மின் - தலைமேற்கொண்டு பணியுங்கள்; (எ - று.)

தத்தை - கிளி; அதன்மொழிக்கு முதலாகுபெயர். சொல்லி என்ற பெண்பாற்பெயரின்மேல் அர் - பலர்பால்விகுதி. நரகம் கீழுலகிலுள்ளதாதலால், அதனை 'பாதாளம்' என்றார்; இடவாகுபெயர். அநர்த்தம் பேதாளம் சகடம் ஹஸ்தம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. நிற்பீர் - நிற்பார் என்பதன் ஈற்றயல்திரிந்த விளி. தாருகவனத்து முனிவரால் ஏவப்பட்டுத் தன்னைக்கொல்ல வந்துசூழ்ந்த பூதகணங்களைச் சிவபிரான் தனதுஆற்றலால் அடக்கி அடிமையாக்கிக்கொண்டனனாதலால், 'புடைதங்கிய வேதாளத்தன்' எனப்பட்டான். அத்தத்து என்றவிடத்து, அகரச்சுட்டு-பிரசித்தியையும் இழிவையும் விளக்கும். நத்தத்தை எனப் பதம்பிரித்து, கேட்டையென்று உரைப்பாருமுளர்; நத்தம் - நந்துஎன்ற வினைப்பகுதியின் தொழிற்பெயர்.

சிவபெருமான்இரத்தலைத் திருமால் ஒழித்த கதை :—ஒருகாலத்திலே, பரமசிவன், தன்னைப்போலவே பிரமனும் ஐந்துதலையுடையனாக இருப்பது பலரும் பார்த்து மயங்குதற்கு இடமாயிருக்கின்றதென்று கருதி, அவனது சிரமொன்றைக் கிள்ளியெடுத்துவிட, அக்கபாலம் அப்படியே சிவன்கையில் ஒட்டிக்கொள்ளுதலும், அவன் 'இதற்கு என் செய்வது?' என்று கவலைப்பட, தேவர்களும் முனிவர்களும் 'இப்பாவந்தொலையப் பிச்சையெடுக்கவேண்டும்; என்றைக்குக் கபாலம் நிறையுமோ, அன்றைக்கே இது கையை விட்டு அகலும்' என்று உரைக்க, சிவபிரான் பலகாலம் பலதலங்களிலுஞ் சென்று பிச்சையேற்றுக்கொண்டே வருந்தித் திரிந்தும் அக்கபாலம் நீங்காதாக, ஒருநாள் பதரிகாச்சிரமத்தையடைந்து அங்குஎழுந்தருளியுள்ள நாராயணமூர்த்தியை வணங்கி இரந்தபோது, அப்பெருமான் 'அக்ஷயம்' என்று பிக்ஷையிட, உடனே அது நிறைந்து கையைவிட்டு அகன்றது என்பதாம்.

சகடுதைத்தகதை :—நந்தகோபகிருகத்தில் ஒருவண்டியின்கீழ்ப்புறத்திலே தொட்டிலிற் பள்ளிகொண்டிருந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன், ஒருகால் அச்சகடத்திற் கம்சனால் ஏவப்பட்ட அசுரனொருவன் வந்து ஆவேசித்துத் தன்மேல் விழுந்து தன்னைக்கொல்லமுயன்றதை யறிந்து பாலுக்குஅழுகிறபாவனையிலே தன்சிறியதிருவடிகளை மேலேதூக்கி உதைத்தருள, அவ்வுதைபட்டமாத்திரத்தில் அச்சகடு திருப்பப்பட்டுக் கீழேவிழுந்து அசுரனுள்பட அழிந்ததென்பதாம். (எ)

அ. தலையிலங்காபுரஞ்செற்றானரங்கனென்றாழ்சொற்புன்கு
தலையிலங்காதரஞ்செய்தபிரான்சரணன்றிமற்றோர்
தலையிலங்காநின்றகண்ணிலங்காண்கைக்குத்தாழ்கைக்குத்
தலையிலங்காதிலங்கேட்கைக்குவாயிலஞ்சாற்றுகைக்கே.

(இ - ள்.) தலை இலங்காபுரம் செற்றான் - தலைமைபெற்ற (ராக்ஷசராசதானியான) இலங்கைநகரை அழித்தவனும், என் தாழ் சொல் புல் குதலையில் ஆதரம் செய்த பிரான் - எனது இழிவான துதிச்சொற்களில்

பொருட்சிறப்பில்லாத (தம்மக்கள்பேசும்) மழலைச்சொற்களினிடத்தில்(தாய் தந்தையர் அன்புவைக்குமாறு)போல விருப்பம்வைத்த பெருமானு மாகிய, அரங்கன்-திருவரங்கனுடைய, சரண் அன்றி-திருவடிகளேயல்லாமல், மற்று ஓர் தலை - வேறோரிடத்தை, காண்கைக்கு - தரிசித்தற்கு, இலங்காநின்ற கண் இலம் - விளங்குகின்ற கண்களை யுடையோமல்லோம்; தாழுகைக்கு-வணங்கு தற்கு, தலை இலம் - தலையை யுடையோமல்லோம்; கேட்கைக்கு - கேட்ப தற்கு, காது இலம் - செவிகளை யுடையோமல்லோம்; சாற்றுகைக்கு - துதித் துப்பேசுதற்கு, வாய் இலம்-வாயையுடையோமல்லோம்; (எ - று.)—இரண் டாம் அடியில், அங்கு - அசை.

தேவாதிதேவனான எம்பெருமான் விஷயத்தில் உபயோகித்து ஈடேறு வதற்கே உரியவையாய் அமைந்த உறுப்புக்களைத் தேவதாந்தரவிஷயத்தில் உபயோகிக்கக்கடவோமல்லோம் யாம் என்றார், "மறந்தும்புறந்தொழாமா ந்த" ராதலின் ; * "வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது கையுலகந், தாயவனையல் லது தாம்தொழா—பேய்முலைநஞ்சு, ஊணாகவுண்டானுருவொடுபேரல்லால், காணாகண் கேளாசெவி" என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலை அடியொற்றியது இச்செய்யுள்.

இலங்காபுரத்துக்குத்தலைமை, திக்விஜயஞ்செய்து அனைவரையும் கீழ்ப் படுத்திய ராக்ஷசராசனான இராவணனது இராசதானியா யிருத்தல். அத னைச்செற்றது, ஸ்ரீராமாவதாரத்தில். இராமதூதனான அநுமான் இலங்கை யை எரியூட்டியழித்ததும், அவ்விலங்காநகரவாசிகளான கொடிய அரக்கர் களையெல்லாம் இராமபிரான் அழித்திட்டதும் ஆகிய இரண்டும் 'இலங்கா புரஞ்செற்றான்' என்ற தொடரில் அடங்கும்: செற்றான், செறு - பகுதி. குதலையில், இல் - ஐந்தனுருபு, ஒப்புப்பொருளது. ஏழனுருபாகக்கொண்டு, எனது இழிவான புல்லிய குதலைச்சொல்லாகிய துதியில் எனினுமாம். இலங் காநின்ற, ஆநின்று - நிகழ்காலஇடைநிலை. இலம் என்ற தன்மைப்பன்மை - பிறரையும் உளப்படுத்தியது. (அ)

கூ. கைக்குஞ்சரமன்றளித்தாயரங்கமண்காக்கைக்குமாய்க்
கைக்குஞ்சரமசரம்படைத்தாய்கடனீறெழத்து
கைக்குஞ்சரமகரக்குழையாயெனைக்கைக்கொளுடல்
கைக்குஞ்சரமதசையிலஞ்சேலென்றென்கண்முன்வந்தே.

(இ - ள்.) கை - துதிக்கையையுடைய, குஞ்சரம் - யானையை [கஜேந் திராழ்வானை], அன்று - (ஆதிமூலமே யென்று கூவியழைத்த) அக்காலத் தில், அளித்தாய் - பாதுகாத்தருளியவனே! அரங்க - திருவரங்கனே! காக் கைக்கும் - காக்கப்படுவதற்கும், மாய்க்கைக்கும் - அழிக்கப்படுவதற்கும் உரி யனவாக, மண் - உலகத்திலே, சரம் அசரம் படைத்தாய் - ஜங்கமமும் ஸ்தாவரமுமான உயிர்களைப் படைத்தருளியவனே! கடல் நீறு எழ துகைக் கும் சர - கடல்வறண்டு புழுதிபடும்படி அதனை வருத்தத்தொடங்கிய ஆக் நேயாஸ்திரத்தையுடையவனே! மகரம் குழையாய் - மகரகுண்டலங்களை அ ணிந்துள்ளவனே! உடல் கைக்கும் சரம தசையில் என் கண்முன் வந்து அஞ் சேல் என்று எனை கைக்கொள்-உடம்பை (உயிர்) வெறுத்தொழியும்படியான (எனது) அந்திமகாலத்திலே நீ எனது கண்களின்எதிரில்வந்துதோன்றிக்கா ட்சிகொடுத்து 'அஞ்சாதே' என்று அபயமளித்து என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டருள்வாயாக; (எ - று.)

---

* இயற்பா, முதல்திருவந்தாதி - கக.

பெரியாழ்வார்திருமொழியில் "துப்புடையாரை" என்றதொடக்கத்துத் திருப்பதிகத்தில் * "ஒப்பிலேனாகிலும் நின்னடைந்தேன் ஆனைக்கு நீ அருள் செய்தமையால்", † "வஞ்சவுருவின் நமன்றமர்கள் வலிந்துநலிந் தென்னைப் பற்றும்போது, அஞ்சலமென் றென்னைக்காக்கவேண்டும் அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே" என்றவற்றின்பொருள் இச்செய்யுளில் விளங்குதல் காண்க. கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளின வரலாற்றை யெடுத்துக்கூறினது, உயர்திணைப்பொருள்களோடு அஃறிணைப்பொருள்களோடு பேதமற அடிமைப்பட்ட உயிர்களை அன்போடு துயர்தீர்த்துப் பாதுகாத்தருள்கிற எம்பெருமானது கருணைமிகுதியை விளக்குதற்கு. குஞ்சரத்துக்குக் கொடுத்த 'கை' என்றஅவசியமில்லாத அடைமொழி, அந்தயானை கால்முதல் உடம்புமுழுவதும் முதலையின்வாய்ப்பட்டு எம்பெருமானையழைத்தற்குக் கைம்மாத்திரமே வெளித்தோன்றநின்ற தென்னுங் கருத்தைப் புலப்படுத்தும். ‡ "கைம்மான மதயானை யிடர்தீர்த்த கருமுகிலை," ¶ "கடுத்தகராங் கதுவ நிமிர்கையெடுத்து மெய்கலங்கி.........கடுத்தொருவாரண மழைப்ப நீயோவன் றேனென்றாய்" என்பன காண்க. மண் சரம் அசரம் படைத்தாய்-உலகங்களையும் சராசரங்களையும் படைத்தவனே யென்றும், உலகங்களைச் சராசரங்களுடன் படைத்தவனே யென்றும் கொள்ளலாம். சரம் - சஞ்சரிப்பன, இயங்குதிணைப்பொருள். அசரம் - சஞ்சரியாதன, நிலைத்திணைப்பொருள். மண்காக்கைக்கும் மாய்க்கைக்கும் சரம் அசரம் படைத்தாய்—$ "உலகம்யாவையும் தாமுளவாக்கலும், நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும்நீங்கலா, அலகிலாவிளையாட்டுடையாரவர்" என்றபடி உலகங்களைப் படைத்தலையும் காத்தலையும் அழித்தலையும் விளையாட்டாக வுடையவனே யென்றபடி. நீறுஎழ - எரிபட்டுச்சாம்பலாய் மேலெழ. மகரகுண்டலம் - சுறாமீன்வடிவமமையச் செய்யப்படுவதோர் காதணி. இது, மற்றையாபரணங்கட்கும் உபலக்ஷணம்.

கடல்நீறெழத் துகைந்த கதை:—இராவணனாற் கவரப்பட்ட சீதாபிராட்டி இலங்கையிலிருக்கிற செய்தியை அநுமான் சென்று அறிந்துவந்து சொன்னபின்பு இராமபிரான் வாநரசேனையுடனே புறப்பட்டுச்சென்று கடற்கரையையடைந்து, கடல்கடக்க உபாயஞ்சொல்லவேண்டு மென்று அக்கடலரசனாகிய வருணனைப் பிரார்த்தித்து அங்குத் தருப்பசயனத்திலே படுத்து ஏழுநாளளவும் பிராயோபவேசமாகக்கிடக்க, சமுத்திரராசன் அப்பெருமானதுமகிமையையறியாமல்உபேக்ஷையாயிருக்க, ஸ்ரீராமன் அதுகண்டுகோபங்கொண்டு, அனைவரும் நடந்துசெல்லும்படி கடலை வற்றச்செய்வே னென்று ஆக்கிநேயாஸ்திரத்தைத் தொடுக்கத் தொடங்கியவளவிலே, அதன்உக்கிரத்தால் தபிக்கப்பட்டு வருணன் அஞ்சிநடுங்கி ஓடிவந்து அப்பெருமானைச் சரணமடைந்து கடல்வடிவமான தன்மேல் அணைகட்டுதற்கு உடன்பட்டு ஒடுங்கிநிற்க, பின்பு இராமமூர்த்தி வானரங்களைக்கொண்டு மலைகளால் சேதுபந்தனஞ் செய்தனன் என்பதாம்.

குஞ்சரம்-வடசொல்; காட்டுப்புதர்களிற் சஞ்சரிப்ப தென்று காரணப்பொருள்படும். 'அன்று' எனச் சுட்டினது, கதையைஉட்கொண்டு. சரமதசா-வடமொழித்தொடர். அஞ்சேல் - எதிர்மறையொருமையேவல். காக்கை, மாய்க்கை - 'கை' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். சரமதசையில் எனைக்கைக்

---

* பெரியாழ்வார்திருமொழி - நாற்பதாந்திருப்பதிகம் - க.

† ,, ,, எ.

‡ பெரியதிருமொழி, எழுபத்தொன்பதாந்திருப்பதிகம் - க.

¶ கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், விராதன்வதைப்படலம் - சஅ.

$,, பாலகாண்டம், பாயிரப்படலம், கடவுள்வாழ்த்து-க.

கொள் - * "எய்ப்புஎன்னைவந்துநலியும்போது அங்குஏதும் நான் உன்னை நினைக்கமாட்டேன், அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன்" என்றாற்போலப் பிரார்த்தித்தவாறும். (௯)

௧௦. வந்தனையேற்றனையென்புன்சொற்கொண்டனைவன்மனத்தே
வந்தனையேற்றனையாவையுமாயினைவான்றரவு
வந்தனையேற்றனைத்தானொத்ததாளில்வைப்பாய்பலித்து
வந்தனையேற்றனைத்தீர்த்தாயரங்கத்துமாதவனே.

(இ - ள்.) ஏற்றனை பலித்துவந்தனை தீர்த்தாய் - ருஷபவாகனமுடையனை சிவபிரானை இரத்தற்றொழிலை நீக்கியருளியவனே! அரங்கத்து மாதவனே - திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற திருமகள் கணவனே! (என்) - எனது, வந்தனை - நமஸ்காரத்தை, ஏற்றனை - ஏற்றுக்கொண்டாய்; என் புல் சொல் கொண்டனை - எனது இழிவான துதிச்சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டாய்; (என்) வல் மனத்தே வந்தனை ஏற்று - எனது வலியமனத்திலே வந்துபொருந்தி, அனை யாவையும் ஆயினை-(எனக்குத்) தாயும் மற்றையெல்லாவுறுதுணையு மாயினாய்; வான் தர உவந்தனை ஏல் - (எனக்குப்) பரமபதம் அளிக்கத் திருவுளங்கொண்டனையானால், தனை தான் ஒத்த தாளில் வைப்பாய்-(வேறுஒப்புமையில்லாமையால்) தன்னைத்தானே ஒப்பதான (உன்) திருவடியில் (என்னைச்) சேர்த்துக்கொண்டருள்வாய்; (எ - று.)

எளியேன் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யும் வந்தனைவழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு என்பக்கல் அன்புகாட்டினை யாதலால், அந்தஅன்பை முற்றச் செலுத்தி எனக்குப் பரமபதங்கிடைக்குமாறு என்னை உன்திருவடியிற் சேர்த்துக்கொண்டருளவேண்டு மென வேண்டியபடி. அன்பால்நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் எம்பெருமான் அவர்நினைந்தவடிவத்துடன் விரைந்து சென்று வீற்றிருத்தலால், 'மனத்தே வந்தனையேற்று' என்றார். 'என்' என்பதைப் பிறவிடத்துங் கூட்டுக.

வந்தனை - வந்தநா என்ற வடசொல்லின் விகாரம். ஏற்றனை என்ற முன்னிலையொருமையிறந்தகாலமுற்றில், ஏல் - பகுதி; ஏற்றல் - அங்கீகரித்தல், இணங்குதல், கொள்ளுதல். வன்மனம் - † "இரும்புபோல்வலியநெஞ்சம்", ‡ "மரங்கள்போல் வலியநெஞ்சம்" என்பன காண்க. வந்தனை-முன்னிலையொருமை யிறந்தகாலமுற்றெச்சம். ஏற்று என்ற இறந்தகாலவினையெச்சத்தில், ஏல்-பகுதி; ஏலுதல்-பொருந்துதல். அனையாவையும் ஆயினை- ¶ "அத்தனாகி யன்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய்" என்றார் பெரியாரும். அனை - அன்னை யென்பதன் தொகுத்தல்: தனைஎன்பதும் இவ்வாறே. ஏல் - என்னில் என்பதன் மரூஉ. தனைத்தானொத்ததாள் - இயைபின்மையணி: ஒருபொருளையே உபமானமும் உபமேயமுமாகச் சொல்லுதல், இதன்இலக்கணம்; உவமையாதற்கு ஏற்ற பொருள் வேறுயாதுமில்லை யென்பதை விளக்கும். ஏற்றனைப் பலித்துவந்தனைத் தீர்த்தாய் - இரண்டுசெயப்படுபொருள் வந்த வினை. பலித்துவந்தனை ஏற்றனுக்குத் தீர்த்தாய் என உருபுமயக்கமுமாம். பலித்துவம் - ஒருசொல்; அதன்மேல், தன் - சாரியை, ஐ - இரண்டனுருபு. பலி துவந்தனைஎனத்தொடர்மொழியாகக்கொண்டு பிரித்து, இரத்த

* பெரியாழ்வார்திருமொழி, நாற்பதாந்திருப்பதிகம் - ௧.
† திருமாலை - ௧௭.
‡ ,, ௨௭.
¶ திருச்சந்தவிருத்தம் - ௧௧௫.

வினாலாகிய துன்பத்தை எனினுமாம்; துவந்தனே-துன்பம்; பந்தம். ஏறு -பசுவின் ஆண்பாற்பெயர்; எருது: அதனையுடையவன், ஏற்றன். மாதவன்-ஸ்ரீயஃபதி: வடசொல்; மா-இலக்குமி, தவன் - கணவன். அரங்கத்துமா - ஸ்ரீரங்கநாயகி. வைப்பாய் - ஏவலொருமை முற்று; விளிப்பெயராக் கொண்டு, ஓர் உயிர்க்குப் பரமபதமளிக்கத் திருவுளங்கொண்டனே யானால், அவ்வுயிரைத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கொண்டருள்பவனே யென்றலும் ஒன்று. (௩௦)

௩௧. மாதங்கத்தானையரங்கனைவஞ்சனிலங்கையிலே
மாதங்கத்தானையிருதிங்கடாழ்த்துப்பின்வாம்பரிதேர்
மாதங்கத்தானைவலத்தானைமுன்வதைத்தானைத்தன்பான்
மாதங்கத்தானைவைத்தானைவைத்தேனென்மதியகத்தே.

(இ - ள்.) மா தங்கம் தானை அரங்கனை - சிறந்த மாற்றுயர்ந்தபொன்மயமான ஆடையையுடைய திருவரங்கனும்,—வஞ்சன் இலங்கையிலே மாதங்க - வஞ்சகனான இராவணனுடைய இலங்காபுரியிலே திருமகளின்அவதாரமான சீதாபிராட்டி தங்கியிருக்க, தான்—, ஐ இரு திங்கள்தாழ்த்து - பத்துமாசம்கழித்து,பின்-பின்பு, வாம் பரி தேர் மாதங்கம் தானை வலத்தானை முன் வதைத்தானை - தாவிச்செல்லுங்குதிரைகளும் தேர்களும் யானைகளும் காலாள்களுமாகிய சேனையின்பலத்தோடு மற்றும் பலவகைவலிமைகளையுமுடையனான இராவணனை முற்காலத்தில் அழித்திட்டவனும்,—மாது அங்கத்தானை தன்பால் வைத்தானை - உமாதேவியை வாமபாகத்திற் கொண்டுள்ளவனான சிவபிரானை(த் தனதுவல)ப்பக்கத்தில்அமையவைத்துள்ளவனுமான திருமாலை,—என் மதியகத்து வைத்தேன் - எனது மனத்தினுள்ளே நிலையாகவைத்திட்டேன்; (எ - று.)

எப்பொழுதும் நம்பெருமாள்பக்கலிலே மனத்தைச்செலுத்தி அப்பெருமானையே தியானிக்கின்றேன் என்பதாம்.

தங்கத்தானை-பீதாம்பரமெனப்படுகிற பொற்பட்டாடை. வஞ்சன்-எண்ணம் சொல் செயல் என்னும் திரிகரணத்தொழிலிலும் வஞ்சனைகொண்டவன்; பிராட்டியை வஞ்சனையாற் கவர்ந்துசென்றவன். திருமால் இராமனாகத் திருவவதரித்தபோது திருமகள் சீதையாகத் திருவவதரித்ததனால், சீதையை 'மா' எனக் குறித்தார். ஐயிருதிங்கள் - பண்புத்தொகைப்பன்மொழித்தொடர். சாந்திரமானபக்ஷத்தில் அமாவாசைக்கு அமாவாசை ஒருமாசமெனக்கொண்டுசந்திரசம்பந்தத்தாற்கணக்கிடுதல்பற்றி, திங்கள்என்ற சந்திரனது பெயர் இலக்கணையாய் மாதத்தை யுணர்த்தும்; 'மதி' என்பதும் இவ்வாறேவருதல் காண்க. வாம் - வாவும் என்னுஞ் செய்யுமெனெச்சவீற்றுயிர்மெய் சென்றது. மூன்றாமடியிலுள்ள 'மாதங்கம்' என்ற வடசொல் - மதங்கமுனிவரிடத்தினின்று ஆதியில் உண்டானதென்று காரணப்பொருள்படும். இங்கே, வலம் - வரபலம் புஜபலம் ஆயுதபலம் மனோபலம் ஸ்தானபலம் முதலியன. பலம் என்ற வடசொல் வலமென விகாரப்பட்டது; வலம்-வெற்றியுமாம். பின், முன் என்பன - காலத்தின்மேல் நின்றன. மாதங்கத்தான் - அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியானவன். மாதங்கத்தானைத் தன்பால் வைத்தான் - * "பிறைதங்குசடையானைவலத்தேவைத்து," † "வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன்" என்பன காண்க. மதியகத்து - அறிவிலே எனினுமாம்; அகத்து - ஏழனுருபு. அம்பிகையை ஒருபாகத்தில் வைத்தவனைத் தனது ஒருபாகத்தில்

* பெரியதிருமொழி, இருபத்துநான்காந் திருப்பதிகம் - ௯.
† திருவாய்மொழி, மூன்றாந்திருப்பதிகம் - ௯.

வைத்தவனை எனது அகத்துறுப்பினுள்ளே வைத்தேன் யான் என ஒருசமத்காரம்தோன்றக் கூறியவாறு. (௧௧)

௧௨. மதிக்கவலைப்புண்டவெண்டயிர்போலமறுகுறுமென்
மதிக்கவலைப்புண்டணிகின்றிலேன்மண்ணும்வானகமு
மதிக்கவலைப்புனல்சூழரங்காநின்மனத்தருடா
மதிக்கவலைப்புன்பிறப்பினிமேலும்வருங்கொலென்றே.

(இ - ள்.) மண்ணும் வானகமும் மதிக்க - மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் கொண்டாடும்படி, அலை புனல் சூழ் - அலைகளையுடைய காவேரிதீர்த்தத்தூற் புடைசூழப்பெற்ற, அரங்கா - திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே!—நின் மனத்து அருள் தாமதிக்க - உனது திருவுள்ளத்திலுண்டாகும்கருணை (என்பக்கல்உடனேசித்தியாமல்) காலம்நீட்டித்தலால்,—வலை புல் பிறப்பு இனிமேலும் வரும்கொல் என்று - வலைபோன்ற இழிவான சன்மம் இனிமேலும் (எனக்கு) வந்துவிடுமோ வென்று சிந்தித்து, மதிக்க அலைப்புண்ட வெள் தயிர்போல மறுகுறும் என் மதி கவலை புண் தணிகின்றிலேன் - கடைதலால் அலைக்கப்பட்ட வெண்மையான தயிர்போல (ஒருநிலைநில்லாது) சுழல்கிற எனது மனத்தின் கவலையாகிய விரணம் ஆறப்பெற்றிலேன்; (எ - று.)

எனதுகவலை தணியுமாறு விரைவில் எனக்கு நற்கதியருளவேண்டுமென்பதாம்.

மறுகுறும், மறுகு - பகுதி, உறு - துணைவினை. மனத்திற்குச் சுழற்சி - பலவகைச்சிந்தனையால் தடுமாற்றங்கொள்ளுதல். கவலை - கவற்சி; 'ஐ' விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர். கவலைப்புண் - மனோவியாதி. தணிகின்றிலேன் - தன்மையொருமை யெதிர்மறைநிகழ்காலமுற்று. மண், வானகம் - இடவாகுபெயர்கள். மூன்றாமடியில், மதிக்கச்சூழ் என இயையும். வலை மிருகபக்ஷிகளைப் பந்தப்படுத்துவதுபோலப் பிறப்பு உயிரைப் பந்தப்படுத்துதலால், 'வலைப்புன்பிறப்பு' எனப்பட்டது. இனிமேலும் - இப்பிறப்புஒழிந்தபின்பும் என்றபடி. வருங்கொல் என்றதில், கொல்என்ற இடைச்சொல் - ஐயவினாப்பொருளோடு இரக்கத்தையும் உணர்த்தும். (௧௨)

௧௩. வருந்துவரைப்பட்டமங்கையரெண்மர்மனங்களைக்க
வருந்துவரைப்பட்டவாயரங்கேசனைவஞ்சப்பகை
வருந்துவரைப்பட்டவேழமட்டானைமறந்துலகோர்
வருந்துவரைப்பட்டவீப்போன்மடந்தையர்மால்வலைக்கே.

(இ - ள்.) துவரை வரும் - துவாரகாபுரியில்வந்துசேர்ந்த, பட்டம் மங்கையர் எண்மர் - பட்டத்துத்தேவிமார் எட்டுப்பேர்களுடைய, மனங்களை—, கவரும் - (தன்பக்கல்) இழுக்கின்ற, துவரை பட்ட வாய் - செந்நிறத்தைப்பொருந்திய வாயழகையுடைய, அரங்க ஈசனை - ரங்கநாதனும்,—வஞ்சம் பகைவர் உந்து - வஞ்சனையையுடைய பகைவர்(தன்னைநோக்கிச்)செலுத்திய, வரை பட்ட வேழம் - மலையையொத்த (குவலயாபீடமென்னும்) யானையை, அட்டானை - கொன்றவனுமான திருமாலை, மறந்து—, உலகோர் - உலகத்துச்சனங்கள், ஐ பட்ட ஈ போல் - கோழையில் அகப்பட்டு (மீளவொண்ணாதபடி) சிக்கிக்கொண்டழிகிற ஈயைப்போல, மடந்தையர் மால் வலைக்கே வருந்துவர் - மகளிர்பக்கல் கொள்ளும் மோகமாகியவலையிலே அகப்பட்டு (மீளமாட்டாது) வருந்துவர்; (எ - று.)

இது என்னஅநீதி! என்று உலகத்திற்பெரும்பான்மையான சாதாரணசனங்களின் பேதைமையைக் குறித்து இரங்கியபடி.

ருக்மணி, ஸத்தியபாமை, ஜாம்பவதி, ஸத்யை, மித்ரவிந்தை, ஸுசீலை, ரோகிணி, லக்ஷணை என்கிற எட்டுப்பேரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பட்டத்

துத்தேவிமார். இப்பெயர்களைச் சிறிதுமாறுபடக் கூறும் புராணங்களும் உண்டு. 'துவரைவரும்' என்றது, கண்ணபிரானுக்கும் அவனதுதேவியர்க்கும் அடைமொழியாகத்தக்கது. ஜராசந்தனும் காலயவநனும் ஒருங்குபடையெடுத்துவந்தகாரணத்தாற் கண்ணன் மதுரையைவிட்டுத் துவாரகாபுரியை மேல்கடலிலே நிர்மாணஞ்செய்துகொண்டு அங்குச் சகலசனங்களுடனே குடிபுகுந்தமையும், வெவ்வேறுநாடுகளிற்பிறந்த ருக்மணிமுதலிய இளமகளிர் கண்ணனால் மணஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டு அவனதுவாசஸ்தானமான துவாரகைக்கு வந்துசேர்ந்தமையும் காண்க. அம்மனைவியரனைவர்க்கும் ஒருங்காக மகிழ்ச்சிவிளைத்து வந்தமையை 'மனங்களைக் கவரும்' என்றதனால் வெளியிட்டார். 'எண்மர்மனங்களைக் கவருந் துவரைப்பட்டவா யரங்கேசன்' என்றது, அதரத்தினழகில் ஈடுபாடு. 'பகைவர்' என்றது, கம்சனையும், அவனது பாகன்முதலிய ஏவலாளரையும்.

வேழமட்ட கதை:—வில்விழாவென்கிற வியாஜம்வைத்துக் கம்சனால் வரவழைக்கப்பட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபலராமர்கள் கம்சனரண்மனையை நோக்கிச் செல்லுகையில், அவனது அரண்மனைவாயில்வழியில் தம்மைக் கொல்லும்படி அவனால் ஏவி நிறுத்தப்பட்ட குவலயாபீடமென்னும் மதயானை கோபித்துவர, அவ்யாதவவீரர் அதனையெதிர்த்து அதன்தந்தங்களிரண்டையும் சேற்றிலிருந்து கொடியை யெடுப்பதுபோல எளிதிற்பறித்து அவற்றையே ஆயுதமாகக்கொண்டு அவற்றால் அடித்து அவ்யானையை உயிர்தொலைத்துவிட்டு உள்ளேபோயின ரென்பதாம்.

துவரை-வடமொழிச் சிதைவு. பட்டமங்கையர் - பட்டமகிஷிக்குஉரிய நெற்றிப்பொற்பட்டத்தைத் தரித்துள்ள மாதர்கள். எண்மர்—எட்டு என்ற பகுதி எண்என விகாரப்பட்டது; ம் - பெயரிடைநிலை. இரண்டாமடியில், துவர் ஐ பட்ட என்று பதம்பிரித்து, செந்நிறமும் அழகும் அமைந்த என்று உரைப்பாருமுளர். மூன்றாமடியில், பட்ட - உவமவுருபு. அட்டான், அடு - பகுதி. அகப்பட்டவரை மீளவிடாமையால், மடந்தையர்மால் 'வலை' எனப்பட்டது. வலைக்கு - உருபுமயக்கம். (௩௩)

௩௪. மாலைக்கல்லாரமடவார்புண்ணாக்கையில்வாஞ்சைவைத்து
மாலைக்கல்லாரம்புலிக்குநையாநிற்பர்மாய்விப்பதோர்
மாலைக்கல்லாரம்புயத்தாளில்வைக்குமதிலரங்க
மாலைக்கல்லாரஞ்சலியாரென்னேசிலமானிடரே.

(இ - ள்.) சில மானிடர் - (உலகத்துச்) சிலமனிதர்கள்,—மாலை கல்லாரம் மடவார் புண் ஆக்கையில் வாஞ்சை வைத்து - மாலையாகத்தொடுக்கப்பட்ட செங்கழுநீர்மலர்களைச் சூடிய மாதர்களுடைய அசுத்தமான உடம்பினிடத்திலே விருப்பம்வைத்து, (அக்காமத்தினால்), மாலைக்கு அல் ஆர் அம்புலிக்கு நையா நிற்பர் - (காமோத்தீபகப்பொருள்களான) அந்திமாலைப்பொழுதுக்கும் இரவில்விளங்குகின்ற சந்திரனுக்கும் வருந்திநிற்பார்கள்; மாய்விப்பது ஓர் மாலை கல்லார் - (இவ்வாறு தங்களை) அழியச்செய்வதான ஒப்பற்ற காமமயக்கத்தைக் களைந்தொழிக்கமாட்டார்கள்; அம்புயம் தாளில் வைக்கும் - தாமரைமலர்போன்ற (தனது) திருவடிகளில் (அடியார்களை) இருத்துகிற, மதில் அரங்கம் மாலை - (ஏழு) மதிள்கள்சூழ்ந்த திருவரங்கத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கிற திருமாலை, கல்லார் - துதிக்கமாட்டார்கள்; அஞ்சலியார்-கைகூப்பிவணங்கமாட்டார்கள்; என்னே-இது என்னபேதைமையோ?

எம்பெருமானுக்குஆட்பட்டுஉய்யாமல் விஷயாந்தரங்களில்ஆழ்ந்துஅழிகிற பேதைமாந்தர்களுடைய தன்மையைக்குறித்து இரங்கிக் கூறியவாறும்.

மாலைக்கல்லாரம் - கல்லாரமாலை என முன்பின்னாக மாற்றிக்கூட்டிச்

செங்கழுநீர்மலர்மாலை யென்னலாம். கல்ஹாரம் - வடசொல். 'மாலைக்கல்லாரமடவார்' என்றது, மேனிமினுக்குபவ ரென்றபடி. மடவார்-இளமையை அல்லது மகளிர்க்குஉரிய பேதைமைக்குணத்தை யுடையவர். வாஞ்சை - வாஞ்சா என்ற வடசொல்லின் விகாரம். நையா - உடன்பாட்டுஇறந்தகால வினையெச்சம். மூன்றாமடியில், மால் - பெண்மோகம். கல்லல் - கல்லுதல், வருந்தினதைப் பெயர்த்தொழித்தல். 'அம்புயத்தாளில் வைக்கும்' என்றதனால், திருவடியே வீடாயிருக்கு மென்றபடி. ஸ்ரீரங்கம் ஸப்தப்ராகாரமுடைய தாதலால், அச்சிறப்பு விளங்க, 'மதிலரங்கம்' எனப்பட்டது: நான்காமடியில், கற்றல் - எம்பெருமானுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லிப்பழகுதலும், அவனுடைய சொரூபகுணவிபவங்களைக் கூறுகிற நூல்களைப் படித்தலும், அவனைப் புகழ்ந்துகூறுதலும். மானிடர் - மாநுஷ ரென்ற வடசொல்லின் திரிபு; காசியபமுனிவரது மனைவியருள் மநுவின் சந்ததியாரென்று காரணப்பொருள்படும். தாம்காதலித்த மகளிரின் சேர்க்கை நேராத விரகதசையில் அந்திப்பொழுதும், சந்திரனதுநிலாத்தோற்றமும் அத்துயரை வளர்த்து வருத்து மென்க. புண்ணுக்கை - மாம்சசரீரம். (௩௪)

௩௫. மானிடராகவரலரிதோர்மண்டலத்தினெறி
மானிடராகமிலாதவராதன்மலரயனார்
மானிடராகமத்தாலன்பராயவரங்கத்துளெம்
மானிடராகமலரடிக்காட்படும்வாழ்வரிதே.

(இ - ள்.) ஓர் மண்டலத்தின் - ஒப்பற்ற இந்தநிலவுலகத்திலே, மானிடர் ஆக வரல் - மனிதராய்ப் பிறத்தல், அரிது - அருமையானது; (அங்ஙனம் மனிதசன்மமெடுத்தாலும்), இடர் ஆகம் இலாதவர் ஆதல் (அரிது) - துன்பம்மிக்க விகாரசரீரமில்லாதவராதல் அரியது; (அங்ஙனம் உடற்குறையில்லாதவராயினும்), நெறிமான் (ஆதல் அரிது) - நீதிநெறியுடையவனாயிருத்தல் அருமையானது; (அங்ஙனம் சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகினாலும்),—மலர் அயனார்-தாமரைமலரில்தோன்றிய பிரமதேவரும், மான் இடர்-மானை இடக்கையிலேந்திய சிவபிரானும், ஆகமத்தால் - சாஸ்திரங்களிற் கூறிய முறைப்படி, அன்பர் ஆய - தொண்டுபூண்டொழுகுதற்கு இடமான, அரங்கத்துள் - ஸ்ரீரங்கத்தில் (பள்ளிகொண்டருள்கிற), எம்மான் - எம்பெருமானுடைய, இடம் ராகம் மலர் அடிக்கு - பெருமையுடைய சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளுக்கு, ஆள் படும் - அடிமைசெய்து ஒழுகுகிற, வாழ்வு-வாழ்க்கை, அரிதே - (பெறுதற்கு) அருமையானதே; (எ - று.)

திருவரங்கநாதனை திருமாலினது திருவடிகளுக்கு அடியவராதல் நல்வினைப்பயனாலன்றி நேராது என்பதாம். * "அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய், அரிதரிது மானிடராதலரிது, மானிடராயினுங் கூன்குருடு செவிடு, பேடு நீக்கிப் பிறத்த லரிது, பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும், ஞானமுங் கல்வியு நயத்தலரிது, ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையுந், தானமுந் தவமுந் தான்செயலரிது, தானமுந் தவமுந் தான்செய்வராயின், வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே" என்றதனோடு இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடியை ஒப்பிடுக.

நெறிமான் என்பதில், மான் - ஆண்பாற்பெயர்விகுதி. அயனார், மானிடர் - உயர்வுப்பன்மை. மலர் - திருமாலின் நாபித்தாமரைமலர். அயன் - அஜன்; இவ்வடமொழிப்பெயர் - திருமாலினிடத்தினின்று தோன்றினவனென உறுப்புப்பொருள்படும்; அ - விஷ்ணு. சிவபிரான் இடக்கையிலேந்திய மான், தாருகவனமுனிவர் ஏவினது. நான்காமடியில், மான் - மஹாந். இடராகம் என்பதற்கு - தன்னிடத்துச் செந்நிறத்தையுடைய என்றுஉரைத்

* ஔவையார்தனிப்பாடல்.

தலு மொன்று. எம்மானிடம் - எம்பெருமானுடைய என்று உரைத்து, இடம் என்பதை ஆறனுருபின்பொருளில்வந்த சொல்லுருபென்பர் ஒருசாரார். ஈற்றுஏகாரம் - தேற்றம். 'இலாதவனுதல்' என்றும் பாடம். 'அரிது' என்பதும், 'ஆதல்' என்பதும் எடுத்துப் பிறவிடத்தும் கூட்டப்பட்டன.

மானேந்திய கதை :—ஒருகாலத்திற் சிவபிரான் தன்னைமதியாத தாருகவனத்து முனிவர்களுடைய கருவத்தைப் பங்கஞ்செய்யவும் அவர்களுடைய மனைவிமார்களின் கற்புநிலையைப் பரிசோதிக்கவுங் கருதித் தான் ஒருவிடவடிவங்கொண்டு அவரில்லந்தோறுஞ் சென்று பிக்ஷாடனஞ்செய்து, தன்னை நோக்கிக்காதல்கொண்ட அம்முனிபத்தினியரது கற்புநிலையைக் கெடச்செய்ய, அதுகண்டு பொறுமற்கோபங்கொண்ட அம்முனிவர்கள் அபிசாரயாகமொன்றுசெய்து அவ்வோமத்தீயினின்று எழுந்த நாகங்கள் பூதங்கள் மான் புலி முயலகன் வெண்டலைமுதலியவற்றைச்சிவனைக்கொன்றுவரும்படியேவ, சிவபெருமான் தன்மேற் பொங்கிவந்த நாகங்களை ஆபரணங்களாகவும் பூதங்களைத் தனதுகணங்களாகவுங் கொண்டு. மானைக் கையிலேந்திப் புலியைத் தோலையுரித்து உடுத்து முயலகனை முதுகிற்காலால்ஊன்றி வெண்டலையைக் கையாற்பற்றிச் சிரமேல் அணிந்து இங்ஙனமே அவற்றையெல்லாம் பயனிலவாகச் செய்துவிட்டன னென்பதாம். (௧௫)

௧௬. அரிதாமரைக்கணந்தோ லுடுத்தாரயனுர்க்கரியான்
அரிதாமரைக்கணம்மான் றிருப்பாதமடைமின்சன்மம்
அரிதாமரைக்கணந்தங்கா துயிரவனூர்வினவில்
அரிதாமரைக்கணமீர்த்தோடும்பொன்னியரங்கமன்றே.

(இ - ள்.) அரி - இந்திரனுக்கும், தாம் அரைக்கண் அம் தோல் உடுத்தார் - தாம் இடையிலே அழகிய புலித்தோலை யுடுத்துள்ளவரான சிவபிரானுக்கும், அயனுர்க்கு - பிரமதேவர்க்கும், அரியான்-(அறிதற்கு) அரியவனும், அரி - ஹரிஎன்னும் ஒருதிருநாமமுடையவனும், தாமரை கண் அம்மான்-செந்தாமரைமலர் போன்ற திருக்கண்களை யுடைய தலைவனுமான எம்பெருமானுடைய, திரு பாதம் - திருவடிகளை, அடைமின்-சரணமடையுங்கள்; (அதனையடைவதனுற் பயனென்னவெனின்,—) சன்மம் அரிது ஆம் - மீண்டும் பிறப்புஇல்லாமற்போம்: (அது எங்ஙனமெனின்,—) உயிர் அரைக்கணம் தங்காது - (சரணமடைபவருடைய) உயிர் (முத்திபுகுமேயன்றி மறுபடி ஓருடம்பில்) அரைக்ஷணப்பொழுதும் பொருந்திநிற்கமாட்டாது: அவன் ஊர் வினவில் - அப்படிப்பட்ட மகாவிபவமுடைய எம்பெருமானது திருப்பதி (யாது என்று) வினவினல், அரி தாம் மரை கணம் ஈர்த்து ஓடும் பொன்னி அரங்கம் அன்றே - சிங்கங்களையும் தாவிப்பாயும் மான்களின்கூட்டத்தையும் ஒருங்குஇழுத்துக்கொண்டு ஓடிவருகிற உபயகாவேரியின் மத்தியிலுள்ள திருவரங்கமன்றோ? (எ - று.)—அன்றே - தேற்றம்.

முதலடியில், அரி-ஹரி; (பகைவரை) அழிப்பவன். தாம்-அசை. அரைக்கண், கண்-ஏழனுருபு. அரை - பாதி; உடம்பிற்பாதியளவிலுள்ள உறுப்பான இடையைக் குறிக்கும்போது ஆகுபெயர். இரண்டாமடியில், அரி - ஹரி; (அடியார்களுடைய துயரத்தை) ஒழிப்பவன். தாமரைக்கண் அம்மான் - புண்டரீகாக்ஷன். அரி - செவ்வரிபரந்த கண் என்றலும் ஒன்று; அரி-உத்தமலக்ஷணமான சிலசிவந்தரேகைகள். இனி, அரி - (காண்பவர்களுடைய கண்களையும் மனத்தையும்) அபஹரிக்கிற [கவர்கிற] கண் எனினுமாம். அம்மான்-அப்படிப்பட்ட மகான். ஜந்மம் - வடசொல். அரிது என்பதில், அருமை - இன்மைமேலது. கணம்-க்ஷணம்; வடமொழிவிகாரம். நான்காமடியில், அரி-ஹரி; யானைமுதலிய விலங்குகளை அரிப்பது: அரித்தல் - அழித்தல். தாம் - த

வும் என்பதன் விகாரம்; கீழ் ௧௧ - ஆஞ் செய்யுளில் 'வாம்' என்பதுபோல. ஸஹ்யபருவதத்தினின்று உற்பத்தியாகிப் பெருவெள்ளமாய்ப் பெருகிவரும் விசையில் அக்குறிஞ்சிநிலக்கருப்பொருளாகிய சிங்கம் மான்முதலிய விலங்குகளை அடித்துத்தள்ளிக்கொண்டுவரும் காவேரியென்க; * "மலைத்தலைய கடற்காவிரி, புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்" என்றபடி தான் பெருகும்பொழுது பொன்னைக்கொழித்துக்கொண்டுவருதலால், காவேரிக்குப் பொன்னியென்று பெயர்; இ - உடைமைப்பொருள் காட்டும் பெண்பால்விகுதி.

செய்யுளடிகளினிறுதியில் சந்தி அநித்யமென்பது இலக்கணநூலார் துணிபாதலின், நின்றஅடியினீற்றோடு வரும்அடியின்முதல் சேருமிடத்துப் புணர்ச்சி கொள்ளப்பட்டிலது, யமகப்பொருத்தத்தின்பொருட்டு. இதனை, மேல் இங்ஙனம் வருமிடங்கட்கெல்லாங் கொள்க. (௧௬)

௧௭. அரங்காதுவார்கணைகண்வள்ளைகோங்கினரும்புமங்கை -
அரங்காதுவார்முலையென்றைவர்வீழ்ந்தனராடவின்
அரங்காதுவாரமிலாமணியேயணியார்மதில்சூழ்
அரங்காதுவாரகையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(இ - ள்.) மங்கையர் - இளமகளிருடைய, கண் - கண்கள், அரம் காது வார் கணை - அரமென்னுங்கருவியினால் அராவப்பட்ட [கூரிய] நீண்ட அம்பு போலும்: அம் காது வார் முலை - (அம்மாதரது) அழகிய காதுகளும் கச்சிறுக்கிய கொங்கைகளும், வள்ளை கோங்கின் அரும்பு - (முறையே) வள்ளையென்னும் நீர்க்கொடியின் இலையையும் கோங்கமரத்தின்அரும்பையும்போலும், என்று - என்று (உவமமுகத்தாற் புனைந்து) கருதி, ஐவர் வீழ்ந்தனர்-பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்துபேர் (அம்மகளிர்பக்கல்) ஆசைகொண்டு (அப்பெண் மோகக்கடலில்) விரைந்து விழுந்தன்மையர்; ஆடு அரவு இன் அரங்கா - படமெடுத்தாடுகிற(காளியனென்னும்)பாம்பை இனியகூத்தாடுமிடமாகக்கொண்டவனே! துவாரம் இலா மணியே - புரைசலில்லாத முழுமாணிக்கம் போன்றவனே! அணி ஆர் மதில் சூழ் அரங்கா - அழகுநிறைந்த மதில்களாற் சூழப்பட்ட திருவரங்கநகருடையவனே! துவாரகையாய் - (கிருஷ்ணவதாரத்தில்) துவராகாபுரியில் எழுந்தருளியிருந்தவனே! அடியேன் உன் அடைக்கலம் - நான் உனக்கு அடைக்கலப்பொருளாகிறேன்; (எ - று.)

யான் உன்னையே சரணமாக அடைந்து உன்னாற்பாதுகாக்கப்படும் பொருளாயினேனாதலால், என்னைப் பஞ்சேந்திரியவசப்பட்டு அழியாதபடி பாதுகாத்தருளவேண்டுமென்பதாம்.

அரம் - வாள்விசேடம். அரங்காதுவார்கணை - † "வாளரந்துடைத்த வைவேல்" என்றாற்போலக் கொள்க. காது வார் என்ற இரண்டும் - வினைத்தொகை. வார் - உரிச்சொல்லுமாம். வள்ளைபோலும் காது, கோங்கினரும்புபோலும் முலை என முறையே சென்று இயைதல், முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள். இரண்டாமடியில், வார் - கஞ்சுகம். மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம்பொறிகளை ஐவர் என உயர்திணையாக்கூறியது, இழிவுபற்றிய திணைவழுவமைதி; [நன் - பொது - ௨௮.] தொல்காப்பியவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "தாம்வந்தார்தொண்டனார்' என்பது, உயர்சொல்குறிப்புநிலையின் இழிபுவிளக்கிற்று' என்பது, இங்கு உணரத்தக்கது. ஐவர்-தொகைக்குறிப்பு. வீழ்ந்தனரென இறந்தகாலத்தாற் கூறினது, விரைவை விளக்கும். மூன்றாமடியில், அரங்கு - ரங்க மென்ற வடசொல்லின் விகாரம். துவாரம், த்வாரகா - வடசொற்கள். அனைவராலும் விரும்பியேற்றுக்கொள்

* பட்டினப்பாலை, அடி - ௬, ௭.

† சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம் - ௫௩.

ளப்படுதலும், மதித்தற்கரியமதிப்புடைமையும், சிறப்பும்பற்றி, 'மணியே' என்ருர். 'அடியேன்' என்றது, பணிவை விளக்கும். 'அடியேன் உன்அடைக்கலம்' என்றவிடத்து, தன்மையிற்படர்க்கைவந்த இடவழுவமைதியும், இழிப்பினுல் [பணிவுபற்றி] உயர்திணை அஃறிணையாக்கூறப்பட்ட திணைவழுவமைதியும் இருத்தல் காண்க; [நன் - பொது - உ௯, உ௮.]

'ஆடரவினரங்கா' என்பதி லுள்ள கதை:—யமுநாநதியில ஓர்மடுவில் இருந்துகொண்டு அம்மடுமுழுவதையும்தன்விஷாக்கினியினுற்கொதிப்படைந்த நீருள்ளதாய்ப்பானத்துக்குயோக்கியமாகாதபடிசெய்த காளியனென்னுந் துஷ்டநாகத்தைக் கிருஷ்ணன் தண்டிக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு, அம்மடுவிற்குச்சமீபத்தி லுள்ள தொருகடம்பமரத்தின்மேலேறி அம்மடுவிற்குதித்து, கொடியஅந்நாகத்தின் படங்களின்மேல் ஏறித்துவைத்து நர்த்தனஞ்செய்துசுக்கி வலியடக்குகையில், மாங்கலியபிக்ஷை யிட்டருளவேண்டுமென்று தன்னைவணங்கிப் பிரார்த்தித்த நாககன்னிகைகளின் விண்ணப்பத்தின்படி அந்தக்காளியனை உயிரோடு கடலிற் சென்று வாழும்படி விட்டருளினன் என்பதாம். கண்ணன் காளியனுடைய முடியின்மேல் ஏறி நர்த்தநஞ்செய்தருளும்போது ஐந்துதலைகளையுடைய அந்நாகம் எந்தெந்தப் படத்தைத் தூக்குகின்றதோ அந்தப்படத்தைத் துவைத்து நர்த்தனஞ்செய்து நின்று அப்பாம்பின்வலிமையை யடக்கி அதனைமூர்ச்சையடையச் செய்கையில் பலவகை நடனத்திறங்களைச் செய்து காட்டியமை தோன்ற, 'ஆடரவினரங்கா' என்ருர்.

முதலடியினிறுதியில், மங்கையர் என்ற பெயர்ப்பகுபதத்தினிடையே சந்தியால் வரும் உடம்படுமெய்யாகிய யகரத்தோற்றத்தைக் கொள்ளாது விட்டது, யமகநயத்தின்பொருட்டு. இப்படி பகுபதத்தின் அல்லது பகாப்பதத்தினிடையிலே யுள்ள எழுத்துக்களை யமகப்பொருத்தத்தின்பொருட்டுப் பிரித்து எழுதியுள்ள விடங்களிலெல்லாம் மூலத்தில் இப்பதிப்பில் (—) இக்குறி இடப்பட்டிருக்கிறது. இங்ஙனம் சொல்லணிக்காகப் பிரித்துக்காட்டியிருந்தாலும், பொருள்நோக்கும்பொழுது சேர்த்துப்படித்துக்கொள்க. (௧௭)

௧௮. அடைக்கலந்தாயத்தவர்போலுடலுறையைவரையும்
அடைக்கலந்தாயுலகங்கொண்டதாள்களுக்கண்டமுண்டால்
அடைக்கலந்தாயரங்காவாயர்பாடியிலன்றுநெய்பால் -
அடைக்கலந்தாய்வைத்துவாய்நெரித்தூட்டவழுமையனே.

(இ - ள்.) அண்டம்-அண்டகோளங்களை, உண்டு - உட்கொண்டு, ஆல் அடை கலந்தாய்-ஆலிலையிற்சேர்ந்து(பிரளயப்பெருங்கடலிற்) பள்ளிஅ டவனே! அரங்கா—! அன்று-அக்காலத்தில் [முன்புகண்ணனுகத்திருவ த்தபொழுது], ஆயர்பாடியில் - திருவாய்ப்பாடியிலே, நெய் - நெய்யை ணெயை], பாலடை கலம் வைத்து - பால்டையாகிய பாத்திரத்தி கொண்டு, தாய் - (உன்னைவளர்த்த) தாயாகிய யசோதைப்பிராட் நெரித்து ஊட்ட - (உனது) வாயில்வைத்து அவ்வாயைநெரித்து அழும் - (ஏறிட்டுக்கொண்ட மனிதப்பிறப்புக்கேற்ப எளியசிறுகு லவே) அழுத, ஐயனே - இறைவனே!—தாயத்தவர்போல் - ப போல, உடல் உறை - (விலக்கவொண்ணுதவராய் எமது) உடம்ப சையிலே ஒருங்கு உடன் இருக்கிற, ஐவரையும் - ஐந்து இந்திரிய அடைக்கலம்-(விஷயாந்தரத்திற் செல்லவொட்டாமல்) அடக்கிவ வைக்க வல்லமையுடையோமல்லோம், (யாம்): தாய் உலகம் கொள களுக்கு அடைக்கலம் - தாவி உலகங்களை அளந்து கொண்ட (உ வடிகளுக்கு அடைக்கலப்பொருளாகிறோம்; (எ - று.)

யாம் பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகசக்தியையுடையோமல்லோமாயினும் உனது திருவடிகளிற் சரண்புகுந்தோமாதலால், எங்களை நீ பாதுகாத்தருளக்கடவையென்பதாம்.

அடைக்கலம்-தன்மைப்பன்மையெதிர்மறைமுற்று; கு - சாரியை, அல்-எதிர்மறையிடைநிலை. அடைத்தல் - இப்பொருளதாதலை, *"ஐவரை யகத்திடை யடைத்த முனி" என்றவிடத்துங் காண்க. தாயம் - பங்குக்குஉரிய பொருள்; அதனைப்பெறுதற்கு உரியவர், தாயத்தவர்; தாயாதிகள், ஞாதிகள். ஓர்இல்லத்திலே ஒருங்குவசித்தற்கு உரியவர்களான அவர்கள், ஓர்உடம்பிலே ஒருங்குவசிக்கின்ற ஐம்பொறிகட்கு உவமைகூறப்பட்டனர்; இவ்வுவமையில் 'பங்காளியோ பகையாளியோ' என்னும்படி தீங்குசெய்யுந்தன்மையும் விளங்கும். ஐவரையும், உம்-இனைத்தென்றறிபொருளில்வந்த முற்றும்மை. தாய்என்ற தெரிநிலைவினையெச்சத்தில், தாவுஎன்பதன் விகாரமான தா-வினைப்பகுதி, ய்என்ற விகுதியே இறந்தகாலங் காட்டும். அண்டம் - உலகவுருண்டை. அடைஎன்ற சொல் - இலையென்றபொருளில் வருதலை, 'அடைக்காய்' என்றவிடத்திலுங் காண்க. ஆ-பசு; அதனையுடையவர், ஆயர்: இடையர்; ய் - எழுத்துப்பேறு. அவர்கள்வசிக்கிற ஊர், ஆயர்பாடி. கண்ணபிரான் வளர்ந்த இடம், கோகுலமென்னும் பெயரினது. 'அன்று' எனச் சுட்டினது, கதையை உட்கொண்டு. பாலடை - பால்புகட்டும் சங்கு; பால்அடுக்கப்பெறுவதெனப் பொருள்படுங் காரணக்குறி; கலம் - உண்கலம். †"பத்துடையடியவர்க் கெளியவன் பிறர்களுக் கரிய வித்தகன்" என்றபடி அருமையான பரத்வத்தையுடைய எம்பெருமான் அதனை இருந்ததுதெரியாதபடி விட்டுஎளிமைமேற்கொண்டு பாவனைசெய்த சௌலப்பியம்விளங்க, 'ஆயர்பாடியிலன்று நெய்பாலடைக்கலந் தாய்வைத்து வாய்நெரித்தூட்ட வழுமையனே' என்றார்.

அண்டமுண்டு ஆலிலைக்கலந்த கதை:—பிரமன்முதலிய சகலதேவர்களுமுட்பட யாவும்அழிந்துபோகின்ற யுகாந்தகாலத்திலே ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு அண்டங்களையெல்லாம் தன்வயிற்றில்வைத்து அடக்கிக்கொண்டு சிறுகுழந்தைவடிவமாய் ஆதிசேஷனது அம்சமானதோர் ஆலிலையின்மீது பள்ளிகொண்டு யோகநித்திரைசெய்தருளுகின்றனனென்பதாம். (கஅ)

கக. ஐயமருந்திவையுண்ணென்றுமாதரட்டூட்டுஞ்செல்வம்
ஐயமருந்தினைப்போதேயவரின்பமாதலினால்
ஐயமருந்தியக்கங்குறுகாமுன்னரங்கற்கன்பாய்
ஐயமருந்தியும்வாழ்மின்கண்மேலுமக்கானந்தமே.

(இ - ள்.) 'ஐய - ஐயனே! இவை - இவ்வுணவுகள், மருந்து-(இன்சுவைமிகுதியால்) தேவாமிருதம்போன்றன: உண்-(இவற்றை) உண்ணக்கடவை,' என்று (அன்புபாராட்டி உபசாரவார்த்தை) சொல்லி, மாதர் - காதலன்இடமான உரிமைமகளிர், அட்டு ஊட்டும் - (தாமே) சமையலசெய்து வழங்கும், செல்வம் - ஐசுவரியம், ஐயம் - சந்தேகத்துக்கு இடமானது அலையற்றது என்றபடி]; அவர் இன்பம் - அந்தமகளிருடைய போகரசமும், தருந் தினை போதே - சிறிய தினையென்னுந் தானியத்தினளவினதான அதி(சூ)ற்பகாலத்ததே; ஆதலினால்-ஆதலால், ஐ அமரும் தியக்கம் குறுகாமுன்-(கோ)ழை (கண்டத்தில்) பொருந்துகிற கலக்கம் [அந்திமதசையில் ஆகின்ற தடுமாற்றம்] நெருங்குதற்குமுன்னமே, ஐயம் அருந்தியும் அரங்கற்கு அன்பு ஆய் வாழ்மின்கள்-பிச்சையெடுத்துப்புசித்தாயினும் ரங்கநாதன்விஷயத்திற் பக்திகொண்டு ஜீவியுங்கள்; (இப்படிசெய்வீராயின்), மேல் - இனிமேல்

* கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், தாடகைவதைப்படலம் - சஎ.
† திருவாய்மொழி, மூன்றாந்திருப்பதிகம் - ரு.

[இப்பிறப்பு ஒழிந்தவளவில் என்றபடி], உமக்கு - உங்களுக்கு, ஆநந்தமே - (பரமபதத்து) நித்தியாநந்தமே உண்டாம்; (எ - று.)—ஈற்றுஏகாரம் - பிரிநிலையோடு தேற்றம்.

செல்வநிலையாமையையும் சிற்றின்பத்தின்சிறுமையையும் அறிந்து அவற்றை வெறுத்து, முற்றமூத்தநிலையில் மனம் ஒருநிலைப்படாதாதலால், இம்மையில் வருந்தியாவது இளமைதொடங்கியே அழகியமணவாளனுக்குத் தாசராவீரேல், மறுமையில் பேரின்பமடைந்து அழிவிலாநந்தம் பெறலாமென்று உலகர்க்கு உணர்த்தியவாறும்.

ஐய - ஸ்வாமீ; இவ்விளி, அன்பையும் மரியாதையையும் காட்டும்: அண்மைவிளியாதலின், ஈறுஅழிந்தது. மருந்து=சாவாமருந்து; சர்வாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. 'இவை' என்ற பன்மையால், பலவேறுவகைப்பட்ட உண்டிகளும் சிற்றுண்டிகளுமென விளங்கும். ஊட்டும், உண் என்பதன் பிறவினையான ஊட்டு - பகுதி. செல்வவானதலால் பரிசாரகர்பலர் இருக்கையிலும் மனைவியரே சமைத்துஉண்பித்தல், அன்புடைமையால் இன்பஞ்செய்தற்பொருட்டு. 'ஊட்டும்' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், தாம் கையில் வாங்கியுண்ணுமல் மனைவியர்தாமே வாயிற்போகட உட்கொள்ளுதல் தோன்றும். செல்வச்செருக்கினுல் சிறிதளவே உண்டு மிச்சத்தை வேண்டாவென்று விலக்குதலால், 'சாமி! அமிருதம் இவை உண்' என்று உரிமைமகளிர்வேண்டலாயிற்று. செல்வம் என்ற பெயர்தானே அதன்நிலையின்மையை விளக்கும். செல்வம் - நிலைத்திராமல் நீங்கிச் செல்வதென்று பொருள்படுங் காரணக்குறி: செல் - பகுதி, அம்-கருத்தாப்பொருள்விகுதி, வ்-எழுத்துப்பேறு. * "அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளூட்ட, மறுசிகைநீக்கி யுண்டாரும் - வறிஞராய்ச், சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்று, உண்டாக வைக்கற்பாற்றன்று," † "முல்லை முகைசொரிந்தாற்போன் றினிய பாலடிசில் மகளிரேந்த, நல்லகருணையால் நாள்வாயும் பொற்கலத்து நயந்துண்டார்கள், அல்லலடைய அடகிடுமி னேட்டகத்தென்று அயில்வார்க்கண்டும், செல்வம் நமரங்காள் நினையன்மின் செய்தவமே நினைமின் கண்டீர்", ‡ "ஆமின்சுவையவையாறோ டடிசிலுண்டார்ந்தபின், தூமென்மொழிமடவா ரிரக்கப் பின்னுந் துற்றுவார், ஈமி னெமக்கொரு துற்றென் றிடறுவ ராதலிற், கோமின் துழாய்முடி யாதியஞ்சோதி குணங்களே" என்பன இங்குநோக்கத்தக்கவை.

அருமை - சிறுமையின்மேலது. தினை - சிறுமைக்குக் காட்டுவதோரளவை. போகாதே, ஏ - தேற்றத்தோடு இழிவுசிறப்பு. செல்வநிலையாமையையும், இன்பநிலையாமையையும் முன்னிரண்டடியில் விளக்கினவர், மூன்றாமடியில் இளமைநிலையாமையையும், யாக்கைநிலையாமையையும் விளக்கினார். ... க்கம் - தியங்கு என்ற பகுதியின் தொழிற்பெயர்; அம் - விகுதி, வலித்த... விகாரம். ஐ அமர் உந்தி அக்கம் குறுகாமுன் எனப் பதம்பிரித்து, கோழை... (கண்டத்தில் வந்து சிக்கிக்கொண்டு வெளிவருதற்பொருட்டுப்) போ... செலுத்தி இந்திரியங்கள் ஒடுங்காதமுன்னே யென்று உரைத்தலுமொன்று. § "புலன்கள் நைய மெய்யில்மூத்துப் போந்திருந் துள்ளமெள்கிக், க... ஐக்கள் போதவுந்திக் கண்டபிதற்றாமுன், அலங்கலாய தண்டுழாய்கொ... டாயிரநாமஞ்சொல்லி, வலங்கொள் தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்... துமே" என்றார், பெரியதிருமொழியிலும். அக்கம் - அக்ஷமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். இனி, அக்கம் குறுகாமுன்-கண்பார்வை குறைதற்குமுன்னே...

---

* நாலடியார், செல்வநிலையாமை - ௧.

† சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம் - ௨௫.

‡ திருவாய்மொழி, மூப்பத்தொன்றாந் திருப்பதிகம் - ௭.

§ பெரியதிருமொழி, மூன்றாந்திருப்பதிகம் - ௬.

மாம். அருந்தியும், உம்-இழிவுசிறப்பு. வாழ்மின்கள், கள்-விகுதிமேல் மேல்ஆநந்தம் - மேன்மையானஆநந்தத்தைத் தருவதாம்எனினுமாம்.

நந்தமரங்கனைமாகடலேழுநடுங்கவெய்த
நந்தமரங்கனைப்பற்றுநெஞ்சேவினைநையுமுன்கை
நந்தமரங்கனையார்மயல்போம்வருநற்கதிவா
நந்தமரங்கனைவர்க்குமெஞ்ஞான்றுநரகில்லையே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே - என்மனமே! மரம் (ஏழும்) நந்த - ஏழுமராமரங்களும் அழியவும் [துளைபடவும்], கனை மா கடல் ஏழும் நடுங்க - ஒலிக்கின்ற பெரியஏழுசமுத்திரங்களும் அஞ்சிநடுங்கவும் [வெம்மையை ஆற்றாமல் கலங்கிக்குழம்பவும்], எய்த - அம்புதொடுத்த, நம்தம் அரங்கனை - திருவரங்கத்து எம்பெருமானை [நம்பெருமாளை], பற்று - சரணமடைவாய்; (அங்ஙனம் அடைந்தால்), வினை நையும் - கருமங்கள் அழிந்துபோம்; முன் கை நந்து அமர் அங்கனையார் மயல் போம் - முன்னங்கைகளிற் சங்குவளையல்கள் பொருந்திய மாதர்கள்பக்கல் உண்டாகும் ஆசைமயக்கமும் ஒழியும்; நல் கதி வானம் வரும் - (எல்லாப்பதவிகளினுஞ்) சிறந்த பதவியாகிய பரமபதம் சித்திக்கும்; தமர் அனைவர்க்கும் - (நமக்கேயன்றி) நம்மைச்சார்ந்தவரெல்லார்க்கும், எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், நரகு இல்லை - நரகமடைதல் இல்லையாம்; (எ - று.)—ஈற்றுஏகாரம் - தேற்றம். அங்கு - அசை.

மரம்ஏழும் நந்த எய்த கதை:—இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்ட சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற இராமலக்ஷ்மணரை அநுமான்மூலமாகச் சுக்கிரீவன் சிநேகித்தபிறகு, தனதுபகைவனும் மகாபலசாலியுமான வாலியைக் கொல்லும்வல்லமை இராமபிரானுக்கு உண்டோ இல்லையோவென்று ஐயமுற்றுத் தன்சந்தேகம்தீரும்படி 'எதிரிலுள்ள ஏழுமராமரங்களையும் ஏககாலத்தில் தொளைபடும்படி எய்யவேண்டும்' என்றுசொல்ல, உடனே இராமபிரான்ஓரம்புதொடுத்து அம்மரங்களேழையும்தொளைபடுத்தினனென்பதாம்.

கடல்ஏழும் நடுங்கஎய்த கதை, கீழ் ஒன்பதாம் பாட்டினுரையிற் கூறப்பட்டது. அங்ஙனம் உவர்நீர்க்கடலின்மேல் இராமபிரான் ஆக்நேயாஸ்திரந் தொடுக்கத் தொடங்கியளவில், அதன்வெப்பத்திற்கு ஆற்றாது ஏழுகடல்களும் கொதித்தனவென்பதை, *"அண்டமூலத்துக்கப்பாலாழியுங் கொதித்ததேழு, தெண்டிரைக்கடலின் செய்கை செப்பியென் தேவன்சென்னி, பண்டைநாளிருந்த கங்கைநங்கையும் பதைத்தாள் பார்ப்பான், குண்டிகையிருந்தநீரும் குளுகுளு கொதித்ததன்றே" என்றதனால் அறிக. † "ஒற்றைச்சரஞ்சுட்ட வுட்கடல்போற் புறத்தோலமிட, மற்றைக்கடல்வெந்த தெவ்வண்ணமோ மதமாவழைக்க, அற்றைக்குதவுமரங்கர் வெங்கோபத்தையஞ்சி யரன், கற்றைச்சடையினிடையே வெதும்பினள் கங்கையுமே" என்றார் திருவரங்கத்து மாலையிலும். 'ஏழும்' என்பதை 'மரம்' என்பதனோடும் கூட்டுக; கடைநிலைத்தீவகம். எய்த, எய் - பகுதி. பற்றுதல் - இடைவிடாது நினைத்தல். நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால், 'வினை' எனப் பொதுப்படக் கூறினார். நைதல் - நசித்தல். 'முன்கை' என்றதில், முன் என்பது - இடமுணர்த்தும். நந்து-சங்கு; அதனாலாகிய வளைக்குக் கருவியாகுபெயர். அங்கநா என்ற வடசொல், அங்கனை யென விகாரப்பட்டது; அச்சொல்-அழகிய தனது அங்கங்களாற் பிறரைத் தன்னிடம் சேர்ப்பவளென்று பொருள்படும்.

பொதுநகரத்துக்கும் சிறப்புநகரத்துக்கும் வரிவடிவில் மிக்கவேறுபாடு இருப்பினும், ஒலிவடிவில் மிக்க வேறுபாடுஇல்லாமைபற்றி, யமகம், திரிபு,

* கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், வருணனைவழிவேண்டுபடலம்-சுக.
† திருவரங்கத்துமாலை - சஉ.

சிலேடை இவற்றில் நகரனகரங்களை அபேதமாக்கொண் பாதலால், 'வானம்' என்னவேண்டியவிடத்து 'வாநம்' என்னும் யமகநயத்தின்பொருட்டு வரிவடிவின் வேறுபாடு வொற்றுமையால் ஒன்றுக்குஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்ட பதிப்பில் தடித்தவெழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

உக. நரகந்தரம்புவியிம்மூன்றிடத்துநனிமருவு
நரகந்தரங்கித்துவெங்காலற்கஞ்சுவர்நாயகவா
நரகந்தரம்புட்பிடரேறரங்கர்நல்லாய்க்குலத்தி
நரகந்தரங்கமுற்றாரடியார்க்குநமனஞ்சுமே.

(இ - ள்.) நரகு - நரகம், அந்தரம் - சுவர்க்கம், புவி - பூமி, இ மூன்று இடத்தும் - என்கிற இந்த மூன்றுஉலகங்களிலும், நனி மருவுநர் - மிகுதியாகப் பொருந்தியுள்ள சனங்களெல்லாம், அகம் தரங்கித்து வெம் காலற்கு அஞ்சுவர் - மனம்அலைந்து கொடிய யமனுக்குப் பயப்படுவார்கள்; நாயக வாநர கந்தரம் புள் பிடர் ஏறு அரங்கர் - சிறந்த குரங்கான அநுமானுடைய கழுத்தின்மேலும் (பக்ஷிராசனுன) கருடனுடைய பிடரியின்மேலும் ஏறுகிற திருவரங்கரும், நல் ஆய்க்குலத்து இநர்-சிறந்த இடையர்குலத்தில் (வளர்ந்து அதனைவிளக்கின) சூரியன் போன்றவரும், தரங்கம் அகம் உற்றார்-திருப்பாற்கடலைவசிக்குமிடமாகக்கொண்டு அங்குவாழ்பவருமான நம்பெருமாளுடைய, அடியார்க்கு-தொண்டர்கட்கு, நமன் அஞ்சும் - அந்த யமன் பயப்படுவான்.

மூன்றுஉலகங்களிலுள்ளாரும் யமனுக்கு அஞ்சுவர்; அந்தயமன் திருமாலடியார்க்கு அஞ்சுவன் என்று அடியார்களின்பெருமையை விளக்கியவாறாயிற்று. ஆதலால், அனைவரும்எம்பெருமானுக்குஅடியராய்உய்யக்கடவரென்பது, குறிப்பெச்சம். இங்ஙனம் இவர்கள் அஞ்சுதற்கும், அவன் அஞ்சுதற்கும் காரணம்-முறையே மூவுலகத்தாரும் தீராவினையையுடைமையும், திருமாலடியார் வினைதொலைத்திருத்தலு மென்க. அடியார்க்கு நமன் அஞ்சுதலை * "திறம்பேன்மின் கண்டீர் திருவடிதன்னாமம், மறந்தும்புறந்தொழா மாந்தரிறைஞ்சியுஞ், சாதுவராய்ப் போதுமின்க ளென்றான் நமனுந் தன், தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு" என்ற அருளிச்செயலினாலும் அறிக. 'ஒருகாலத்தில் பாசத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு பிராணிகளைக் கொண்டுவரும்படி புறப்பட்ட தன்சேவகனை யமதருமராசனானவன் அந்தரங்கத்தில் அழைத்து 'ஓ படனே! நீ உன்தொழிலை நடத்திருவருகையில் ஸ்ரீ மதுசூதநனை ஆசிரயித்தவரைத் தொடாதே, விட்டுவிடு; நான் மற்றவர்களுக்குப் பிரபுவேயல்லது வைஷ்ணவர்களுக்குப் பிரபுவல்லேன்.........'கமலநயன! வாசுதேவ! விஷ்ணுவே! தரணிதர! அச்சுத! சங்கசக்ரபாணி! நீ அடியேங்களுக்குச் சரணமாகவேண்டும்' என்று எவர்கள் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பார்களோ, அப்படிப்பட்ட மகாபரிசுத்தபுருஷரை ஓபடனே! நீ கண்ணெடுத்துப்பாராமல் தூரமாய் ஓடிப்போ; விகாரநாசாதிகளில்லாமல் சத்தியஞானாநந்தமயனாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அந்தஎம்பெருமான் எவனுடைய இருதயகமலத்தில்வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பனோ, அந்தமகாபுருஷனுடைய கடாக்ஷம் பிரசரிக்கு மிடங்களிலெல்லாம் நீ செல்லத்தக்கவனல்லை, நானும் செல்லத்தக்கவனல்லேன்; பதறிச்சென்றால், அவ்வெம்பெருமானுடைய திருவாழியின்தேஜோவிசேஷத்தினாலே பதராக்கப்படுவோம்; அந்தமகாபுருஷன் ஸ்ரீ வைகுண்டதிவ்வியலோகத்துக்கு எழுந்தருளத்தக்கவன்' என்றுகூறினன்' என்ற வரலாற்றை ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் யமகிங்கரசம்வாதரூபமான வைஷ்ணவப்பிரபாவத்திற் பரக்கக்காணலாம். ஸ்வர்க்கமத்தியபாதாள மென்று மூன்

---

* இயற்பா, நான்முகன்திருவந்தாதி - சூஅ.

ருகப்பகுக்கப்படுகிற பதினன்குஉலகங்களிலு முள்ள பிராணிகளெல்லாம் இயல்பில் கர்மபந்தமுடையவர்களாதலால், கர்மிகளைத் தண்டிப்பவனான யமனைக்குறித்து அஞ்சுவ ரென்க.

நரகு - நரகம்; இது, கீழுலகங்கட்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். அந்தரம் - வானம்; இது, மேலுலகங்கட்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். மருவுநர், ந் - பெயரிடைநிலை. அகம் - அகத்துஉறுப்பு, அந்தஃகரணம்; அகம் - உள். காலன் - பிராணிகளின்ஆயுளைக் கணக்கிடுபவன். பெருமான் இராமாவதாரத்தில் அநுமானையும், எப்பொழுதும் கருடனையும் வாகனமாகக்கொண்டு அவர்கள் பிடரியில் ஏறியருள்வன்; அதுபற்றி, அவர்கள் முறையே சிறியதிருவடி யென்றும், பெரியதிருவடியென்றும் பெயர்பெறுவர். கந்தரம்-வடசொல்; தலையைத் தரிப்பது: கம் - தலை. பிடர் - கழுத்தின் பின்புறம். இநன்-சூரியன்; வடசொல். 'உலகங்களாகிய தாமரைகளெல்லாம் மலரும்பொருட்டு, தேவகியாகிய கிழக்குச்சந்தியில் அச்சுதபாநு [திருமாலாகிய சூரியன்] உதித்தருளினன்' என்று கண்ணனைச் சூரியனாகக் கூறியுள்ளதனால், 'ஆய்க்குலத்துஇநர்' என்றார். அக்குலத்துக்கு நன்மை, தேவாதிதேவனான திருமால் மனிதனாய் எழுந்தருளிக் குழந்தைப்பருவத்தில் வளர்ந்தருளப்பெற்ற பேறுடைமை. அகம்-இடம், வீடு. நமன் அஞ்சும்-செய்யுமென்முற்று, ஆண்பாலுக்கு வந்தது. ஆய்க்குலத்திநர் அகம்தரங்கம்உற்றார் என்று எடுத்து, இடைச்சாதியாருடைய வீட்டிலும், பாற்கடலிலும் பொருந்தியவ ரென்றும், ஆயர்குலத்தில் வளர்ந்தவரும் பாற்கடலினிடத்துப் பொருந்தியவருமானவ ரென்றும் உரைப்பாரு முளர். (உக)

உஉ. அஞ்சக்கரத்தலைக்கங்கையனேற்றலுமஞ்சிறைய
அஞ்சக்கரத்தலைக்குண்டிகையான்மண்டையங்கைவிட்டே
அஞ்சக்கரத்தலைச்செய்துபித்தேகவருளரங்கன்
அஞ்சக்கரத்தலைவன்றாளலான்மற்றரணிலையே.

(இ - ள்.) அஞ்சு அக்கரம் தலை கங்கையன் ஏற்றலும் - பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்துக்கு உரியவனும் தலையிற் கங்காநதியைத் தரித்தவனுமான சிவபிரான் (தன்பக்கல் வந்து) இரந்தவளவிலே, அம் சிறைய அஞ்சம் கரத்தலை குண்டிகையான் மண்டை அம் கை விட்டே கரத்தலை செய்து அஞ்ச - அழகிய இறகுகளையுடைய ஹம்ஸவாகனத்தையும் கையிற்கமண்டலத்தையுமுடையனான பிரமனது கபாலமானது (அச்சிவபிரானுடைய) உள்ளங்கையை நீங்கி மறைதலைச்செய்து விலகவும், பித்து ஏக - (அச்சிவபிரான் கொண்டிருந்த) திகைப்பு ஒழியவும், அருள்-கருணைசெய்த, அம் சக்கரம் தலைவன் அரங்கன் - அழகியசக்கராயுதத்தையுடைய இறைவனான ரங்கநாதனுடைய, தாள் அலால் - திருவடியேயல்லாமல், மற்று அரண் இலை - வேறு ரக்ஷகம் (எவ்வுயிர்க்கும்) இல்லை; (எ - று.)

மும்மூர்த்தியில் ஒருமூர்த்தியான சிவபிரான் பிரமகபாலத்தால்தனக்கு நேர்ந்த சங்கடத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேறுவகையில்லாமற் கலங்கி எம்பெருமானைச் சரணமடைய, அப்பெருமான் எளிதில் அதனைத்தீர்த்தருளினனென்ற வரலாற்றுமுகத்தால், நம்பெருமாளுடைய பரத்வத்தை வெளியிட்டு, அப்படிப்பட்ட சர்வேசுவரனல்லாமல் வேறுபுகலிடமில்லையென்று ஜீவாத்மாக்களின் அநந்யகதித்வத்தை விளக்கினர். பித்தேகவருளரங்கன் - * "சிரந்தடிவா னிவனேயென் றயன் வெய்யதீய சொல்லக், கரந்தடிவான் தலைகவ்வப் பித்தேறலிற் கண்ணுதலோன், இரந்தடிவீழத் துயர்தீர்த்தவேங்கடத்தெந்தை" என்றார் திருவேங்கடத்தந்தாதியிலும்.

* திருவேங்கடத்தந்தாதி - ௩௭.

ஐந்து - அஞ்சு; முழுப்போலி. அக்ஷரம், கங்கா, ஹம்ஸம், பித்தம், சக்ரம், சரணம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. சிறைய - குறிப்புப்பெயரெச்சம். கரத்தலே, தலே - ஏழனுருபு; கரம் - வடசொல். வைதிகர்கையிலே எப்பொழுதும் ஜலபாத்திரங்கொண்டிருத்தல், பரிசுத்தியின்பொருட்டென்க. அகம் + கை = அங்கை; "அகமுனர்ச் செவி கை வரின் இடையன கெடும்" என்றார் நன்னூலார். விட்டே, ஏ - அசை. அஞ்ச = விலக; காரியப்பொருளைக் காரணச்சொல்லாற் குறித்தார், உபசாரவழக்கால். மூன்றாமடியில் உள்ள 'கரத்தலே' என்பது - கரத்தல் என்ற தொழிற்பெயரின் இரண்டாம் வேற்றுமைவிரி. சக்கரத்தலேவன் - ஆழிப்பிரான்.

'தலைக்கங்கையன்' என்பதில் அடங்கிய கதை :—திருமால் உலகமளந்தகாலத்தில் மேலே சத்தியலோகத்துச் சென்ற அப்பிரானது திருவடியைப் பிரமன் தன்கைக்கமண்டலதீர்த்தத்தாற் கழுவிவிளக்க, அந்தஸ்ரீபாததீர்த்தமாகப்பெருகிய கங்காநதி தேவலோகத்தி லிருக்க, சூரியகுலத்துப் பகீரதசக்கரவர்த்தி, கபிலமுனிவனதுகண்ணின்கோபத்தீக்கு இலக்காய் உடலெரிந்து சாம்பலாய் நற்கதியிழந்த தனதுமூதாதையரான சகரபுத்திரர் அறுபதினாயிரவரை நற்கதிபெறுவிக்கும்பொருட்டு நெடுங்காலம் தவஞ்செய்து அக்கங்காநதியை மேலுலகத்திலிருந்து கீழுலகத்துக்குக்கொணர்கையில், அதனது வெகுவிசையாகப்பெருகிவரும் வெள்ளப்பெருக்கைத் தாங்கும் வல்லமை பூமிக்கு இல்லாமைபற்றிச் சிவபிரானைப் பிரார்த்திக்க, அப்பகீரதனதுவேண்டுகோளின்படி பரமசிவன் அந்நதியைத் தனதுமுடியிலேற்றுச் சிறிதுசிறிதாகப் பூமியில் விட்டருளின னென்பதாம். (உஉ)

உங. இலங்கையிலாதரனைங்கரன்மோடியெரிசுரத்தோன்
இலங்கையிலாதமலையானவீசனிரியவெம்போர்-
இலங்கையிலாதபடிவாணனைச்செற்றவென்னரங்கன்
இலங்கையிலாதவன்போகக்கண்டானென்னிதயத்தனே.

(இ - ள்.) இலங்கு அயில் ஆதரன் - விளங்குகிற வேலாயுதத்தினிடத்து விருப்பமுடையவனான சுப்பிரமணியனும், ஐங்கரன் - (நான்குகைகளோடு துதிக்கையுமாகிய)ஐந்துகைகளையுடையவனான விநாயகனும், மோடி - துர்க்கையும், எரி - அக்கினியும், சுரத்தோன் - ஜ்வரதேவதையும், இலம் கயிலாத மலை ஆன ஈசன் - வசிக்குமிடம் கைலாசகிரியாகப்பெற்ற இறைவனான சிவனும், இரிய - அஞ்சிநிலைகெட்டுஓட, வெம் போரில் - உக்கிரமான யுத்தத்தில், அம் கை இலாதபடி வாணனை செற்ற-அழகிய (ஆயிரம்) கைகள் இல்லாமற்போம்வண்ணம் பாணாசுரனை அழித்திட்ட, என் அரங்கன் - எனது திருவரங்கனும், இலங்கையில் ஆதவன் போக கண்டான் - இலங்காபுரியிற் சூரியன் போகும்படி செய்தவனு மான திருமால்,—என் இதயத்தன் - எனது இருதயகமலத்தி லுள்ளான்; (எ - று.)

துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலநசீலனும், அங்ஙனம் நல்லோரைக்காத்தற்பொருட்டுத் தீயோரையழிக்குமிடத்துச் சர்வசங்காரமூர்த்தியே வந்து தடுத்தாலும் தடுக்கவொண்ணாத பேராற்றலுடையவனுமான பெருமான் எனதுமனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்படி அவனை நான் எப்பொழுதும் மனத்திலே நிலைநிறுத்தித் தியானித்துவருகின்றே னென்பதாம்.

வாணனைச் செற்ற கதை :—பலிசக்கரவர்த்தியின் சந்ததியிற் பிறந்தவனான பாணாசுரன் ஒருகாலத்துச் சிவபிரானது நடனத்தைத் தரிசித்து, அதற்குத் தனதுஇரண்டுகைகளால் மத்தளந்தட்ட, சிவபெருமான் அருள் கூர்ந்து அவனுக்கு ஆயிரங்கைகளையும் நெருப்புமதிலையும் அளவிறந்தபலத்தையும் மிக்கசெல்வத்தையும் தான் தனதுபரிவாரங்களோடு அவன்மா

ளிகைவாயிலிற் காவல்செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன்; அந்தப்பாணாசுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள், ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான்கூடியதாகக் கனாக்கண்டு, முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிகுந்தஆசை பற்றியவளாய், தன் உயிர்த்தோழியான சித்திரலேகைக்கு அச்செய்தியைத்தெரிவித்து, அவள்மூலமாய் அந்தப்புருஷன் கிருஷ்ணனுடையபௌத்திரனும் பிரத்யும்நனது புத்திரனுமாகிய அநிருத்தனென்று அறிந்துகொண்டு, 'அவனைப்பெறுதற்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டும்'என்று அத்தோழியையே வேண்ட, அவள் தன்யோகவித்தைமகிமையினால் துவாரகைக்குச் சென்று அநிருத்தனைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்தப்புரத்திலே விட, உஷை அவனோடு போகங்களை அநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளராலறிந்த அந்தப்பாணன் தன்சேனையுடன் அநிருத்தனை யெதிர்த்து மாயையினாற் பொருது நாகாஸ்திரத்தினாற் கட்டிப்போட்டிருக்க, துவாரகையிலே அநிருத்தனைக் காணாமல் யாதவர்களெல்லாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நாரதமகாமுனிவனால் நடந்தவரலாறுசொல்லப்பெற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான், பெரியதிருவடியை நினைத்தருளி, உடனே வந்துநின்ற அக்கருடாழ்வானதுதோளின்மேல்ஏறிக்கொண்டுபலராமன்முதலானாரோடு கூடப் பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்துக்கு எழுந்தருளும்போதே, அப்பட்டணத்தின் சமீபத்திற் காவல்செய்துகொண்டிருந்த சிவபிரானது பிரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து, பின்பு சிவபெருமானாலேவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்றுகால்களும் மூன்றுதலைகளுமுள்ளதாய் வந்து பாணனைக்காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒருஜ்வரத்தை யுண்டாக்கி இதன்சக்தியினாலே அதனைத்துரத்திவிட்டபின்பு, சிவபிரானது அநுசரராகையாற் பாணாசுரனது கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த அக்கினிதேவரைவரும் தன்னோடு எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து, பாணாசுரனோடு போர்செய்யத்தொடங்க, அவனுக்குப் பக்கபலமாகச் சிவபெருமானும் சுப்பிரமணியன் முதலான பரிவாரங்களுடன்வந்து எதிர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான்ஜ்ரும்பணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துச் சிவனை ஒன்றுஞ் செய்யாமற் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டு சோர்வடைந்துபோம்படி செய்து, சுப்பிரமணியனையும் கணபதியையும் உங்காரங்களால் ஒறுத்து ஓட்டி, பின்னர், அநேகமாயிரஞ்சூரியர்க்குச்சமமான சுதர்சநமென்கிற தனதுசக்கரத்தை யெடுத்துப்பிரயோகித்து, அப்பாணனது ஆயிரந்தோள்களையும் தாரைதாரையாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயிரையும் சிதைப்பதாகவிருக்கையில், பரமசிவன் அருகில்வந்து வணங்கிப் பலவாறுபிரார்த்தித்ததனால், அவ்வாணனை நான்குகைகளோடும் உயிரோடும் விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொழுது அநிருத்தனுக்கு உஷையைச்சிறப்பாகமணம்புரிவிக்க, அதன்பின்மீண்டுவந்தனனென்பதாம். * "மோடியோட வங்கி வெப்பு மங்கியோட வைங்கரன், முடுகியோட முருகனோட முக்கணீசன்மக்களைத், தேடியோட வாணனாயிரம்புயங்கள் குருதிநீர், சிந்தியோட நேமிதொட்ட திருவரங்கராசரே" என்றார் திருவரங்கக்கலம்பகத்திலும்.

† "இருணன்காசற வெழுகதிரவனிற்கவென்றும், அருணன் கண்களுங் கண்டிலா விலங்கை" என்றபடி இராவணனிடத்து அச்சத்தால் சூரியன்சென்றறியாத இலங்கையிலே அவ்விராவணனைக் கொன்றதனால் சூரியன் தனதுசஞ்சாரரீதியின்படி அங்குத்தடையின்றிஇனிதுசெல்லும்படி செய்தனன்

---

* திருவரங்கக்கலம்பகம் - ௩௬.

† கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், இலங்கைகேள்விப்படலம் - ௫௮.

இராமபிரா னென்பது, 'இலங்கையி லாதவன் போகக்கண்டான்' என்பதன் கருத்து. இலங்கையரசனுய்த் தேவர்கட்கு இடையூறுசெய்துவந்த இராவணனைச் சங்கரித்துத் தேவர்கட்குநன்மைசெய்தவனென்றபொருளை 'இலங்கையி லாதவன் போகக்கண்டான்' என வேறுவகையாற்சொன்னது, **பிறிதினவிற்சியணி.** காணுதல்-செய்தலென்னும்பொருளில் வருதலை 'திருநகரங்கண்ட படலம்' என்றவிடத்திலுங் காண்க.

முருகன்வேற்படையில்விருப்பமுடையவனுதல், 'வேலன்' என்றஅவன் பெயரினலும் விளங்கும். இவன், சிவபிரானது இளையகுமாரன். விநாயகன் யானைமுகமுடையனுதலால், ஐங்கரனுவன்; இவன், சிவபிரானது மூத்தகுமாரன். துர்க்கை - பார்வதியின் அம்சமானவள். அயில்என்பது-ஐயில்எனவும், கைலாஸம் என்ற வடசொல்லின் திரிபான கயிலாதம் என்பது கையிலாதம் எனவும் யமகவமைப்பின்பொருட்டு முதற்போலியால் அகரத்துக்கு ஐகாரம் பெற்றன; "அ ஐ முதலிடையொக்கும் சஞயமுன்" என்றார் நன்னூலார். ஜ்வரம், பாணன், ஆதபன், ஹ்ருதயம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. இலம்-இல்லம் என்றதன் தொகுத்தல்; அம்-சாரியை. ஈசன்-ஐசுவரியமுடையவன். யமகநயத்தின்பொருட்டு 'போரில்' என்ற ஏழாம்வேற்றுமைவிரி, போர் இல் என உருபுபிரிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் சொல்லணிக்காகப் பிரித்துக் காட்டியிருந்தாலும், பொருள்நோக்குமிடத்துச் சேர்த்துப்படித்துக்கொள்க. ஆயிரங்கைகளிற் பெரும்பாலன ஒழிந்ததனுல், 'கையிலாதபடி' எனப்பட்டது. காலில்விழுந்தபின் கண்ணபிரானல் துணியாதுவிடப்பட்ட நான்கு கைகளும் பொலிவிழந்தன வென்பதும் தோனிக்க, 'அங்கையிலாதபடி' என்றன ரென்னலாம். செற்ற, செறு-பகுதி. ஆதபன்-நன்ருகத்தபிப்பவன்.

தலைவி இரங்கல்.

௨௪. அத்தனை வேதனையீன்றவரங்கனையைம்படைசேர்
அத்தனை வேதனை வாய்வைத்தமாயனையாரணங்கோர்
அத்தனை வேதனைதீர்த்தானைச்சேர்க்கிலளாயிரஞ்சால்
அத்தனை வேதனையப்புவள்சாந்தென்றனலரைத்தே.

(இ - ள்.) அத்தனை - எப்பொருட்கும் இறைவனும், வேதனை ஈன்ற அரங்கனை - பிரமனைப்பெற்ற திருவரங்கனும், ஐம்படை சேர் அத்தனை-பஞ்சாயுதங்கள் பொருந்திய திருக்கைகளையுடையவனும், வேதனை வாய் வைத்த மாயனை - (கிருஷ்ணவதாரத்தில்) வேய்ங்குழலைத் திருவாயில்வைத்து ஊதிய மாயவனும், ஆர் அணங்கு ஓர் அத்தனை வேதனை தீர்த்தானை - அருமையான (பார்வதியென்னுஞ் சிறந்த) தெய்வமகளைத் தனதுஉடம்பில் ஒருபாதியிலுடையவனுன சிவபிரானைத் துயர்தீர்த்தருளியவனும் ஆன அழகியமணவாளனை, சேர்க்கிலள் - (என்னுடன்) சேரச்செய்யாள்: அணை - (என்னுடைய) தாய், (பின்னை என்செய்வளென்ருல்,—)சாந்து என்று அனல் அரைத்து - சந்தனக்குழம்பென்று நெருப்பை யரைத்து, ஆயிரம் சால் அத்தனை வேது அப்புவள்-ஆயிரஞ்சாலவ்வளவு வெப்பத்தை (என்னுடம்பிற்பூசி) நிரப்புவள்.

கீழ் ௨௩ - பாசுரங்களில் எம்பெருமானுடைய பலவகைப்பிரபாவங்களைக்கூறி அவனதுஉத்தமபுருஷத்தன்மையைக்கருதியதனுலே, அப்பொழுதே அவனைக்கிட்டவேண்டும்படியான ஆசையுண்டாய், அங்ஙனம் அவனைக் கிட்டப்பெருமையாலே, ஐயங்கார் ஆற்ருமைமீதூர்ந்துதளர்ந்தார்; அத்தளர்ச்சியாலே தாமானதன்மையழிந்து ஆண்பெண்ணும்படியான நிலைமை தோன்றி ஒருபிராட்டிநிலையை யடைந்தார்; ஆண் பெண்ணுதல் கூடுமோ வெனில்,—
* "கண்ணிற் காண்பரேல் ஆடவர் பெண்மையை அவாவுந் தோளினுய்,"

---

* கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், தாடகைவதைப்படலம் - ௨௪.

* "வாராக வாமனனே யரங்கா வட்டநேமிவலவா ராகவா உன்வடிவுகண்டால் மன்மதனும் மடவாராக ஆதரஞ்செய்வன்" என்பவாதலாலே, இது கூடும்: தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர் இராமபிரானது சௌந்தரியாதிசயத்தில் ஈடுபட்டுத் தாம் பெண்மையைப்பெறவிரும்பி மற்றொருபிறப்பில் ஆயர்மங்கையராய்க் கண்ணனைக் கூடின ரென்ற ஐதிகியமும் உணர்க. † "கண்ணனுக்கே, யாமதுகாமம் அறம்பொருள்வீடிதற்கென்றுரைத்தான், வாமனன் சீலன் இராமானுசன் இந்த மண்மிசையே" என்பதன் பொருளும் அறியற்பாலது. (‡ "பெண்டிரும் ஆண்மைவெஃகிப் பேதுறு முலையினாள்," ¶ "வாண்மதர்மழைக்கணோக்கி.. ஆண்விருப்புற்று நின்றார் அவ்வளைத்தோளினாரே" எனப் பெண் ஆணுகும்இடமும் உண்டு.) அங்ஙனம் ஆண் பெண்ணிலும் சாதாரணப்பெண்மையையேயன்றி எம்பெருமானுக்குஉரியவளாகும் ஒருபிராட்டியின்நிலைமையை அடையுமாறு எங்ஙனமெனில்,—பரமாத்மாவினது தலைமையும், ஜீவாத்மாவினது அடிமையும், ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுக்கே உரியதாயிருக்கையும், புருஷோத்தமனாகிய எம்பெருமானதுபேராண்மைக்குமுன் உலகமுழுதும் பெண்தன்மையதாதலும், ஜீவாத்மாவினது சுவாதந்திரியமின்மையும், பாரதந்திரியமும், தாம் எம்பெருமானது சேர்க்கையால் இன்பத்தையும் பிரிவினால் துன்பத்தையும் அடைதலும், அவனையே தாம் கரணங்களெல்லாவற்றாலும் அனுபவித்து ஆனந்தித்தலும் முதலிய காரணங்களால், தம்மைப் பிராட்டிமாரோடொக்கச் சொல்லத் தட்டில்லை, தோழிநிலைமையும் தாயார்நிலைமையும் முதலியனஆகிறபடி எங்ஙனே யென்னில்,—தாம் விரும்பிய பொருளின் வரம்பின்மையால் அங்ஙனமாகு மென்க. சிருங்காரரசப்பிரதானமான அகப்பொருட்கிளவித்துறைகளைத் தோத்திரப்பிரபந்தரூபமான ஞானநூலாகிய இதிற் கூறுதற்குக் காரணம், கடுத்தினாதானைக் கட்டிபூசிக் கடுத்தின்பிப்பார்போல, சிற்றின்பங்கூறும்வகையாற் பேரின்பத்தைக் காட்டிநாட்டுதல் என்பர்.

ஓர்உத்தமபுருஷன் பரிவாரத்துடன் வேட்டையாடுதற்குப் புறப்பட்டு வனத்துக்குச் சென்றவனாய், ஓர்உத்தமகன்னிகையும் தோழியருடன் பூக்கொய்து விளையாடுதற்கென்று பூஞ்சோலையிற் சேர்ந்தவளவிலே, ஒவ்வொரு வியாஜத்தால் தோழியர் பிரிய அக்கன்னிகை அங்குத்தனித்துநின்ற சமயத்திலே, ஒவ்வொருவியாஜத்தாற் பரிவாரங்கள்பிரியத் தனிப்பட்டவனாய் அப்புருஷன் அங்குவந்துசேர, இருவரும் ஊழ்வினைவசத்தால் இங்ஙனம் தற்செயலாய் ஓரிடத்திலே சந்தித்து ஒருவரையொருவர் கண்டு காதல்கொண்டு காந்தருவவிவாகக்கிரமத்தாற் கூடி உடனே பிரிய, பின்பு அப்பிரிவினாலாகிய தாபத்தால் வருந்தி அரிதில் மீண்டுவந்த அத்தலைமகளைக் கண்ட செவிலித்தாய் அத்தாபத்துக்குக் காரணம் இன்னதென்று அறியாளாய் அப்பொழுது நிகழ்கிற வேனிற்காலத்தினாலாகிய தென்று கருதி அதனைத்தணித்தற்பொருட்டுச் சந்தனக்குழம்பை அம்மகளுடம்பின்மேல் மிகுதியாக அப்பிச் சைத்யோபசாரஞ் செய்ய, காலதாபமல்லாததால் அதனைத் தணிக்கமாட்டாத அச்சந்தனக்குழம்பு கலவிக்காலத்தில் இன்பஞ்செய்யும்பொருள்களுள் ஒன்றாதலால் பிரிவுக்காலத்தில் காமதாபத்தை மிகுவிப்பதாய் மிக்கவெப்பஞ் செய்ய, அதனால் மிகவருந்திய தலைமகள் தோழியின்முன்னிலையில் அத்தாய் செயலைக்குறித்து வெறுத்துக்கூறியது இது. அழகிய மணவாளன் ஒருகால் ஐயங்காரது ஞானக்கண்ணுக்கு இலக்கானபொழுது அவனைக்கிட்டி முத்தி

* திருவரங்கத்தந்தாதி - சா0.
† இராமாநுசநூற்றந்தாதி - ச0.
‡ சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - கூரு.
¶ ,, இலக்கணையாரிலம்பகம் - எ0.

யின்ப மனுபவிக்கும்படியான ஆசைகொண்டவரான இவரை அப்பெருமான் அப்பொழுதே சேர்த்துக்கொள்ளாது மறைய, அதனாலுண்டான துயரத்தால் ஐயங்கார் தபிக்கிறகாலத்தில், அவ்வருத்தத்தின்காரணத்தை இன்னதென்று அறியாத அவரிடம் அன்புள்ள ஞானிகள் அவர்க்குச் செய்த உபசாரங்கள் அவர்வருத்தத்தைத் தணிவிக்கமாட்டாது அதனை மிகுவிக்கிறநிலையிலே ஐயங்கார் அவர்களது திறத்தைத் தமதுநண்பரை நோக்கி உரைத்தவாறாகும் இதுவென்று இச்செய்யுளுக்கு உள்ளுறைபொருளும் காண்க.

வேதன் - வேதம்வல்லவன்; நான்குமுகங்களாலும் நான்குவேதங்களையும் பாராயணஞ்செய்கிறவன்; வேதா என்னும் வடசொல்லின் திரிபெனக்கொண்டால், விதிப்பவன் [படைத்தற்கடவுள்] என்றுபொருள்படும். இரண்டாமடியில் ஹஸ்தம் என்ற வடசொல் அத்தம் என்றும், மூன்றாமடியில் அர்த்தம் என்ற வடசொல் அத்தம்என்றும் விகாரப்பட்டன. வே - மூங்கில்; வேய் என்பதன் விகாரம்: அதனாலாகிய புள்ளாங்குழலுக்குக் கருவியாகுபெயர்; தன் - சாரியை. பலவிடங்களிற் பரவிமேய்கிற பசுக்கூட்டங்களை ஒருங்குசேர்த்தற்பொருட்டும், அவற்றை மகிழ்வித்தற்பொருட்டும் கண்ணன் வேணுகானஞ்செய்தனன். மாயன் - மாயையையுடையவன்; மாயையாவது-செயற்கு அரியன செய்யுந் திறம்; ஆச்சரியகரமான குணங்களும் செயல்களுமாம்; பிரபஞ்சகாரணமான பிரகிருதியுமாம். வேதனை, பிரமகபாலம் கைவிடாமையால் நேர்ந்தது. 'ஆயிரஞ்சால்' என்றது, மிகுதியை விளக்கக்கூறியது: சால் - பெரியபாத்திரம். வேது - வெவ்வியது. அனை - அன்னை; தொகுத்தல். வேதநா, சந்தநம் என்ற வடசொற்கள் - வேதனை, சந்து என்று விகாரப்பட்டன. ஆர் அணங்கு ஓரத்தன் நை வேதனை எனப்பிரித்து, நிறைந்த அழகுடையளான அம்பிகையைப் பக்கத்திலுடையனான சிவபிரான் வருந்திய வருத்தமென்று உரைப்பாருமுளர். நை - வினைத்தொகை. (உச)

உரு. அரைக்கலைவேலையுடுத்தமண்பல்பகலாண்டுபற்றலர் -
அரைக்கலைவேலையுடைவேந்தர்வாழ்வெண்ணலைவரையும்
அரைக்கலைவேலையவர்க்கேபுரிவையென்றாலுநெஞ்சே
அரைக்கலைவேலையரங்கனுக்காட்படவாதரியே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே - (என்) மனமே! அரைக்கு - அரையினிடத்து, அலை வேலை உடுத்த - அலைகளையுடைய கடலை (ஆடையாக)த்தரித்த, மண் - பூமியை, பல் பகல் ஆண்டு - பலநாளளவும் அரசாண்டு, பற்றலரை கலை வேலை உடை - பகைவர்களை நிலைகுலைந்தோடச்செய்கிற வேலாயுதத்தை யுடைய, வேந்தர் - அரசர்களது, வாழ்வு - (நிலையற்ற) வாழ்க்கையை, எண்ணல் - ஒருபொருளாகக்கருதாதே: ஐவரையும் - பஞ்சேந்திரியங்களையும், அரைக்கலை - நீ அடக்கமாட்டாமல், அவர்க்கே வேலை புரிவை என்றாலும் - அவ்விந்திரியங்கட்கே வசப்பட்டு (அவைசெல்லும்வழியிலேயே நின்று அவற்றிற்குப்) பணிவிடைசெய்வாயாயினும், அரை கலை வேலை - அரைக்கணப்பொழுதாயினும், அரங்கனுக்கு ஆட்பட ஆதரி - ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு அடிமைசெய்ய விரும்புவாய்.

இவ்வுலகத்தில் எதிரற்ற தனியரசாட்சி கிடைப்பதாயினும், அது, முத்திப்பெருஞ்செல்வத்தைநோக்கப் பெரிதும்அற்பமாதலால், அதனை விரும்பாதே; பெரும்பாலும் காலத்தையெல்லாம் ஐம்பொறிகளின்வழியிலேயேசெலுத்துவையாயினும், 'அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது' என்றபடி மிகச்சிறிதுபொழுதேனும் நம்பெருமாளுக்குஅடிமைசெய்யவிரும்புவையாயின், பஞ்சேந்திரியமூலமாகவுண்டாகிற சகலகருமங்களையும்போக்கி எல்லாச்செல்வங்களினும்மேலானமுத்திப்பேற்றைத் தவறாமலடைதல்கூடும் என்று தன்நெஞ்சத்தைத் தானேவிளித்து அறிவுறுத்தினர்.

அரை-பாதி; உடம்பின் நடுவுறுப்பான இடைக்கு ஆகுபெயர். அரைக்கு = அரையில்; உருபுமயக்கம். அலை வேலை - இரண்டனுருபும்பயனுந்தொக்க தொகை; அலையலைக்கிற வேலை யெனக்கொண்டால், வினைத்தொகையாம். இனி, அரை - இடையில், கலை - ஆடையாக, வேலை - கடலை, உடுத்த என்று பதவுரை கூறினுமாம். கலை - மேகலையென்னும் இடையணியுமாம். பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள கடலைப் பூமியாகியபெண் உடுக்கும்ஆடையாகவும் அப்பெண் இடையிலணியும் அணியாகவும் கூறுதலும், அரசனாலாளப்படுகிற பூமியை அக்கணவனாலாளப்படும்மனைவியாகக் கூறுதலும், கவிசமயம். பகல் - நாளுக்கு இலக்கணை. ஆண்டு உடை என இயையும். பற்றலர் - விரும்பாதவர், சேராதவர்: எதிர்மறைவினையாலணையும்பெயர். கலை வேல் - வினைத்தொகை. எண்ணல் - எதிர்மறையொருமையேவல்.

அடக்குதற்குஅரிய உட்பகைவ ரென்ற கருத்து 'ஐவர்' என்ற உயர்திணைத்தொகைக்குறிப்புப்பெயரில் தோன்றுதல் காண்க; உம் - முற்று. அரைக்கலை - முன்னிலையொருமையெதிர்மறைமுற்றெச்சம்: கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறையிடைநிலை. ஏ - பிரிநிலை. உம் - இழிவுசிறப்பு. கலை - காலநுட்பம்: 'கண்ணிமைப்பொழுது பதினெட்டுக் கூடினால், ஒரு காஷ்டை; முப்பது காஷ்டைகள் கூடினால், ஒரு கலை' என்ற காலவளவையை யுணர்க. (உரு)

உசூ. ஆதவனந்தரந்தோன்றாமற்கன்மழையார்த்தெழுநாள்
ஆதவனந்தரவெற்பெடுத்தானடியார்பிழைபார்-
ஆதவனந்தரங்கத்தானரங்கனடியனென்றுள்-
ஆதவனந்தரங்கண்டீர்வினைவந்தடைவதுவே.

(இ - ள்.) ஆதவன் - சூரியன், அந்தரம் - வானத்திலே, தோன்றாமல் - கட்புலனாகாதபடி, கல் மழை - ஆலாங்கட்டியைப்பொழிகிற மேகங்கள், ஆர்த்து எழு நாள் - ஆரவாரித்துக்கொண்டு எழுந்த காலத்தில், ஆ - பசுக்கள், தவனம்தர - தவிப்பையடைய, வெற்பு எடுத்தான் - (அத்துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டுக்) கோவர்த்தந கிரியை (க்குடையாக) எடுத்துப்பிடித்தவனும், அடியார் பிழை பாராதவன் - தன்அடியார்களுடைய குற்றத்தைப் பொருள்செய்யாது அவர்கட்குஅருள்செய்பவனும், அம் தரங்கத்தான் - அழகிய அலைகளையுடைய கடலிற் பள்ளிகொள்பவனும் ஆகிய, அரங்கன் - ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு, அடியன்-தொண்டன் யான், என்று உள்ளாத அனந்தரம் கண்டீர் - என்று (ஒருவன் தன்னைக்)கருதாதபின்பன்றோ, வினை வந்து அடைவது - (முன்பு அவன்செய்த) கருமம் (தன்பயனைவிளைத்தற்கு அவனிடம்) வந்து சேர்வது; (எ - று.)

பிறப்பு அநாதியாய்வருதலின் ஒருவன் முற்பிறப்புக்களில் எவ்வளவு கருமம் செய்திருப்பினும், அவன் தன்னைத் திருவரங்கநாதனது அடியவனென்று கருதுதல்மாத்திரஞ் செய்வனாயின், அவனது பழவினையனைத்தும், விளக்கின்முன் இருள்போலவும், காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலவும் இருந்தவிடமுந்தெரியாதபடி விரைவில்அழிந்திடு மென்பதாம்.

கண்டீர் என்ற முன்னிலைப்பன்மையிறந்தகாலவினைமுற்று, இடைச்சொல்தன்மைப்பட்டுத் தேற்றப்பொருள்குறித்துநிற்கும். ஆதவன் - ஆதபன் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; நன்றாகத்தபிப்பவனென்பது பொருள். அந்தரம் ஆர்த்து என்று இயைத்து, வானத்தை யடைத்துக்கொண்டு எனினுமாம். எழு நாள் - வினைத்தொகை; பண்புத்தொகையாய், எழுநாளென்றும் பொருள்படும். மேகங்களின்மிக்கமழை பசுக்களுக்கு வருத்தத்தை விளைத்ததோடு, அவற்றின்மிக்கபேரிடிகளினோசையும் அச்சத்தால் ஆநிரையை மிகவருத்தின தென்பது, 'கல்மழையார்த்தெழுநாள்ஆதவனந்தர'

என்பதில் தோன்றும். ஆதவநம்தர என்பதற்கு - பசுக்கள் (அம்மழைமிகுதியைப் பொறுக்குமாற்றலின்றி நிலைநிற்கமாட்டாமல்) ஓடத்தொடங்க என்று உரைத்தலு முண்டு.

வெற்பெடுத்த கதை முற்கூறப்பட்டது. இந்திரன் கல்மழைபொழிவித்ததனால் அதனைக் கல்மழைகொண்டே தடுத்திட்டனன், அவன் நீர்மழை பொழிவித்திருந்தால் அதனை நீர்கொண்டே தடுத்திருப்பன், அகடிதகடநாசாமர்த்தியமுடைய எம்பெருமான் என்ற தாற்பரியம், 'கன்மழைக்காக வெற்பெடுத்தான்' என்ற சொற்போக்கில் தோன்று மென்பர் ஆன்றோர். அடியார்பிழைபாராதவன் —* "தன்னடியார்திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலுஞ் சிதகுரைக்குமேல், என்னடியா ரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தா ரென்பர்போலும், மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கி மலர்க்கண்வைத்த, என்னுடைய திருவரங்கர்க்கன்றியும் மற்றொருவர்க்கு ஆளாவரே" என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலைக் காண்க. அம் - உரிச்சொல். தரங்கம் - அலை. 'அம் தரங்கம்' என்பதை அடையடுத்த சினையாகுபெய ரென்றாவது, பண்புத்தொகையன்மொழி யென்றாவது கொள்க. அடியார் அந்தரங்கத்தான் என்றும் எடுத்து, † "மலர்மிசையேகினான்" என்றபடி அன்பால்நினைக்கின்ற அடியார்களுடைய இதயத்தில் அவர்நினைந்தவடிவோடு சென்று வீற்றிருப்பவன் எனவுரைப்பினும் அமையும். அடியன்-தன்மையொருமை. உள்ளாதவன் அந்தரம் என்று பதம் பிரித்து, உள்ளாதவன் - கருதாதவனுக்கு, அந்தரம் - முடிவில், வினை வந்து அடைவது என்று உரைப்பாரு முளர்.

அந்தரம், தபநம், தவநம், தரங்கம், அந்தரங்கம், அநந்தரம் - வடசொற்கள். அடைவதுவே - குற்றியலுகரம் சிறுபான்மை கெடாது பொதுவிதியால் வகரவுடம்படுமெய்பெற்றது. (உசு)

உஎ. அடையப்பன்னகங்கடிவாயமுதுகவங்கிகுளிர்
அடையப்பன்னகமருப்பாயுதமிறவன்றாகுன்றால்
அடையப்பன்னகமிசைதாங்கப்பாலற்கருள்செய்ததால்
அடையப்பன்னகங்கரியானரங்கனெட்டக்கரமே.

(இ - ள்.) ஆல் அடை - (பிரளயப்பெருங்கடலிலே) ஆலிலையிற் பள்ளிகொண்டருள்கிற, அப்பன் - (யாவர்க்குந்)தலைவனும், ஆகம் கரியான் - திருமேனிகறுத்திருப்பவனுமான, அரங்கன் - ரங்கநாதனது, எட்டு அக்கரம் - திருவஷ்டாக்ஷரமந்திரமானது,—பல் நாகம் அடைய கடி வாய் அமுது உக - விஷப்பற்களினாற் சர்ப்பங்கள் (உடம்பு)முழுவதிலும் கடித்த வாயினிடமாக அமிருதஞ் சிந்தவும், அங்கி குளிர் அடைய - நெருப்புக் குளிர்ச்சியையடையவும், பல் நாகம் மருப்பு ஆயுதம் இற - பலயானைகளின் தந்தங்களாகிய ஆயுதங்கள் ஒடியவும், குன்றால் அடை அப்பு அ நாகம் மிசை தாங்க - மலையோடுஅடுத்தலையுடையதான ஜலம்[கடல்] அந்தமலையின்மீது எந்தவும், பாலற்கு - சிறுவனான பிரகலாதனுக்கு, அன்று - அந்நாளில் [இரணியன் பலவாறுவருத்தத்தொடங்கிய காலத்தில்], அருள் செய்தது - கருணைபுரிந்தது; (எ - று.)

தனித்தனி எல்லாப்பிராணிகளாலும் இறவாதபடி வரம்பெற்றவனும் மூவுலகையும் வென்று தன்னையே கடவுளாக அனைவரும் வணங்கும்படி செய்துவருகின்றவனுமான இரணியாசுரன் தன்மகனான பிரகலாதனுக்கு அசுரகுருவாகிய சுக்கிராசாரியரைக்கொண்டு அக்ஷராப்பியாசஞ் செய்விக்கிறபொழுது, அக்காலவழக்கத்தின்படி அவ்வாசிரியன் 'இரணியாயநமஃ'

* பெரியாழ்வார்திருமொழி, முப்பத்தொன்பதாந்திருப்பதிகம் - உ.
† திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து - ௩.

என்று முதலிற் சொல்லிக் கல்விகற்பிக்க, பிரகலாதன் அங்ஙனஞ்சொல்லிக் கல்விகற்க உடன்படாது நாராயண நாமத்தை யுட்கொண்ட அஷ்டாக்ஷர மகா மந்திரத்தைச் சொல்ல, அதனையுணர்ந்த இரணியன் மைந்தனைத் தன்வழிப்படுத்துதற்குப் பலவாறுமுயன்றும் அவன் வழிப்படாது விடாப்பிடியுடையனானமை கண்டு கடுங்கோபங் கொண்டு, தன்னைச் சார்ந்தஅசுரர்களை யழைத்துப் பிரகலாதனைக் கொன்றுவிடும்படி கட்டளையிட்டனன்; அதற்கு இசைந்த அவர்கள் தக்ஷகன் முதலிய கொடிய அஷ்டமகாநாகங்களைக் கொண்டுவந்து அக்குமாரன்மீது கடிக்கவிட, அந்தப்பெரும்பாம்புகள் காளி காளாத்திரி யமன் யமதூதி என்றவிஷப்பற்கள் கொண்டு அவனுடைய சகலஅவயவங்களிலுங் கடித்து உக்கிரமான விஷங்களைக் கக்க, அவன் இடைவிடாது நாராயணநாமோச்சாரணஞ்செய்துவந்ததுபற்றி அவன்பக்க லெழுந்த திருமாலருளால்,அக்கடித்தவாய்களினின்று சொரிந்த விஷமே அமிருதமயமாக, அந்தப்பரமபாகவதன் சிறிதும்ஊறுபாடின்றியிருந்தனன்; அசுரர்கள் அவனை நெருப்பிலேபோகட, அத்தீயும் குளிர்ந்து அவனை யெரிக்கமாட்டாதாயிற்று; இரணியன்கட்டளையால் திக்கஜங்கள் பிரகலாதனைப் பூமியிலே வீழ்த்தித் தங்கள்வலியதந்தங்களாற் பாய்ந்து இடித்தபோது, திருவருள்வலிமைபெற்றஅவனது மார்பிற் பட்டதனால் அத்திசையானைகளின் தந்தங்கள் முறிந்துபோய்விட்டன; அசுரர்கள் அவனைப் பெரியமலையுடன்சேர்த்து நாகபாசங்களினாற் கட்டிக் கடலிலேபோகட, அச்சமுத்திரத்திலே அம்மலையானது பிரகலாதன் தன் மேற்பக்கத்திலிருக்கத் தெப்பமாய்மிதந்தது: நாகபாசந் தானே விடுபட்டதனாற் பிரகலாதன் இனிதுபிழைத்துக் கரைசேர்ந்தனன்; இங்ஙனம்பலவாறாகத் துன்பந்தீர்த்துப் பக்தனைப் பாதுகாத்தது எனப் பெரிய திருமந்திரத்தின் பிரபாவத்தை வெளியிட்டார். நாகம் மருப்பு ஆயுதம் இற என்பதற்கு - யானைத்தந்தங்களும் ஆயுதங்களும் ஒடிபட வென்று உரைத்தலுமாம்; அசுரர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து பலவகைப்படைக்கலங்களைக்கொண்டு பிரகலாதனை வதைக்கத்தொடங்க அவ்வாயுதங்களெல்லாம் அவனுடம்பிற் பட்டமாத்திரத்தில் ஒடிந்துபோய்விட அவன் அவற்றாற் சிறிதும்வேதனையுறாது விளங்கினனென்பதும் உணர்க. * "நம்பெருமா னெழுத்தெட்டின் பெருமை நவிலுமதோ, சம்பரன்மாயம் புரோகிதர்சூழ்வினை தாரணிவாள்,வெம்படை மாசுண மாமதவேழம் விடந் தழல் கா, லம்பரமே முதலானவை பாலனுக் கஞ்சினவே" என்றார் திருவரங்கத்துமாலையிலும்.

நாகம் என்ற வடசொல்-யானையையும் பாம்பையும் குறிக்கும்போது, நகத்தில்வாழ்வது எனக் காரணப்பொருள்படும்: தத்திதாந்தநாமம்; (நகம் - மலையும், மரமும்.) அங்கி - அக்நி என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. குளிர் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். மூன்றாமடியில், அடை - அடுத்தல்; தொழிற்பெயர்: அடு - பகுதி, ஐ - விகுதி. குன்றால் அடை அப்பு என்பதற்கு - மலைகளினாலே யடைக்கப்பட்ட சமுத்திர மெனினும் அமையும்; நாகபாசத்தினாற்கட்டிக் கடலிலேயிடப்பட்ட பிரகலாதன்மேல் இரணியன்கட்டளைப்படி அசுரர்கள் அனேகமலைகளைக் கொண்டுபோய்ப் போகட்டு அழுத்துவாராயின ரென்று புராணங் கூறும். 'அன்றுகுன்றாலடையப்பு' என்று எடுத்து,அக்காலத்தில்[இராமாவதாரத்தில்] மலைகளைக்கொண்டு திருவணை கட்டியமைக்கப்பட்ட கடலென்று இயற்கையடைமொழி புணர்ந்ததாகப் பொருளுரைத்தல் சிறப்பன்று. 'நாகம்'-மலையை யுணர்த்தும்போது, நகமென்ற வடசொல்லின் நீட்டல். ஆயுதம், அப், பாலன் - வடசொற்கள். அப்பன் - ஸர்வஸ்வாமி. ஈற்றடியில், ன் - விரித்தல்.

* திருவரங்கத்துமாலை - அக.

மூன்றாமடியில் 'அந்நாகம்' என்பது, 'அன்னாகம்' என்று கொள்ளப்பட்டது, யமகநயத்தின்பொருட் டென்க. (உஎ)

உஅ. அக்கரவம்புனேந்தாரயனாரிடையாயிருநால்
அக்கரவம்புமலராள்கொழுநனரங்கன்செங்கோல்-
அக்கரவம்புயன்றான்மூலமென்பதறிவித்திடான்
அக்கரவம்புவிமேல்வேழமேவெளியாக்கியதே.

(இ - ள்.) இரு நால் அக்கரம் - அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்துக்கு உரியவனை, வம்பு மலராள் கொழுநன் - வாசனையையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளுக்குக் கணவனும், செம் கோலம் கரம் அம்புயன் - சிவந்த அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைகளையுடையவனுமாகிய, அரங்கன் - ரங்கநாதன்,—அக்கு அரவம் புனேந்தார் அயனார் இடை ஆய்-எலும்பையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபிரானுக்கும் பிரமதேவருக்கும் நடுவிலே தானிருந்துகொண்டு, தான் மூலம் என்பது அறிவித்திடான் - தானே (எல்லார்க்கும்) ஆதிமூலப்பொருள் என்கிற உண்மையை வெளிப்படுத்தான்; அ கரவு-அந்த ஒளிப்பை, அம் புவிமேல் வேழமே வெளியாக்கியது - அழகிய நிலவுலகத்தில் (கஜேந்திரனாகிய)யானையே பகிரங்கப்படுத்திவிட்டது; (எ - று.)

படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற முத்தொழில்களையும் முறையே செய்பவராதலாற் பிரம விஷ்ணு ருத்திர ரென்று முறைப்படுத்திக் கூறப்படுகிற திரிமூர்த்திகளுள் இடைப்பட்டவனான திருமால் முன்னும்பின்னுமுள்ள மற்றையிருவர்க்கும் ஸமனானவன்போன்றிருத்தலால், 'அவனே அம்மூவரில் மற்றையிருவர்க்கும் முதற்பொருள்' என்கிற மெய்ம்மை அறிதற்கு அரியதாயிருந்தது; அந்த மறைபொருள், கஜேந்திராழ்வான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை மற்றையபெயர்களாற் குறியாமல் 'ஆதிமூலமே' என்று குறித்து விளித்ததனால் இனிதுவெளியாயிற்று என்பதாம். * "உன்னொக்க வைத்த விருவர்க்கு மொத்தி யொருவர்க்கு முண்மையுரையாய்" என்றது, முதன் மூன்றடிகட்கு மேற்கோளாகத்தக்கது. கஜேந்திராழ்வான் ஆதிமூலமேயென்று பொதுப்படக் கூப்பிட்டபொழுது,எம்பெருமானல்லாத பிறதேவரெல்லாரும் தாம்தாம் அச்சொல்லுக்குப் பொருளல்ல ரென்று கருதியொழிய, திருமால் தானே வந்து அருள்செய்தனனாதலால், இரகசியார்த்தம் வெளியாயிற் றென்க.

அக்கு - ருத்திராக்ஷமாலையுமாம். கரவு - கள்ளம். வேழமே, ஏ - இழிவு சிறப்பு; † "விலங்குமன்றே சொல்லிற்று ஐயமற்றே" என்பர் திருவேங்கடத்தந்தாதியிலும். (உஅ)

உகூ. ஆக்குவித்தார்குழலாலரங்கேசரன்பால்விதுரன்
ஆக்குவித்தாரவடிசிலுண்டார்கடலாடையகல்-
ஆக்குவித்தாரறிவற்றேனேத்தம்மடியார்க்கடிமை
ஆக்குவித்தாரடியேயடியேன்றுய்க்குமாரமுதே.

(இ - ள்.) குழலால் - வேய்ங்குழலினிசையால், ஆ குவித்தார் - பசுக்களை (ஓரிடத்துத்திரளாக)க் கூட்டினவரும், விதுரன் ஆக்கு வித்தாரம் அடிசில் - விதுரன் சித்தஞ்செய்த விசேஷபோஜநத்தை, அன்பால் உண்டார் - அன்பினாற் புசித்தருளியவரும், கடல் ஆடை அகலா-சமுத்திரமாகிய ஆடையை நீங்காத, கு - பூமியின்உற்பத்திக்கு, வித்தார் - விதைபோலக் காரணமானவரும், அறிவு அற்றேனை தம் அடியார்க்கு அடிமை ஆக்குவித்தார்-

* கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், நாகபாசப்படலம் - உருரு.
† திருவேங்கடத்தந்தாதி - கரு.

அறிவற்ற என்னைத் தமதுஅடியார்கட்குஅடியவனுகும்படிஅருள்செய்தவரு மாகிய,அரங்கஈசர்-ரங்கநாதருடைய,அடியே-திருவடிகளே,அடியேன் துய்க்கும் ஆர் அமுது-தாசனுகிய யான் அனுபவிக்கும் அருமையான அமிருதமாம்.

அமிருதத்தைநுகர்ந்து ஆனந்தமடைவார்போல அடியேன் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளைத் தியானித்தல் துதித்தல் பூசித்தல் முதலியன செய்து பேரானந்தமடைவே னென்பதாம். பலவிடங்களிற் பரவிமேய்கிற பசுக்கூட்டங்களை ஒருங்குசேர்த்தற்பொருட்டும் அவற்றை மகிழ்வித்தற் பொருட்டும் கண்ணன் இனிமையாக வேணுகானஞ் செய்வன். விதுரன் - திருதராட்டிரனுக்கும் பாண்டுவுக்கும் தம்பிமுறையாகிறவன்; விசித்திரவீரியனது மனைவியாகிய அம்பிகையினுல் ஏவியனுப்பப்பட்ட தாதியினிடம் வியாசமுனிவனருளாற் பிறந்தவன்; பாண்டவர்க்கும் துரியோதனுதியர்க்குஞ் சிற்றப்பன். கண்ணன் பாண்டவர்க்காகத் துரியோதனனிடம் தூது பேசுபவனுய் அத்தினுபுரிக்குச் சென்றபோது அங்கு வேறு யாருடைய வீட்டிற்குஞ் செல்லாமல் ஞானபக்திகளிற்சிறந்த விதுரனுடைய திருமாளிகையினுட் புக்குத் தங்கி அங்கு அவனுல் மிக்கஅன்புடனமைக்கப்பட்ட விருந்துணவை அமுதுசெய்தருளின னென்பது, பிரசித்தம்.

குழல் - அதனெலிக்கு, முதலாகுபெயர். அன்பால் உண்டார் என இயையும்; அன்பால் ஆக்கு என்றும் இயைக்கலாம். வித்தாரவடிசில் - பலவகைச்சுவைப்பண்டங்களோடு கூடிய உணவு. விஸ்தாரம், கு - வடசொற்கள். அகலா - ஈறுகெட்டஎதிர்மறைப்பெயரெச்சம். அடியே, ஏ - பிரிநிலை. அடியே அடியேன் துய்க்கும் ஆரமுது—*"உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாங், கண்ண னெம்பெருமான்" என்றுர் நம்மாழ்வாரும். அரங்கேசர் - குணசந்தி. (உக)

ரூ௦. ஆராதனஞ்செய்துகண்டனின்கீர்த்தியறைவன்றிரு
ஆராதனஞ்செய்வன்வேதாவென்றுலடியேன்புகழ்கைக்கு +
ஆராதனஞ்செய்யபோதாந்திருமகளாகபல்பூண்
ஆராதனஞ்செயன்பாகாவரங்கத்தமர்ந்தவனே.

(இ - ள்.) செய்ய போது - செந்தாமரைமலர், ஆதனம் ஆம் - வீற்றிருக்குமிடமாகப் பெற்ற, திருமகள் - இலக்குமியை, ஆக - மார்பிலுடையவனே! பல் பூண் ஆரா-ஆரத்தையும் மற்றும்பலவகையாபரணங்களையுந் தரித்தவனே! தனஞ்செயன் பாகா - அருச்சுனனுக்குச் சாரதியானவனே! அரங்கத்து அமர்ந்தவனே - திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே!— ஆராத நஞ்சு எய்து கண்டன் - உண்ணத்தகாத விஷம் பொருந்திய கழுத்தையுடையவனுன சிவபிரான்,நின் கீர்த்தி அறைவன் - உனது புகழை யெடுத்துச்சொல்லித் துதித்துப்பாடுவன்; வேதா - பிரமதேவன், திரு ஆராதனம் செய்வன் - (உனக்குப்)பூசனைபுரிவன்; என்றுல்—, அடியேன் புகழ்கைக்கு ஆர் - நான் (உன்னைத்) துதித்தற்கு என்னதகுதியுடையேன்!

திரிமூர்த்திகளுள் மற்றையிருவரும் புகழ்ந்து பூசனைபுரியுஞ் சிறப்புடைய உனது புகழ் எளியனுன என்னுல் எடுத்துச்சொல்லுந்தரமுடையதன்று என்பதாம். 'ஆராதநஞ்செய்துகண்டன்' என்றது - மகாபாகவதனுன உருத்திரனுடைய செயற்கரியனசெய்யுந் திவ்வியசக்தியையும், 'வேதா' என்ற பெயர் - விதித்தற்கடவுளான பிரமனது பெருமையையும் விளக்கும். திருமாலின்கட்டளைப்படி தேவர்கள் அசுரர்களைத் துணைக்கொண்டு திருப்பாற்கடல் கடைகையில், அதனினின்று எழுந்த அதிபயங்கரமானதொரு பெருவிஷத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் அதன்கொடுமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அஞ்சியோடிச்சரணமடைந்த தேவர்களின்

* திருவாய்மொழி, ஐம்பத்தேழாந் திருப்பதிகம் - க.

வேண்டுகோளால் அவ்விஷத்தைச் சிவபிரான் அமுதுசெய்து கண்டத்தில் நிறுத்தி அனைவரையும் பாதுகாத்தருளின னென்பது கதை; பாற்கடல் கடைகையில் அதனினின்று உண்டான பலபொருள்களுடனே விஷமும் தோன்றத் திருமால் அவற்றில் விஷத்தைச் சிவபிரானுக்குக்கொடுத்து உண்ணச்செய்தன ரென்றும் வரலாறு கூறப்படும். அருச்சுனனது வேண்டுகோளின்படி கண்ணன் திருவருளால் மகாபாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனனுக்குத் தேரூர்ந்து அதனாற் பார்த்தசாரதி யென்று ஒருதிருநாமம்பெற்றமை பிரசித்தம்.

முதலடியில் 'னஞ்செய்து' என்றவிடத்து நகரம் னகரமாகத் திரித்துக்கொள்ளப்பட்டது, யமகநயத்தின்பொருட் டென்க. கண்டம், கீர்த்தி, ஆராதநம், வேதா, ஆஸநம், ஹாரம், தநஞ்ஜயன் - வடசொற்கள். மூன்றாமடியில், ஆர் - யார் என்பதன் மரூஉ. திருமகளாக - திருமகளாகன் என்றபெயரின் ஈறுகெட்டவிளி. ஹாரம்-பொன்னாலும் முத்தினாலும் மற்றையிரத்தினங்களாலும் மலரினாலு மாகிய மார்பின்மாலை. தருமபுத்திரன் இராஜசூயயாகஞ்செய்யவேண்டிய பொழுது அருச்சுனன் வடக்கிற்சென்று பல அரசர்களை வென்று அவர்கள்செல்வத்தைத் திறைகொணர்ந்ததனால், அவனுக்கு 'தநஞ்ஜயன்' என்று ஒருபெயராயிற்று; இனி, இப்பெயர்க்கு - வெற்றியைச் செல்வமாகவுடைய னென்றும் ஒருபொருள் கொள்ளலாம். அடியேன் ஆர் என்றவிடத்து, யார் என்றவினாவினைக்குறிப்புமுற்று - தன்மையொருமைக்குவந்தது.

இரண்டாமடியிறுதியில், வருமொழிமுதலுயிர்வரக்குற்றியலுகரக்கேடு கொள்ளாமலும், பொதுவிதிப்படி வகரவுடம்படுமெய்த்தோற்றத்தையேனும் ஏற்காமலும் சந்திபிரித்து நிறுத்தினது, யமகவமைப்பின்பொருட்டு. இங்ஙனம் சொல்லணிக்காகப் பிரித்துக்காட்டியிருக்கிற இடங்களிலெல்லாம், கட்டளைக்கலித்துறையிலக்கணவமைதியை நோக்குமிடத்து, குற்றியலுகரம் அலகுபெறவில்லை யென்று கொள்ளவேண்டும்; இல்லாவிடின், "முதற்சீர்நான்கும் வெண்டளைபிழையாக், கடையொருசீரும் விளங்காயாகி, நேர்பதினாறே நிரைபதினேழென், றோதினர் கலித்துறை யோரடிக்கெழுத்தே" என்ற கட்டளைக்கலித்துறையிலக்கணம் அமையாது. இங்ஙனம்கொள்ளவேண்டியவிடங்களிலெல்லாம் மூலத்தில் இப்பதிப்பில் (+) இக்குறி இடப்பட்டிருக்கிறது. (ருO)

ருக. அமரவரம்பையினல்லார்பலரந்திக்காப்பெடுப்ப
அமரவரம்பையில்வேல்வேந்தர்சூழமண்ணாண்டிருந்தோர்
அமரவரம்பையில்கான்போயிறந்தனராதலில்வீடு+
அமரவரம்பையின்மஞ்சாரரங்கருக்காட்படுமே.

(இ - ள்.) அமர அரம்பையின் நல்லார் பலர் அந்திக்காப்பு எடுப்ப - தேவசாதியாகிய ரம்பையென்னும் அப்ஸரஸ்திரீயைக்காட்டிலும் அழகியவர்களான மகளிர் பலர் திருவந்திக்காப்பு எடுக்கவும், அமர அரம் பையில் வேல் வேந்தர் சூழ - போர்க்குஉரியதும் அரமென்னும்வாள்விசேடத்தால் அராவப்பட்டதுமான வேலாயுதத்தை யேந்திய அரசர்கள் பக்கங்களிற் சூழ்ந்துநிற்கவும், மண் ஆண்டு இருந்தோர் அமர - நிலவுலகத்தை யரசாண்டிருந்தவர்க ளெல்லாரும், (பின்பு),வரம்பை இல் கான் போய் இறந்தனர் - எல்லையை யுடையதாகாத வனத்திற்குச் சென்று மாய்ந்தார்கள்: ஆதலில் - ஆகையால்,—வீடு அமர - (நீங்கள்) பரமபதமடைதற்பொருட்டு, அரம்பையில் மஞ்சு ஆர் அரங்கருக்கு ஆள்படும் - வாழைமரத்தின்மீது மேகங்கள் தங்கப்பெற்ற ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற நம்பெருமாளுக்கு அடிமைப்படுங்கள்; (எ - று.)

செல்வம் யாக்கை இவற்றின் நிலையில்லாமையை முதல்வாக்கியத்தில் எடுத்துக்காட்டி, இரண்டாம் வாக்கியத்தில், அரங்கனுக்கு ஆட்பட்டால் அழியாச்செல்வமாகிய முத்தி சித்திக்கு மென்றார். அரசர்கள் தமதுஆயுளிற் பெரும்பான்மை அரசாண்டு முதுமைவந்தபின்பு அவ்வரசாட்சியைத் தமது மைந்தர்க்கு அளித்து வனம்புகுந்து மறுமைப்பேற்றின்பொருட்டுச் சிலகாலம் தவஞ்செய்தலு முளதாயினும், அச்சிலநாளைத்தவத்தால் வீடுபேறு கிடைக்கு மென்ற நிச்சய மில்லை யென்பதும் இதிற் போதரும். 'வேந்தர் சூழ மண்ணாண்டிருந்தோர்' என்றதனால், சக்கரவர்த்திக ளென்றதாயிற்று.

அரம்பை - ரம்பா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; இன் - ஐந்தனுருபு, எல்லைப்பொருளது; இங்ஙனம் உபமானஉபமேயங்களினிடையே வரும் எல்லைப்பொருளை உறழ்பொரு வென்பர். அந்திக்காப்புஎடுத்தல் - பவனி வருதலாகிய திருவிழாவின் முடிவிலே கண்ணெச்சில்கழித்தற்பொருட்டு ஆரதியேந்துதல்; அந்திக்காப்பு - அந்திமாலைப்பொழுதில் திருஷ்டிதோஷ பரிகாரத்திற்காக ஆரதியேந்துதலுமாம். இரண்டாமடியில், அமரம் - ஸமரம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; அமர என்று எடுத்து, அமர் என்ற பெயரின்மேற் பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்ச மெனினுமாம். பயில் என்பது பையில் எனப் போலியாய்நின்றது,யமகத்தின்பொருட்டு. அரம்பயில்வேல் —கீழ் "அரங்காதுவார்கணை" என்றதனோடு ஒப்பிடுக. மூன்றாமடியில், அமர என்பது - 'அடைய' என்பதுபோல எஞ்சாமைப்பொருள்காட்டிநின்றது; அம் மரம் என்று எடுத்து, அழகியமரங்களையுடைய வென்று உரைப்பாரு முளர். வரம்பை யில் என்றவிடத்து, இல்என்பது - செயப்படுபொருள்குன்றாததாய் நின்றது. அரம்பையில் மஞ்சுஆர் அரங்கம்—வாழைமரங்களின் உயர்ச்சிவளத்தை விளக்கவந்த **தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி**. ஆட்படும் - உம்ஈற்றுஏவற்பன்மை. (௫௧)

௫௨. ஆளாகவந்தவடியேற்கருள்பரியானைதிண்டேர்
ஆளாகவந்தனிற்செற்றிலங்கேசனையட்டவல்வில்
ஆளாகவந்தன்புயந்துணித்தாயரங்காமுளரி-
ஆளாகவந்தமிலுன்னடியார்க்கன்பனாவதற்கே.

(இ - ள்.) ஆகவந்தனில் - போரிலே, பரி - குதிரைகளையும், யானை - யானைகளையும், திண் தேர் - வலிய தேர்களையும், ஆள் - காலாள்களையும், செற்று - அழித்து, இலங்கா ஈசனை அட்ட - இலங்கையரசனான இராவணனைக் கொன்ற, வல் வில் ஆளா - வலிய வில்லை யாள்கிற வீரனே! கவந்தன் புயம் துணித்தாய் - கபந்தனென்ற அரக்கனது தோள்களை யறுத்திட்டவனே! அரங்கா - ரங்கநாதனே! முளரியாள் ஆக - தாமரைமலரில் வாழ்பவளான திருமகளை மார்பிற்கொண்டவனே! ஆள் ஆக வந்த அடியேற்கு-அடிமையென்றுவந்து உன்னைச்சரணமடைந்த எனக்கு, அந்தம் இல் உன் அடியார்க்கு அன்பன் ஆவதற்கு அருள் - எல்லையில்லாத உனதுஅடியார்கட்கு அடியவனாகுமாறு கருணைசெய்வாய்; (எ - று.)

எம்பெருமானுக்குத் தொண்டனாவதனோடு அப்பெருமானடியார்கட்கு அடிமைபூண்டொழுகுதலில் தமக்குஉள்ள அபேக்ஷையைக் கூறினார்.

பரியானைதேர்ஆள் - சதுரங்கசேனை. குதிரை, ஓரங்கமாதலோடு மற்றோரங்கமான தேரைச் செலுத்துவது மாதலால், முன்நிறுத்தப்பட்டது. அதனையடுத்து யானையை நிறுத்தினது, அது சேனைக்கு அலங்காரமாதலும், வீரர்க்கு வாகனமாய்நிற்றலோடு தானும்போர்செய்துபகையழிப்பதாதலும் பற்றி யென்க. ஆஹவம், லங்கேசன், அந்தம்-வடசொற்கள். லங்கேசன் - குணசந்தி. செற்று, அட்ட என்பவற்றில்— செறு, அடு - பகுதி. முளரி -

முட்களையுடைய அரியையுடையது: வேற்றுமைத்தொகையன்மொழி; அரி = அரை: தண்டின் சுற்றுப்புறம்.

கவந்தன் - தநுவென்னும் யக்ஷனது மகன்; இவன், ஸ்தூலசிரஸ் என்னும் முனிவனது சாபத்தால் அரக்கனாகிப் பிரமனருளால் தீர்க்காயுசுபெற்றுத் தேவேந்திரனோடு எதிர்த்து அவனது வச்சிராயுதத்தாற் புடைபட்டுத் தனதுதலை வயிற்றிலழுந்தியமைபற்றிக் கவந்தம்போலுந் தோற்றமுடையனானதனால், இப்பெயர்பெற்றான். கபந்தம் என்ற வடசொல்லுக்கு - தலையற்றதும் தொழிலுடன்கூடியதுமான உடலென்பது பொருள். இவன், தண்டகாரணியத்தில் ஒருபக்கத்திலேயிருந்து தனதுநீண்டகைகளிரண்டையும் எட்டினமட்டிற் பரப்பித் துழாவி அதற்குள் அகப்பட்ட ஜீவராசிகளையெல்லாம் வாரிவாய்ப்பெய்து விழுங்கிக்கொண்டிருக்க, அங்குச்சென்று இவன்தோள்களினிடையே அகப்பட்டுக்கொண்ட இராமலக்ஷ்மணர் அத்தோள்களை வாள்களால் வெட்டித்தள்ளினவளவில், முன்னையசாபமும் முற்பிறப்பின் தீவினையும் தீர்ந்து இராக்கதசரீரத்தை யொழித்துத் திவ்விய சொரூபம் பெற்றுப் பெருமானைப் பலவாறுதுதித்து நற்கதிக்குச் சென்றனனென்பது வரலாறு. (ருஉ)

ருரு. ஆவாகனத்தரடியார்மனத்துட்புள்ளானவொப்பில்-
ஆவாகனத்தரரங்கர்பொற்றாளுக்கடிமைப்படார்
ஆவாகனத்தவழுக்குடல்பேணியறிவிழந்தவ்-
ஆவாகனத்தரிருந்தென்னிராமலென்னம்புவிக்கே.

(இ - ள்.) அடியார் மனத்துள் ஆவாகனத்தர் - அடியார்களுடைய இதயகமலத்தில் வந்துவீற்றிருத்தலையுடையவரும், புள் ஆன ஒப்பு இலா வாகனத்தர் - கருடப்பறவையாகிய ஒப்பற்ற வாகனத்தையுடையவருமாகிய, அரங்கர் - ரங்கநாதருடைய, பொன் தாளுக்கு - அழகிய திருவடிகளுக்கு, அடிமைப்படார் - ஆட்படமாட்டார்கள் (சிலர்:) ஆ ஆ - அந்தோ! கனத்த அழுக்கு உடல் பேணி - பாரமாயுள்ள அசுத்தமான தம்உடம்பைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அறிவு இழந்து - மதிகெட்டு, அவா ஆகு - (சிற்றின்பத்தில்) ஆசைகொள்ளுகிற, அனத்தர் - பயனற்ற அவர்கள், அம் புவிக்கு - அழகிய இந்நிலவுலகத்தில், இருந்து என் - உயிர்வாழ்ந்திருத்தலால் என்ன லாபம்? இராமல் என்-இராதொழிதலால் என்ன நஷ்டம்? (எ-று.)

அரங்கர்க்கு ஆட்படாதவர் இருந்தென்ன போயென்ன என்றபடி; எனவே, இவ்வுலகத்தில் மானுடப்பிறப்பெடுத்தலின் பயன் அரங்கர்க்கு ஆட்பட்டு உய்தலே யென்பது, தேர்ந்தகருத்து. *"மலர்மிசையேகினான்" என்றபடி அன்போடுதியானிக்கின்ற அடியார்களுடைய இதயகமலத்தில் எம்பெருமான் அவர்நினைந்த வடிவத்தோடு வந்துவீற்றிருத்தலால், 'ஆவாகனத்த ரடியார்மனத்துள்' என்றார். ஆவாகனத்தர் - தம்மைத் தாமே அங்கு நிலைநிறுத்துபவ ரென்க.

ஆவாஹநம், மநஸ், வாஹநம், கநம், அநர்த்தம், புவி - வடசொற்கள். †"நேமிசேர்தடங்கையினானை நினைப்பிலா வலிநெஞ்சுடைப், பூமிபாரங்கள்" என்றபடி பகவத்பக்தரல்லாதவரது உடல் பூமிக்குப்பாரமாதலால், 'கனத்தவுடல்' எனப்பட்டது. ஆ ஆ - இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொல்லின் அடுக்கு.

ருச. அம்புவிலங்கைநகர்பாழ்படச்சங்குமாழியும்விட்டு-
அம்புவிலங்கைகொண்டாயரங்காவன்றிடங்கர்பற்றும்
அம்புவிலங்கையளித்தாயினியென்னையாசையென்றிய -
அம்புவிலங்கையிட்டேசுஞ்சிறையிலடைத்திடலே.

---

* திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து - ரு.
† பெரியாழ்வார்திருமொழி, மூப்பத்துநான்காந்திருப்பதிகம் - ௫.

(இ - ள்.) அம் - அழகிய, புவி - பூமியில், லங்கை நகர் பாழ்பட - இலங்காபுரியிலுள்ள அரக்கர்கள் அழியும்படி, சங்கும் ஆழியும் விட்டு அம்பு வில் அம் கை கொண்டாய் - சங்கசக்கரங்களைக் கைவிட்டு[வந்து இராமனுகத் திருவவதரித்து]அம்பையும்வில்லையும் அழகியகைகளிற்கொண்டவனே! அரங்கா—! அன்று - அந்நாளில், அம்பு - ஜலத்திலே, இடங்கர் பற்றும் - முதலையினுற் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட, விலங்கை - மிருகஜாதியான கஜேந்திராழ்வானை, அளித்தாய் - பாதுகாத்தருளியவனே!— இனி—, என்னை—, ஆசை என்று இயம்பு விலங்கை இட்டு - ஆசையென்று சொல்லப்படுகிற[ஆசையாகிய] விலங்கைப் பூட்டி, எசும் சிறையில் அடைத்திடல் - இகழப்படுகிற (பிறப்பாகிய)சிறைச்சாலையில் அடைக்காதே;(எ - று.)

உனக்கு ஆட்பட்ட அடியேனது காமம்முதலிய குற்றங்களைப் போக்கி இனிப் பிறப்பில்லாதபடி முத்தியளித்தருளவேண்டு மென வேண்டியபடி. பெருமாள் இலங்கையரசனுன இராவணன் முதலிய இராக்கதர்களை யழிக்கக்கருதி வனவாசஞ்செல்லுங்காலத்தில் சங்கசக்கராம்சமான பரதசத்ருக்கனர்களை உடன்கொண்டுசெல்லாது நகரத்திலேயே விட்டுச் சென்றமையும், 'சங்கும் ஆழியும் விட்டு' என்றதி லடங்கும். ஒருவிலங்கினுலே மற்றொரு விலங்கிற்கு நேர்ந்த துன்பத்தையும் பொறுமல் தனதுபேரருளினுல் அரைகுலையத் தலைகுலைய மடுக்கரைக்கேவந்துஉதவின மகாகுணத்தி லீடுபட்டு, 'அன்றுஇடங்கர்பற்றும்விலங்கையளித்தாய்' என்றூர். விலங்கு- திர்யக்ஜாதி. 'விலங்கையிட்டேசஞ்சிறையில்' என்று பாடமோதி,விலங்கையிட்டே, சம் - ஜந்மமாகிய, சிறையில் - சிறைக்கூடத்தில் என்று உரைப்பாருமுளர்; சம்=ஜம்: ஜநநம், பிறப்பு. எசு அம் சிறை என்றுஎடுத்து, அம்-சாரியை எனினும் இழுக்காது. உயிரைப்பந்தப்படுத்துதலால், பிறப்பு 'சிறை' எனப்பட்டது. *"அவாவென்ப எல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றும், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து" என்றதுகொண்டு, அவாவை 'விலங்கு'என்றதன் காரணத்தை உணர்ந்துகொள்க.

லங்கைநகர் - இடவாகுபெயர். மூன்றுமடியில், அம்பு - வடசொல். அடைத்திடல் - எதிர்மறையொருமையேவல்;எதிர்மறைவியங்கோளுமாம்.

௩௫. இடவமலைக்கும்புயங்கமலைக்குமிலங்குமகல்
இடவமலைக்குமிருங்கமலைக்குமிறைவசங்க
இடவமலைக்கும்புனலரங்காவெய்த்தமார்க்கண்டன்கண்டு+
இடவமலைக்குமுலகழியாதுள்ளிருந்ததென்னே.

(இ - ள்.) இடவ மலைக்கும் - ருஷபகிரியாகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கும், புயங்க மலைக்கும் - சேஷகிரியாகிய திருவேங்கடமலைக்கும், இலங்கும் அகல் இடம் அமலைக்கும் - விளங்குகிற விசாலமான நிலவுலகத்துக்கு உரிய அதிதேவதையான பூமிதேவிக்கும், இருங் கமலைக்கும் - பெரிய செந்தாமரைமலரில்வாழ்பவளான ஸ்ரீதேவிக்கும், இறைவ - தலைவனே! சங்கம் இடவ - சங்கத்தை இடக்கையிலுடையவனே! மலைக்கும் புனல் அரங்கா - (கரையை) மோதுகிற காவிரிநீர்ப்பெருக்குப் பாயுந் திருவரங்கத்திலெழுந்தருளியிருப்பவனே! எய்த்த மார்க்கண்டன் கண்டிட - (பிரளயத்திலலைபட்டு) மெலிவடைந்த மார்க்கண்டேயமுனிவன் (நினது திருவயிற்றினுட் சென்று) காணுமாறு, அம் அலைக்கும் உலகு அழியாது உள் இருந்தது- (பிரளயவெள்ள)நீரினுல் அழிக்கப்பட்ட உலகங்களெல்லாம் அழியாமல் நினது திருவயிற்றினுள்ளேயிருந்தவிதம், என்னே - என்னவிசித்திரமோ!

ருஷபம் தவஞ்செய்து பேறுபெற்ற மலையாதலால் தென்திருமலைக்கு 'ருஷபகிரி' என்றும், பரமபதநாதனது கட்டளையின்படி அவனுக்குப் பல

* திருக்குறள். அவாவறுத்தல் - ௧.

வகைக்கைங்கரியங்களைச்செய்யும் ஆதிசேஷனே அப்பெருமான் இனிது எழுந்தருளியிருத்தற்கு மலைவடிவமானதனாலும் மேருமலையினிடமிருந்து ஆதிசேஷனுடனே வாயுவினாற் கொணரப்பட்ட மலையாதலாலும் வடதிருமலைக்கு 'சேஷகிரி' என்றும் பெயர்கள் வாய்த்தன. இடவம் - ருஷபம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். புஜங்கமலை யென்பது - 'சேஷகிரி' என்பதன் பரியாயநாமமாக நின்றது. புஜங்கம் என்பது, புயங்கம் என்று விகாரப்பட்டது. அமலா, சமலா என்ற வடசொற்கள்-ஆவீறு ஐயாயின. அமலை-குற்றமில்லாதவள். இறைவன் - இறைமை என்ற பண்பினடியாப் பிறந்த பெயர்; வ் - பெயரிடைநிலை. மலைத்தல் - பொருதல். எய்த்தல் - மெலிதல். மார்க்கண்டன்-மிருகண்டுவினது குமாரன்; வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். அம் - நீர்; வடசொல்.

காலகதியைக்கடந்து என்றும்பதினாறாக நெடிதூழிவாழும்படி நீண்ட ஆயுள்பெற்ற மார்க்கண்டேயமுனிவன் பத்திரநதிக்கரையில் தவம்புரிந்து நரநாராயணரதுதரிசனத்தைப்பெற்று 'யான் பிரளயக்காட்சியைக் காணுமாறு அருள்புரியவேண்டும்' என்றுபிரார்த்திக்க,அவ்வாறே அவர்கள் அநுக்கிரகித்துச்சென்றபின்பு, மாயவன்மாயையால் மகாபிரளயந் தோன்ற, அப்பிரளயப்பெருங்கடலிற் பலவாறு அலைப்புண்டுவருந்திய மார்க்கண்டேயன், அவ்வெள்ளத்தில் ஆலிலையின்மீது ஒருகுழந்தைவடிவமாய் அறிதுயிலமர்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் கண்டு அப்பெருமானது திருவயிற்றினுட் புக்கு, அங்கிருந்த உலகங்களையும் எல்லாச்சராசரங்களையும் கண்டு பெருவியப்புக் கொண்டனனென்பது, இங்குக்குறித்த விஷயம். (ருரு)

ருசு. இருந்தையிலங்கவெளிறுபடாதென்செய்தாலுநிம்பத்து +, இருந்தையிலந்தித்தியாதவைபோற்புல்லர்யாவுங்கற்றாய்ந்து +, இருந்தையிலம்பன்னகண்ணார்க்கல்லால்வெண்ணெயில்லிலொளித்து +, இருந்தையிலங்கையரங்கர்க்கன்பாகியிருக்கிலரே.

(இ - ள்.) என் செய்தாலும் - என்னஉபாயஞ்செய்தாலும், இருந்தை-கரியானது, இலங்க - விளங்கத்தக்கதாக, வெளிறு படாது - வெண்ணிறமடையாது; (என்செய்தாலும்)—, நிம்பத்து இருந் தையிலம் தித்தியாது - சிறந்த வேப்பெண்ணெய் இன்சுவைபெறாது; அவை போல்—,---புல்லர் - அற்பகுணமுடையரான கீழ்மக்கள், யாவும் கற்று ஆய்ந்து இருந்து - சகல சாஸ்திரங்களையும் பயின்றுஆராய்ந்திருந்தும், ஐயில் அம்பு அன்ன கண்ணார்க்கு அல்லால் - கூரிய அம்புபோன்ற கண்களையுடைய மகளிர்க்கு அன்பாயிருப்பரேயல்லாமல், இல்லில் ஒளித்து இருந்து வெண்ணெய் ஐயில் அம் கை அரங்கர்க்கு அன்பு ஆகி இருக்கிலர் - (ஆய்ச்சியருடைய) கிருகத்தில் (அவரறியாதபடி) ஒளித்துவீற்றிருந்து வெண்ணெயை எடுத்துண்ட அழகியகையையுடைய ரங்கநாதர்விஷயமாக அன்புகொண்டிருக்கமாட்டார்கள்; (எ - று.)

என்றது, புல்லறிவாளரியல்புக்கு இரங்கியவாறும். **உவமையணி.** என் செய்தாலும் என்பதை மத்யமதீபமாக முன்பின்வாக்கியமிரண்டற்கும் கூட்டுக. வெண்ணெயை ஒளித்திருந்துஉண்டது, கிருஷ்ணாவதாரத்தில். நிம்பம், தைலம் - வடசொற்கள். இரண்டாமடியில் 'தையிலம்' என்பதும், மூன்று நான்கா மடிகளில் 'ஐயில்' என்பதும் - யமகத்தின்பொருட்டுக் கொண்ட போலிகள். தைலம் - எண்ணெய்; திலம் - எள்: அதன்சம்பந்தமானது. இங்கு இச்சொல் நெய் என்றமாத்திரமாய் நின்றது. வேப்பெண்ணெய்க்கு 'இரும்' என அடைமொழி கொடுத்தது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; கைப்பிற்பெரிய என்று பொருள்கொள்ளினுமாம். யா-அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர். மூன்றாமடியில் 'இருந்து' என்பது-துணைவினை: நான்காமடியில் 'இருந்து'

என்பதற்கு - உட்கார்ந்துஎன்பது பொருள்; ஆகவே, ஒருசொல் வந்தபொருளில் வாராமை காண்க. மூன்றுமடியில், 'இருந்து' என்பதன்பின் உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஐயில் அம்பு அன்ன - வேலையும் அம்பையும் போன்ற எனினுமாம். (௫௬)

௫௭. இருக்குமந்தத்திலறியாவரங்கன்மண்ணேழுண்டுந்தய்-
இருக்குமந்தத்திருவாய்மலர்ந்தானெட்டெழுத்தைக்குறி-
இருக்குமந்தப்புத்தியீர்த்துநல்வீடெய்தலாகுங்கைபோய்-
இருக்குமந்தச்செவிட்டூமன்மூந்நீர்கடந்தேறிடிலே.

(இ - ள்.) இருக்கும் அந்தத்தில் அறியா அரங்கன் - வேதமும் தனது முடிவில் [வேதாந்தமாகிய உபநிஷத்துக்களில்] அறியமாட்டாதுநின்ற ரங்கநாதனும், மண் ஏழ் உண்டும் தயிருக்கும் அந்த திரு வாய் மலர்ந்தான் - ஏழுவகைப்பட்ட உலகங்களையெல்லாம் புசித்தும் (வயிறுநிரம்பாமற் கிருஷ்ணவதாரத்திலே) தயிரை யுண்ணும்பொருட்டாகவும் அந்த அழகிய வாயைத் திறந்தவனுமான திருமாலினது, எட்டு எழுத்தை - திருவஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை, குறியிருக்கும் - சிந்தியாத உங்களுக்கும், மந்தம் புத்தி ஈர்த்து நல் வீடு எய்தல் ஆகும் - கூர்மையற்ற அறிவை யொழித்து [தத்வ ஜ்ஞாநம்பெற்று]ச் சிறந்தமுக்தியை அடைதல் கூடும்: கை போய் இருக்கும் அந்தன் செவிடு ஊமன் மூந்நீர் கடந்து ஏறிடில் - கைகளில்லாத முடவனும் குருடனும் செவிடனும் ஊமையுமான ஒருவன் கடலைக்கடந்து அக்கரையேறுவனானால்; (எ - று.)

ஏறிடில் எய்தலாகும் என இயையும். முடம், குருடு, செவிடு, ஊமை என்ற உறுப்புக்குறைகளையெல்லாமுடைய ஒருவன் கடல்கடந்து கரையேறுவது உண்டானால், எம்பெருமானது திருவஷ்டாக்ஷரத்தைச் சிந்தியாத உங்கட்கும் பிறவிக்கடல்கடந்து முத்திக்கரைசேர்தல் உளதாம் என்றார்; என்றது, அஸம்பாவித மென்றபடியாம்: இது, **பொய்த்தற்குறிப்பணி**; வடநூலார் மித்யாத்யவஸிதியலங்கார மென்பர்: இதன் இலக்கணம் - ஒரு பொருளைப் பொய்யென்றுநிரூபித்தற்கு மற்றொரு பொய்ப்பொருளைக் கற்பித்தல். நீந்தமாட்டாமைக்கு முடமும், கரைஇன்ன திசையிலுள்ளது எனக் காணமாட்டாமைக்குக் குருடும், அதனைக்குறித்துப் பிறரை உசாவியுணரமாட்டாமைக்கு ஊமையும், பிறர்சொல்லக் கேட்டறியமாட்டாமைக்குச் செவிடும் சேர்க்கப்பட்டன.

ருக், அந்தம், மந்தம், புத்தி, அந்தன் - வடசொற்கள். இருக்கும், உம்- உயர்வுசிறப்பு; பகவானது சொரூபத்தை யுணர்ந்து உரைத்தற்கென்றே யமைந்ததும் என்றபடி. மண்ஏழ்-ஈரேழுலகம். மண்ணேழுண்டும், தயிருக்கும் என்ற உம்மைகள் - முறையே, உயர்வுசிறப்பு இழிவுசிறப்புப்பொருளன. அந்தத் திருவாய் - உலகமுண்ட பெருவாய். குறியிர் - முன்னிலைப் பன்மை யெதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர்; இர் - விகுதி, எதிர்மறை ஆகாரம் புணர்ந்துகெட்டது. உம் - இழிவு சிறப்பு. எய்தல், எய்து - பகுதி. மூந்நீர் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்றுநீர்மையுடையது; நீர்மை - தன்மை: ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் [மழைநீர்] என்னும் மூன்று நீரையுடையது என்றலுமுண்டு; பண்புத்தொகையன்மொழி. (௫௭)

௫௮. ஏறுங்கரியும்பரியுஞ்செற்றான்பரனென்றுமன்றுள்
ஏறுங்கரிமறையாதலினாலையம்யாதுமக்கீடு+
ஏறுங்கரியவரங்கர்க்கன்பாய்வினையென்னுமிடி
ஏறுங்கரியுமினிமேற்பிறவியிடரில்லையே.

(இ - ள்.) 'ஏறும் - எருதையும், கரியும் - யானையையும், பரியும் - குதி

ரையையும், செற்றான் - வென்றவனான திருமால்தானே, பரன் - (யாவர்க்கும்) மேலான இறைவன்,' என்று - என்று ஐயந்திரிபறத்தெரிவித்து, மன்றுள் ஏறும் - அவையேறுகிற [நியாயசபையாராற் சரியென்றுஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற], கரி-சாட்சி, மறை-வேதமாகும்: ஆதலினால்-ஆதலால், உமக்கு-உங்கட்கு,ஐயம் யாது - (திருமாலே பரம்பொருளென்கிற விஷயத்திற்)சந்தேகமென்ன? [சிறிதும் சங்கைகொள்ளவேண்டா என்றபடி]: கரிய அரங்கர்க்கு அன்பு ஆய் - கரிய திருநிறமுடைய ரங்கநாதர்க்கு (நீங்கள்) அன்புள்ள அடியார்களாகி, ஈடேறும் - உய்வுபெறுங்கள்: (அங்ஙனம் நீங்கள் அன்பரானால்), வினை என்னும் இடி ஏறும் கரியும் -(தொன்றுதொட்டு வருகிற உங்கள்) கருமமாகிய பேரிடியும் கரிந்தொழியும்: இனிமேல் பிறவி இடர் இல்லை-(உங்கட்கு)வரும் பிறப்புத்துன்பமும் இல்லையாம்; (எ-று.)— ஈற்றுஏகாரம் - தேற்றம்.

இது, உலகத்தார்க்கு நல்லறிவுணர்த்தியது. அரங்கர்க்குஅன்புபூண்டு ஒழுகினால், அப்பரமனருளால், மூவகைக்கருமங்களில் சஞ்சிதம், ஆகாமியம் என்ற இரண்டும் ஒழிய, பிராரப்தகருமமும் வலியொடுங்கியிடுமென்க. (சஞ்சிதம் - பிறப்பு அநாதியாய்வருதலின் உயிரால் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்கள். பிராரப்தம் - அவ்வினைப்பயன்களுள் இறந்தஉடம்புகளால் அனுபவித்தன ஒழியப் பிறந்தஉடம்பால் முகந்துநின்றவை. ஆகாமியம் - இப்பிறப்பில் ஈட்டப்பட்டுப் பின்அனுபவிக்கக்கடவன.)

ஏறுசெற்ற விவரம்:—கண்ணன் நப்பின்னைப்பிராட்டியைத் திருமணஞ்செய்துகொள்ளுதற்காக, அவள்தந்தை கந்யாசுல்கமாகக் குறித்தபடி, யாவர்க்கும்அடங்காத அசுராவிஷ்டமான எழுஎருதுகளையும் எழுதிருவுருக்கொண்டு சென்று வலியடக்கித் தழுவினனென்பதாம். கண்ணனைக்கொல்லும்படி கம்சனால்ஏவப்பட்ட அசுரர்களில் அரிஷ்டனென்பவன் எருதுவடிவங்கொண்டு பசுக்களையெல்லாம் முட்டி இடைச்சேரியைப் பயப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணனது திருவயிற்றின்மேற் கண்வைத்துக் கொம்புகளைநீட்டிப் பாய்ந்துவர, கண்ணபிரான் அவனைக் கொம்புகளிற் பிடித்து அசையவொட்டாமற்செய்து தன்காலினால் அவன்வயிற்றில் ஓரிடியிடித்து அவன்கழுத்தைப் பிடித்துக் கசக்கி அவனுடையகொம்புகளில் ஒன்றைப் பறித்து அதனாலேயே அவனை அடித்துக் கொன்று விழுத்தினனென்ற கதையையுங் கொள்ளலாம்.

குவலயாபீடமென்ற யானையைச் செற்ற விவரம், கீழ் ௩௩ - ஆஞ் செய்யுளினுரையிற் கூறப்பட்டது.

பரிசெற்ற விவரம்:—கம்சனால் ஏவப்பட்ட அசுரர்களிற் கேசியென்பவன் குதிரையினுருவத்தோடு ஆயர்கள் அஞ்சிநடுங்கும்படி கனைத்துத் துரத்திக்கொண்டு கண்ணபிரான்மேற் பாய்ந்துவர, அப்பெருமான் தன் திருக்கையை நன்றாகப்பெருக்கிநீட்டிஅதன்வாயிற்கொடுத்துத்தாக்கிப் பற்களையுதிர்த்து உதட்டைப்பிளந்து அதனுடம்பையும் இருபிளவாக வகிர்ந்து தள்ளினனென்பதாம்.

வேதம் அனைவராலும் தடையின்றிஒப்புக்கொள்ளப்படும் மூலப்பிரமாணமென்பார், 'மன்றுளேறுங்கரி மறை' என்றார். வினைப்பயன் தவறாது விளைந்து வருத்துதலால், 'இடியேறு' எனப்பட்டது. ஏறு - ஆண்பாற்பெயர்; சிறந்ததையும் பெரியதையும் 'ஏறு' என்றல், மரபு. (௫௮)

௬௧. இடராகவந்தென்னைப்புன்சிறுதெய்வங்களென்செயுமான்-
இடராகவன்பிணிமாநாகமென்செயும்யான்வெருவி-
இடராகவன்னிபுனலிடிகோண்மற்றுமென்செயும்வில்
இடராகவன்னரங்கன்றிருத்தாளென்னிதயத்ததே

(இ - ள்.) வில் - வில்லை, இடம் - இடக்கையிலேந்திய, ராகவன் - ரகு குலத்திலவதரித்தவனான, அரங்கன் - ரங்கநாதனது, திரு தாள் - திருவடி, என் இதயத்தது - அடியேனது மனத்தி லுள்ளது: (ஆதலால்), புல் சிறு தெய்வங்கள் - இழிகுணமுடைய அற்பதேவதைகள், என்னை—, இடர் ஆக வந்து என் செயும் - துன்பம்விளைப்பனவாக வந்து நெருங்கி யாதுசெய்ய மாட்டும்? மானிடர் ஆகம் வல் பிணி மா நாகம் - மனிதசரீரத்துக்குஉரிய கொடிய நோய்களாகிய பெரும்பாம்புகள், என் செயும்—? ராகம் வன்னி - செந்நிறமுடைய தீயும்,புனல் - நீரும், இடி - இடியும், கோள் - (நவ)கிரகங் களும், மற்றும் - இன்னும்தீங்குவிளைப்பன யாவும், யான் வெருவியிட என் செயும் - நான் அஞ்சும்படி என்னசெய்யமாட்டும்? (எ - று.)

* "வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லா னடிசேர்ந்தார்க்,கியாண்டு மிடும் பை யில" என்றபடி தன்னைப்பற்றிவருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றிவரு வனவும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவனவும் என மூவகையால்வரும் பிறவித் துன்பங்கள்யாவும் எம்பெருமானதுதிருவடியை இடைவிடாதுநினைப்ப வர்க்கு உளவாகா என்பதாம். தன்னைப்பற்றிவருவன - உடம்பைப்பற்றி வருந் தலைநோய் முதலியனவும், மனத்தைப்பற்றிய காமம் கோபம் முதலி யனவும்; இவை, ஆத்யாத்மிகம் எனப்படும். பிறவுயிர்களைப்பற்றிவருவன - மிருக பக்ஷி மநுஷ்ய பிசாச சர்ப்ப ராக்ஷ ஸாதிகளால் உண்டாவன; இவை, ஆதிபௌதிகம் எனப்படும்.தெய்வத்தைப்பற்றி வருவன-குளிர் காற்று மழை இடி வெயில் முதலியவற்றால் நேர்பவை; இவை, ஆதிதைவிகம் எனப்படும். இவற்றை வடநூலார் தாபத்ரய மென்பர்.

மானிடர் - மாநுஷர் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். ராகவஹ்நி என்ற வடமொழித்தொடர், விகாரப்பட்டது. ராகவன் - வடமொழித்தத்திதாந்த நாமம். இதயம் - வடசொற்சிதைவு. தாள் - சாதியொருமை. ராகவன்னரங் கன், னகரமெய் - விரித்தல். (௬௯)

௭0. அத்திரங்காயமெனவுணரேனெனதாசையுன்கை
அத்திரங்காயத்தியிற்பெரிதானரையாகிப்பல்வீழ்-
அத்திரங்காயந்திரம்போற்பொறியைந்தழியுமக்கால்-
அத்திரங்காயரங்காவடியேனுன்னடைக்கலமே.

(இ - ள்.) அரங்கா—!——காயம் - உடம்பு, அத்திரம் - நிலையற்றது, என உணரேன்-என்றுஅறியும்மெய்யுணர்வுடையனல்லேன் யான்; எனது ஆசை - என்னுடைய அவாவோ, உன் கை அத்திரம் காய் அத்தியின் பெ ரிது - உனதுகையினால் எய்யப்பட்ட ஆக்நேயாஸ்திரத்தினால் தவிப்ப டைந்த கடலினும் பெரியது; நரை ஆகி - கிழத்தனம் முதிர்ந்து, பல் வீழ - பற்கள் விழ, திரங்கா - தோல்திரைந்து, யந்திரம் போல் பொறி ஐந்து அழியும் அ காலத்து - யந்திரம்போல இடையீடின்றித் தொழில்செய்கிற பஞ்சஇந்திரியங்களும் அழியும் மரணகாலத்தில், இரங்காய் - இரக்கங் கொண்டு (அடியேனுக்கு) அருள்செய்வாய்: அடியேன் உன் அடைக்கலம் - நான் உனதுதாசனாகச் சரண்புகுந்தேன்; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

† "எய்ப் பென்னை வந்துநலியும்போ தங்கேது நா னுன்னை நினைக்க மாட்டேன்,அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லிவைத்தே னரங்கத்தரவணை ப்பள்ளியானே" என்ற பெரியாழ்வாரருளிச்செயல் இங்குக் கருதத்தக்கது.

அஸ்திரம், காயம், ஆசா, அஸ்த்ரம், அப்தி, யந்த்ரம், காலம் - வட சொற்கள். அப்தி - நீர்தங்குமிடம்; அப் - ஜலம். 'உன்கையத்திரங்காய்' என்றது, கடலுக்கு அடைமொழியாய் நின்றது. ஆக்நேயாஸ்திரத்தினாற்

* திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து - ௪.
† பெரியாழ்வார்திருமொழி, நாற்பதாந் திருப்பதிகம் - க.

கடல்சுட்ட விவரம், கீழ்க்கூறப்பட்டது. திரங்கா - உடன்பாட்டெச்சம். யந்திரம்போற் பொறியைந்து அழியும் என்பதற்கு - (சூத்திரமற்ற) மரப்பாவைபோலப் பஞ்சேந்திரியங்களும் அழியு மென்று உரைத்தலு மொன்று. பொறியைந்து என்பதில், இனத்தென்றறிபொருளில்வரும் முற்றும்மை விகாரத்தால்தொக்கது. (சுO)

சுக. கலக்கூழைக்கைக்குங்கருத்துடையீரரங்கத்துளிலைக்
கலக்கூழைக்கைக்குங்கறியிட்டுந்துய்த்திருங்காதுபடைக்
கலக்கூழைக்கைக்குள்வருவாணனைக்கண்ணுநுதலும்விட்ட
கலக்கூழைக்கைக்குப்பைகண்டானைவீதியிற்கண்டுவந்தே.

(இ - ள்.) கலக்கு - (மனத்தைக்) கலங்கச்செய்கிற, ஊழை - ஊழ்வினையை, கைக்கும் - வெறுத்துஒழிக்கவேண்டுமென்னும், கருத்து உடையீர் - எண்ணத்தையுடையவர்களே!—(நீங்கள்),—அரங்கத்துள் - ஸ்ரீரங்கத்திலே,—காது - (பகைவரை) மோதவல்ல, படைக்கலம் - ஆயுதங்களையுடைய, கூழை கைக்குள் - படைவகுப்பின் ஒழுங்கினிடையிலே, வரு - (போர்க்கு) வந்த, வாணனை - பாணாசுரனை, கண்நுதலும் விட்டு அகல - (தன்னைச்சரணமடைந்ததுபற்றிப் பாதுகாப்பதாக உடன்பட்ட) நெருப்புக்கண்ணை நெற்றியிலுடையவனான சிவபிரானும் (பாதுகாக்கமாட்டாமற்) கைவிட்டு விலக, கூழை கை குப்பை கண்டானை - (அவ்வாணனது) குறைபட்டகைகளின் குவியலைக் கண்டவனை [அவன்கைகளைத் துணித்துவீழ்த்திக் குவியல்செய்தவனான எம்பெருமானை], வீதியில் கண்டு - திருவீதியிலே உத்ஸவங்கண்டருளத் தரிசித்து, உவந்து - மனமகிழ்ந்து, இலை கலம் கூழைக்கும் கறி இட்டு துய்த்தும் இரும் - இலையாகிய பாத்திரத்திலே கூழாகியஇழிந்தவுணவைக் கசக்கின்றகறிகளைச்சேர்த்துஉண்டுகொண்டாயினும் வசித்திருங்கள்; (எ - று.)

வறுமையினால்வருந்தியாயினும் நம்பெருமாளைச் சேவித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்திலே வசித்தல் கொடியபழவினையை யொழித்து முத்திபெறுவித்தற்குச் சாதனமாகு மென்று சனங்களுக்கு உபதேசித்தவாறும். அரங்கத்துள் கண்டு உவந்து இரும் என இயையும்.

வாணாசுரனை வென்ற வரலாறு, கீழ்க் கூறப்பட்டது. இரண்டாமடியில், கலம் - உண்கலம். கைக்கும் - இனியதல்லாத என்றபடி. கறி - கறிக்கப்படுவது; கறித்தல் - கடித்துத்தின்னுதல். இட்டுந் துய்த்து என்றவிடத்து உம்மை மாற்றப்பட்டது. காது படைக்கலம் - வினைத்தொகை. படைக்கலம் - போர்க்கருவி. கண்நுதல் - வேற்றுமைத்தொகையன்மொழி. கை - படைவகுப்பினது, கூழைக்குள் - பின்னணிக்குள், வரு - வருகிற என்று உரைப்பாரு முளர். நான்காமடியில், கைக்குப்பை - கைகளின்தொகுதியை, கூழைகண்டான் - குறைசெய்தவனென்று இயைத்து உரைப்பினுமாம். ()

சுஉ. கண்டகனாவின்பொருள்போலயாவும்பொய்காலனென்னுங்
கண்டகனாவிகவர்வதுவேமெய்கதிநல்கெனக்
கண்டகனாவிப்பொழுதேசெல்கென்றருள்காரரங்கற்
கண்டகனாவின்புறக்கண்டுவாழ்த்திக்கடிதுய்ம்மினே.

(இ - ள்.) 'யாவும் - (செல்வம் இளமை முதலிய) எல்லாப்பொருள்களும், கனாவின் கண்ட பொருள் போல பொய் - சொப்பனத்திலே காணப்பட்ட பொருள் போலப் பொய்யாகும் [சிறிதும்நிலைபேறின்றிஅழியுமென்றபடி]; காலன் என்னும் கண்டகன் ஆவி கவர்வதுவே மெய் - யமனென்கிற கொடியவன் (பிராணிகளின்) உயிரை (உடம்பினின்று) கவர்ந்துகொள்ளுதலே உண்மை: (ஆதலால்), கதி நல்கு - (எனக்கு) உயர்ந்தகதி

யாகிய பரமபதத்தை அளித்தருள்வாய்,' என - என்று (கண்டாகர்ணன்) பிரார்த்திக்க, கண்டகனை இ பொழுதே செல்க என்று அருள் - 'கண்டா கர்ணனே! இப்பொழுதே (பரமபதத்திற்குச்) சென்றுசேர்வாயாக' என்று சொல்லி அருள்செய்த, கார் அரங்கன் - (கைம்மாறுகருதாதகொடையிலும் கரியதிருநிறத்திலும் குளிர்ச்சியிலும்) காளமேகம்போன்றவனான ரங்கநா தனை, கடிது - விரைவில், கண் தக கண்டு - கண்கள்தகுதிபெறுமாறு தரி சித்தும், நா இன்புஉற வாழ்த்தி - நாக்குஇனிமையடையுமாறு துதித்தும், உய்ம்மின் - ஈடேறுங்கள்; (எ - று.)

கண்டாகர்ணனுக்கு முத்தியளித்தவிவரம்:—கைலாசகிரியிற் சிவபிரானை யடுத்துத் தொண்டுபூண்ட பூதகணங்களில் ஒருவன், அச்சிவபக்தியுடன் விஷ்ணுத்வேஷமுங் கொண்டு விஷ்ணுநாமத்தைப் பிறர்சொல்லக்கேட்ட லுமாகா தென்று தன்காதுகளில் மணிகளைக்கட்டிக்கொண்டு அவற்றை ஒலிசெய்யுமாறு எப்பொழுதும் கருத்துடன் அசைத்துக்கொண்டிருந்தத னால், கண்டாகர்ண னென்று பெயர்பெற்றான். அவன் ஒருகாலத்திற் சிவ பிரானைக்குறித்து அநேகவருடம் தவம்புரிந்து, ருஷபாரூடனாய்த் தரிச னந்தந்த அக்கடவுளை நோக்கி 'எனக்கு நித்தியமான முத்தியை அளித்த ருள்க' என்று பிரார்த்திக்க, அப்பெருமான் 'அதனையளித்தற்கு உரியவன் திருமாலே: மற்றைப்பிரபஞ்சவாழ்வில் எதுவேண்டினும் யான் தரக்கட வேன்' என்றுகூறிச் சென்றனன். அதுகேட்டவுடனே கண்டாகர்ணன் காதிற்கட்டிய மணிகளைக் கழற்றியெறிந்து,சிவபிரானுக்கு நண்பனான குபே ரனிடஞ் சென்று நிகழ்ந்தசெய்தியைக் கூற, அவனும் 'அழியாப்பதத்தை அரியே அருள்வன்' என்றுசொல்லி அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தையும் துவாதசா க்ஷர மந்திரத்தையும் உபதேசித்து, அத்திருமால் கிருஷ்ணனாகத் திருவவ தரித்துத் துவாரகையில் வசிக்கிற செய்தியையுஞ் சொல்லி, 'எவ்வளவுதீவி னைசெய்தாலும் விஷ்ணுநாமத்தை உச்சரித்தமாத்திரத்தில் அவ்வினையனை த்தும் தொலையும்' என்றுஉணர்த்த, அவற்றையறிந்த கண்டாகர்ணன் தன்னைச்சார்ந்த பூதகணங்களுடனே புறப்பட்டு விஷ்ணுநாமங்களை வாயி னாற் சொல்லிக்கொண்டே இடைவழியி லெல்லாம் பசுவதை பிராமண வதை முதலிய அளவிறந்த உயிர்க்கொலைகளைச் செய்துகொண்டு, கங்கா நதியுடன் யமுநாநதி சேருமிடமான பிரயாகையைச் சேர்ந்து அஷ்டா க்ஷரதுவாதசாக்ஷரமந்திரஜபத்துடன் நாராயணனைத் தியானித்து அப்பர மனைஅகத்திற்கண்டதன்றி அங்குப் புறத்திலே கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கண் ணுற்றுக் களிகூர்ந்து அப்பெருமானது திருவடிகளிற் சரண்புகுந்து 'எனக்கு அழியாப்பதத்தை அளித்தருள்க' என்று பிரார்த்தித்தான். அதற்குக் கண் ணபிரான் 'நீ ஆதியில் என்னிடத்திற் பகைமைகொண்டபோதிலும்,இடை விடாது என்னை நினைப்பிற்கொண்டிருந்ததனாலும், பின்பு மிக்கநம்பிக்கை யுடன் எனதுநாமங்கள்பலவற்றை உச்சரித்ததனாலும், பிறகு ஜபம் தியாநம் ஸ்தோத்ரம் முதலிய வழிபாடுகள் செய்ததனாலும், உனதுவினைகளெல்லாம் தொலைந்தன; இனிப் பரமபதம்அடைவாய்' என்று அநுக்கிரகித்தான். பின்பு கண்டாகர்ணன் 'அந்தஸ்ரீவைகுண்டத்தை என்தம்பியான தந்தக னுக்கும் அருள்க' என்று வேண்ட, கண்ணன் 'உன்னைப்போல உன்தம்பி யும் என்பக்கல் அன்புடையனோ?'என்ன, மணிகர்ணன் 'இல்லை' என்றான். 'அஃதுஇல்லையாயினும்,எனதுபக்தனான உன்னிடத்திலேனும் அன்புடை யனோ?' என்று வாசுதேவன் வினவியதற்கு,'அதுவு மில்லை; பரதேவதை யான உன்னிடத்திலும், தமையனான என்னிடத்திலும் பகைமையுடையன் அவன்' என்ற கண்டாகர்ணனை நோக்கி ஸ்ரீகிருஷ்ணன் 'ஆயின், என்ன இயைபுகொண்டு அவனுக்கு உயர்கதியளிப்பேன்?' என்றான். கண்டாகர் ணன் 'அவனுக்கு என்னிடம் அன்பில்லை யாயினும், எனக்கு அவன்மேல்

அன்பு உண்டு' என்று சொல்ல, கண்ணபிரான் அதுகேட்டு மனமகிழ்ந்து 'ஆனுல், அவனுக்கும் முத்திதந்தேன்: எனது அன்பர் எவர்பக்கல் அருள் புரிகின்றனரோ, அவரும் பேறுபெறுதற்கு உரியரே; இனி நீயும் உன்தம்பியும் விமானமேறி வீடுபெறுவீர்' என்றுசொல்லி விடையளித்துச்செல்ல, அங்ஙனமே அவ்விருவரும் பரமபதம்புக்கன ரென்பதாம்.

காலன் - பிராணிகளின் ஆயுட்காலத்தைக் கணக்கிடுபவன். கண்டகம்-முள்; அதுபோலப் பிராணிகளை வருத்துபவன், கண்டகன். மூன்றுமடியில் 'கண்டகனு' என்பது - வடமொழிச்சிதைவு. செல்கென்று - தொகுத்தல். கண் தக நா இன்புற கண்டு வாழ்த்தி - முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள். கண்தக - கண்படைத்தபயன்பெற என்றபடி. அரங்கற்கண்டகநாவின்புறக்கண்டு என்றவிடத்து, உயர்திணையில் இரண்டனுருபு தொக்கது: உயர்திணைப்பெயரீற்று னகரமெய் பொதுவிதிப்படி வலிவர இயல்பாகாது றகரமாத் திரிந்தது, இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையாதலால்; * "இயல்பின்விகாரம்." நாவின்புற என்றவிடத்து, நகரவேறுபாடு, யமகநயத்தின் பொருட்டுக் கொண்டது. (௬௪)

௬௫. கடிக்கும்பணிநஞ்சமுதாகுந்தீங்குநன்காகும்பராக்
கடிக்கும்பணியலர்தாழ்வார்கல்லாமையுங்கற்றமையாங்
கடிக்கும்பணியறமெல்லாமரங்கர்பைங்கன்னித்துழாய்க்
கடிக்கும்பணியொளிக்குந்நல்லபாதங்கருதினர்க்கே.

(இ - ள்.) அரங்கர் - ரங்கநாதரது, பைங் கன்னி துழாய் கடிக்கும் - பசிய இளமையான திருத்துழாய் மணம்வீசப்பெற்றனவும், பணி ஒளிக்கும்- ஆபரணங்கள் விளங்கப்பெற்றனவுமான, நல்ல பாதம் - அழகிய திருவடிகளை, கருதினர்க்கு - தியானித்தவர்கட்கு,—கடிக்கும் பணி நஞ்சு அமுது ஆகும் - கடிக்கிற பாம்பின் விஷமும் அமிருதமாகும்; தீங்கும் நன்கு ஆகும்- (பிறர்செய்யுந்) தீமையும் நன்மையாய்முடியும்; பராக்கு அடிக்கும் பணியலர் தாழ்வார் - பராமுகஞ்செய்து அவமதிக்கிற பகைவர்களும் கீழ்ப்படிந்து வணங்குவார்கள்; கல்லாமையும் கற்றமை ஆம் - பயின்றறியாத பொருள்களும் பயின்றனபோல விளங்கும்; பணி அறம் எல்லாம் கடிக்கும் - (சாஸ்திரங்களிற்)சொல்லப்பட்ட தருமங்களெல்லாம் சித்திக்கும்; (எ - று.)

எம்பெருமானது திருவடிகளை மநநஞ்செய்பவர்க்கு நேர்கிற இஷ்டப்பிராப்தியும், அநிஷ்டநிவிருத்தியும் இதிற் கூறப்பட்டன.

பணம் - படம்; அதனையுடையது, பணீ எனப் பாம்புக்குக் காரணக்குறி: அவ்வடசொல், பணியென ஈயீறு இகரமாயிற்று. பராக்கடித்தல் - முகங்கொடாது அசட்டைசெய்தல்; ஏமாற்றுதலுமாம். பணியலர் - வணங்காதவர்; எனவே, பகைவராயிற்று: எதிர்மறைப்பலர்பால்வினையாலணையும் பெயர். மூன்றுமடியில், கடித்தல் - கிடைத்தல். பணியறம் - வினைத்தொகை; இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகையாக் கொண்டு, கைங்கரியரூபமான நல்வினைப்பயன்களெல்லாம் கைகூடு மெனினுமாம். நான்காமடியில், கடிக்கும் என்பது - கடி என்ற உரிச்சொல்லின்மேற் பிறந்த எதிர்காலப் பெயரெச்சம். ஒளித்தல் - ஒளிசெய்தல். 'கடிக்கும்','ஒளிக்கும்' என்ற தெரிநிலைப்பெயரெச்சங்களும், 'நல்ல'என்ற குறிப்புப்பெயரெச்சமும், அடுக்கி, 'பாதம்'என்ற பெயரைக் கொண்டன. முதலிரண்டடிகளில் முரண்தொடை காண்க. கடிக்கும்பணிநஞ்சுஅமுதாதல் முதலியவற்றைப் பரமபாகவதனை பிரகலாதன் முதலாயினுரிடம் காணலாம். ஒளிக்குந்நல்ல, நகரமெய் - விரித்தல். (௬௫)

---

* நன்னூல், உருபுபுணரியல் - ௧௬.

௪௪. தினகரனார்கலிதீகாற்றொடுங்குஞ்செயலும்விண்மீ
தினகரனார்கொண்டலேழ்செருக்காமையுஞ்சென்றெதிர்மோ
தினகரனாருயிர்செற்றாரரங்கர்திகிரிசங்கேந்
தினகரனார்நம்பெருமாளமைத்ததிருக்கைகண்டே.

(இ - ள்.) தினகரன் - சூரியனும், ஆர்கலி - கடலும், தீ-அக்கினியும், காற்று - வாயுவும், (ஆகிய இவைகளெல்லாம்), ஒடுங்கும் செயலும் - தம்தம் வரம்புகடவாது ஒரெல்லைக்கு உட்பட்டு அடங்கியிருக்குஞ்செயலும், விண் மீதில் நகரனார் கொண்டல் ஏழ் செருக்காமையும் - வானத்தில்(அமராவதி யென்னும்)நகரத்தையுடையவனான இந்திரனாற் செலுத்தப்படுகிற ஏழுமே கங்களும் செருக்கி அளவிறந்தமழைபொழிந்து உலகங்களை யழித்திடாமை யும், (என்னும்) இவை யாதுகாரணத்தா லெனின்).— சென்று எதிர் மோ தின கரன் ஆர் உயிர் செற்றார் - எதிராகவந்து பொருத கரனென்னும் அரக்கனது அருமையானஉயிரை யொழித்தவரும், திகிரி சங்கு ஏந்தின கரனார் - சங்கசக்கரங்களைத் தரித்த திருக்கைகளை யுடையவரும்,நம் பெரு மாள் - நம்பெருமாளென்று திருநாம முடையவருமான, அரங்கர் - ரங்க நாதப்பிரான், அமைத்த - நில்லென்று குறித்துவைத்த, திரு கை - திருக் கையை, கண்டே - பார்த்தேயாம்; (எ - று.)

திநகரன் முதலியன அமைந்துநடப்பது திருவரங்கர் திருக்கைகொ ண்டு குறிப்பித்த திருவாணையைக் கண்டேயாமென அப்பெருமானது ஸர்வநியாமகத்வம் இதிற் கூறப்பட்டது. * "நெடுங்கடனிற்பதும் நாயிறு காய்வதும் நிற்றலும் கா, லொடுங்கிநடப்பதும் தண்கார்பொழிவதும் ஊழி தனிற், சுடுங்கனல் பற்றிச்சுடாதேயிருப்பதும் தும்பையுளைந், தடுங்கன லாழியரங்கேசர்தந் திருவாணையினே "என்பர் திருவரங்கத்துமாலையிலும்.

திந கரன் - பகலைச் செய்பவன்: வடசொல். ஆர் கலி - நிறைந்த ஓசை யையுடையது; வினைத்தொகையன்மொழி. விண்மீதினகரனார் என்றவிட த்து, 'ஆர்' என்ற பலர்பால்விகுதி - உயர்வுப்பொருளது. கொண்டல் - நீர்கொண்டமேகம்; தொழிலாகுபெயர். கொண்டலேழ் - ஸம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புஷ்கலம், சங்கிருதம், துரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம் என் பன. இந்திரன் மேகவாகன னாதலால், 'விண்மீதினகரனார் கொண்டலேழ்' எனப்பட்டது. ஆர்கொண்டல் என்றெடுத்து, ஒலிக்கின்ற மேகம் எனப் பொருள்கொள்ளினுமாம். ஆர்உயிர்- பண்புத்தொகை. 'நம்பெருமாளமைத்த திருக்கை' என்றது, அபயஹஸ்தமாயமைந்த வலத்திருக்கையை.

கரன் என்ற வடசொல் - கொடியவனென்று பொருள்படும்; இவன், இராவணனுக்குத் தம்பிமுறையில்நிற்கிற ஓரரக்கன்;தண்டகாரணியத்திலே சூர்ப்பணகை வசிப்பதற்கென்று குறிப்பிட்ட ஜநஸ்தானமென்றவிடத்தில் அவட்குப் பாதுகாவலாக இராவணனால் நியமித்து வைக்கப்பட்ட பெரிய அரக்கர்சேனைக்கு முதல்தலைவன்.இலக்குமணனால் மூக்குமுதலியன அறுக் கப்பட்டவுடனே இராமலக்குமணரிடங் கறுக்கொண்டு சென்ற சூர்ப்ப ணகை கரன்காலில்விழுந்து முறையிட, அதுகேட்டு அவன் பெருங்கோ பங்கொண்டு மிகப்பெரியசேனையோடும் அறுபதுலக்ஷம் படைவீரரோடும் சேனைத்தலைவர்பதினல்வரோடும் தூஷணன் திரிசிரா என்னும் முக்கியசே னாதிபதிகளோடும் புறப்பட்டுவந்து போர்தொடங்குகையில், இராமன் லக்ஷ் மணனைச் சீதைக்குக்காவலாகப் பர்ணசாலையில் நிறுத்தித் தான் தனியே சென்று எதிர்த்துப் பெரும்போர்செய்து அவ்வரக்கரனைவரையுந் துணித்து வெற்றிபெற்றன னென்பது, வரலாறு. (௪௪)

* திருவரங்கத்துமாலை - ௪௫.

*꞉ ௬

௪௫. திருக்காவிரிக்கும்யமுனைக்குங்கங்கைக்குந்தெள்ளமுதாந்
திருக்காவிரிக்குங்கடற்கும்பிரான்றென்னரங்கமென்னத்
திருக்காவிரிக்குமொழியார்க்குத்தீமெழுகாவிரன்புய்த்
திருக்காவிரிக்குமதெவ்வாறவனுங்கள்சென்மத்தையே.

(இ - ள்.) திரு கா விரிக்கும் - அழகிய சோலைகளைச் செழித்துவளரச் செய்கிற, யமுனைக்கும் - யமுனாநதிக்கும், கங்கைக்கும் - கங்காநதிக்கும், தெள் அமுது ஆம் திரு காவிரிக்கும் - தெளிவான அமிருதம்போ லினியதாகிற மேன்மையுள்ள காவேரிநதிக்கும், கடற்கும் - சமுத்திரத்துக்கும், பிரான் - தலைவனான எம்பெருமானது, தென் அரங்கம் - அழகிய திருவரங்கம், என்ன - என்று (ஒருதரமேனும் வாயினாற்)சொல்ல, அன்பு உய்த்து இருக்கா - அன்புசெலுத்தியிராமல், திருக்கு ஆவிர்-மாறுபடுவீர்கள்; இக்கு மொழியார்க்கு-கருப்பஞ்சாறுபோலினியசொற்களையுடைய மகளிர்திறத்திலோ, தீ மெழுகு ஆவிர் - தீப்பட்ட மெழுகு போலக் கரைந்துஉருகுவீர்கள்; (இவ்வாறு ஆக), அவன் உங்கள் சென்மத்தை இரிக்குமது எ ஆறு - அப்பெருமான் உங்களுடைய பிறப்பை யொழிப்பது எங்ஙனம் நிகழும்?

திருவரங்கமென்று வாயினாற்சொல்லுதலுஞ் செய்யாமல் விஷயாந்தரங்களில் ஊன்றிநிற்கின்றீர்களே, அவன் உங்கள் ஜந்மத்தை எங்ஙனம் ஒழிப்பான்? என்று, நல்வழிச்செல்லாதவர்களைக்குறித்துஇரங்கிக்கூறினர். 'திருக்காவிரிக்கும்' என்ற அடைமொழியைக் கங்கைகாவிரிகட்குங் கூட்டலாம். யமுனைக்குப்பிரான் என்றது, யமுனாதீரத்திற் கிருஷ்ணாவதாரஞ் செய்து பலதிருவிளையாடல்களை நிகழ்த்தியருளியதனால். கங்கைக்குப்பிரான் என்றது, அந்நதி திருமாலின் ஸ்ரீபாததீர்த்த மாதலால். காவிரிக்குப்பிரான் என்றது, உபயகாவேரிமத்தியிற் பள்ளிகொண்டருளுதலால். கடற்குப் பிரான் என்றது,கடலை உறைவிடமாகக்கொண்டிருத்தலால்.யமுனைகங்கை முதலிய புண்ணியநதிகளின் தீர்த்தத்தினும் காவேரிதீர்த்தத்திற்கு உள்ள இனிமைமிகுதி தோன்ற,அதற்கு 'தெள்ளமுதாம்'என்ற அடைமொழி கொடுத்தார்.

யமுநா என்ற வடமொழி - யமனுடன்பிறந்தவள் என்று பொருள்படும். யமனும் யமுனையும் சூரியன்மக்க ளென்றறிக.காவிரி - காவேரீஎன்ற வடசொல்லின் விகாரம்: அப்பெயர்-கவேரனென்ற அரசனது மகள் என்று பொருள்படும். இக்ஷு, ஜந்மம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. இருக்கா=இராமல்; ஈறுகெட்டஎதிர்மறைவினையெச்சம்; கு - சாரியை: உடன்பாட்டுஇறந்தகாலவினையெச்சமாக 'இருந்து' எனப் பொருள்கொண்டு, 'தீமெழுகாவிர்' என்றதனோடு இயைப்பினும் அமையும். (௪௫)

௪௬. சென்மந்தரங்கங்கருமஞ்சுழிபிணிசேலினங்கு
சென்மந்தரங்கதிர்பொன்கோள்கண்மாரிதிண்கூற்றசனி
சென்மந்தரங்கவற்றுள்விழுவோர்கரைசேர்க்கும்வங்கஞ்
சென்மந்தரங்கவின்றோளாரரங்கர்திருப்பதமே.

(இ - ள்.) சென்மம் - (மாறிமாறிவருந்தன்மையனவான) பிறப்புக்கள், தரங்கம் - (மாறிமாறிவரும்)அலைகளையுடைய கடலாம்;கருமம்-(உயிர்களைப் பிறப்பிலே சுழலச்செய்வதான) ஊழ்வினை, சுழி - (அகப்பட்டபொருள்களைத் தன்னில்உழலச்செய்வதான) நீர்ச்சுழியாம்; பிணி - (பிறந்த உயிர்களைவருத்துகிற) தேகவியாதிகளும் மநோவியாதிகளும், சேல் - (நீரிலிழிந்தாரைக் குத்திவருத்துகிற) மீன்களாம்; குசென் - அங்காரகனும், மந்தர் - சனியும், அம் கதிர் - அழகிய சூரியசந்திரர்களும், பொன் - பிருகஸ்பதியும், கோள்கள் - மற்றையகிரகங்களும், மாரி - மழையும், திண் கூற்று-

(பிராணிகளைத் தவறாது அழிக்கும்) வலிமையுடைய யமனும், அசனி - இடியும், (ஆகிய ஆதிதைவிகத்துன்பங்கட்குக் காரணமான தேவவர்க்கங்கள்), இனம் - (அம்மீனின்) இனமாய்ப் பிராணிகளை வருத்துகிற நீர்வாழ்ஜந்துக்களாம்; அவற்றுள் செல் மந்தர் - அப்பிறப்புக்களிலே (கருமவசத்தாற்) சென்றுஅகப்பட்டுக்கொண்ட அற்பபாக்கியமுடைய மனிதர்கள், அங்கு விழுவோர்-அக்கடலில் விழுந்துவருந்துபவர்களாம்; செல் மந்தரம் கவின் தோளார் அரங்கர் திரு பதமே - மேகந்தவழும் மந்தரகிரி போன்ற அழகிய தோள்களையுடையவரான ரங்கநாதரது திருவடியே, கரை சேர்க்கும் வங்கம்- (அப்பிறவிக்கடலினின்று) முத்திக்கரைசேர்க்கும் மரக்கலமாம்; (எ - று.)— ஈற்றுஏகாரம் - பிரிநிலை.

அவயவி அவயவம் முதலிய அனைத்தையும் இங்ஙனம் உருவகஞ்செய்து உரைத்தது, முற்றுருவகவணி; வடநூலார் ஸகலரூபகமென்பர். * "பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்,ிறைவனடி சேராதார்," † "அறவாழியந்தணன்றாள் சேர்ந்தார்க்கல்லாற், பிறவாழி நீந்த லரிது" என்பவாதலால், 'சென்மம்தரங்கம் செல்மந்தரங்கு அவற்றுள்விழுவோர் கரைசேர்க்கும்வங்கம் அரங்கர்திருப்பதமே' என்றார். 'செல்மந்தரம்' என்றது, மந்தரத்தின் உயர்வுதோன்றக் கூறியதாம். அஷ்டகுலபர்வதங்களி லொன்றாகிய மந்தரமலைபோல் ஓங்கி வளர்ந்த தோளென்க; பாற்கடலைக் கலக்கிய மந்தரம் போலப் போர்க்கடலைக் கலக்குந் தோளென்றுங் கொள்க.

செல்வது செல் என மேகத்துக்குக் காரணக்குறி. கவின் - உவமவுருபுமாம். ஜந்மம், தரங்கம், கர்மம், குஜன், மந்தர், அசநி, பதம்-வடசொற்கள். தரங்கம் - கடலுக்குச் சினையாகுபெயர். குஜன் என்ற பெயர் - பூமியினின்று பிறந்தவ னென்றும், மந்தன் என்ற பெயர் - (நொண்டியாதலால்) மெதுவாகநடப்பவ னென்றும் பொருள்படும். குசென்என்றது, யமகநோக்கிய விகாரம். இரண்டாமடியில் 'மந்தர்' என்ற பன்மை - இழிவுணர்த்தும். செல் மந்தரம் கவின் தோளார் என்பதற்கு - மேகமும் மந்தரகிரியும் போன்ற திருமேனியழகையும் தோள்களையு முடையவ ரென்று உரைத்தலு மொன்று; மேகம்போன்ற அழகியமேனியும், மந்தரம்போன்ற தோளுமென முறைநிரனிறை. மூன்றாமடியில், மந்தர் - மந்தபுத்தியுடையாருமாம்.

சஎ. பதக்கமலங்கலணிமார்பபொன்னிபடிந்திமையோர்
பதக்கமலங்களறுசீரரங்கபகட்டயிரா
பதக்கமலங்கரித்தூர்வோன்சிவனயன்பார்க்கவந்துன்
பதக்கமலங்களடியேன்றலைக்கென்றுபாலிப்பதே.

(இ - ள்.) பதக்கம் - பதக்கமென்ற அணிகலத்தையும், அலங்கல் - (பலவகை) ஆரங்களையும், அணி - அணிந்த, மார்ப - திருமார்பையுடையவனே! இமையோர் - தேவர்கள், பொன்னி படிந்து - திருக்காவேரிதீர்த்தத்தில் நீராடி, பதக்கம் மலங்கள் அறு - தீவினைகளாகிய அசுத்தம் நீங்கப் பெறுதற்கிடமான, சீர் அரங்க - ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே!— பகடு அயிராபதம் கம் அலங்கரித்து ஊர்வோன் - பெருமையையுடைய ஐராவதமென்ற யானையின் மத்தகத்தைச் சிங்காரித்து ஏறிநடத்துபவனான இந்திரனும், சிவன்-சிவபிரானும், அயன் - பிரமனும், பார்க்க—, வந்து - (நீ) எழுந்தருளி, உன் பதம் கமலங்கள் அடியேன் தலைக்கு பாலிப்பது - உனது திருவடித்தாமரைமலர்களை அடியேனுடைய முடியில் வைத்து அருள்செய்வது, என்று - எந்நாளோ! (எ - று.)

---

* திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து - க0.
† ,, ,, அ.

(இ - ள்.) பாதகம் - (அடியார்களுடைய) பாவங்களை, கைக்கும் - வெறுத்தொழிக்கின்ற, அரங்கர்-ரங்கநாதரும்,பல் பேய் - பலபேய்கள், பண்டு-முன்னாளில்,இராவணன் உற்பாதம் கம் கைக்கும் என்று எள்ள-இராவணனுடைய உற்பாதமான தலைகள் கசக்குமென்று இகழுமாறு,கொய்தார்-(அத்தலைகளைத்)துணித்தவருமான திருமால்,படிக்கு-(தாம் மாவலிபக்கல்வேண்டிய)மூவடிநிலத்தைத் தவறாது பெறுதற்காக, ஏற்ற-வாங்குதற்குஉடன்பட்ட, திருப்பாத கம் - (கொடுப்பதைத்)திருப்பக்கூடாதஜலம் [வாக்குதத்தத்தோடு மகாபலிசக்கரவர்த்தி தாரைவார்த்துக்கொடுக்கிற நீர்], கைக்குள் விழும் முன்னமே - (அப்பெருமானது)அகங்கையில் விழுதற்கு முன்னமே, --பங்கயன் விளக்கும் பாதம் கங்கை குளிர் நீர்-பிரமன் திருமஞ்சனஞ்செய்த திருவடியின் தீர்த்தமாகிய குளிர்ந்த கங்காஜலமானது, ஈசன் படர் சடைக்கே வீழ்ந்தது - சிவபிரானது பரவியசடையிலே விழுந்திட்டது.

மாவலிபக்கல் மூவடிமண்வேண்டிப் பெற்று உலகனைத்தையும் தனது உடைமையாக்கி அவனைச்செருக்கடக்குதற்கென்று திருமால்கொண்ட திருவவதாரமாகிய வாமனமூர்த்தியின் கையில் மகாபலி தாரைவார்த்துக்கொடுத்த நீர் விழுவதன்முன், அவ்வாமனன் திரிவிக்கிரமனாய்வளர்ந்து உலகமளக்க மேலே சத்தியலோகத்துச்சென்ற அப்பிரானது திருவடியை அங்குப் பிரமன் தன்கைக்கமண்டலதீர்த்தத்தாற் கழுவிவிளக்க அந்த ஸ்ரீபாத தீர்த்தமாகப்பெருகிய கங்காநதி சிவபிரானதுசடையில் வீழ்ந்தது என்றார், விரைவுமிகுதிதோன்ற; இங்ஙனம் காரணத்தின்முன் காரியம் நிகழ்ந்ததாக் கூறுதல், **மிகையுயர்வுநவிற்சியணி**. * "தாரேற்றவெண்குடைமாவலி வார்க்கவுந் தாமரைமேற், சீரேற்ற தொன்முன்முகத்தோன் விளக்கவுஞ் செம்பொன்முடிக், காரேற்றமேனி யரங்கேசர் கையுங் கழலு மொக்க, நீரேற்றன வண்திருக்குறளாகி நிமிர்ந்தவன்றே" என்று திருவரங்கத்துமாலையிற் கூறுவதற்கும் இதற்கும் உள்ள ஒற்றுமைவேற்றுமைநயங்களை உய்த்துணர்க. † "குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகைநீர் பெய்து, மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்திக் - கறைகொண்ட, கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக் கழுவினான், அண்டத்தான்சேவடியை யாங்கு"என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலும் இங்கு அறியத்தக்கது.

உத்பாதம் - வடசொல்: பின்நிகழுந் தீமைக்கு அறிகுறியாக முன்னர்த் தோன்றுந் தீநிமித்தம்; இராவணனதுபத்துத்தலைகளை உலகத்தின் தீமைக்கு அறிகுறியென்றும் இனியனவல்லவென்றும் பிணம்பிடுங்கித்தின்னும் இயல்பினவானபேய்களும் இகழ்வதாகக் கூறியது, அவனது மிக்கஇகழற்பாட்டை விளக்கும். பங்கஜம் - சேற்றில் முளைப்பது: வடசொல்; தாமரைக்குக் காரணவிடுகுறி: அதில் தோன்றியவன், பங்கயன். ஈசன் - ஐசுவரியமுடையவன். சடைக்கு - உருபுமயக்கம். (௫O)

௫க. படநாகத்தந்தரமீதிருப்பானெம்பரனரங்கன்
படநாகத்தந்தம்பறித்தோன்புகழைப்பரவுமின்க
படநாகத்தந்தக்கரணம்பொல்லான்சிசுபாலன்முற்பல்
படநாகத்தந்தவசைக்குந்தந்தான்றொல்பரகதியே.

(இ - ள்.) அந்தரம்மீது - பரமபதத்தில், படம் நாகத்து - படங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மீது, இருப்பான் - வீற்றிருப்பவனும், எம்பரன் - எமதுஇறைவனும், நாகம் தந்தம் பட பறித்தோன் - (கம்சனேவிய குவலயாபீடமென்னும்) யானையினது தந்தத்தை (அவ்யானை) அழியுமாறு

* திருவரங்கத்துமாலை - ௩௩.

† இயற்பா, நான்முகன்திருவந்தாதி - க.

பறித்துக்கொண்டவனுமான, அரங்கன் - ரங்கநாதனது, புகழை - கீர்த்தியை, பரவுமின் - கொண்டாடித் துதியுங்கள்; (அங்ஙனம் அனைவரும் புகழுமாறு அப்பெருமான் யாதுசெய்தா னெனின்),—கபடன் - வஞ்சகனும், ஆகத்து அந்தக்கரணம் பொல்லான் - உடம்பின் அகத்துறுப்பான மனம் தீயவனுமாகிய, சிசுபாலன் - சிசுபாலனென்பவன், முன் - முன்பு, பல் பட - பலவாறாக, நா கத்து - நாவினாற் பிதற்றிய, அந்த வசைக்கும் - அப்படிப்பட்ட [மிகக்கொடிய] நிந்தனைச்சொற்களுக்கும், தொல் பரகதி தந்தான் - அநாதியான பரமபதத்தைக் கொடுத்தருளினான்; (எ - று.)

சிசுபாலன் எம்பெருமானை இகழ்ந்ததற்குப் பயனாகப் பரகதியைப் பெற்றன னென்றால், அப்பெருமானைப்புகழ்வதற்குப்பயன் பரகதி யென்பது கூறுமலேயமையு மென்ற கருத்து, இதில் தொனிக்கும். சிசுபாலன் - வசுதேவனதுஉடன்பிறந்தவளும் அதனாற் கண்ணனுக்குஅத்தையும் சேதிதேசத்தரசனான தமகோஷனுக்குப் பத்தினியுமாகிய சுருதசிரவையென்பவளுடைய மகன். திருமாலின்துவாரபாலகராகிய ஜயவிஜயர்கள் ஒருசமயத்தில் விஷ்ணுலோகத்தினுட் செல்லவந்த ஸநகாதியோகிகளைத் தடுத்தமை பற்றி அவர்கள்வெகுண்டுகூறிய சாபமொழியால் மூன்றுபிறப்புத் திருமாலுக்குப் பகைவராய்ப் பூமியிற் சனித்து அத்திருமாலின்கையா லிறப்பவராகி முதலில் இரணிய இரணியாக்ஷராகவும் அதன்பின் இராவண கும்பகர்ணராகவும் அப்பால் சிசுபால தந்தவக்கிரராகவுந் தோன்றின ரென அறிக. இச்சிசுபாலன், பிறந்தபொழுது, நான்குகைகளையும் மூன்றுகண்களையுமுடையனாயிருந்தான்; அப்பொழுது அனைவரும் இதுஎன்னென்று வியக்கும்போது, ஆகாயவாணி 'யார் இவனைத்தொடுகையில் இவனதுகைகளிரண்டும் மூன்றாம்விழியும் மறையுமோ, அவனால் இவனுக்கு மரணம்' என்று கூறிற்று; அவ்வாறே பலரும் தொடுகையில் மறைபடாத கைகளும் கண்ணும் கண்ணபிரான்தொட்டவளவிலே மறைபட்டன; அதனால் 'இவனைக் கொல்பவன் கண்ணனே' என்று அறிந்த இவன்தாய் 'யாதுசெய்யினும் என்மகனைக் கொல்லலாகாது' என்று கண்ணனை வேண்ட, அந்தஅத்தையின் நன்மொழிக்கு ஒருசார்இணங்கிய கண்ணன் 'இவன் எனக்கு நூறு பிழைசெய்யுமளவும் இவன்பிழையை நான் பொறுப்பேன்' என்றுகூறியருளினன்: பின்பு, சிசுபாலன், தனக்குக் கண்ணன் சத்துருவென்பதை இளமையிலேயேயறிந்து அதனாலும் முந்தினசன்மங்களின்தொடர்ச்சியாலும் வளர்ந்த மிக்கபகைமையைப் பாராட்டி, எப்பொழுதும் அப்பெருமானுடைய திவ்வியகுணங்களையும் திவ்வியச்செயல்களையும் நிந்திப்பதே தொழிலாக இருந்தான்; இவனுக்கு மணஞ்செய்துகொடுப்பதென்று நிச்சயித்திருந்த ருக்குமிணியைக் கண்ணன் வலியக்கவர்ந்து மணஞ்செய்ததுமுதல் இவன் கண்ணனிடத்து மிக்கவைரங்கொண்டனன்; பின்புஇந்திரப்பிரத்த நகரத்தில் நடந்த ராஜசூயயாகத்தில் தருமபுத்திரனாற் கண்ணபிரானுக்கு முதற்பூஜைசெய்யப்பட்டதைக் கண்டு சிசுபாலன் மிக்ககோபங்கொண்டு அளவிறந்த வசைச்சொற்களைப் பிதற்றிஅதுபற்றிக் கண்ணனதுசக்கராயுதத்தால் தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்து தேஜோமயமான திவ்வியசரீரம் பெற்று எம்பெருமானது திருவடியை யடைந்தன னென்பது,இங்குக் குறித்த வரலாறு. எம்பெருமான் பக்தியோடு தன்னைத்தியானிப்பவர்க்குத் திருவுள்ளமுவந்து மோக்ஷமளிப்பதுபோலவே, விரோதத்தினாலாகிலும் தன்னை இடைவிடாதுநினைந்திருந்தவர்க்கும் சிறுபான்மை தனது பரமகிருபையால் அந்த முக்தியை யளிக்கின்றன னென்பது, நூற்கொள்கை.

அந்தரம் - வானம்,பரமாகாசம். மூன்றாமடியில் 'கபடநாகத்து'என்றவிடத்து, னகரவேறுபாடு யமகம்பற்றியது. வசைக்கும், உம் - இழிவு சிறப்பு. பர கதி - உயர்ந்த கதி. (நக)

௫௨. பரவையிலன்னகட்பாஞ்சாலிநின்பரமென்னநிரு
பரவையில்மேகலையீந்தானரங்கன்பணிந்திமையோர்
பரவையிலாழிப்பிரானடிக்கீழுற்பவித்தழியும்
பரவையில்மொக்குளேப்போற்பலகோடிபகிரண்டமே.

(இ - ள்.) பரவு - விசாலித்த, ஐயில் அன்ன கண் - வேல்போன்ற [கூரிய] கண்களையுடைய, பாஞ்சாலி - திரௌபதி, நின் பரம் என்ன - '(என்னைக்காப்பது)உனதுபாரம்' என்று சொல்லி முறையிட்டுச் சரணமடைய, நிருபர் அவையில் - அரசர்கள்கூடியசபையிலே, மேகலை ஈந்தான் - (அவட்கு) ஆடையையளித்தவனும், இமையோர் பணிந்து பரவு - தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்கப்பெற்ற, ஐயில் ஆழி பிரான் - கூரிய சக்கராயுதத்தையேந்திய இறைவனுமான, அரங்கன் - ரங்கநாதனது, அடிக்கீழ் - திருவடியில்,— பரவையில் மொக்குளே போல் - கடலில்தோன்றும் நீர்க்குமிழிகள் போல, பல கோடி பகிரண்டம் - அநேககோடிக் கணக்கான அண்டகோளங்கள், உற்பவித்து - தோன்றி, அழியும் - (சிலகாலம்கழிந்தவாறே) மாய்ந்துபோம்; (எ - று.)

* "வாரித்தலமுங் குலபூதரங்களும் வானு முள்ளே, பாரித்துவைத்த விவ்வண்டங்கள்யாவும் படைக்க முன்னாள், வேரிப்பசுந்தண்துழாயரங்கேசர் விபூதியிலே, மூரிப்புனலிற் குமிழிகள்போல முளைத்தனவே," † "மண்கழலில்" என்பர் திருவரங்கத்துமாலையிலும்.

பாஞ்சாலீ - வடமொழித்தத்திதாந்தநாமம். பாஞ்சாலதேசத்து அரசனது மகள்; பஞ்சபாண்டவரது பத்தினி. துரியோதனன்சொன்னபடி துச்சாதனன்திரௌபதியைச்சபையிற்கொணர்ந்துதுகிலுரியத்தொடங்கியபோது அவள் கைகளால் தன்ஆடையை இறுகப்பற்றிக்கொண்டே கண்ணபிரானைக் கூவியழைக்க, அப்பெருமான் அருள்செய்யாதுதாழ்த்துநின்று, பின்பு துச்சாசனன்வலியஇழுக்கையில் ஆடையினின்றுகைந்நெகிழ அவள் இருகைகளையும் தலைமேல்வைத்துக் கூப்பிவணங்கித் துதித்தவுடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அவளுடையஆடை மேன்மேல்வளருமாறு அருள்செய்து மானங்காத்தனனென்பது, இங்குக்குறித்த கதை.

மேகலை யென்ற எண்கோவையிடையணியின் பெயர் - ஆடைக்கு இலக்கணை. மேவுகலை என வினைத்தொகைநிலைத்தொடராக எடுத்து, விரும்பப்படுகிறஆடை யென்றும், பொருந்தியஆடை யென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஐயில் = அயில். பஹிரண்டம் - வெளியண்டம்; இங்கு, அண்டமென்ற மாத்திரமாய் நின்றது. யமகநயத்தின்பொருட்டு, 'நிருபரவையின்மேகலை', 'பரவையின்மொக்குளே' என்று சந்திபுணர்க்காமல் லகரவீறாகவே நிறுத்திக்கொண்டார். (௫௨)

௫௩. அண்டமடங்கலையுந்தந்துகாத்தவையந்தந்தன்பால்
அண்டமடங்கலைச்செய்காரணமம்பொன்முத்தலைவான்
அண்டமடங்கலையீர்த்தோடும்பொன்னியரங்கன்புட்கார்-
அண்டமடங்கலைமுந்நீர்மகளுகப்பாகவென்றே.

(இ - ள்.) அம் - அழகிய, பொன் - பொன்னையும், முத்து - முத்துக்களையும் கொழிக்கின்ற, அலை - அலைகள், வான் அண்ட - மேகமண்டலத்தையளாவியுயர, மடங்கலை ஈர்த்து ஓடும் - சிங்கங்களை யிழுத்துக்கொண்டு ஓடிவருகிற, பொன்னி - காவேரிநதியினாற் சூழப்பட்ட, அரங்கன் - திருவரங்கத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமான், அண்டம் அடங்கலையும் - அண்ட

* திருவரங்கத்துமாலை - ௧௪.
† ,, அ.

கோளங்களெல்லாவற்றையும், தந்து - படைத்து, காத்து - பாதுகாத்து, அவை அந்தம் தன்பால் அண்ட மடங்கலே செய் - அவ்வண்டங்களெல்லாம் கற்பாந்தகாலத்திலே மீண்டும் தன்பக்கல் ஒடுங்கும்படி அழிவுசெய்கிற, காரணம் - ஏது,(யாதெனில்),—காரண்டம் புள் அடங்கு அலே முந்நீர் மகள் உகப்பு ஆக என்றே - நீர்க்காக்கையாகிய பறவைகள் தம்மிலடங்கப்பெற்ற அலேகளையுடைய திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய திருமகள் (கண்டு) களிப்படைதற்கு என்றேயாம்; (எ - று.)

எம்பெருமான் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலே யுஞ் செய்வது பெரியபிராட்டியாரின்மனத்தை மகிழ்விக்குந் திருவிளையாடலேயா மென்பது, கருத்து. இரட்டுறமொழித லென்னும் உத்தியால், 'முந்நீர்மக ளுகப்பாக' என்பதற்கு - (அண்டங்கட்கெல்லாம்அதிஷ்டாநதேவதையான) கடலாடைசூழ்ந்த பூமிப்பிராட்டி மகிழ்ச்சியடைய வென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். அண்டமடங்கலேயுந் தந்து காத்து அவை அந்தந் தன்பால் அண்ட மடங்கலேச்செய்— * "தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்க வெண்டடங்கடல்,தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல், நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்பவும் திரிபவும், நின்னுளேயடங்குகின்ற நீர்மை நின்கண் நின்றதே" என்ற திருமழிசைப்பிரானருளிச்செயலேயுங் காண்க.

அடங்கல் என்றது. எஞ்சாமைப்பொருளைக் காட்டும்; உம்மை - முற்றும்மை. அந்தம்அண்ட - அழிவையடைய, மடங்கலேச்செய் - ஊழிக்காலத்தைச் செய்கிற வென்றுரைத்தலு மொன்று. பொன்னும் முத்தும் சிங்கங்களும்,மலேயிலுள்ளவை. மலேயில் முத்து,யானைத்தந்தம்முதலியவற்றினின்று தோன்றியவை யென்க. மடங்கல் - (பிடரிமயிர்) மடங்குதலேயுடையதென ஆண்சிங்கத்துக்குக் காரணக்குறி.காரண்டவம் - வடசொல். உகப்பு - தொழிற்பெயர். (ருங)

ருச. ஆகமதிக்குமுகமேன்முகமுடையானயன்வாழ்
ஆகமதிக்குநவநீதக்கள்வவவனிகொள்வார-
ஆகமதிக்குளஞ்சேரரங்காவுன்னையன்றித்தெய்வம்
ஆகமதிக்குளெண்ணேனடியேன்பிறராரையுமே.

(இ - ள்.) ஆகமம் - (காமிகம் முதலிய) ஆகமங்களைக் கூறிய, திக்கு முகம் மேல் முகம் உடையான் - நான்குமுகங்களுக்குமேலும் ஒருமுகத்தை [ஐந்துமுகங்களை] யுடையவனான சிவபிரானும், அயன் - பிரமனும், வாழ் - இனிதுவசிக்கின்ற, ஆக - திருமேனியையுடையவனே! மதிக்கும் நவநீதம் கள்வ - கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயை (க் கிருஷ்ணாவதாரத்திற்) களவுசெய்துண்டவனே! அவனி கொள் வாராக - பூமியைக் கோட்டினாற் குத்தியெடுத்துக்கொண்டுவந்த வராகமூர்த்தியானவனே! மதி குளம் சேர் அரங்கா - சந்திரபுஷ்கரிணிபொருந்திய ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! அடியேன் - (உனது) அடியவனான நான், உன்னை அன்றி பிறர் ஆரையும் தெய்வம் ஆக மதிக்குள் எண்ணேன் - உன்னையல்லாமல் வேறு எவரையும் கடவுளாக மனத்திற்கருதுதலுஞ்செய்யேன்; (எ - று.)

† "மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்" என்றபடி பரதேவதையாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனையே யன்றி அவனது திருமேனியிலடங்கிய அபரதேவதைகளைச் சிறிதும்பொருள்செய்யாமையில் தமக்குஉள்ள உறுதியை இங்ஙனம் வெளியிட்டார். திருமாலின் திருநாபியிற் பிரமனும், வலப்பக்கத்திற் சிவபிரானும் அடங்கியுறைதலே, ‡"பிறைதங்குசடையானை வலத்தே வைத்துப்

* திருச்சந்தவிருத்தம் - கO.
† இயற்பா, நான்முகன்திருவந்தாதி - சுஅ.
‡ பெரியதிருமொழி, இருபத்துநான்காந் திருப்பதிகம் - சு.

* கO

பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்துக், கறைதங்குவேற்றடங்கட்டிருவை மார்பிற் கலந்தவன்" என்ற அருளிச்செயல்கொண்டும் உணர்க.

இங்கு 'ஆகமம்' என்றது, காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாகச் சொல்லப்படுகிற இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களை. சிவபூசைசெய்யுந்திறம் சிவஸ்வரூபம் முதலியவற்றைச் சொல்லுகிற இந்தச்சைவாகமங்கள் அச்சிவபிரானாலேயே சொல்லப்பட்டவை. திக்கு என்பது - இலக்கணையால், அதன்தொகையாகிய நான்கென்னும் எண்ணின்மேல் நின்ற தென்க. சிவபிரான் நான்கு திசையையும் நோக்கிய நான்குமுகங்களோடு மேல்நோக்கிய ஊர்த்துவமுகமொன்றுமாக ஐந்துமுகங்களையுடையா னென்ற விவரம் விளங்க, 'திக்குமுக மேல்முகமுடையான்' என்றன ரென்றுங் கொள்ளலாம். சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஐந்து முகங்களுள்ளும் சத்தியோசாதமென்னும் முகத்தினின்று காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், வாமமென்னும் முகத்தினின்று தீப்தம் சூக்குமம் சகத்திரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், அகோரமென்னும் முகத்தினின்று விசயம் நிச்சுவாசம் சுவாயம்புவம் ஆக்நேயம் வீரம் என்னும் ஐந்துஆகமங்களும், தத்புருஷமென்னும் முகத்தினின்று ரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் விம்பம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், ஈசானமென்னும் முகத்தினின்று புரோற்கீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம் சர்வோக்தம் பாரமேசுவரம் கிரணம் வாதுளம் என்னும் எட்டுஆகமங்களும் தோன்றின வென்று அறிக.

நவநீதம் என்ற வடசொல் - புதிதாகஈட்டப்பட்டது என்றும், அவநி என்ற வடசொல் - காத்தற்குஉரியதுஎன்றும் காரணப்பொருள்படும். கள்வன், வ் - பெயரிடைநிலை. சந்திரபுஷ்கரிணி - க்ஷயரோகமடைந்துஅழியும்படி தக்ஷப்பிரஜாபதியினாற் சாபமடைந்த சந்திரன் தவஞ்செய்து அச்சாப நிவிருத்திபெற்ற குளம். மதி - நன்குமதிக்கப்படுபவன். மதி - அறிவு; வடசொல். 'மதிக்குள் வையேன்' என்றும் பாடம்.

வராகாவதாரகதை:—இரணியனதுஉடன்பிறந்தவனான இரணியாக்கனென்னுங் கொடிய அசுரராசன் தன்வலிமையாற் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டி யெடுத்துக்கொண்டு கடலில்மூழ்கிச்சென்றபோது, தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளினால் திருமால் மகாவராகரூபமாகத் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புக்கு அவ்வசுரனை நாடிக் கண்டு பொருது கொன்று, பாதாளலோகத்தைச்சார்ந்திருந்த பூமியை அங்குநின்று கோட்டினாற்குத்தியெடுத்துக்கொண்டுவந்து பழையபடி விரித்தருளின னென்பதாம். (ருசு)

ருரு. ஆரத்தநந்தருந்தாய்தந்தைபாநந்தமாவரிகழ்-
ஆரத்தநந்தனன்றீமைகண்டாலங்கவுத்துவபூண்
ஆரத்தநந்தசயனுவணியரங்காதிகிரி
ஆரத்தநந்தன்மதலாயென்றீங்குணக்கத்தன்மைத்தே.

(இ - ள்.) அத்த-(எனது) தந்தையே! அம் கவுத்துவ - அழகிய கௌஸ்துபமென்னும் இரத்தினத்தைத் (திருமார்பில்) தரித்துள்ளவனே! பூண் ஆரத்து - அணிந்தஹாரங்களையுடைய, அநந்த சயன - ஆதிசேஷனைப் படுக்கையாகவுடையவனே! அணி அரங்கா - அழகிய திருவரங்கத்துக்குத் தலைவனே! திகிரி ஆர் அத்த - சக்கராயுதம் பொருந்திய திருக்கையையுடையவனே! நந்தன் மதலாய் - நந்தகோபன் வளர்த்த குமாரனே!—ஆர தநம் தரும் தாய் - (தான்பெற்றபிள்ளைக்குக்) குடிக்க முலைப்பாலைக்கொடுக்கிற தாயும், தந்தை - தந்தையும், நந்தனன் தீமை கண்டால் - தமதுபுதல்வன் (இளமையில் தம்மை உதைத்தல் ஏசுதல் முதலிய)தீங்குகள்செய்தலைக் கண்டால், ஆநந்தம் ஆவர் - மகிழ்ச்சியடைவரேயன்றி, இகழார் - வெறுப்புக்

கொள்ளார் :—என் தீங்கு உனக்கு அ தன்மைத்தே -(அறிவிற்சிறியேனான) எனது பிழையும் (எந்தையான)உனக்கு அத்தன்மையத்தேயாம்; (எ - று.)

அன்பிற்சிறந்த தாய்தந்தையர் தம் மக்கள் இளமையிற் செய்கிற சிறு குறும்புகளைப் பொருள்செய்யாது அவற்றைக்கண்டு களித்துநிற்றல்போல, அருளிற்சிறந்த எம்பெருமானும் தனது அடியாரது பிழைகளைப் பாராட்டாது * "என்னடியார் அது செய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தா ரென்பர்போலும்" என்னும்படி அவற்றையே குணமாகப்பாவித்துப் போக்யமாகக்கொண்டு அருள்செய்வ னென்பதாம். † "திருவரங்கத்துள்ளோங்கு, மொளியுளார்தாமேயன்றே தந்தையுந் தாயு மாவார்" என்ற திருமாலை இங்கு உணரத்தக்கது. இக்கருத்துக்கு, இரண்டாமடியில் 'அத்த' என்றதைத் தந்தையையழைக்கும் விளியாகக்கொண்டமை இனிதுபொருந்தும்; ‡ "அணியார்பொழில்சூ ழரங்கநக ரப்பா" என்றார் பெரியாரும். இனி, அத்தம் என்று பிரித்து அர்த்தம் என்ற வடசொல்லின் விகாரமென்று கொண்டு, அத்த நந்தனன் - செல்வப்புதல்வன் என்று உரைப்பாரும், அ தம் நந்தனன் என்று பிரித்து அந்தத் தமதுபுதல்வ னென்று உரைப்பாருமுளர். இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியால், 'ஆரத் தநந் தரும்' என்பதற்கு - (தன்மகனுக்குத்) தனது செல்வத்தை முழுவதுங்கொடுக்கின்ற என்று உரைத்து, அந்தஅடைமொழியைத் தந்தைக்குங் கூட்டலாம்; (ஆர - நிரம்ப; தநம் - செல்வம்.) நந்தநன் என்ற பெயர் - (தாய்தந்தையர்க்கு) ஆநந்தத்தைச் செய்பவனென்று காரணப்பொருள்படும். 'என்தீங்கு' என்றது, வணங்காமை புகழாமை முதலியவற்றை. தீங்கு - சாதியொருமை

ஸ்தநம், தநம், ஆநந்தம், நந்தநன், கௌஸ்துபம், ஹாரம், அநந்தசயநன், ஹஸ்தம் - வடசொற்கள். கௌஸ்துபரத்தினம், திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றியது. ஹாரம் - மார்பின்மாலை. 'பூணாரத்து' என்றது, அநந்தசயநனுக்கு அடைமொழி. மதலாய் - மதலை யென்பதன் ஈறுதிரிந்த விளி. தாய்தந்தை-பன்மைவிகுதிபெறாத பொதுத்திணையும்மைத்தொகை.

ருசு. அத்தனுமன்புளவன்னையும்பேருமனந்தமதாம்
அத்தனுமன்புலனாதலினாண்டருளம்புயைவீர்-
அத்தனுமன்புயமீதேறரங்கனஞ்சார்ங்கவயிர்-
அத்தனுமன்புகல்பேரிருவீர்க்குமடியனென்றே.

(இ - ள்.) அத்தனும் - தந்தையும், அன்பு உள அன்னையும் - (மக்களிடத்து) மிக்கஅன்பையுடைய தாயும், பேரும் - பெயரும், அனந்தம்அது ஆம் - எல்லையில்லாததாகப்பெற்ற, அ தனு - அந்தந்தஉடலில் [பலவகைப் பிறப்புக்களில்], மன் - பொருந்திவருகிற, பு(ல்)லன்-எளியவன் யான்: ஆதலின் - ஆகையால்,—அம்புயை - இலக்குமியென்றும், வீரத்து அனுமன் புயம் மீது ஏறு - பராக்கிரமத்தையுடைய அநுமானை (இராமாவதாரத்தில்) வாகனமாக்கொண்டு அச்சிறியதிருவடியின்தோள்களின்மேலேறிய, அரங்கன் - ரங்கநாதனாகிய, அம் சார்ங்கம் வயிரம் தனு மன் - அழகிய சார்ங்கமென்னும் உறுதியான வில்லையுடைய பெருமா னென்றும், புகல் - சொல்லப்படுகிற, பேர் இருவீர்க்கும் - உங்களிரண்டுபேர்க்கும், அடியன் என்று- அடியவனாக என்னைக்கொண்டு, ஆண்டு அருள் - பாதுகாத்தருள்வாய்.

ஒவ்வொருபிறப்புக்கு ஒவ்வொரு தந்தையும் தாயும் பெயருமாக எத்தனையோபிறப்புக்களில் எத்தனையோ தந்தைதாயர்களையும் பெயர்களையுங் கொண்டு உழன்றுவருகிறவன் யானென்று தனதுசிறுமையை விண்ணப்

* பெரியாழ்வார்திருமொழி, முப்பத்தொன்பதாந் திருப்பதிகம் - உ.
† திருமாலை - ௩எ.
‡ பெரியதிருமொழி, நூற்றெட்டாந் திருப்பதிகம் - அ.

பித்து, இனியாயினும் பரமபிதாமாதாக்களாகிய நீயும்பெரியபிராட்டியாரும் என்னை ஆட்கொண்டு உங்கட்குஅடியனென்ற பெயரையிட்டுப் பிராகிருத பிதாமாதாக்களின் தொடர்பையும் பிராகிருதநாமத்தையும் போக்கி முத்தியளித்தருளவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தபடி. * "தாயொக்கு மன்பின்" என்னும்படி மக்களிடத்துத் தந்தையினன்பினும் தாயினன்பு மிகுதலால், அன்னைக்கு 'அன்புள' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது; இனி, அதனை மத்திமதீபமாகக்கொண்டு அத்தனுக்கும் இயைத்தலு மொன்று.

உள்ள, புல்லன் என்பவை - உள, புலன் என்று தொகுத்தல்விகாரமடைந்தன. 'தனு' என்றது - உடம்பைக்குறிக்கையில் தநு என்ற வடசொல்லின் விகாரமும், வில்லைக்குறிக்கையில் தநுஸ் என்ற வடசொல்லின் விகாரமுமாம். மன்புலன் - வினைத்தொகை. அம்புயை - அம்புஜா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; தாமரைமலரில் வாழ்பவ ளென்று பொருள். நான்காமடியில், மன் - மன்னன்; பண்பாகுபெயர். இருவீர் - முன்னிலைப்பன்மைக்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். (ருசு)

ருஎ. அடியவராகவுமாட்கொள்ளவுமெண்ணியாருயிர்கட்கு+
அடியவராகம்படைத்தமையாலகமேபெரிய
அடியவராகவரங்கருக்காட்செயருட்கதையால்
அடியவராகஞ்செய்மாரனுக்காட்செயுமைவரையே.

(இ - ள்.) அடியவர் ஆகவும் - (ஜீவாத்மாக்கள் பரமாத்மாவாகிய தமக்குத்)தொண்டர்களாகுமாறும், ஆள் கொள்ளவும் - (அங்ஙனம் தொண்டரானவர்களைத் தாம்) அடிமைகொள்ளுமாறும், எண்ணி - திருவுள்ளங்கொண்டு, அவர் - அப்பெருமான், அடி - ஆதிகாலத்தில் [சிருஷ்டிகாலத்தில்], ஆர் உயிர்கட்கு ஆகம் படைத்தமையால் - நிறைந்த உயிர்கட்குச் சரீரத்தைக் கொடுத்ததனால்,—அகமே - மனமே! பெரிய அடிய வராகம் அரங்கருக்கு ஆள் செய் - பெரியகால்களையுடைய வராகமூர்த்தியா யவதரித்த ரங்கநாதர்க்கு (நீ) அடிமையாவை; (அங்ஙனமாகி), அருள் கதையால் - (அவருடைய) கருணையாகிய தண்டாயுதத்தைப் பெற்று அதுகொண்டு, அவம் ராகம் செய் மாரனுக்கு ஆள் செயும் ஐவரை அடி - கெட்ட ஆசையை விளைக்கிற மன்மதனுக்கு அடிமைசெய்யும் பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்து பகைவர்களையும் தாக்கிவலியடக்குவாய்; (எ - று.)

உபயவிபூதிநாயகனான சர்வேசுவரன், த்ரிபாத்விபூதியாகிய பரமபதத்திலுள்ளார் எப்பொழுதும் பரமானந்தத்தையே நுகர்ந்துவருதல் போலவே, உரைமெழுக்கிற் பொன்போல் மூலப்பிரகிருதியிலழுந்திக்கிடக்கிற உயிர்களும் தம்தம்முயற்சியால் அப்பெரும்பதவியை யடைந்து இன்புற்று வாழலாம்படி, அவ்வுயிர்கள் தன்னைத் தரிசித்தல் தொழுதல் சேர்தல் தியானித்தல் துதித்தல் முதலிய பணிவிடைகளைப் புரிதற்கு உபயோகமாக, கண் கை கால் மனம் வாய் முதலிய உறுப்புக்களோடு கூடிய உடம்பை அவ்வுயிர்கட்கு ஆதியில் அளித்தருளின னாதலால், நீ அப்பரமகருணாநிதியின்பக்கலிலேயே அடிமைபூண்டு, அவனருளாற் பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்து வீடுபெறுவை யென்று தன்மனத்துக்கு நல்லறிவுணர்த்தினர். 'அருட்கதையாலைவரையடி' என்றது- †"யானு மென்னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம் வல்வினையைக், கானும் மலையும் புகக்கடிவான் - தானோர், இருளன்ன மாமேனி யெம்மிறையார் தந்த, அருளென்னுந் தண்டா லடித்து" என்ற அருளிச்செயலின் கருத்தைக் கொண்டது. அவராகஞ்செய்மாரனுக்குஆட்செ

---

* கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், அரசியற்படலம் - ௪.

† இயற்பா, பெரியதிருவந்தாதி - உ௬.

யும் ஐவர் - * "மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக் காட்செய்யும், பாரினார்" என்றார் பெரியாரும். அடி - அடிநாளில். 'அவர்'என்ற சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது, செய்யுளாதலின்: †"செய்யுட் கேற்புழி"என்றார் நன்னூலாரும். அடியவர் என்றுஎடுத்து, ஆதிகாரணமானவ ரென்று உரைப்பாரு முளர்.

‡ "சிலம்பினிடைச் சிறுபரல்போற் பெரியமேரு திருக்குளம்பிற் கணகணப்பத் திருவாகாரங், குலுங்க நிலமடந்தைதனை யிடந்து புல்கிக் கோட்டிடைவைத்தருளிய வெங்கோமான்" என்றபடி பெரியகால்களையுடைய மகாவராகரூபமாகத் திருவவதரித்ததனால், 'பெரியஅடிய வராக வரங்கர்' என்றார். ஆர்உயிர்-அருமையானஉயிரெனினுமாம்;முத்திபெறுதற்குஉரியதென்றபடி.மாரன் என்ற வடசொல்-(ஆசைநோயால்) மரணவேதனைப்படுத்துபவ னென்று காரணப்பொருள்படும். 'அகமே' என்றவிடத்து, 'அறிவே' என்றும் பாட முண்டு. அரங்கர்க்கு ஆட்செய்தால் ஐவரை யடிக்கலாம்; அடித்தால் உய்யலாம் என்பது, குறிப்பு. (ருஎ)

செவிலித்தாய் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

ருஅ. வரையாழிவண்ணரரங்கேசரீசன்முன்வாணன்றிண்டோள்
வரையாழியார்புள்ளின்வாகனத்தேவந்தநாடொடிற்றை
வரையாழியதுயராய்த்தூசுநாணுமதியுஞ்செங்கை
வரையாழியும்வளையும்மிழந்தாளென்மடமகளே.

(இ - ள்.) வரை ஆழி வண்ணர் - (கண்டவர்மனத்தைக்) கவர்ந்துகொள்ளும் கடல்போன்ற கரியதிருநிறத்தையுடையவரும், ஈசன்முன் வாணன் திண் தோள் வரை ஆழியார் - (பாதுகாப்பதாக ஏற்றுக்கொண்ட) சிவபிரானது முன்னிலையிலே பாணாசுரனுடைய வலியதோள்களைத் துணித்தொழித்த.. சக்கராயுதத்தையுடையவருமான, அரங்க ஈசர் - ரங்கநாதர், புள்ளின் வாகனத்தே வந்த நாள் தொடு - கருடவாகனத்திலேறிப் பவனிவந்த நாள்தொடங்கி, இற்றை வரை - இன்றைநாளளவும், என் மட மகள்-எனது மடமைக்குணமுடைய மகள், ஆழிய துயர் ஆய்-ஆழ்ந்தமனக்கலக்கமுடையவளாய், தூசும் - ஆடையையும், நாணும் - நாணத்தையும், மதியும் - அறிவையும், செம் கை வரை ஆழியும் வளையும் - சிவந்த கைகளிலணிந்துள்ள மோதிரத்தையும் வளையல்களையும், இழந்தாள் - இழந்துவிட்டாள்; (எ - று.)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலிய சிலவகைகளால் தலைவியைக் களவிற் கூடிய தலைவன் பிரிந்தபின்பு அப்பிரிவாற்றாமைத்துயரத்தால் உளமழிந்து உடல்மெலிந்து கைவளையும் விரலாழியும் நெகிழ்ந்து கீழ்விழ ஆடைசோர நாணங்குலைந்து அறிவிழந்து நிலைமாறிநிற்கிற தலைவியின் துயர்க்காரணத்தைத் தோழியாலறிந்த செவிலித்தாய், அத்தலைவனைத் தலைவிக்கு வெளிப்படையாக மணம்புரிவித்துத் துயர்நீக்கக் கருதியவளாய், அத்தலைமகளின்நிலைமையை நற்றாய்க்கு உரியவாற்றா லுணர்த்திய துறை, இச்செய்யுளிலடங்கியது. தியானநிலையில் நின்ற ஐயங்காரது அகக்கண்ணுக்கு எம்பெருமான் கருடாரூடனாய்ப் புலனாகி மறைந்தவளவிலே, அப்பெருமானது ஸதாஸாந்நித்யத்தை யபேக்ஷித்துப் பிரிவாற்றாமையால் வருந்துகிற ஐயங்காருடைய துயரத்தை நோக்கிய ஞானிகள், அவர்பக்கல் தம்மினும் மிக்க ஆதரத்தையுடைய பேரறிவாளர்க்கு ஐயங்காரதுநிலைமையை யெடுத்துக் கூறுதல், இதற்கு உள்ளுறைபொருள்; விவரங் கேட்டுஉணர்க.

---

* பெருமாள்திருமொழி, மூன்றாந் திருப்பதிகம் - ௩.
† பொதுவியல்- சங.
‡ பெரியதிருமொழி, முப்பத்துநான்காந் திருப்பதிகம் - அ.

தன்னைச்சரணமடைந்தவன் பரிபவப்படுவதைப் பார்த்தும் ஒன்றும் பரிகாரஞ்செய்யமாட்டாதொழிய வென்பார், 'ஈசன்முன்' என்றார். தொட்டு என்பது 'தொடு'எனத் தொகுத்தல்விகாரப்பட்டது. இன்று+வரை= இற்றைவரை; மென்றொடர் வன்றொடராய் ஐகாரச்சாரியைபெற்றது. ஆழிய - இறந்தகாலப்பெயரெச்சம்: 'இன்' என்ற இடைநிலை ஈறுதொக்கது. வளையுமிழந்தாள், மகரவொற்று - விரித்தல். மடமை - பேதைமை; இளமையுமாம். வரைதல் - கவர்தல், நீக்குதல், கொள்ளுதல். (ருஅ)

தலைவி, தனது வேட்கைமிகுதியைக் கூறுதல்.

ருக. மகரந்தகாதலைவாழ்வென்னவாரிசுட்டாய்திதிதன்
மகரந்தகாதலைவானினுள்ளோர்க்குமண்ணோர்க்குவட்டா
மகரந்தகாதலைவார்குழையாய்வளர்சீரங்கதா
மகரந்தகாதலைவாக்கிற்சொல்லேன்மடவாரெதிரே.

(இ - ள்.) மகரம் - (கடலிலேயேவாழுமியல்பினதான)சுறுமீன்களும், அலை யாழ்வு தகாது என்ன - கடலில்வாழ்தல் இனிக்கூடாதென்று தவித்துக்கூறும்படி, வாரி சுட்டாய் - கடலை (ஆக்நேயாஸ்திரத்தால்) எரிக்கத் தொடங்கியவனே! திதி தன் மகர் அந்தகா - திதியென்பவளுடைய புதல்வர்களான அசுரர்கட்கு யமனானவனே! வானின் உள்ளோர்க்கு தலை - மேலுலகத்திலுள்ளவர்களான தேவர்கட்குத் தலைவனே! மண்ணோர்க்கு உவட்டா மகரந்த - நிலவுலகத்து வாழும் மனிதர்கட்குத் தெவிட்டாத தேன்போலினியவனே! காது அலை வார் குழையாய் - காதுகளில் அசைகிற பெரிய குண்டலங்களையுடையவனே! வளர் சீரங்க தாம-ஸ்ரீரங்கத்தைக் கண்வளருமிடமாகக்கொண்டவனே!—கரந்த காதலை-(உன்மேல் எனக்கு அந்தரங்கமாக வுள்ள மோகத்தை, மடவார் எதிரே வாக்கின் சொலலேன் - (தோழியர் முதலிய) மகளிரின் முன்னிலையிலே பகிரங்கமாக வாயினாற்சொல்லுந்தரமுடையே னல்லேன்; (எ - று.)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலிய வகைகளால் தலைவியைக் களவிற்கூடி நின்ற தலைவன் அங்குப் பழியெழுந்த தென்று தோழியால் விலக்கப்பட்ட பின்னர் அப்பழியடங்கச் சிலநாள் ஒருவழிப்பிரிந்துறைதல், ஒருவழித்தணத்த லெனப்படும்; அங்ஙனம் பிரிந்துறைகிற சமயத்தில், அப்பிரிவையாற்றாது வருந்துகிற தலைவி, தனதுநினைப்புமிகுதியால் தலைவனை எதிரில்நிற்கின்றவாறுபோலப் பாவித்து, அங்ஙனம் உருவெளித்தோற்றத்திலே வெளிப்பட்ட அத்தலைவனை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறியது,இது.ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைவன் சிறைப்புறமாக, அதனையுணர்ந்த தோழி அவனை முன்னிலையாக்கிக்கூறியதென்று இதற்குத் துறைகொள்ளுதலு மொன்று. நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணால் எம்பெருமானைத் தரிசித்த ஐயங்கார் அவன் பக்கல் தமக்கு உண்டான வியாமோகத்தை அப்பெருமானைக்குறித்து விண்ணப்பஞ்செய்தல், இதற்கு உள்ளுறைபொருள். கரந்தகாதலைவாக்கிற் சொல்லேன் மடவாரெதிரே - எனது அந்தரங்கபக்திமிகுதியைப் பேதையரான உலகர் முன்னிலையிலே வாயினாற்சொல்லேன் என்க.

'மகரம் தகாதுஅலையாழ்வென்ன வாரிசுட்டாய்' என விளித்தது, பிரிந்த ஒருதலைவியை மீளவுங்கூடுதற்காக அரிய பெரிய முயற்சி செய்த நீ இங்ஙனம் என்பக்கல் உபேக்ஷைசெய்வது தகுதியோ வென்ற குறிப்பு. 'காதலை வார்குழையாய்' என்றது, காதும் குண்டலமும் சேர்ந்த சேர்த்தியாலாகிய செயற்கையழகைக் கண்டு அதிலீடுபட்டுக்கூறியது. மற்றைவிளிகள், அப்பெருமானது பராக்கிரமம், துஷ்டநிக்கிரகம், பரத்வம், இனிமை, இனியஇடமுடைமை முதலியவற்றில் ஈடுபாடு. மகரமென்ற மீன் கடலிலேயே வாழ்வதாதலை 'மகராலயம்' என்ற கடலின் பெயர்கொண்டும்,

*"கடல்வாழ்சுறவு" என்ற தொல்காப்பியங்கொண்டும் உணர்க. இது கடலில்வாழுமியல்பினதாய்ச் சிறத்தல்பற்றியே, இதனைத் தலைமையாக எடுத்துக் கூறினர்: இது, மற்றை நீர்வாழுயிர்கட்கும் உபலக்ஷணமாம். வாரி-நீர்: வடசொல்; கடலுக்கு இலக்கணை. அந்தகன் - அந்தத்தைச் செய்பவன்: அந்தம் - அழிவு. திதிதன்மகரந்தகா-காசியபமுனிவரது மனைவியருள் திதியென்பவளது புதல்வராதலால் தைத்யரெனப்படுகிற அசுரர்களை அழித்தவனே யென்றபடி. மகர் - மகன் என்பதன் பன்மை; மகார் என்றும் வழங்கும். தலை - தலைவனுக்குப் பண்பாகுபெயர்: உவமையாகுபெயராக, உத்தம அங்கமாகிய தலைபோலச் சிறந்தவனே யென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; அண்மைவிளி யாதலின், இயல்பு. ரங்கநாதன் நிலவுலகத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அவ்வுலகத்தார்க்குக் காட்சிக்கினியனாதல்பற்றி, 'மண்ணோர்க்கு உவட்டா மகரந்த'என்றார். இனி,தலைமைபெற்ற வானிலுள்ளார்க்கும் மண்ணுலகத்தார்க்கும் தெவிட்டாத தேனே யென்று உரைப்பாரு முளர். 'உவட்டாமகரந்த' என்றதை †"ஆராவமுதே" என்றாற்போலக் கொள்க. தாமம் - வடசொல் : இடம். இனி, 'வளர்சீரங்க தாம' என்பதற்கு - ஸ்ரீரங்கத்தில் வளர்ந்துவிளங்குகிற ஒளிவடிவமானவனே யென்று உரைத்தலும் அமையும்; தாமம் - ஒளி. கரந்த காதல் - உயிர்ப்பாங்கிக்கும் ஒளித்த வேட்கை யென்றபடி. (சுகூ)

இதுவும் அது.

கூ0. வாராகவாமனனேயரங்காவட்டநேமிவல
வாராகவாவுன்வடிவுகண்டான்மன்மதனுமட
வாராகவாதரஞ்செய்வனென்றாலுய்யும்வண்ணமெங்கே
வாராகவாசமுலையேனைப்போலுள்ளமாதருக்கே.

(இ - ள்.) வாராக - வராகாவதாரஞ்செய்தவனே! வாமனனே - வாமநமூர்த்தியானவனே! அரங்கா - ரங்கநாதனே! வட்டம் நேமி வலவா - வட்டவடிவமான சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்தலில் வல்லவனே! ராகவா - ரகுகுலராமனாத் திருவவதரித்தவனே! உன் வடிவு கண்டால்-நினது திருமேனியழகைப் பார்த்தால் மன்மதனும் மடவார் ஆக ஆதரம் செய்வன் - (எல்லாராலுங் காமிக்கப்படுங் கட்டழகுடையனான) மன்மதனும் (தான்உன்னைச்கூடுதற்கு)மகளிராய்ப்பிறக்க ஆசைப்படுவன்: என்றால்—, வார் ஆகம் வாசம் முலையேனை போல் உள்ள மாதருக்கு உய்யும் வண்ணம் எங்கே - கச்சணிந்தனவும் மார்பிலெழுந்தனவும் நறுமணப்பூச்சுடையனவுமான தனங்களையுடையளாகிய என்னைப்போல விருக்கிற மகளிர்க்கு (உன் வடிவழகுகண்டபின்பு) பிழைத்திருக்கும்வகை எவ்வாறோ! (எ - று.)

அழகிற்சிறந்த ஆண்பாலான மன்மதனும் புருஷோத்தமனான நினது வடிவைக் கண்டு தான் பெண்ணுருக்கொண்டு உனது அழகின்நலத்தை யனுபவிக்க எண்ணுவனாயின், பெண்பாலான என்போன்ற மடமங்கையர்க்குப் பிழைக்கும்வழி என்னே யென்பதாம். கீழ் உச-ஆஞ் செய்யுளின் விசேடவுரையிற் கூறிய விஷயங்கள், இங்கும் நோக்கத்தக்கன. 'வாராக' என்று விளித்தது, நினது காதலியரில் ஒருத்தியினது [பூமிதேவியினது] துயரத்தை நீக்குதற்குப் பெருமுயற்சிசெய்து அவளையெடுத்துக்கொண்டு வந்து கூடியருளியவனே யென்ற குறிப்பு. 'வாமனனே'என்றது-சௌலப்பியத்தையும், 'அரங்கா' என்றது-இன்பநுகர்ச்சிக்குஎற்ற இனியவிடத்தில் வசித்தலையும், 'வட்டநேமிவலவா'என்றது-பகையழிக்கவல்ல படைக்கலத்திற் கைதேர்ந்தவனாதலையும், 'ராகவா'என்றது - உயர்குடிப்பிறப்பையும்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல் - சு0.
† திருவாய்மொழி, நாற்பத்தெட்டாந் திருப்பதிகம் - க.

உணர்த்தும். தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்கள் கண்டு காமுற்று ஆண்மைமாறிப் பெண்மைபெற விரும்பும்படியான சௌந்தரியாதிசயத்தையுடையா யென்ற கருத்தும், 'ராகவா' என்ற விளியில் தொனிக்கும்.

மன்மதன் தான்கொண்ட ஆசைமிகுதியால் தானொருவனே பலமகளிராக வடிவுகொண்டு உத்தமபுருஷனான எம்பெருமானை அநுபவிக்கவிரும்புவ னென்பது, 'மடவாராக' எனப் பன்மையாற் கூறினதனால் தோன்றும். 'வாராகவாசமுலையேன்' என்றது, போகாநுபவத்துக்கேற்ற பருவம் நிரம்பியவ ளென்றவாறு. 'நேமிவலவா' என்பதற்கு - சக்கராயுதத்தை வலக்கையிலுடையவனே யென்று உரைப்பினும் அமையும்; இவ்வுரைக்கு, 'நேமி வலவா' என்றதைக் கீழ் ௩௬-ஆஞ் செய்யுளில் "சங்கஇடவ" என்றாற் போலக் கொள்க; (வலவன், இடவன் என்பன - வலம், இடம் என்றவற்றின்மேற் பிறந்த பெயர்க ளென்க.)

வாராக - வராஹ என்ற வடசொல்லின் விகாரம். வட்டம் - வ்ருத்த மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. மந்மதன் என்ற வடமொழிப்பெயர்-(ஆசை நோயால்) மனத்தைக் கலக்குபவ னென்று பொருள்படும்; உம் - உயர்வு சிறப்பு. வாமநன், நேமி, ராகவன், ஆதரம், வாஸம் - வடசொற்கள். (௬0)

௬௧. மாதம்பத்துக்கொங்கையும்மல்குற்றேரும்வயிறுமில்லை
மாதம்பத்துக்குறியுங்கண்டிலேம்வந்துதோன்றினை பூ
மாதம்பத்துக்கெதிர்மார்பாவரங்கத்துவாழ்பரந்தா
மாதம்பத்துக்கருத்தில்லார்பிறப்பென்பர்வையகத்தே.

(இ - ள்.) பூ மாது அம்பத்துக்கு எதிர் மார்பா - தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற திருமகளாரது கண்களுக்கு இலக்காய்விளங்குகிற திருமார்பினழகையுடையவனே! அரங்கத்து வாழ் பரந்தாமா - திருவரங்கத்தில் நித்தியவாசஞ்செய்கிற பரந்தாமனே!—மா தம்பத்து - பெரிய தூணிலே, கொங்கையும் - தனங்களும், அல்குல் தேரும் - தேர்த்தட்டுப்போன்ற அல்குலும், வயிறும்—, இல்லை—; மாதம் பத்து குறியும் கண்டிலேம் - (கர்ப்ப காலமாகிய) பத்துமாசத்துக்கு முரிய கர்ப்பசின்னங்களையும் (அத்தூணிலிருந்தனவாகக்)கண்டோமில்லை;(அங்ஙனமிருக்கவும்),வந்து தோன்றினை - (தூணிலிருந்து நரசிங்கமூர்த்தியாக) வந்துஅவதரித்தாய்; (இந்நுட்பத்தையுணராமல்), தம் கருத்து பத்து இல்லார் - தமது கருத்திலே (உன்விஷயமான)பக்தியில்லாதவர்கள், வையகத்து பிறப்பு என்பர் - பூமியிலே (உனக்குக் கருமவசத்தால்நேர்ந்த)பிறப்பென்று (அதனைச்)சொல்வார்கள்; (எ-று.)

சாதாரணமான பிறப்புக்கு உரிய சின்ன மொன்று மில்லாமல் உனது நரசிங்காவதாரம் விலக்ஷணமாயிருக்கவும் அதனையுமுட்படப் பிறப்பென்று இகழ்வது, உன்பக்கல்பக்தியில்லாதவர்கள் அவதாரரகசியஞானமில்லாமையாற்சொல்லும்பேதைமைச்சொல்லே யென்பதுகருத்து.*"மண்ணும்விண்ணுமுய்ய,மூதண்டத்தானத்தவதரித்தானெனின் முத்தி வினைத், தீதண்டத்தானத்தனுவெடுத்தானெனிற் றீநரகே",†"மாயன் தராதலத்து, மீனவதாரம் முதலானவை வினையின்றி இச்சை, யானவ தாரறிவா ரவரே முத்தராமவரே" என்பர் பிறபிரபந்தங்களிலும். ஜீவாத்மாக்கள் தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவரரூபங்களாய்ப் பிறப்பதுபோலக் கருமவசத்தினாலன்றி, பரமாத்மா மத்ஸ்யகூர்மாதிஅவதாரங்கள்செய்வது துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலநத்தின்பொருட்டுத் தான்கொண்ட இச்சையினாலேயே யாகு மென்ற இவ்வுண்மையை யுணர்தல், அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் எனப்படும்.

* திருவேங்கடத்தந்தாதி - அ௭.

† அழகரந்தாதி - ௬௬.

பத்துமாதக்குறி - மசக்கைநோய், உடல்விளர்த்தல, வயிறுபருத்தல், முலைக்கண்கறுத்தல் முதலியன. * "பீரமலர்ந்த வயாவுநோய் நிலையாது, வளைகாய்விட்டபுளியருந்தாது, செவ்வாய்திரிந்துவெள்வாய்பயவாது, மனைபுகையுண்டகருமணிடந்து, பவளவாயிற் சுவைகாணாது, பொற்குடமுகட்டுக் கருமணியமைத்தெனக், குங்குமக்கொங்கையுந் தலைக்கண்கருது, மலரவிழ்ந்த தாமரைக் கயலென, வரிகொடு மதர்த்த கண் குழியாது, குறிபடு திங்களொருபதும்புகாது, தூணம் பயந்த மாணமர் குழவி" என்ற கல்லாடம், இங்குக் காணத்தக்கது. பரந்தாமன் என்ற வடசொல் - மேலான இடத்தையுடையவ னென்றும், சிறந்த சோதிவடிவானவ னென்றும் பொருள்படும். பக்தி என்ற வடசொல் 'பத்து'என்று விகாரப்படுதலை †"பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்"என்ற திருவாய்மொழியிலுங் காண்க. மஹா, ஸ்தம்பம், மாஸம்,அம்பகம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. கொங்கையும்மல்குல், மகரவொற்று - விரித்தல். (௯௧)

௯௨. வைகுந்தர்தாமரைபோற்பாதர்நாகத்துமாதர்புடை
வைகுந்தமேற்கொண்டிருந்தோர்வடிவைந்தின்வாழுமிடம்
வைகுந்தம்பாற்கடன்மாநீரயோத்திவண்பூந்துவரை
வைகுந்தமன்பர்மனஞ்சீரரங்கம்வடமலையே.

(இ - ள்.) வை - கூர்மையான, குந்தர் - குந்தமென்னும் ஆயுதத்தையுடையவரும், தாமரை போல் பாதர் - செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையுடையவரும், மாதர் புடைவை - கோபஸ்திரீகளுடைய சேலைகளை, நாகத்து - புன்னைமரத்தின்மேலும்,குந்தம்மேல் - குருந்தமரத்தின்மேலும், கொண்டு இருந்தோர் - கவர்ந்துகொண்டு சென்று ஏறியிருந்தவருமாகிய திருமால், வடிவு ஐந்தின் - ஐந்துவடிவத்தோடும், வாழும் - வாழ்கிற, இடம் - இடங்களாவன,—(முறையே), வைகுந்தம்-பரமபதமும், பால் கடல் - திருப்பாற்கடலும், மா நீர் அயோத்தி வள் பூ துவரை - மிக்க நீர்வளமுள்ள அயோத்தி வளப்பமுள்ள அழகிய துவாரகை ஆகிய நகரங்களும், வைகும் தம் அன்பர் மனம் - (சஞ்சலப்படாது) நிலைநிற்கிற தமதுஅடியார்களுடைய மனமும், சீர் அரங்கம் வடமலை - ஸ்ரீரங்கம் வடக்கிலுள்ள திருவேங்கடமலை என்னுந் திவ்வியதேசங்களுமாம்; (எ - று.)

வடிவுஐந்துஎன்றது - பரத்வம் வியூகம் விபவம் அந்தர்யாமித்வம் அர்ச்சை என்ற ஐவகைநிலைகளை. இவற்றில்,பரத்வமாவது - பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை. வியூகமாவது - வாசுதேவ சங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களாகிய நான்குரூபத்துடன் திருப்பாற்கடலில் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை. விபவம் - ராமகிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள். அந்தர்யாமித்வம் - சராசரப் பொருள்க ளெல்லாவற்றினுள்ளும் எள்ளினுள்எண்ணெய்போல மறைந்துவசித்தல்; அடியார்களின்மனத்தில் வீற்றிருத்தலும் இதில் அடங்கும். அர்ச்சை - விக்கிரகரூபங்களில்ஆவிர்ப்பவித்தல். ‡"வலனேங்குபரமபதமாமணிமண்டபத்திலமர், நலனோங்குபரம்பொருளாய் நான்குவியூகமுமானாய், உபயகிரிப்புயராமனொடு கண்ணன் முதலான, விபவவுருவமுமெடுத்து வீறுமுயிர்தொறுங் குடிகொ, ளந்தரியாமியுமான தமையாமே யெளிதாக, இந்தநெடுவேங்கடத்தி லெல்லோருந் தொழ நின்றோய்" என்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள கோபஸ்திரீகள் கண்ணபிரானிடங் கொண்ட வேட்கைமிகுதியால் அவன் தம்மிடம் காதல்விஞ்சுமாறு நோன்புநோற்று

* கல்லாடம் - எ.
† திருவாய்மொழி, மூன்றாந் திருப்பதிகம் - க.
‡ திருவேங்கடக்கலம்பகம் - க.

அந்நோன்பின்முடிவில் யமுனாநதியிலே நீராட, அப்பொழுது அவர்கள் கரையில் அவிழ்த்துவைத்துவிட்டுப்போன ஆடைகளையெல்லாம் கண்ணன் வந்து எடுத்துக்கொண்டு அருகிலுள்ள மரத்தின்மேலேறியிருந்து சிறிது பொழுது அவர்களை அலைக்கழித்துப் பின்பு அவர்கள் கைகூப்பிவணங்கி மிகவும்பிரார்த்தித்ததனால் அவர்கட்கு அத்துகில்களை அளித்தருளினனென்பது, இங்குக்குறித்த வரலாறு.

அப்பொழுது கண்ணபிரான் ஏறினது புன்னைமரமென்றும், குருந்தமரமென்றும் இருவகையாகக் கூறுதலுளதாதலால், காலபேதத்தால் இரண்டையுங்கொண்டு கூறினரிவரென்க. இனி, 'வைகுந்தந்தாமரைபோற்பாதர்' என்று பாடங்கொண்டு, நாகத்து - (காளியனென்னும்) பாம்பின்மேல், வை - வைத்த, குந்து - குந்துகிற [சிறிதுதூக்கியெடுத்து நடனஞ்செய்கிற].அம் தாமரை போல் பாதர் - அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையுடையவர் என்று உரைத்தலும் அமையும்; குந்துபாதம்=குஞ்சிதபாதம்: 'வைகுந்தந்தாமரைபோற்பாதர் நாகத்து'— * "பாதமாம்போதைப் படத்துவைத்தார்" என்றாற்போலக் கொள்க; என்றது, காளியன் முடியில் தமது திருவடி பதிந்த தழும்பு என்றும் நிலையாகவிருக்கும்படி அழுந்தவைத்தவரென்றபொருளை விளக்கும்: 'ஓ சர்ப்பராசனே! நீ கருடனுக்கு அஞ்சவேண்டாம்; உன்சிரசில் என்திருவடி பொறித்த வடு இருத்தலைக் கண்டு உன்னை அவன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டான்' என்று கண்ணன் காளியனுக்கு வரமளித்தமை காண்க.

வை - உரிச்சொல்; † "வையே கூர்மை" என்பது தொல்காப்பியம். குந்தம் - ஈட்டியென்ற ஆயுதம்; இது மற்றைப்படைக்கலங்கட்கும் உபலக்ஷணம். எம்பெருமான் விசுவரூபத்தில் மிகப்பல கைகளுடையனாய் அவற்றில்ஏந்தும் ஆயுதங்களிற் குந்தமும் ஒன்றாம்: ‡"வடிநுதிக்குந்தம் வலமிடம் வாங்குவ". § "வெங்கணையத்திரள் குந்தநிறப்படை வெம்புமுலக்கைகள் போர்............தங்கிய சக்கரபந்தி தரித்தன தண் பல கைத்தலமே" என்பன காண்க.

குந்தம், தாமரஸம், பாதம், நாகம், குந்தம், வைகுண்டம், அயோத்யா, த்வாரகா, ஸ்ரீ - வடசொற்கள். திருமால்திருப்பதிகளுள் தலைமைபெற்றனவான கோயில் திருமலைகளைக் கூறினது, பிறவற்றிற்கும் உபலக்ஷணமாம். (கூஉ)

சஙு. வடமலைதென்மலைகச்சிகுறுங்குடிமானிற்பது
வடமலைவேலையரங்கங்குடந்தைவளருமிடம்
வடமலைகொங்கைத்திருவோடிருப்புவைகுந்தங்கர
வடமலையன்பருளநடையாட்டமறையந்தமே.

(இ - ள்.) மால் - திருமால், நிற்பது - நின்றதிருக்கோலமாய் எழுந்தருளியிருக்குமிடம், வடமலை தென்மலை கச்சி குறுங்குடி-வடக்குத் திருமலையாகிய திருவேங்கடமும் தெற்குத்திருமலையாகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலையும் திருக்கச்சியத்திகிரியும் திருக்குறுங்குடியுமாம்; வளரும் இடம் - (அப்பெருமான்) பள்ளிகொண்டு திருக்கண்வளர்ந்தருளுமிடம், வடம் அலை வேலை அரங்கம் குடந்தை - ஆலிலையும் அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலும் ஸ்ரீரங்கமும் திருக்குடந்தையுமாம்; வடம் அலை கொங்கை திருவோடு இரு

* திருவேங்கடமாலை - அஉ.
† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம். உரியியல் - கூக.
‡ பாரதவெண்பா. உத்தியோகபருவம் - உ0கூ.
§ வில்லிபுத்தூரார்பாரதம், உத்தியோகபருவம். கிருட்டினன் தூதுசருக்கம் - உ0ரு.

ப்பு - ஆரங்கள் அசையப்பெற்ற தனங்களையுடைய திருமகளுடன் வீற்றிருந்ததிருக்கோலமாய் எழுந்தருளியிருக்கு மிடம், வைகுந்தம் - பரமபதமாம்; நடை - நடந்துசென்றுசேருமிடம், கரவடம் மலை அன்பர் உளம் - கபடத்தையொழித்த அடியார்களுடைய மனமாம்; ஆட்டம் - திருவுள்ளமுகந்து நடனஞ்செய்யுமிடம், மறை அந்தம் - வேதாந்தமாகிய உபநிஷத்துக்களாம்; (எ - று.)

முதல்வாக்கியத்திலுள்ள 'மால்' என்பதை மற்றைவாக்கியங்களிலுங் கூட்டுக; முதனிலைத்தீவகம். திருவேங்கடம் - நூற்றெட்டுத் திவ்வியதேசங்களுள் வடநாட்டுத்திருப்பதி பன்னிரண்டில் ஒன்று. திருமாலிருஞ்சோலைமலையும், திருக்குறுங்குடியும் - பாண்டியநாட்டுத்திருப்பதி பதினெட்டிற்சேர்ந்தவை. கச்சி-தொண்டைநாட்டுத்திருப்பதி இருபத்திரண்டில் ஒன்று; பெருமாள்கோவில் என்று சிறப்பாகவழங்கும். அரங்கமும், குடந்தையும் - சோழநாட்டுத்திருப்பதி நாற்பதிற் சேர்ந்தவை. ஆலிலையிற் பள்ளிகொள்ளுதல், பிரளயப்பெருங்கடலில். வேதாந்தம் எம்பெருமானது சொரூபத்தையும் குணஞ்செயல்களையும் மகிமையையுமே எடுத்துப்பாராட்டிக்கூறுதலால், அதில் அப்பெருமான் மிக்ககுதூகலத்துடன் நிற்கின்றனனென்பார், 'ஆட்டம் மறையந்தம்' என்றார். கச்சி - காஞ்சீ என்ற வடசொல்லின் விகாரம். மால் - பெருமை, அடியார்களிடத்து அன்பு, திருமகள்பக்கல் மிக்ககாதல், மாயை இவற்றையுடையவன். நிற்பது - வினையாலணையும்பெயர். வடம் - வடசொல்; இந்தஆலமரத்தின்பெயர், முதலாகுபெயராய், அதன் இலையை உணர்த்திற்று. வடம் = வடபத்திரம். இருப்பு, நடை, ஆட்டம் - தொழிலாகுபெயர்கள். நிற்பது முதலியவற்றிற்குப் பிறபலதலங்களும் உளவாயினும், இச்செய்யுளிற் சிலவற்றையே எடுத்துக்கூறினர். மலை அன்பருளம் - வினைத்தொகை. (௬௩)

௬௪. அந்தகராசலம்வந்தா லுனையழையா திருப்பார்
அந்தகராசலங்காபுரியார்க்கரங்காமறையின்
அந்தகராசலக்கூக்குரலோயுமுன் னாழ்தடங்கல-
ந்தகராசலத்தே துஞ்சநேமியறுக்கக்கண்டே.

(இ - ள்.) ராச லங்கா புரியார்க்கு - தலைமைபெற்ற இலங்காபுரியில் வாழ்ந்த (இராவணன்முதலிய) அரக்கர்களுக்கு, அந்தக - யமனானவனே! அரங்கா - ரங்கநாதனே! மறையின் அந்த - வேதாந்தத்தில் எடுத்துக்கூறப்படுபவனே!—கராசலம் கூக்குரல் ஓயும் முன் - கஜேந்திராழ்வான் (ஆதிமூலமேயென்று உன்னைக்) கூவியழைத்துமுறையிட்ட ஓலம் அடங்குதற்குமுன்னமே, ஆழ் தடம் கலந்த கரா சலத்தே துஞ்ச நேமி அறுக்க - ஆழ்ந்த தடாகத்திற் பொருந்திய முதலையானது அந்நீரிலே யிறக்குமாறு (நீ பிரயோகித்த) சக்கராயுதம் (அதனைத்) துணிக்க, கண்டு - பார்த்தும், அந்தகர் - ஞானக்கண்குருடரான பேதையர்கள், சலம் வந்தால் - (தங்கட்குத்) துன்பம் நேர்ந்தகாலத்து, உனை அழையாதிருப்பார் - (அதனைத்தீர்க்குமாறு) உன்னை அழையாமலிருப்பார்கள்; ஆ - அந்தோ! (எ - று.)

ஆ - இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொல்; அவர்களுடைய பேதைமையையும் வினைப்பயனையுங் குறித்து இரங்கியவாறு. *"வேங்கடத்தாரையுமீடேற்ற நின்றருள்வித்தகரைத், தீங்கடத் தாரைப்புனைந்தேத்திலீர் சிறியீர் பிறவி, தாங்கடத்தாரைக்கடத்துமென்றேத்துதிர் தாழ்கயத்து, வாங்கடத்தாரை விலங்குமன்றோ சொல்விற் றையமற்றே" என்ற திருவேங்கடத்தந்தாதிச் செய்யுளையுங் காண்க.

அந்தகர், சலம். அந்தகன், ராஜலங்காபுரீ, அந்தம். கராசலம். ஜலம்,

* திருவேங்கடத்தந்தாதி - ௬௫.

நேமி - வடசொற்கள். கரா - க்ராஹமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு; (பிராணிகளை) விடாதுபிடித்துக்கொள்வது என்று காரணப்பொருள்படும். ராஜலங்காபுரியார் - லங்காபுரிராசர் எனினுமாம். கர அசலம் - துதிக்கையையுடைய மலை: எனவே, யானையாயிற்று; வலிமைபருமைகளில் மலைபோன்ற தென்க: தீர்க்கசந்தி. துஞ்சுதல் - தூங்குதல்; இறத்தலைத் துஞ்சுத லென்பது - மங்கலவழக்கு: மீண்டும்எழுந்திராத பெருந்தூக்கமென்க. அழையாதிருப்பார் என்பதில், இரு - துணைவினை. அழையாது - இருப்பார் என்றுபிரித்து, அழையாமல் அத்துன்பத்திலேயே உழன்றிருப்பார்கள் என்றுஉரைத்தலு மொன்று. 'கண்டு' என்பதில் உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது; கண்டும் அதன்பயனாகிய அழைத்தலைச் செய்யாமைபற்றி, குருட ரென்றார். (சுச)

சுரு. அறுகுதலைப்பெய்பனிபோன்றதாதுருவாய்ப்பிறந்தல-
அறுகுதலைப்பிள்ளையாய்க்காளையாய்க்கிழமாகியையள்-
அறுகுதலைச்செய்துவீழ்காயநானென்னுமாரிருளை
அறுகுதலைக்கொள்பணியரங்காநின்கணாசைதந்தே.

(இ - ள்.) கு - பூமியை, தலை - முடியின்மேல், கொள் - கொண்டுசுமக்கின்ற, பணி - ஆதிசேஷனிடத்துப் பள்ளிகொண்டருள்கிற, அரங்கா - ரங்கநாதனே!—அறுகு தலை பெய் பனி போன்ற - அறுகம்புல்லின் நுனியில் வீழும் பனிபோலச் சிறிய, தாது - இந்திரியம், உரு ஆய் - மனிதவடிவமாகப் பரிணமித்து, பிறந்து - (பின்பு) ஜனித்து, (பிறகு), அலறு - அழுகிற, குதலை பிள்ளை ஆய் - மழலைச்சொற்களையுடைய பாலனாகி, காளை ஆய் - (அதன்பின்னர்) யௌவநபருவமுடையனாய், கிழம் ஆகி - (அப்பால்) மூப்படைந்து, ஐ அளறு உகுதலை செய்து - கோழையாகிய சேறு சிந்துதலைச் செய்து, வீழ் - இறக்கிற, காயம் - உடம்பை, நான் என்னும் - நான் என்று நினைத்து அபிமானிக்கிற அகங்காரமாகிய, ஆர் இருளை - போக்குதற்குஅரிய (எனது)மனவிருளை, அறு - நீக்கு:நின்கண் ஆசை தந்து - உன்பக்கல் பக்தியை (எனக்கு) உண்டாக்கி; (எ - று.)—நின்கண் ஆசைதந்து, காயம் நானென்னும் ஆரிருளை அறு என இயைத்து முடிக்க.

காயம்நா னென்னும் ஆரிருள் - தானல்லாத உடம்பை யானென்று கருதி அதனிடத்துப் பற்றுச்செய்யும் மயக்கம்; இது, அகப்பற்று எனப்படும். ஆர்இருள் - பண்புத்தொகை; வினைத்தொகையாய், நிறைந்தஇருளெனினுமாம். ஆரிருள் - முச்சுடர்களினொளி முதலியவற்றாற் போக்குதற்குஅரிய அகவிருள்: அஜ்ஞாநாந்தகாரம்; சரீரத்தை ஆத்மாவென்று மாறுபடக்கருதும் விபரீதஞானம். முதல்மூன்றடிகளில் யாக்கையினியற்கையை யெடுத்துக்கூறினார்; (இதனை, * "ஒளிகொள்நித்திலமொண்பவளச் செறு, விளையவித்தியதென்னநல்வீரியம், தளிர்நிறத்தெழுதாய்கருவிற்பனித்,துளியிற்சென்றுபொருந்தித்துளக்குறும்" என்பது முதலாகப் பாகவதத்திற் பரக்கக்காணலாம்.)

தாது, காயம், கு, பணீ, ஆசா - வடசொற்கள். குதலை - நிரம்பாமென்சொல். காளை-இளவெருது: அதுபோலக் கொழுத்தபருவமுடையானுக்கு இலக்கணை. (சுரு)

சுசு. ஆசுகவிக்குநிகரெனக்கில்லையென்றற்பரைப்பூ
ஆசுகவிக்குவில்வேள்வடிவாவறிவாலகத்திய-
ஆசுகவிக்குவலயமன்னாவென்றரற்றியிரந்து +
ஆசுகவிக்கும்புலவீர்புகழ்மினரங்கனையே.

---

* பாகவதம், மூன்றாங்கந்தம், கபிலர் தத்துவமுரைத்த அத்தியாயம்-ருரு.

(இ - ள்.) ஆசு கவிக்கு எனக்கு நிகர் இல்லை என்று - ஆசுகவிபாடுதலில் எனக்கு ஒப்பாவார் எவருமில்லையென்று காட்டுபவராய், அற்பரை - புல்லர்கள்பலரை, 'பூ ஆசுகம் இக்கு வில் வேள் வடிவா - மலர்களாகிய அம்புகளையும் கரும்பாகிய வில்லையுமுடைய மன்மதன்போ லழகிய வடிவமுடையவனே! அறிவால் அகத்தியா சுக - ஞானத்தினால் அகத்தியனையும் சுகனையும் போன்றவனே! இ குவலயம் மன்னு - இந்தப்பூமண்டலத்துக்கு அரசனே!' என்று அரற்றி - என்று தனித்தனி புகழ்ந்துவிளித்துப்பிதற்றிக் கவிபாடி, இரந்து - (அவர்களைக் கூறை சோறு முதலியன) வேண்டி, ஆசு கவிக்கும்-குற்றங்களால் மூடப்படுகிற, புலவீர் - புலவர்களே!—அரங்கனை புகழ்மின் - நம்பெருமாளைப் புகழுங்கள்; (எ - று.)

பந்தத்துக்குஏதுவான நரஸ்துதி செய்து கெடுவதை விட்டு மோக்ஷத்துக்குஏதுவான ரங்கநாதனைத் துதிசெய்து உய்யுங்க ளென்று உபதேசஞ் செய்தார். * "என்னாவது எத்தனைநாளைக்குப்போதும் புலவீர்காள், மன்னுமனிசரைப்பாடிப் படைக்கும் பெரும்பொருள், மின்னார்மணிமுடிவிண்ணவர்தாதையைப் பாடினல், தன்னாகவேகொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையுங் கொள்ளுமே" என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலையுங் காண்க.

ஆசுகவிக்கு - உருபுமயக்கம். ஆசுகவி - வடமொழித்தொடர். ஆசுகவி-நால்வகைக்கவிகளுள் ஒருவகை; அதாவது - († "மூச்சுவிடுமுன்னே முந்நூறு நானூறும், ஆச்சென்றா லாயிரம்பாட் டாகாதோ", ‡ "இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறு மெண்ணூறும், அம்மென்றா லாயிரம்பாட் டாகாதோ," § "எழுந்தஞாயிறு விழுவதன்முன் கவிபாடின தெழுநூறே," 'நிமிஷக்கவிராயர்' என்னும்படி) விரைவிற்பாடுங் கவி. (மற்றவை - மதுரகவி, சித்திரகவி, விஸ்தாரகவி.) தாமரைமலர் அசோகமலர் மாமலர் முல்லைமலர் நீலோற்பலமலர் என்ற ஐந்தும், மன்மதனுக்கு அம்பாம். அகத்தியன் - தமிழ்ப்பாஷையைவளர்த்த முனிவன். சுகன் - வியாசமாமுனிவனது குமாரன்: அவனினும் மேம்பட்ட அறிவொழுக்கங்களை யுடையவன். தென்மொழியுணர்வு மிகுதியுடைமையைக் குறித்தற்கு அகத்தியனே யென்றும், வடமொழியுணர்வுமிகுதியுடைமையைக் குறித்தற்குச் சுகனே யென்றும் விளிப்ப ரென்க. இங்குக்குறித்த விளிகள் நான்கும், வடிவழகு அறிவு ஒழுக்கம் செல்வம் இவற்றின்சிறப்பைக் காட்டுமென்றுங் கொள்ளலாம்.

அல்பர், ஆசுகம், இக்ஷு, அகஸ்த்யன், சுகன், குவலயம் - வடசொற்கள். அகஸ்த்யன் என்ற பெயர் - (விந்திய)மலையை அடக்கியவ னென்று பொருள்படும்; அகம் - மலை. மூன்றாமடியில், சுகம் என்று எடுத்து, மன்னனுக்கு அடைமொழியாக்கி, இன்பத்தையனுபவிக்கிற அரசனே யென்றலுமொன்று. நான்காமடியில், ஆசு உகவிக்கும் என்று பதம்பிரித்து, குற்றமுண்டாக மகிழ்விக்கிற என்று பொருள்கொள்ளலுமாம். (சுசு)

சுஎ. கனகவிமானமற்றீனர்க்குரைக்கிலென்கால்பெற்றவா
கனகவிமானற்கருடப்புள்ளூர்தியைக்கான்மலர்கோ
கனகவிமானம்புவிமான்றடவரக்கண்வளருங்
கனகவிமானத்தரங்கனைநாச்சொல்லக்கற்றபின்னே.

(இ - ள்.) கால் பெற்ற - வாயுபகவான் ஈன்ற, வாகன கவி - வாகனமாயமைந்த குரங்காகிய அநுமானையும், மால் நல் கருடன் புள் - பெருமையுடைய அழகிய கருடப்பறவையையும், ஊர்தியை - ஏறிநடத்துபவ

* திருவாய்மொழி, இருபத்தொன்பதாந் திருப்பதிகம் - ௪.
† தனிப்பாடல் (அதிமதுரகவி).
‡ தனிப்பாடல் (காளமேகப்புலவர்).
§ கம்பராமாயணச்சிறப்புப்பாயிரம்.

னும்,— கோகனக வி மான் - தாமரைமலரில் வாழும் திருமகளும், அம் புவி மான் - அழகிய பூமிதேவியும், கால் மலர் தடவர - (தனது) திருவடித்தாமரைகளைத் தடவ, கண்வளரும் - அறிதுயிலமர்கிற, கனக விமானத்து - சுவர்ணமயமான விமானத்தையுடைய, அரங்கனை - ரங்கநாதனுமாகிய எம்பெருமானை,— நா சொல்ல கற்ற பின் - (எனது) நாவினாற் புகழ்ந்துசொல்லப் பயின்றபின்பு,— கனம் கவி - பெருமைபொருந்திய பாடல்களை, மானம் அற்று - மானங்கெட்டு, ஈனர்க்கு உரைக்கிலென் - அற்பர்கள்விஷயமாக (யான்)பாடேன்; (எ - று.)

'நரஸ்துதியாகக் கவிபாடலாகாதென்று பரோபதேசஞ்செய்யத்தலைப் பட்டீரே, நீர் அங்ஙனம் நரஸ்துதி செய்ததில்லையோ?' என்று புலவர்கள் தம்மைக்குறித்து ஆசங்கித்ததாகக் கொண்டு, 'யான் அரங்கனைத் துதிக்கக் கற்றபின் ஈனர்க்குக் கவியுரைக்கிலேன்' என்றாரென்க. அதற்குமுன்பு அறியாப்பருவத்தில் ஒருகால் மனிதரைப்பாடியிருந்தால் அது *"அன்று நான் பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றபடி அமையுமென்பது, உட்கோள். †"சொன்னால் விரோதமி தாகிலுஞ் சொல்லுவன் கேண்மினோ, என்னாவி லின்கவி யா னொருவர்க்குங் கொடுக்கிலேன், தென்னா தெனாவென்று வண்டுமுரல் திருவேங்கடத், தென்னானை யென்னப்பனெம் பெருமானுளனாகவே" என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயல் இங்குக்கருதத்தக்கது.

கால்பெற்றவாகனகவிமானற்கருடப்புள்ளூர்தி - சிறியதிருவடியை இராமாவதாரத்திலும் பெரியதிருவடியை மற்றைஎப்பொழுதிலும் வாகனமாகக் கொண்டு அவர்கள்தோண்மேலேறிவருபவன். கோகனகவிமான் அம்புவிமான் கான்மலர் தடவரக் கண்வளரும்—‡"சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருத்தவிசின் வீற்றிருக்கும், நீர்பூத்த திருமகளு நிலமகளு மடிவருட,......அறிதுயிலி னினிதமர்ந்தோய்" என்பர் திருவரங்கக்கலம்பகத்தும்.

கநகவி, மாநம், ஹீநர், வாஹநகபி, கோகநதம், புவி, கநகவிமாநம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. கால் மலர் - மலர்போன்ற கால்: முன்பின்னாகத்தொக்க உவமத்தொகை. கோகநதம் என்ற வடசொல் - கோகமென்னும் நதியில் ஆதியிலுண்டானதென்றும், சக்கரவாகப்பறவைகள் தன்னிடத்து மகிழ்ந்துவிளையாடப் பெற்றதென்றும் காரணப்பொருள் கூறப்பெறும். வி - வீ என்பதன் குறுக்கல்; வீ - மலர். மான் - மான் போன்ற பார்வையையுடைய பெண்ணுக்கு உவமையாகுபெயர். தடவர, வா - துணைவினை. தடவு வா என்ற இரண்டுவினைப்பகுதிசேர்ந்து ஒருசொல் தன்மைப்பட்டு விகாரமடைந்து தடவா என நின்றதென்க. கண்வளர்தல் - கண்மூடித்துயிலுதற்கு இலக்கணை. உரைக்கிலென், கு - சாரியை, இல் - எதிர்மறையிடைநிலை. உரைக்கில் என் என்று பதம்பிரித்து, (எல்லாப்புருஷார்த்தங்களையும் பெருமையோடு பெறுமாறு) அரங்கனைப்புகழக்கற்றபின்பு மானமிழந்து ஈனர்மேற் கவிபாடுதலால் என்னபயனென்று உரைத்தலு மொன்று. 'நான்சொல்ல' என்றும் பாட முண்டு. (கூஎ)

கூஅ. கற்றினமாயவைகாளையர்வான்கண்டுமீணினைவ
கற்றினமாயமுநீகன்றுகாளையராகிப்பல்ப
கற்றினமாயர்பரிவுறச்சேரிகலந்தமையுங்
கற்றினமாயவொண்ணாவரங்காசெங்கமலற்குமே.

(இ - ள்.) அரங்கா—!—கன்று இனம் ஆயவை - கன்றுகளின்கூட்டங்களும், காளையர் - (இடையர்சாதிச்)சிறுபிள்ளைகளும், வான் கண்டு

* திருச்சந்தவிருத்தம் - கூச.

† திருவாய்மொழி, இருபத்தொன்பதாந் திருப்பதிகம் - க.

‡ திருவரங்கக்கலம்பகம் - க.

மீள் நினைவு அகற்றின - தாம் வானத்தையடைந்து மீண்டமை பற்றிய ஞாபகத்தை யொழித்த, மாயமும் - அற்புதமும்,—நீ—, கன்று காளையர் ஆகி-அக்கன்றுகளும் ஆயச்சிறுவர்களுமாக வடிவுகொண்டு,பல் பகல்-வெகு காலமளவும், தினம் - நாள்தோறும், ஆயர் பரிவுஉற சேரி கலந்தமையும் - (தம்தமக்குஉரிய) இடையர்கள் கண்டு (தம்பக்கல் முன்னினும்) அன்புமிகு மாறு இடைச்சேரியிற் சேர்ந்துவந்த விசித்திரமும்,—செம் கமலற்கும் - சிவந்த (உனது நாபித்) தாமரைமலரில் தோன்றியவனான பிரமதேவனுக் கும், இனம் கற்று ஆய ஒண்ணு - இன்னமும் ஆராய்ந்துஅறியமுடியாத னவாயிருக்கின்றன ; (எ - று.)

கண்ணன் இளமைப்பருவத்தில் ஆயர்சிறுவர்களுடனே ஆன்கன்று களை மேய்த்துவரும் நாட்களில் ஒருநாள், பிரமன் அப்பெருமானது திரு விளையாட்டைக் காணவேண்டுமென்று கருதிக் கன்றுகளையும் சிறார்களையும் தன்மாயையினால்வானத்தேமறைத்துவைக்க,கிருஷ்ணன்,அதனையுணர்ந்து, வண்ணமும் வனப்பும் தோற்றமும் வடிவும் தொழிலும் குணமும் பூணும் துகிலும் தாரும் குழலும் முதலிய அனைத்திலும் சிறிதும்வேற்றுமையில்லாத படி தானே அச்சிறாரும் கன்றுகளுமாக வடிவெடுத்து அந்தந்தமனைக்குப் போய்வந்துகொண்டிருக்க, இங்ஙனமே ஓராண்டுசெல்ல, நான்முகன் இதுகண்டு நாணமுற்றுச் சிறுவர்களையும் கன்றுகளையுங் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்து வணங்கித் தன் பிழையைப் பொறுத்தருளும்படி கண்ணபிரா னைப் பிரார்த்தித்தன னென்பது, இங்குக்குறித்த வரலாறு. வான்கண்டது பிரமன்மாயையினாலாயினும், வான்கண்டுமீண்டமைபற்றியநினைவு சற்று மில்லாதபடி அகற்றினது மாயவனதுமாயை யென்க. மெய்ச்சிறுவரின்மே லும் மெய்க்கன்றுகளின்மேலும் உள்ள பரிவினும் மிக்கபரிவு போலிச்சிறுவ ரின்மேலும் போலிக்கன்றுகளின்மேலும் உண்டானது, எம்பெருமான் கொண்ட வடிவமாதலினா லென்பர். கமலற்கும், உம் - உயர்வுசிறப்பு ; உனதுஎதிரில் மாயைசெய்யவந்தவனுக்கும் உனதுபெருமாயைகள் அறியப் படா என்றபடி.

கன்று + இனம் = கற்றினம் ; வேற்றுமையில் மென்றொடர் வன் றொடராயிற்று ; [நன் - உயிர் - ருச.] ஆயவை - முதல்வேற்றுமைச் சொல் லுருபு. பகல் - நாளுக்கு இலக்கணை. தினம் என்றதில், தொறுப்பொருள தாகிய உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. உற - மிகுதியுணர்த்தும் உறு என்ற உரிச்சொல்லின்மேற் பிறந்த செயவெனெச்சம். சேரி - இங்குத் திருவாய்ப்பாடி. கற்று ஆய - ஆய்ந்து கற்க என விகுதிபிரித்துக்கூட்டுக. இனம் - இன்னம் என்பதன் தொகுத்தல். ஒண்ணு - ஒன்று என்பதன் மரூஉ. எல்லாமாயைக்கும் மேம்பட்ட மாயை செய்யவல்லாய் நீ யென்பது குறிப்பு. (சுஅ)

சுகூ. கமலங்குவளைமடவார்தனங்கண்களென் றுரைத்த
கமலங்குவளைமுதுகாகியுங்கரைவீர்புனற்கா
கமலங்குவளைவிளையாடரங்கன்விண்காற்றுகனல்
கமலங்குவளையுண்டான்றொண்டராயும்மின்காமமற்றே.

(இ - ள்.) மடவார் - மாதர்களுடைய.தனம் கண்கள் - கொங்கைகளை யும் கண்களையும், கமலம் குவளை என்று உரைத்து - (முறையே) தாமரை மொட்டும் நீலோற்பலமலருமா மென்று புனைந்துரைத்து, மலங்கு வளை முதுகு ஆகியும் அகம் கரைவீர்-வருந்துகிற கூன்முதுகானபின்பும் [முற்ற மூத்தபிறகும்] (மகளிர்பக்கல்ஆசையால்) மனமுருகுகின்றவர்களே !—(நீங் கள்), காமம் அற்று - (இத்தன்மையதான) பெண்ணாசையை யொழித்து,— விண் காற்று கனல் கமலம் கு அளை உண்டான்-ஆகாசம் வாயு அக்கினி ஜலம்

பூமி ஆகிய பஞ்சபூதங்களையும் வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்தவனும், புனல் காகம் மலங்கு வளை விளையாடு அரங்கன் - நீர்க்காக்கைகளும் மலங்குஎன்ற சாதிமீன்களும் சங்குகளும் விளையாடுகிற [நீர்வளம்மிக்க] ஸ்ரீரங்கத்தி லெழுந்தருளியிருப்பவனுமான நம்பெருமாளுக்கு, தொண்டர் ஆய் - அடியார்களாகி, உய்ம்மின் - உஜ்ஜீவியுங்கள் ; (எ - று.)

தீவினைக்குக்காரணமான பெண்ணாசையை யொழித்து,வீடுபெறுமாறு எம்பெருமானுக்கு அடியார்களாகி ஈடேறுங்கள் என்பதாம். சிற்றின்பத்தால் உய்யீர், பேரின்பம்பெற்று உய்யப்பாரும் என்பது, குறிப்பு. முதலடியில், கமலம்தனம் குவளைகண் என முறையே சென்றுஇயைதல், முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள்; வடிவுவமை. ஐம்பெரும்பூதங்களை யுட்கொள்ளுதல், மகாபிரளயகாலத்தில். வெண்ணெயுண்டது, கிருஷ்ணாவதாரத்தில். விண் காற்று கனல் கமலம் கு என்ற ஐம்பூதமுறைமை, உற்பத்திகிரமம் பற்றியது. கமலம், குவளை - முதலாகுபெயர்கள். ஓசைநயத்தின்பொருட்டு, காற்றுக்கனல் என வலிமிகவில்லை. (கூகூ)

எ0. காமனத்தால்விழவூதியக்காவைக்கவரரங்கன்
காமனத்தாவென்றுநைவார்க்கமுதன்கன்னெஞ்சர்க்கிரங்
காமனத்தானளக்குங்கடற்பார்கலம்போன்றதுமீ
காமனத்தாமரையோன்கங்கைபாய்மரங்கான்மலரே.

(இ - ள்.) கா மன் - கற்பகச்சோலைக்குத் தலைவனான இந்திரன், நத்தால் விழ - பாஞ்சஜந்யத்தின்ஓசையினால் மூர்ச்சித்துக் கீழ்விழும்படி, ஊதி- (அந்தத் தனது திவ்வியசங்கத்தை)ஊதிமுழக்கி, அ காவை கவர் - அச்சோலையிலுள்ள பஞ்சதருக்களுள் ஒன்றான பாரிசாததருவைக் கவர்ந்துகொண்டுவந்த, அரங்கன் - ரங்கநாதனும், காமன் அத்தா என்று நைவார்க்கு அமுதன் - 'மன்மதனது தந்தையே!' என்றுசொல்லி விளித்து(த் தன்பக்கல்) மனமுருகும் அடியவர்க்கு அமிருதம்போலினியனாகின்றவனும், கல்நெஞ்சர்க்கு இரங்கா மனத்தான் - (அங்ஙனமுருகாது தன்திறத்திற்) கல்லுப்போல வலியநெஞ்சையுடையராயிருப்பார்பக்கல் தானும் மனத்துக் கருணைகொள்ளாதவனுமான எம்பெருமான், அளக்கும் - (திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்) அளந்தருளிய, கடல் பார்-கடல்சூழ்ந்த பூமியானது, கலம் போன்றது - (அக்கடலில்மிதக்கும்) மரக்கலம்போன்றது; அ தாமரையோன் - அந்த [மேலுலகமாகிய சத்திய லோகத்திலே வசிக்கிற] பிரமதேவன், மீகாமன் - மாலுமிபோன்றனன் ;கால் மலர் - (மேல்நோக்கிச்சென்ற திருமாலினது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடியானது, மரம் - பாய்மரம்போன்றது; கங்கை - (அத்திருவடியினின்று பெருகிய) கங்காநதியானது, பாய் - (அம்மரத்திற்கட்டிய)பாய்போன்றது; (எ - று.)

பூமியை மரக்கலத்தோடும், பிரமனை மாலுமியோடும், கங்கையைப் பாயோடும், திருவடியைப் பாய்மரத்தோடும் உவமித்தார்; இயைபுவமையணி. * "விரிகடல்சூழ் மேதினி நான்முகன் மீகானாச்,சுரநதி பா யுச்சி தொடுத்த - வரிதிருத்தாள், கூம்பாக வெப்பொருளுங் கொண்ட பெருநாவா, யாம்பொலிவிற் றாயினதா லன்று" என்றதனோடு இதனை ஒப்பிடுக. 'போன்றது' என்ற முற்றை உரியபடி மற்றை வாக்கியங்களிலுங் கூட்டியமைக்க.

கண்ணன் நரகாசுரனையழித்தபின்பு அவனால் முன்புகவரப்பட்ட (இந்திரன்தாயான அதிதிதேவியின்) குண்டலங்களை அவ்வதிதிதேவிக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டுச் சத்தியபாமையுடனே கருடன்தோள்மேலேறித் தேவலோகத்துக்குச் செல்ல, அங்கு இந்திராணி சத்தியபாமைக்குச் சகலஉபசா

* தண்டியலங்காரவுரையிற்கண்ட உதாரணச்செய்யுள்.

ரங்களைச் செய்தும் தேவர்க்கேயுரிய பாரிஜாதபுஷ்பம் மானுடப்பெண்ணு கிய இவளுக்குத் தகாதென்று சமர்ப்பிக்கவில்லை யாதலின், அவள் அதனைக் கண்டு விருப்புற்றவளாய்ச் சுவாமியைப்பார்த்து 'பிராணநாயகனே! இந்தப்பாரிஜாததருவைத் துவாரகைக்குக் கொண்டுபோகவேண்டும்'என்றதைக் கண்ணன் திருச்செவிசார்த்தி உடனே அந்தவிருக்ஷத்தை வேரோடு பெயர்த்துக் கருடன்தோளின்மேல் வைத்தருளி,அப்பொழுது இந்திராணி தூண்டிவிட்டதனால் வந்துமறித்துப்போர்செய்த இந்திரனைச் சகலதேவ சைனியங்களுடன் சங்கநாதத்தினாலே பங்கப்படுத்தி,பின்பு பாரிஜாதமரத்தைத் துவாரகைக்குக் கொண்டுவந்து சத்தியபாமைவீட்டுப் புறங்கடைத் தோட்டத்தில் நாட்டியருளின னென்பது, முதலடியிற் குறித்த கதை.

கண்ணனது மனைவியும் திருமகளின் திருவவதாரமுமான உருக்குமிணிப்பிராட்டியினிடம் மன்மதன் பிரத்யும்நனென்னுங் குமாரனாகத் தோன்றினு னென்ற வரலாறுபற்றி, திருமால் 'காமன்தந்தை' எனப்படுவன். இங்கு 'காமனத்தா' என்றது, காமனுக்கு நியாமகனே யென்றபடி.

நைவார்க்கு அமுதன் கல்நெஞ்சர்க்கு இரங்காமனத்தான்-நல்லார்க்கு நல்லானும் பொல்லார்க்குப் பொல்லானுமாய் ஒழுகுபவ னென்க. (எ0)

எக. மலருந்திமேல்விழமெய்நெரித்தான்வையமேழுந்துஞ்சா
மலருந்தினனரங்கன்குறளாய்மண்ணளந்தவந்நாண்
மலருந்திவாக்கதிர்வண்குடையாய்முடிமாமணியாய்
மலருந்தியாய்த்திருத்தாள்விரலாழிமணியொத்ததே.

(இ - ள்.) மலர் - மல்லர்கள், உந்தி மேல் விழ - தள்ளித் தன்மேல் வந்துவிழ, மெய் நெரித்தான் - அவர்களுடலை நொருக்கியழித்தவனும், வையம் ஏழும் துஞ்சாமல் அருந்தினன் - ஏழுவகையுலகங்களையும் அழியாதபடி யுட்கொண்டவனுமான, அரங்கன்—, குறள் ஆய் - (முதலில்) வாமனமூர்த்தியாய்ச் சென்று, மண் அளந்த அ நாள்-(உடனே பெருவடிவாய்) வளர்ந்து) உலகத்தை யளந்துகொண்ட அந்தக்காலத்திலே,— மலரும் திவாக் கதிர் - பரவிவிளங்குந்தன்மையதான சூரியமண்டலமானது,— (அப்பெருமானுக்கு), வள் குடை ஆய் - (முதலில்) அழகியகுடைபோன்றிருந்து, முடி மா மணி ஆய் - (உடனே) கிரீடத்திலுள்ள நடுநாயகமணிபோன்று, மலர் உந்தி ஆய் - (பிறகு) நாபித்தாமரைமலர்போன்று, திருதாள் விரல் ஆழி மணி ஒத்தது -(அதன்பின்பு) திருவடிவிரலிலணியும் மோதிரத்திற் பதித்த மாணிக்கத்தைப் போன்றது; (எ - று.)

இதுவும்,கீழ்ச்செய்யுள்போலத் திரிவிக்கிரமாவதாரவைபவங்கூறியது. திருமால் திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் வானத்தையளாவி ஓங்கிவளர்கையிற் சூரியன் வரவரக் கீழ்ப்பட்டுப் பலவாறுஉவமைகூறுதற்கு உரியனாயின னென்க. * "முன்னங் குடைபோன் முடிநாயக மணிபோல், மன்னுந் திலகம் போல் வாளிரவி - பொன்னகலந், தங்குகவுத்துவம்போ லுந்தித்தடமலர்போ, லங்கணுலகளந்தாற்காம்"என்ற செய்யுளிலும் இவ்வகைக்கருத்து நிகழ்தல் காண்க. † "பூமரு பொங்கர் புடைசூ ழரங்கர் பொலங்கழலாற், பாமருமூவுலகுங் கொண்டபோது பழிப்பில்பெருங், காமருமோலிச்சிகாமணியாகிக் கவுத்துவமாய்த், தேமருநாபியந்தாமரையானது செஞ்சுடரே" என்பர் திருவரங்கத்துமாலையிலும்.

மல்லரென்பது 'மலர்'எனத் தொக்கது. திவாக் கதிர் - பகலிற்குஉரிய சுடர். ஆய் - உவமவுருபு. தாள்விரலாழி - காலாழி. (எக)

* தண்டியலங்காரவுரையிற்கண்டஉதாரணச்செய்யுள்.

† திருவரங்கத்துமாலை - ௩௫.

௭௨. மணிவாசற்றூங்கவொருகுடைக்கீழ்வையங்காத்துச்சிந்தா
மணிவாசவனெனவாழ்ந்திருப்போர்பின்னைமாதிருக்கு
மணிவாசமார்பரங்காகேசவாவென்றுவாழ்த்தித்திரு
மணிவாசகங்கொண்டணிவாரடியைவணங்கினரே.

(இ - ள்.) மணி - ஆராய்ச்சிமணி, வாசல் தூங்க - அரண்மனைவாயிலிலே தொங்க, ஒரு குடை கீழ் - ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடையின்கீழ், வையம் காத்து - உலகத்தை யரசாண்டு, சிந்தாமணி வாசவன் என வாழ்ந்திருப்போர் - சிந்தாமணியென்னுந் தெய்வரத்தினத்துக்கு உரிய இந்திரன் போல இனிதுவாழ்ந்திருப்பவர்கள்,—பின்னை மாது இருக்கும் - திருமகள் வீற்றிருக்கின்ற, மணி - அழகிய, வாசம் மார்பு - திவ்வியபரிமளமுள்ள மார்பையுடைய, அரங்கா - ரங்கநாதனே! கேசவா - கேசவனே! என்று வாழ்த்தி - என்று விளித்துத் துதித்து, இ வாசகம் கொண்டு - இந்தக்கேசவாதி நாமங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு, திருமண் அணிவார் - திருமண்காப்பைத் தரித்துக்கொள்ளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, அடியை - திருவடிகளை, வணங்கினரே - நமஸ்கரித்தவர்களே; (எ - று.)

* "ஈராறுநாம முறைசெய்து மண்கொடிடுவார்கள்" என்றபடி கேசவன் நாராயணன் மாதவன் கோவிந்தன் விஷ்ணு மதுசூதநன் திரிவிக்கிரமன் வாமநன் ஸ்ரீதரன் ஹ்ருஷீகேசன் பத்மநாபன் தாமோதரன் என்ற திருமாலின் துவாதசநாமங்களை முறையே சொல்லி உடம்பிற் பன்னிரண்டிடத்தில் முறையே திருமணிட்டுக்கொள்ளுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை வணங்கினவர்களே அந்நல்வினையின்பயனால் உலகமுழுதும் ஒருகுடைக்கீழாளுஞ் சக்கரவர்த்திபதவி யெய்திச் சகலஐசுவரியங்களையு மனுபவித்து மேம்பட்டுவாழ்வோ ரென்று, பாகவதர்க்குஅடிமைபூணுதலின் மகிமையை வெளியிட்டவாறும். அவ்வரசர்பெருமையினும் பாகவதர்பெருமையே பெருமை யென்பது குறிப்பு. ஆராய்ச்சிமணி - அரண்மனைவாயிலிற் கட்டிவைப்பதொரு மணி: எவரேனும் அரசனிடத்துத் தமது குறையைக் கூறவேண்டின் இம்மணியை யடித்தலும், அவ்வொலிகேட்டமாத்திரத்திலே அரசன் விரைந்துபோந்து வாயிலையடைந்து அங்குள்ளாரை வினவி அவர்குறையையறிந்து அதனைத்தீர்த்தலும் இயல்பு. சிந்தாமணி - கருதியபொருளைத் தருந் தேவமணி. திருப்பாற்கடல்கடைந்தகாலத்து மூதேவி முன்னர்ப்பிறக்க அதன்பின்னர்ப் பிறந்த திருமகளுக்குப் பின்னை யென்றும் இளையாளென்றும் பெயர்கள் நிகழ்ந்தன. பன்னிருநாமத்துள் முதலதான கேசவநாமத்தைக் கூறினது, மற்றவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம்.

வாசல் - வாயில்என்பதன் மரூஉ. தூங்குதல் தொங்குதலாதலை † "தூங்குசிறைவாவல்" எனச் சிந்தாமணியிலுங் காண்க. கேசவன் என்ற திருநாமம்- பிரமனையும் உருத்திரனையும் தன் அங்கத்திற் கொண்டவ னென்றும் (க - பிரமன், ஈசன் - சிவன்), கேசி என்ற அசுரனைக் கொன்றவ னென்றும், மயிர்முடியழகுடையவ னென்றும் பொருள்பெறும். இவ்வாசகம் என்பது 'இவாசகம்' எனத் தொக்கது. வாசகம் - சொல்: வடமொழி. ஈற்று ஏகாரம் - பிரிநிலையோடு தேற்றம். (௭௨)

௭௩. வணங்கரியானரங்கன்னடியார்தொழவாளரவு
வணங்கரியாடற்பரிதேர்நடத்தெந்தைவானவர்க்கும்
வணங்கரியானன்றிக்காப்பாரில்லாமைவிண்மண்ணறியும்
வணங்கரியானவர்வாணன்கண்டாகனன்மார்க்கண்டனே.

---

* வில்லிபுத்தூரார்பாரதம், வீட்டுமபருவம், ஒன்பதாம்போர்ச்சருக்கம்-௧.
† சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்-௯.

(இ - ள்.) வணம் கரியான் - திருமேனிநிறம் கருமையாயுள்ளவனும், அடியார் தொழ - தொண்டர்கள் சேவிக்க, வாள் அரவு உவணம் கரி ஆடல் பரி தேர் நடத்து - ஒளியையுடைய ஆதிசேஷனும் கருடனும் யானையும் ஆட்டக்குதிரையும் தேரு மாகிய வாகனங்களி லெழுந்தருளித் திருவீதியுத்ஸவங் கண்டருள்கிற, எந்தை - எமது தலைவனும், வானவர்க்கும் வணங்கு அரியான் - தேவர்கட்கும் தரிசித்துநமஸ்கரித்தற்குஅருமையானவனும் ஆகிய, அரங்கன் அன்றி - ரங்கநாதனே யல்லாமல், காப்பார் இல்லாமை - (சரண மடைந்தவர்களைத் துயர்தீர்த்து வேண்டுவன அளித்துப்) பாதுகாப்பவர் மற்றுளவருமில்லாதிருக்கிற உண்மையை, விண் மண் அறியும் வணம் - வானுலகத்தாரும் நிலவுலகத்தாரும் அறியும்படி, கரி ஆனவர் - சாக்ஷியானவர்கள், (யாவரெனில்),—வாணன் கண்டாகனன் மார்க்கண்டனே - பாணாசுரனும் கண்டாகர்ணனும் மார்க்கண்டேயனுமாவர்; (எ-று.)

இம்மூவரும் முதலிற் சிவபிரானையடுத்து அவனால் தமதுகுறைகள்தீரவும் வேண்டுவனயாவும்பெறவும் மாட்டாமல் பின்பு திருமாலருள்பெற்றுப் பேறுபெற்றுஉய்ந்தமை அவரவர்சரித்திரத்தால் நன்குவிளங்குதல்பற்றி, இங்ஙனங் கூறினர். சாக்ஷியாதற்கு ஏது - வாணாசுரனுடைய கைகளைக் கண்ணன் சக்கராயுதத்தால் அறுக்கிறபோது அவனுக்கு ரக்ஷகனாய் நின்ற சிவபிரான் ஒன்றும்எதிர்செய்யமாட்டாது அப்பெருமானை இரக்க, அதற்கு இரங்கி அவன் நான்குகைகளோடும் உயிரோடும் விட்டருள, அவ்வசுரன் பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணனைவணங்கி உறவுபூண்டு உய்ந்ததும்; கண்டாகர்ணன் முதலிற் சிவபக்தியோடு விஷ்ணுத்வேஷமும் மேலிட்டிருந்து பின்பு சிவனால் முத்திபெறமாட்டாது கண்ணபிரானாற் பெற்றதும்; மார்க்கண்டேயன் மகாபிரளயத்தில் திருமாலையேயன்றி மற்றைத்தேவரெவரையும் பிழைத்திருக்கக்காணாது அப்பெருமானது திருவயிற்றினுள்ளே அனைவரையுங் கண்டதுமன்றி, முன்பு சிவபிரானருளால் நீண்டஆயுளைமாத்திரமே பெற்றதான் பின்பு பரகதிக்குத் திருமாலையே வேண்டினமையுமாம்.

வர்ணம் என்ற வடசொல்லின் விகாரமான வண்ணம் என்பது வணம் எனத் தொக்கது. அரங்கன்னடியார், னகரவொற்று - விரித்தல். வாள் அரவு - கொடிய பாம்புமாம். உவணம் - ஸுபர்ணம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. ஆடல் பரி - வெற்றியையுடைய குதிரை யெனினுமாம். விண், மண் - இடவாகுபெயர்கள். (எங.)

எச. கண்டலங்காரளகங்கெண்டைமேகங்கவிரிதழ்சொல்
கண்டலங்காரமுலையிளநீரென்றுகன்னியர்சீர்
கண்டலங்காரமருளேன்புனற்கயல்கொக்கென்றஞ்சக்
கண்டலங்காரமலரரங்கேசர்க்குக்காதலனே.

(இ - ள்.) புனல் - நீரிலுள்ள, கயல் - கயல்மீன்கள், கொக்கு என்று அஞ்ச - 'கொக்கு' என்று நினைத்துப் பயப்படும்படி, கண்டல் - தாழை, அங்கு - அந்நீரின்பக்கங்களில், ஆர மலர் - மிகுதியாக மலரப்பெற்ற, அரங்கம் - திருவரங்கத்துக்கு, ஈசர்க்கு - தலைவரான நம்பெருமாளுக்கு, காதலன் - அன்புபூண்டவனான யான்,—கன்னியர் - இளமங்கையரது, கண் தலம் கார் அளகம் - கண்களும் கரியகூந்தலும், கெண்டை மேகம் - (முறையே) கெண்டைமீனையும் காளமேகத்தையும் போலும்: இதழ் - (அவர்களுடைய) அதரம், கவிர் - முருக்கமலர்போலும் : சொல் - பேச்சு, கண்டு - கற்கண்டு போலும்: அலங்கு ஆரம் முலை - அசைகின்ற ஹாரங்களையுடைய தனங்கள், இளநீர் - இளநீர்போலும், என்று—, சீர் கண்டு அலங்காரம் மருளேன் - (அவர்களுடைய) சிறப்பைக்குறித்து அவர்கள்புனைகோலத்தால்மதிமயங்கேன்.

திருவரங்கர்க்கு அன்பனாயினேனாதலால், பெண்ணாசைமயக்கத்தி

லாழே னென்பதாம். பேரின்பத்துக்குஇடமானபெருமானிடத்துக் காதல் செலுத்தினுல், சிற்றின்பத்திற்குஇடமான மகளிர்பக்கல் மோகம் தீரு மென்பது, குறிப்பு.

கண்தலம் - கண்ணுகியஇடம். முதலடியில் கண்தலம் கெண்டை, காரளகம் மேகம் என முறையே சென்றுஇயைதல், **முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள்.** இளநீர் - தெங்கினிளங்காய். கயல்மீன் வெண்டாழைமலரைக் கொக்கென்று கருதி அஞ்சியதென்றது, **மயக்கவணி**; * "அருகு கைதை மலரக் கெண்டை.குருகென் றஞ்சுங் கூடலூரே"என்ற ஆழ்வாரருளிச்செயலை அடியொற்றியது இது. கொக்கு மீன்குத்திப்பறவை யாதலால், அதற்கு மீன் அஞ்சும். இதழுக்கு முருக்கம்பூ செந்நிறத்திலுவமம். (எச)

எரு. காதலைவாரிமண்வெண்கோட்டில்வைத்துண்டுகாட்டியரங்
காதலைவாகழற்குள்ளாக்கினுய்கரப்பெங்கெனவே
காதலைவார்குழைவைதேகியைநின்கருத்துருக்குங்
காதலைவானரர்த்தேடவிட்டாயிதுகைதவமே.

(இ - ள்.) அரங்கா—! தலைவா - (எல்லாவுயிர்கட்குந்) தலைவனே!— காது - மோதுகின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, வாரி - கடலினுற்சூழப்பட்ட, மண் - பூமியை, வெள் கோட்டில் வைத்து - (வராகாவதாரத்திலே)வெண்ணிறமானமருப்பிற் குத்தியெடுத்து, உண்டு - (பிரளயகாலத்திலே) வயிற்றினுட்கொண்டு, காட்டி - (பிரளயம்நீங்கினவாறே) வெளிநாடு காண உமிழ்ந்து, கழற்கு உள் ஆக்கினுய் - (திரிவிக்கிரமாவதாரத்திலே) ஓரடிக்குள் ஒடுங்கச்செய்தாய்; (அங்ஙனம் நிலவுலகமுழுதையும் ஸ்வாதீனமாகநடத்திய நீ),—நின் கருத்து உருக்கும் காதலை - உனதுமனத்தையுருகச்செய்கிற ஆசைமயமானவளாகிய, காது அலை வார் குழை வைதேகியை - காதுகளிலசைகிற பெரிய குழையென்னும்அணிகலத்தையுடைய ஜாநகிப்பிராட்டியை, கரப்பு எங்கு என வானரர் தேட விட்டாய் - (இந்நிலவுலகத்தில் இராவணன்)ஒளித்துவைத்தது எவ்விடத்தென்று தேடிப்பார்த்தறியும்படி (அநுமான்முதலிய) வாநரவீரர்களை (நாற்றிசைக்கும்) அனுப்பினுய்; இது கைதவமே - இது (உனது)மாயையேயாம்; (எ - று.)

இரணியாக்ஷனுற் பூமிமுழுதும் ஒளிக்கப்பட்டபோது அது இருந்த இடத்தை நாடிக்கண்டு அதனையெடுத்துவந்தவனும் அந்தப்பூலோகமுட்பட எல்லாவுலகங்களையும் உண்டுஉமிழ்ந்தவனும் பூமிமுழுவதையும் ஓரடிக்கு உள்ளாக்கினவனுமான நீ, அந்நிலவுலகத்தில் இராவணனுற் கவரப்பட்ட சீதை யிருக்குமிடத்தை அறியாய்போன்று வாநரரைத் தேடவிட்டது, மாயச்செய்கையே யென்பதாம். எல்லாம் உனதுதிருவிளையாடலே யென்பது, குறிப்பு.

காதுஅலை - வினைத்தொகை. கரப்பு - தொழிற்பெயர். வைதேஹீ - வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம்: விதேகராஜனது குலத்திற் பிறந்தவள். காதல் = காதலி. கைதவம் - வடசொல். ஏ - அசை. (எரு)

எசு. தவராகவக்கணையொன்ருற்கடற்றெய்வந்தானென்றிருந்
தவராகந்தீர்த்துத்தொழக்கண்டநீதர்ப்பைமேற்கிடந்து
தவராகப்பாவித்தென்னேதொழுதாய்தண்ணரங்கத்துமா
தவராகவாகண்ணனேயெண்ணெவவதாரத்தனே.

(இ - ள்.) தண் - குளிர்ச்சியான, அரங்கத்து - திருவரங்கத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற, மா தவ - திருமகள்கொழுநனே! ராகவா - இராமனுகத் திருவவதரித்தவனே! கண்ணனே - கிருஷ்ணனுகத் திருவவதரித்தவனே!

* பெரியதிருமொழி, நாற்பத்திரண்டாந் திருப்பதிகம் - கூ.

எண் ஒணு அவதாரத்தனே - மற்றும் கணக்கிடமுடியாத [மிகப்பல] திருவவதாரங்களையுடையவனே !— தவர் - வில்லினின்று எய்யப்பட்ட, ஆகவம் கணை ஒன்றால் - போர்க்குஉரிய அம்புஒன்றினால் [ஆக்நேயாஸ்திரத்தினால்], கடல் தெய்வம் தான் என்று இருந்த அ ராகம் தீர்த்து தொழ கண்ட - கடலுக்கு அதிதேவதையான வருணன் தான்[ஸ்வதந்த்ரன்] என்று செருக்கியிருந்த அந்த அபிமானத்தை யொழித்து (உன்னை) வணங்கும்படி (பின்பு)செய்த வல்லமையையுடைய, நீ—,(முதலில்), தர்ப்பைமேல் கிடந்து - தருப்பசயனத்திற் படுத்து, தவர் ஆக பாவித்து - விரதாநுட்டானஞ் செய்பவர்போலப் பாவனைகாட்டி, என்னோ தொழுதாய் - ஏன் (அத்தேவனை) வணங்கினையோ ? (எ - று.)

வருணனைச் செருக்கடக்கித் தொழும்படி செய்யும் வல்லமையுடைய நீ முதலில் வல்லமையில்லாதவன்போல அவனைத்தொழுது வரங்கிடந்தது உனதுமாயையினாற் செய்த திருவிளையாடல்போலு மென்பது, குறிப்பு. முன்பு மாநுடபாவனையைக் காட்டிப் பின்பு பரத்வத்தை வெளியிடத் தொடங்கின னென்க.

ஆஹவம், தைவம், ராகம், தர்ப்பம், மாதவன், அவதாரம் - வடசொற்கள். தான்என்றுஇருந்த அராகம் - தான் இராமபிரானுக்கு அடங்கினவனல்ல னென்று கருதி உபேக்ஷித்திருந்த அகங்காரம். அ ராகம் எனச்சுட்டினது, கதையை யுட்கொண்டு. இனி, அராகம் என்பதன் முதல்அகரத்தை * "ரவ்விற்கு அம்முதலா முக்குறிலும்,......மொழிமுதலாகி முன்வருமே" என்றபடி ராகம் என்ற வடசொல்லின் முதலில் வந்த குறிலாகவுங் கொள்ளலாம். தவர் என்றதில், 'தவம்' என்றது, பிராயோபவேசத்தை. மத்ஸ்யம் கூர்மம் முதலிய தசாவதாரங்களேயன்றி நாரதன் நரநாராயணர் கபிலன் தத்தாத்ரேயன் பிருது தந்வந்திரி வியாசன் புத்தன் அருச்சுனன் முதலாகச் சமயோசிதமாக எம்பெருமான் தனதுதிவ்வியசங்கல்பத்தினாற் கொண்ட திருவவதாரங்கள் பற்பலவாகப் புராணங்களிற் கூறப்படுதல் பற்றி, 'எண்ணொணுவவதாரத்தனே' என்றார். (எசு)

எஎ. தாராகணமண்ணளந்தவந்நாளன்பர்சாத்துந்துழாய்த்
தாராகணம்புயம்போலரங்காதலமேழுக்குமா
தாராகணமங்கையாயும்பர்தூவியதண்மலர்வீழ்
தாராகணமுநில்லாகாற்றிற்சூழ்வளந்தானொக்குமே.

(இ - ள்.) அன்பர் - அடியார்கள், சாத்தும்-சமர்ப்பித்த,துழாய் தாரா-திருத்துழாய் மாலையை யுடையவனே ! கண் அம்புயம் போல் - கண்கள் தாமரை மலர்போ விருக்கப்பெற்ற, அரங்கா—! தலம் ஏழுக்கும் ஆதாரா - ஏழுவகை யுலகங்கட்கும் ஆதாரமாயிருப்பவனே! கணமங்கையாய் - திருக்கண்ணமங்கையென்னுந் திவ்வியதேசத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்றவனே !—மண் அளந்த அ நாள் - (நீ) உலகமளந்த அக்காலத்தில்,—தாராகணம் - (வானத்திற்சுற்றுகிற) நக்ஷத்திரமண்டலம் (எப்படியிருந்ததென்றால்),—உம்பர் தூவிய தண் மலர் - தேவர்கள் (அக்காலத்தில் உன்மீது) சொரிந்த குளிர்ந்த மலர்கள், வீழ்தாரா - பூமியில் விழாதனவாயும், கணமும் நில்லா - ஒருகணப்பொழுதேனும் (வானத்தில் ஓரிடத்தில்) நிலையுற்றிராதனவாயும், காற்றில் சூழ் - வாயுமண்டலத்தில் அகப்பட்டுச் சுழல்கிற, வளம் - மாட்சிமையை, ஒக்கும் - போன்றிருந்தது ; (எ-று.)—தான்-அசை.

உனதுபெருவடிவத்துக்குமுன் நக்ஷத்திரங்கள் மலர்கள்போலச் சிறியனவாயின வென்பது, குறிப்பு. பற்பலநிறமுடையனவாய் விளங்கும் நக்ஷத்திரங்கள், பற்பலநிறமுள்ள மலர்கள்போலும். இடையிற் பெருவடிவ

* நன்னூல், பதவியல் - உக.

மாய் எழுந்த எம்பெருமானைச் சுற்றிலும் நக்ஷத்திரங்கள் வானத்தில் திரிந்ததற்கு, மலர்கள் காற்றிலகப்பட்டுக் கீழ்விழாமலும் ஓரிடத்துநிலையுறாமலும் சுழலுதலை ஒப்புமைகூறினர்; உவமையணி. தேவர்கட்குப் பகைவனாய் அவர்களை வென்றுஅடக்கிய மாவலியைச் செருக்கடக்குதற்குத் திருமால் திரிவிக்கிரமனாய் வளர்ந்தசமயத்தில் அதுகண்ட களிப்பினால் தேவர்கள் மேலுலகத்தினின்றுமலர்மாரிசொரிந்தன ரென்க.

கண் அம்புயம்போல் அரங்கன் - புண்டரீகாக்ஷன். எல்லாவுலகங்கட்குங் கீழே எம்பெருமான் ஆதிகூர்மரூபியாயிருந்துகொண்டு அவற்றையெல்லாந் தாங்குதலும், பிரளயகாலத்தில் அனைத்துலகத்தையும் வயிற்றில் வைத்திருத்தலும், பகவானதுதிவ்வியசக்தியின்உதவியினாலன்றி யாதொரு பொருளும் எங்கும் நிலைபெறாமையும் பற்றி, 'தலமேழுக்கும் ஆதாரா' என்றார். திருக்கண்ணமங்கை - சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளி லொன்று. உம்பர் - இடவாகுபெயர். மலர் - பால்பகாஅஃறிணைப்பெயர்; இங்குப் பன்மையின்மேலது. வீழ்தாரா, நில்லா - எதிர்மறைப் பலவின்பால்முற்றுக்கள் எச்சமாய் நின்றன; ஆதலால், *"அல்வழி ஆ மா மியா முற்று முன் மிகா" என்றபடி இவற்றின்முன் வலி இயல்பாயிற்று. வீழ்தாரா=வீழா: தா - துணைவினை, ர்-விரித்தல். தாராகணம் - வடமொழித்தொடர். (எஎ)

எ அ. தானந்தியாகந்தவங்கல்விதீர்த்தந்தழலிலவி
தானந்தியாகந்தருமிழிபாயினதண்ணரங்கத்
தானந்தியாகப்பகன்மறைத்தான்பெயர்தந்திடும்வே
தானந்தியாகண்டலனறியாப்பரந்தாமத்தையே.

(இ - ள்.) தானம் - தானஞ்செய்தலும், தியாகம் - தியாகமளித்தலும், தவம் - தவஞ்செய்தலும், கல்வி - நூல்களையோதுதலும், தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தங்களில் நீராடுதலும், தழலில் அவி நந்து யாகம் - அக்கினியிலே ஹவிஸ் பக்குவமாகப்பெறுகிற யாகமும், (என்னும் இவையெல்லாம்), இழிபு ஆயின தரும் - இழிவானபதவிகளையே (தம்மையுடையார்க்குக்) கொடுக்கும்; அந்தி ஆக பகல் மறைத்தான்-மாலைப்பொழுது உண்டாம்படி சூரியனை (ச் சக்கரத்தால்) மறைத்தவனான, தண் அரங்கத்தான் - குளிர்ந்த திருவரங்கநகருடையானது, பெயர் - திருநாமமோ, வேதா நந்தி ஆகண்டலன் அறியா பரந்தாமத்தை தந்திடும் - (தன்னைக்கருதினவர்க்குப்) பிரமனும் சிவனும் இந்திரனும் அறியமாட்டாத பரமபதத்தைக் கொடுத்திடும்; (எ - று.)—இரண்டாமடியில், தான் - அசை.

ஆதலால், அவன்திருநாமத்தைக் கூறிப் பரமபதமடையுங்களென்பது, குறிப்பு. நற்கதிபெறுதற்குஉரிய உபாயமென்று கொள்ளப்படுகிற தானம் முதலிய அனைத்தினும் பகவந்நாமஸ்மரணத்துக்கு உள்ள மகிமையை வெளியிட்டார். மற்றவையெல்லாம், அழியுந்தன்மையனவான இழிந்த இந்திரன் முதலியஇறையவர்பதங்களையே கொடுக்கமாட்டும்; நாமஸ்மரணமோ, அந்தமிலின்பத்துஅழிவில்வீட்டைத் தரும் என வேறுபாடு விளக்கப்பட்டது. இங்குத் தானம் முதலியனவாகக் கூறினது, சுவர்க்கம் முதலிய சிற்றின்பங்களை உத்தேசித்துச் செய்யும் காமியகருமங்களை; முத்தியுலகத்து நிரதிசயவின்பத்தைப் பெறுதற்கு உபயோகமாகச் செய்யும் நிஷ்காம்ய கருமங்களை யன்றென் றறிக. தானம்-சற்பாத்திரங்களிலே கொடுத்தல் என்றும், தியாகம் - வரையறையின்றிப் பொதுப்படக் கொடுத்தல் என்றும் வேற்றுமையுணர்க; முன்னது - புண்ணியக்கொடை யென்றும், பின்னது - புகழ்க்கொடை யென்றுங் கூறப்படும்.

அந்தியாகப்பகல்மறைத்தகதை:—மகாபாரதயுத்தத்திற்பதின்மூன்று

* நன்னூல், உயிரீற்றுப்புணரியல் - உக.

நாளிலே அருச்சுனகுமாரனான அபிமந்யுவைத் துரியோதனனதுஉடன்பிறந்தவள்கணவனான சைந்தவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற அச்சயத்திரதனை மற்றைநாட் சூரியாஸ்தமநத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடின் தீக்குதித்துஉயிர்விடுவேதாக அருச்சுனன் சபதஞ்செய்ய, அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினன்காநாட்பகல்முழுதும் சயத்திரதனை வெளிப்படுத்தாமல் சேனையின்நடுவே நிலவறையில் மறைத்துவைத்திருக்க, அருச்சுனனது சபதம் பொய்த்துவிடுமேயென்று சிந்தித்துக் கண்ணன் சூரியனை அஸ்தமித்தற்குச் சிலநாழிகைக்குமுன்னமே தன்சக்கரத்தால் மறைத்துவிட, அப்பொழுது எங்கும்இருளடைந்ததனல், அருச்சுனன் அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்தலைக் களிப்போடுகாணுதற்குச் சயத்திரதன் வந்துஎதிர்நிற்க, அவ்வளவிலே கண்ணன் திருவாழியை வாங்கிவிட, பகலாயிருந்ததனல் உடனே அருச்சுனன் சயத்திரதனைத் தலைதுணித்தனனென்பதாம்.

தாநம், த்யாகம், தபஸ், தீர்த்தம், ஹவிஸ், யாகம், வேதா, நந்தீ, ஆகண்டலன், பரந்தாமம் - வடசொற்கள். அவி - வைதிகாக்கினியில் மந்திரபூர்வமாக ஓமஞ்செய்யப்படும் நெய்ம்முதலிய தேவருணவு. நந்துதல் - கெடுதல்; இங்கு, நன்ருகப்பசநமாதல். நந்துயாகம் - வினைத்தொகை. நந்தியாகம் என்பதில் இகரத்தை, *“யவ்வரினிய்யாம்” என்றபடி நிலைமொழியீற்றுக்குற்றியலுகரம் திரிந்ததென்ருவது, †“யவ்விற்கு, இய்யும் மொழிமுதலாகி முன்வருமே” என்றபடி வருமொழிவடசொல்லின்யகரத்துக்குமுன் வந்த இகரமென்ருவது கொள்க. ஆகண்டலன் - (பகைவரை)நன்ருகக் கண்டிப்பவன். பரந்தாமம் - மேலான இடம். தரும் - முற்று. இழிபாயின - பெயர்; செயப்படுபொருள். தந்திடும் என்றதில், இடு - துணிவுணர்த்தும். பகல் - சூரியனுக்கு இலக்கணை. நந்தி என்றதன் நகரம், யமகத்தின்பொருட்டு னகரமாக் கொள்ளப்பட்டது. (எஅ)

எகூ. தாமரைமாத்திரைமூப்பற்றவானவர்தண்ணறுஞ்செந்
தாமரைமாத்திரைவந்தாடலைவரைத்தண்ணரங்க
தாமரைமாத்திரைபோல்வளைந்தேற்றுத்தருப்பொருட்டால்
தாமரைமாத்திரைக்கேசங்கினேசையிற்சாய்ந்தனரே.

(இ - ள்.) தாமரை மாத்திரை - பதுமமென்னுந்தொகையளவுள்ளவர்களான, மூப்பு அற்ற வானவர் - முதுமையில்லாத இயல்பையுடைய தேவர்கள்,---தரு பொருட்டால் - பாரிஜாததருவின்நிமித்தமாக,—திரை தண் நறுஞ் செம் தாமரை வந்தாள் மா தலைவரை தண் அரங்க தாமரை - திருப்பாற்கடலிற் குளிர்ந்த பரிமளமுள்ள சிவந்த தாமரைமலரின்மீது தோன்றினவளான திருமகளினது கணவரும் குளிர்ந்த ஸ்ரீரங்கத்தை இடமாகக் கொண்டவருமாகிய நம்பெருமாளை, மா திரை போல் வளைந்து ஏற்று - பெரிய திரைச்சீலைபோலச் சூழ்ந்துஎதிர்த்து,—சங்கின் ஓசையின் - (அப்பெருமான் ஊதிமுழக்கிய) சங்கத்தினேசையினல், தாம்—, அரை மாத்திரைக்கே - அரைமாத்திரைப்பொழுதிலே, சாய்ந்தனர் - மூர்ச்சித்துவீழ்ந்தனர்; (எ - று.)

வரலாறு, முற்கூறப்பட்டது. பதுமமென்பது, ஒருபெருந்தொகை; அது, கோடியினுற் பெருக்கிய கோடி. இங்குப் பதுமமென்ற அத்தொகையை அதற்கு ஒரு பரியாயநாமமாகிற ‘தாமரை’ என்ற சொல்லினுற் குறித்தது, லக்ஷிதலக்ஷணை. மாத்ரா என்றவடசொல் விகாரப்பட்டது. தா-வருத்தம்மிக்க, மரை - மரணமும், மா - மிகுந்த, திரை - தோற்சுருக்கமும், மூப்பு-முதுமையும், அற்ற வானவரென்று உரைப்பாருமுளர். திருப்பாற்

* நன்னூல், உயிரீற்றுப்புணரியல் - கச.
† ,, பதவியல் - உக.

கடல்கடைந்தபோது, அதனினின்று, மலர்ந்த செந்தாமரைமலரை ஆசன மாகக்கொண்டு திருமகள் திருவவதரித்தன ளென்று புராணம் கூறும். முதலடியிலும் இரண்டாமடியிலும் வந்த 'தாமரை'என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் வெவ்வேறுதலால், யமகவிலக்கணம் சிதைந்ததாகாது. மா-இலக்குமியைக் குறிக்கையில், வடசொல். திரை-அலை; கடலுக்குச் சினையாகு பெயர். பொருட்டு - நான்காம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; ஆல் - அசை. மாத்திரை - கண்ணிமைப்பொழுது,அல்லது கைந்நொடிப்பொழுது. திரைச் சீலையுவமை - பிறர்காணவொண்ணாதபடி சூழ்ந்துகொள்வதற்கு. (எகூ)

அ௦. சாகைக்குந்தத்துத்துகிறாக்கிமாதர்தமைநகைத்தாய்
சாகைக்குந்தத்துவங்கட்குமெட்டாய்தண்புனலரங்கே
சாகைக்குந்தத்துப்புடையாழியேந்தறமர்கள்வெய்யோர்
சாகைக்குந்தத்துதவிர்கைக்கும்போலுமுன்சங்கற்பமே.

(இ - ள்.) சாகை - கிளைகளையுடைய, குந்தத்து - குருந்தமரத்தின் மேல், துகில் தூக்கி - (கோபஸ்திரீகளுடைய) சேலைகளை எடுத்துப் போய் வைத்துக்கொண்டு, மாதர்தமை நகைத்தாய் - அந்தஇடைப்பெண்களைநோக்கிப் பரிகாசமாகச்சிரித்தவனே!சாகைக்கும் தத்துவங்கட்கும் எட்டாய்-வேதங்களுக்கும் தத்துவங்களுக்கும் எட்டாதவனே! தண் புனல் அரங்கம் ஈசா - குளிர்ச்சியான நீர்வளத்தையுடைய ஸ்ரீரங்கத்துக்குத் தலைவனே!—கை - (நினது) திருக்கைகளில், குந்தத்து - குந்தமென்னும் ஆயுதத்தோடு, புடை ஆழி - பகையழிக்கவல்ல சக்கரத்தையும், ஏந்தல்-தரித்திருத்தல்,— வெய்யோர் சாகைக்கும் தமர்கள் தத்து தவிர்கைக்கும் உன் சங்கற்பம் போலும் - துஷ்டர்கள் அழியுமாறும் அடியார்கள் துன்பம்நீங்குமாறும் நீகொண்ட கருத்தினாற் போலும்; (எ - று.)

'போலும்' என்பது - ஒப்பில்போலி: அதாவது - உவமைப்பொருள் தராத 'போல்' என்னுஞ் சொல்; * "ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும்" என்ற தொல்காப்பியத்தால், அச்சொல் உரையசைப்பொருளதாகி வாக்கியாலங்காரமாய் நிற்கு மென்று விளங்குதலால், எம்பெருமான் திருக்கைகளிற் சிறந்தபடைக்கலங்களைக் கொண்டிருத்தல் துஷ்டநிக்கிரகஞ் செய்து சிஷ்டபரிபாலனம்பண்ணுஞ் சங்கல்பத்தினாலேயேயா மென்ற கருத்துஅமையும். சாகை - வேதத்தின்பகுப்பு; வேதத்துக்குச் சினையாகு பெயர். தத்துவங்கள் - ஐம்பொறி, ஐம்புலன், ஐம்பூதம், ஐந்துகருமேந்திரியம், பிரகிருதி, மஹாந், அகங்காரம், மநஸ் என்பன. எட்டுதல் - புலனாதல். இனி, வேதங்கட்கும் மற்றைத்தத்துவநூல்கட்கும் சிறிதளவேயன்றி முழுவதுஞ்சொல்லமுடியாதவனே யென்று உரைப்பினும் அமையும்; இப்பொருளில்,தத்துவமென்பது - அதனையுணர்த்தும்நூலுக்கு ஆகுபெயராம். தமர்-தம்மைச்சேர்ந்தவர்.

சாகா, தத்வம், ஸங்கல்பம் - வடசொற்கள். கை குந்த துப்பு உடை ஆழி ஏந்தல் என்று பதம்பிரித்து, கை - கையில், குந்த - இருக்க, துப்பு உடை ஆழி ஏந்தல் - வலிமையையுடைய சக்கரத்தைத் தரித்தல் என்று உரைத்தலு மொன்று. 'தமர்கள் வெய்யோர் சாகைக்கும் தத்துதவிர்கைக்கும்' என்ற தொடரில், 'தமர்கள்' என்பது 'தத்துதவிர்கை' என்பதனோடும், 'வெய்யோர்' என்பது 'சாகைக்கும்' என்பதனோடு மாக மாறிச் சென்றியைதல், எதிர்நிரனிறைப்பொருள்கோள். (அ௦)

அக. சங்கத்தமரர்குழாத்தொடுமூழ்வினைதான்விலங்கச்
சங்கத்தமரன்பராயிருப்பீர்கடமூனவர்தே
சங்கத்தமரம்படவெய்தசார்ங்கத்தனுவரங்கன்
சங்கத்தமரன்சரணேசரணென்றுதாழ்ந்திருமே.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல்-௩௦.

(இ - ள்.) கடல் - சமுத்திரமும், தானவர் தேசம் - அசுரர்களுடைய நாடும், கத்த - தவித்துக்கதறவும், மரம் பட - (எழு) மராமரங்கள் அழியவும், எய்த - அம்புஎய்த, சார்ங்கம் தனு - சார்ங்கமென்னும் வில்லையுடைய, அரங்கன் - ரங்கநாதனும், சங்கம் தமரன் - (பாஞ்சஜந்யமென்ற) சங்கத்தின் முழக்கத்தை யுடையவனு மாகிய திருமாலினது, சரணே - திருவடிகளே, சரண் - ரக்ஷகம், என்று - என்றுகொண்டு, தாழ்ந்திரும் - (அவற்றை) வணங்கியிருங்கள்; (அங்ஙனமிருப்பீராயின்),—ஊழ்வினை தான் விலங்க - (உங்கள்)கருமமுழுதுந் தொலைய, சங்கத்து அமரர் குழாத்தொடும் - (எம்பெருமான்பக்கல்)மனம்பற்றுதலையுடைய நித்தியசூரிகள் வர்க்கத்தோடு ஒப்ப, சங்கத்து அமர் - (அவர்களுடைய) கூட்டத்திற் பொருந்திய, அன்பர் ஆய் - அடியார்களாய் [முக்தர்களாய்], இருப்பீர் - (பரமபதத்தில்) வாழ்ந்திருப்பீர்கள்; (எ - று.)

திருவரங்கனது திருவடியே தஞ்சமென்றுசரண்புகுந்திருப்பீராயின், பரமபதத்தில் நித்தியசூரிகள்சமூகத்தில் அவர்களோடொப்ப இருக்கப்பெறுவீரென உலகத்தார்க்கு உபதேசித்ததாம். முதலடியில், சங்கம் = ஸங்கம்; இரண்டாமடியில், சங்கம் = ஸங்கம்; நான்காமடியில், சங்கம் = சங்கம். அமரர் - மரணமில்லாதவர்; * "அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்" என்றவிடத்துப் போல, 'அமரர்' என்பது,- இங்கு, முத்தியுலகத்துநிரதிசயவின்பமனுபவிக்கிற நித்தியசூரிகளைக் குறித்தது. இராமபிரான் ஆக்கினேயாஸ்திரம் பிரயோகித்துக் கடலைவற்றுவிக்கத்தொடங்கியபோது தாபமடைந்து அஞ்சிக்கதறியோடிவந்து சரண்புகுந்து ஒடுங்கிநின்று தன்பிழையைப்பொறுக்குமாறு பிரார்த்தித்த வருணனுக்கு அபயமளித்து அவனைநோக்கி 'எனது அம்பு வீண்போகாததலால், அதற்கு இலக்கு என்?' என்ன, நீர்க்கடவுள் 'மருகாந்தாரமென்ற தீவில் நூறுகோடிக்கும்மேலாகவாழ்கிற அசுரர்கள் மிகக்கொடியராய் உலகத்தை வருத்துதலால், அவர்கள்மேல் இந்தஅனலம்பை விடுத்தருள்க' என்றுசொல்ல, இராமமூர்த்தி அங்ஙனமே அதனைவிடுத்து அவ்வசுரர்களனைவரையும் எரித்தொழித்தன னென்ற வரலாற்றை யுட்கொண்டு, 'கடல் தானவர்தேசங் கத்த வெய்த' என்றார். இராமனம்பினாற் பீடிக்கப்பட்டு அம்மருகாந்தாரபூமி அலறிற்றென்று ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் கூறியிருத்தலுங் காண்க. கடல் தானவர்தேசம் - கடலிடையேயுள்ள அசுரர்நாடுமாம். சார்ங்கமென்பது-திருமால்வில்லின் பெயர்: திருமாலின் அம்சமான இராமபிரானது வில் அவ்விஷ்ணுதநுசின் அம்சமுடைய தென்பார், இங்கு 'சார்ங்கத்தனு' என்றார்.

சரண் - சரணமென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; ஏ - பிரிநிலை. 'சார்ங்கத்தன் றண்ணரங்கன்' என்றும், 'என்று சார்ந்திருமே' என்றும் பாடமுண்டு. கடல் தானவர் தேசம்-கடல்போன்ற [பெருவெள்ளமாகத் திரண்ட] அசுரர்களுடைய நாடுகளை, கத்து அமர் - ஆரவாரிக்கின்ற போரிலே, அம்பு அட - தனதுஅம்புகள் அழிக்கும்படி, எய்த - பிரயோகித்த என்று உரைப்பாருமுளர். சங்கத்து அமரர் என்பதற்கு - சங்கமென்னுந்தொகையளவினரான அமரர்களென்று உரைத்தலுமொன்று; கீழ் "தாமரைமாத்திரைவானவர்" என்றாற்போல: சங்கம்- ஓர்பெருந்தொகை; நூறுபதுமங்கொண்டது. ஈற்றடி - முற்றுமோனை. (அக)

௮௨. இருந்தேனுகமுடவன்வரைநோக்கியிருப்பதுபோல்
இருந்தேனுகந்துனைவைகுந்தநோக்கியெதிர்பொருங்கேள்-
இருந்தேனுகனும்படவதைத்தாய்வெண்ணெயாமத்தொளித்
திருந்தேனுகரரங்காகாணுநாளினியென்றருளே. [து+

* திருவாய்மொழி, முதற்றிருப்பதிகம் - க.

(இ - ள்.) எதிர் பொரும் - எதிரில் வந்து போர்செய்த, தேனுகனும் - தேநுகாசுரனும், கேளிரும் - அவ்வினத்தாரான மற்றும்பலஅசுரர்களும், பட - அழியும்படி, வதைத்தாய்-(அவர்களைச்) சங்கரித்தவனே! யாமத்து - இராத்திரிகாலத்தில், ஒளித்திருந்தே - (ஆயர்மனையில்) மறைந்திருந்து கொண்டே, வெண்ணெய் நுகர் - (கிருஷ்ணவதாரத்திலே) வெண்ணெயை (க் களவுசெய்து) உண்ட, அரங்கா—!—இருந் தேன் உக - பெருமையுள்ள [சுவைமிக்க] தேன் (தனதுநாவிலே) சிந்தவேண்டுமென்று கருதி, முடவன் - முடவனொருவன், வரை நோக்கி இருப்பது போல் - (அத்தேன் கூட்டையுடைய)மலையை(ஆசையோடு அண்ணாந்து)பார்த்திருந்தாற்போல, உனை உகந்து வைகுந்தம் நோக்கி இருந்தேன் - உன்னைஅடையவிரும்பிப் பரமபதஞ்சேர்தலை நெடுநாளாகஎதிர்நோக்கியிருக்கிறேன்; காணும் நாள் - (அப்பரமபதத்தை நான்) அடைந்து உன்னைத்தரிசிக்குங்காலம்,இனி என்று - இனி எப்போதோ! அருள் - அருளிச்செய்வாய்; (எ - று.)

யாதொருமுயற்சியுஞ்செய்யமாட்டாத முடவன் தனக்குக்கிடைத்தற்கு அரிதென்று ஆய்ந்துணராது கொம்புத்தேனுக்கு ஆசையுற்றிருந்தாற் போல, அதிகாரபூர்த்தியில்லாத யான் பெறுதற்குஅரிதென்றுகருதாமல் பரமபதத்தில் உன்னை யடைய நெடுநாளாக அவாவுற்றிருக்கிறேன்; அடியேனுக்கு விரைவில் அருள்புரியவேண்டுமென்பதாம். காணும் நாள் இனி என்று அருள் - அந்நாள் இந்நாளென்று சொன்னாலும் அதனைஎதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஆறியிருப்பேனென்பது குறிப்பு.

தேநுகனை வதைத்த கதை:—கண்ணன் பலராமனோடும் ஆயர்சிறுவர்களோடும் மாடுமேய்த்துக்கொண்டு, பழங்கள் அழகாக மிகுதியாய்ப்பழுத்து வாசனைவீசிக்கொண்டிருந்த ஒரு பனங்காட்டை யடைந்து அப்பனம் பழங்களை விரும்பி யுதிர்த்துக்கொண்டுவருகையில், அவ்வனத்துக்குத்தலைவனும் கம்சனது பரிவாரத்தி லொருவனுமாகிய கழுதைவடிவங்கொண்ட தேனுகாசுரன் கோபமூண்டு ஓடிவந்து எதிர்த்துப் போர்செய்ய, உடனே கண்ணன் அதிலாகவமாய்ப் பின்னங்காலிரண்டையும் பற்றி அவ்வசுரக்கழுதையைச் சுழற்றி உயிரிழக்கும்படி பனைமரத்தின்மேலெறிந்து அழித்தனனென்பதாம்.

கேளிர் என்றது, மற்றும் கண்ணனைக்கொல்லும்படி கம்சனாலேவப்பட்ட பிரலம்பன், கேசி, பூதனை, அரிஷ்டன், கபித்தன், வத்ஸன் முதலிய அசுரவர்க்கத்தாரைக் குறிக்கும்; இனி, தனதுஉறவினரென்றுகொண்டு, சிசுபாலன்முதல் நாராயணகோபாலர் ஈறாகத் தனது நெருங்கியஉறவினர் பலரைத் தான் நேராகவும் அருச்சுனனைக்கொண்டுங் கொன்ற செய்தியைக் குறித்ததாகவுங் கொள்ளலாம்.

கேளிர் - (யோகக்ஷேமங்களைக்)கேட்குந்தன்மையையுடையவர்; எனவே, உறவினரும் நண்பரு மாவர்: இதனை, கேண்மை யென்ற பண்பினடியாப் பிறந்த தென்னலாம்: இர் - பலர்பால்விகுதி. யாமம் - ஏழரைநாழிகைகொண்ட பொழுது: மூன்றுயாமங்களையுடையதான இரவுக்கு ஆகுபெயர்; 'த்ரியாமா'என்பது, இரவி னொருபெயர். 'இல்லிலொளித்து'என்றும், 'ஆளுநாள்'என்றும் பாட முண்டு. 'வெண்ணெய்யாமத்துஒளித்திருந்தேநுகர்'என்றதனால், இவ்வுடம்பாகிய உறியிலே கட்டுப்பட்டுள்ள வெண்ணெய்போலச் சாரமான ஆத்மாவை விரும்பி எவரும் அறியாதபடி கைக்கொண்டு அனுபவிப்பவன் எம்பெருமா னென்பது தோன்று மென்பர். 'ஒளித்திருந்து'என்றவிடத்து, 'இருந்து'என்பது - துணைவினை:'எழுந்திருந்து'என்றவிடத்துப்போல. 'நுகர்'என்றதன் நகரம் னகரமாகத் திரித்துக் கொள்ளப்பட்டது, யமகத்தின்பொருட்டு. வெண்ணெய் + யாமம் = வெண்ணெயாமம்: தனிக்குறிலைச்சாராத யகரம், யகரம்வரக் கெட்டது. (அ௨)

அரு. அரும்பாகவதரிக்கும்பெயராய்புள்ளரசினுக்கோர்
அரும்பாகவதரந்துப்பணையாயரங்காவெனவுண்-
அரும்பாகவதர்பததீர்த்தங்கொள்ளாதடிகள்கொப்புள்
அரும்பாகவதர்தொலைப்பார்கல்லார்கங்கையாடுதற்கே.

(இ - ள்.) கல்லார் - அறிவில்லாதவர்கள்,—'அரும் பாகு அவதரிக்கும் பெயராய் - (துதிப்பவர்நாவிலே) மேமையான கருப்பஞ்சாற்றுப்பாகு போன்ற இனிமை யூறும்படியான திருநாமங்களையுடையவனே! புள் அரசினுக்கு ஓர் அரும் பாக- பக்ஷிராசனான கருடனுக்கு ஓர் அருமையான பாகனே! [கருடனை வாகனமாகக்கொண்டு ஏறிநடத்துபவனே!], அதரம் துப்பு அனையாய் - வாயிதழ் பவழம்போலச் சிவந்தவனே! அரங்கா - திருவரங்கனே!' என உணரும் - என்று (எம்பெருமானை) அறிந்து துதிக்கிற, பாகவதர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, பத தீர்த்தம்-ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை, கொள்ளாது - ஏற்றுஉட்கொள்ளாமல்,—கங்கை ஆடுதற்கு - கங்காஸ்நாநஞ் செய்தற்பொருட்டு, அடிகள் கொப்புள் அரும்பு ஆக அதர் தொலைப்பார் - (நடந்துயாத்திரைசெய்வதனால்) உள்ளங்கால்களிற் கொப்புளங்கள் அரும்புபோலுண்டாக அருநெறிகளைக் கடந்துகழிப்பார்கள்; (எ - று.)

திருமாலின்மெய்யடியார்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தங் கொள்ளாமல் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தலினால் என்னபயன்? என்பதாம். பகவத்பாததீர்த்தமாகிய கங்கையினும் பாகவதபாததீர்த்தம் மேம்பட்டதென்பது, குறிப்பு. பாகவதர் - பகவானுடைய பக்தர்; வடமொழித்தத்திதாந்தநாமம். 'ராமநாமமே கற்கண்டு'என்றாற்போல, 'அரும்பாகுஅவதரிக்கும் பெயராய்' என்றார். அதரம் - வடசொல். முதலடியில், அருமை-மேன்மை;(ஒப்பு)இல்லாமையுமாம்.

அசு. ஆடுமுன்னீர்முதற்றீர்த்தத்தினாலருமாதவத்தால்
ஆடுமுன்னீர்மறைவேள்வியினாலண்டராயுடன்மாறு+
ஆடுமுன்னீரதுமாயையினாலென்றரங்கனைக்கொண்ட்-
ஆடுமுன்னீர்செய்தபாவமும்போய்முத்தராம்வண்ணமே.

(இ - ள்.) ஆடும் முந்நீர் முதல் தீர்த்தத்தினால் - நீராடுகிற கடல் முதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களினாலும் [புண்ணியதீர்த்தங்களில் நீராடுதலினாலும்], அரு மா தவத்தால் - (செய்தற்கு)அரிய பெருந்தவத்தைச் செய்தலினாலும், ஆடு முன் ஈர் மறை வேள்வியினால் - ஆடுமுதலியவற்றை அறுக்கிற வேதவிதிப்படிசெய்யும் யாகங்களினாலும், அண்டர் ஆய் உடல் மாறுடும் - (மனிதசன்மம்நீங்கித்) தேவசன்மமாக உடம்பு மாறும்: அது - அங்ஙனம் வேற்றுமையடைவது தானும், மாயையினால் - (திருமாலினது) மாயையினாலேயே, என்று முன்னீர் - என்று எண்ணுங்கள்: முன் நீர் செய்த பாவமும் போய் முத்தர் ஆம் வண்ணம் - முற்பிறப்புக்களில் நீங்கள் செய்த தீவினைகளும் தீர்ந்து முத்திபெற்றவராகும்படி, அரங்கனை கொண்டாடும் - ரங்கநாதனைத் துதியுங்கள்; (எ - று.)

தீர்த்தயாத்திரை, தவம், யாகம் என்பன செய்தலாற் சுவர்க்கம்பெறலாம்; அங்ஙனம்பெறுதலில், மனிதசன்மம் ஒழிந்து தேவசன்மம் நேரும்: அதுவும் கருமவசப்பட்டதே யாதலால், அங்ஙனம் பிறவிமாறுதலிற் பயனென்னே! எம்பெருமானைத் துதித்தால்தான் பிறப்புஒழிய மாயையைக் கடந்து முத்திபெறலாம் என்பது கருத்து. தேவர்கள் நல்வினைப்பயனால் இன்பநுகர்வரேனும் உயிரைப்பந்தப்படுத்துவதில் பொன்விலங்கும்இருப்புவிலங்கும் போலப் புண்ணியசன்மமும் பாவசன்மமும் சமமேயாதலாலும், அத்தேவர்களும் நல்வினைமுடிந்தவுடனே அவ்வுடம்புஒழிய மீளவும் இவ்வுலகத்திற் கருமவசத்திற்குஏற்ப வேறுபிறவிகொள்வ ராதலாலும்,

சுவர்க்கப்பேறு வீடுபேறுபோலச் சிறந்ததாகா தென்க. தேவசன்மம் எழுவகைப்பிறப்புக்களிலும் நால்வகைக்கதிகளிலும் ஒன்றாதல் காண்க.

முந்நீர் என்பது முன்னீர் என னகரம் திரித்துக்கொள்ளப்பட்டது, யமகத்தின்பொருட்டு; முன்னீர் என்றே கொண்டு, பழமையான நீரெனக் கடலைக் குறிக்கலாமாயினும், நான்காமடியில் முன் என்பது - முற்காலத்திலென்ற பொருளில் வருதலால், அங்ஙனங்கொள்ளுதல் சிறவாது. ஆடு - ஆட்டை, முன் - எதிரிலே, ஈர் - அறுக்கிற என்றும் பொருள்படும்; முன்-இடமுன். ஈர் வேள்வி - வினைத்தொகை; ஈர்தல் - அரிதல். அண்டம் - வானம்: அதிலுள்ளவர், அண்டர். முன்னீர் - ஏவற்பன்மைமுற்று; முன்னிலையெதிர்மறைப்பன்மைமுற்றாக் கொண்டு, நினைக்கமாட்டீ ரென்றலுமொன்று; உன்னீர் என்று எடுப்பினும், இப்பொருள்கள்படும். (அச)

அரு. வண்ணங்கலிவஞ்சிவெண்பாவகவல்வகைதொடுத்தோர்
வண்ணங்கலிகெடவேண்டுமென்றேமக்கண்மாட்டுரையேன்
வண்ணங்கலிகடல்போல்வானரங்கன்வகுளச்செல்வன்
வண்ணங்கலியன்புகழ்தாளெனக்கென்றுமாநிதியே.

(இ - ள்.) ஓர் வண்ணம் கலி கெட வேண்டும் என்றே-(ஏதேனும்) ஒருவிதமாக வறுமை யொழியவேண்டு மென்றே கருதி [எவ்வாற்றாலாயினும் பொருளீட்டுதலையே முக்கியமாகக்கொண்டு], மக்கள்மாட்டு - மனிதர்கள் பக்கல் [மனிதர்கள்விஷயமாக], வண்ணம் கலி வஞ்சி வெண்பா அகவல் வகை தொடுத்து உரையேன் - அழகிய கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் அவற்றின்இனமுமான செய்யுள்களைப் புனைந்து கவிபாடேன்; வண்ணம் கலி கடல் போல்வான் - திருமேனிநிறம் ஒலிக்கின்ற கடல் போன்றவனான, அரங்கன் - ரங்கநாதனது, வகுளம் செல்வன் வள் நம் கலியன் புகழ் தாள் - மகிழமலர்மாலையையுடைய ஞானச்செல்வரான நம்மாழ்வாரும் ஞானவளத்தையுடைய நமதுதிருமங்கையாழ்வாரும் துதிசெய்த திருவடிகளே, எனக்கு என்றும் மா நிதி - அடியேனுக்கு எப்பொழுதும் பெரியசெல்வமாம்; (எ - று.)

வண்ணம் என்பதற்கு - வண்ணமென்னும் உறுப்புக்கு இடமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்: செய்யுளுறுப்புக்களிலொன்றாகிய வண்ணமாவது - ஒரு பாவின்கண் நிகழும் ஓசைவிகற்பம்; அது, வல்லெழுத்துமிக்கு வருதலாகிய வல்லிசைவண்ணமும், மெல்லெழுத்துமிக்குவருதலாகிய மெல்லிசைவண்ணமும், இடையெழுத்துமிக்குவருதலாகிய இயைபுவண்ணமும், நெட்டெழுத்துப்பயின்றுவருதலாகிய நெடுஞ்சீர்வண்ணமும், குற்றெழுத்துப்பயின்றுவருதலாகிய குறுஞ்சீர்வண்ணமும், நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும் சமமாக விரவிவருதலாகிய சித்திரவண்ணமும், ஓசையான்ஒழுகி நடப்பதாகிய ஒழுகுவண்ணமும் முதலாகப் பலவகைப்படும. கலிப்பா முதலிய நால்வகைப்பாக்களில் ஒவ்வொன்றன் இனமும்,தாழிசை துறை விருத்தம் என்று மூன்றுவகைப்படும். மக்கள்மாட்டு, மாட்டு - ஏழனுருபு; நான்கனுருபின்பொருளில் வந்தது. வண்ணம் - வர்ணமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். கலி கடல் - வினைத்தொகை. கலி - கடலுக்கு இயற்கையடைமொழி. அரங்கன்தாளென இயையும்.

வகுளம், நிதி - வடசொற்கள். தம்பக்கல் திருவுள்ளமுவந்து திருக்குருகூர்ப்பொலிந்துநின்றபிரான் பிரசாதித்த மகிழமலர்மாலையைத் தரித்ததனால், நம்மாழ்வார்க்கு, வகுளாபரண ரென்று ஒருதிருநாமம் வழங்கும். ஆழ்வார்கள்பன்னிருவரில் திருவாய்மொழிப்பிரபந்தம் முதலிய நான்கு தமிழ்வேதங்களையும் அருளிச்செய்தவரான நம்மாழ்வாரையும், பெரியதிருமொழி முதலிய ஆறுஅங்கங்களையும் அருளிச்செய்தவரான திருமங்கையாழ்

வாரையும் எடுத்துக்கூறினது, மற்றைப் பதின்மர்க்கும் உபலக்ஷணம். எம்பெருமான் திருவடிகள், வேண்டும்பொருள்களையெல்லாந் தந்து தாமும் குறையாமையால், 'மாநிதி' எனப்பட்டன. அத்திருவடியாகிய பெருநிதியைப் பெற்றுள்ளேனாதலால், ஒருவாறு வறுமைகெடவேண்டு மென்று உரையேனென்றார். ஓர்வண்ணம் தொடுத்து எனஇயைத்தலு மொன்று.

அசூ. மானாகவருநிருதன்புன்மாயையின்மங்கையென்னு
மானாகவருமணியைமுன்னீங்கினன்மாயனென்பார்
மானாகவரும்பலர்சோலைசூழுமதிலரங்கா
மானாகவருமமுதேயதுவுநின்மாயமன்றே.

(இ - ள்.) மால் - பெரிய, நாகம் - புன்னைமரத்தினது, அரும்பு - அரும்புகள், அலர் - மலரப்பெற்ற, சோலை - சோலைகள், சூழும் - சூழ்ந்த, மதில் அரங்கா - மதில்களையுடைய திருவரங்கத்தி லுள்ளவனே! மால் நாகவரும் ஆசையுடன்(அடியார்களால்)நாவிற்கொண்டுநுகரப்படுகிற,அமுதே-அமிருதம்போன்றுள்ளவனே!—மாயன் - ஆச்சரியகரமான குணஞ்செயல்களையுடையவனாகிய இராமபிரான், மான் ஆக வரும் நிருதன் புல் மாயையின் - மான்வடிவமாகவந்த மாரீசனென்ற அரக்கனது அற்பமானமாயையினால், மங்கை என்னும் - தனது மனைவியாகிய, மால் நாகம் அரு மணியை - (விஷத்தினால்) மயக்கத்தைச்செய்யுந்தன்மையதான சர்ப்பத்தினது பெறுதற்குஅரிய மாணிக்கத்தை, முன் - முன்பு, நீங்கினன் - பிரிந்தான், என்பார் - என்றுசொல்வார்கள்: அதுவும் - அங்ஙனம் மயங்கியதும், நின் மாயம் அன்றே - நீகாட்டிய மாயையன்றோ; (எ-று.)—அன்றே-தேற்றம்.

நினதுசங்கல்பத்தினாற் கொண்ட மநுஷ்யபாவனையினாலேயே அங்ஙனம் மாயைக்குஉட்பட்டவன்போன்றுகாட்டினா யென்றபடி. தாடகையின் மகனும், சுபாகுவின் உடன்பிறந்தவனும், இராவணனுக்கு மாமன்முறை பூண்டவனும், இராமபிரானிடத்துப் பழம்பகைமையுடையவனும், மாயையில் மிகவல்லவனு மான மாரீசனென்ற ராக்ஷசன், சீதையைக்கவர்ந்து செல்லக்கருதிய இராவணனது தூண்டுதலின்படி மாயையினாற் பொன்மானுருவங்கொண்டு தண்டகாரணியத்திற் பஞ்சவடியிலே சீதையினெதிரிற் சென்று உலாவுகையில், அவள் அதனைநோக்கி அதன்பக்கல்அன்புகொண்டு அதனைப்பிடித்துத்தரும்படி இராமனைப் பிரார்த்திக்க, இலக்குமணன் 'இது பொய்ம்மான்' என்று உண்மைகூறித்தடுக்கவும் கேளாமற் பிராட்டி மீண்டும்நிர்ப்பந்திக்கவே, இராமன் அதனைப்பிடித்தற்குத் தொடர்ந்துசென்றபோது,அந்த மான் கையிலகப்படாமற் பலவாறுஓட்டங்காட்டி நெடுந்தூரஞ்செல்ல, அதுகண்டு இராமன் மாயமானென்றுதுணிந்து அதன்மேல் அம்பெய்ய, மாரீசன் அம்புபட்டுவீழ்கையில், தன்மெய்வடிவங்கொண்டு 'ஹாஸீதே! லக்ஷ்மணா!' என்று இராமன்குரலாற் சத்தமிட்டு விழுந்திறக்க, அக்குரல்கேட்டவுடனே அதனை அரக்கன்வஞ்சனையென்று உணர்ந்த இலக்குமணன் வாளாஇருக்க, அவ்வுண்மையையுணராமற் சீதை இராமனுக்குஅபாயம்நேர்ந்ததென்றே கருதிக் கலங்கி அதனையுணர்ந்துபரிகரித்தற்பொருட்டு இலக்குமணனை வற்புறுத்தியனுப்பிவிட, சீதைதனித்துநின்ற சமயம்பார்த்து இராவணன் சந்யாசிவடிவங்கொண்டு வந்து பிராட்டியை வலியக்கவர்ந்து தேரின்மேல்வைத்துச்சென்று இலங்கைசேர்ந்தனனென்பது, இங்குக்குறித்த கதை.

நாகமணி - நாகரத்நம்; கிடைத்தற்கு அருமையும் ஒளியும் பற்றி, அது பிராட்டிக்கு உவமைகூறப்பட்டது. நாவினால் துதித்தற்குஇனியனென்பது, 'நாகவரும் அமுது' என்பதன் கருத்து. (அசூ)

அஎ. மாயாதவர் தலைவாவரங்காவடமாமதுரை
மாயாதவரண்டர்வந்தடைந்தான்மழுவாளிபிர
மாயாதவர்செய்வர்முந்நூல்செந்நூல்கொண்டவண்ணமொப்
மாயாதவரத்தனைக்குடல்கோத்ததுன்வாணகமே. [ப

(இ - ள்.) மா யாதவர் தலைவா - பெருமையையுடைய யதுகுலத்தார்க்குத் தலைவனே! அரங்கா—! வட மா மதுரை மாயா - வடதிசையிலுள்ள பெரிய மதுரையிற் கண்ணனாகஅவதரித்த மாயவனே!—தவர் - முனிவர்களும், அண்டர் - தேவர்களும், வந்து அடைந்தால் - (கொடியபகைவர்க்கு அஞ்சி) வந்து சரணமடைந்தால், மழு ஆளி - சிவனும், பிரமா - பிரமனும் ஆகிய, அவர் - அவ்விருமூர்த்திகளும், யாது செய்வர் - என்னசெய்யமாட்டுவர்! [ஒன்றுஞ்செய்யத் திறமில்லா ரென்றபடி]; உன் வாள் நகமே-உனது வாள்போற்கூரிய நகமே, முந்நூல் செந்நூல் கொண்ட வண்ணம் ஒப்ப - (நினதுமார்பில்விளங்கிய வெண்ணிறமான) முப்புரிநூல் சிவந்தநூலைவடமாகஅணிந்தவிதத்தை யொக்கும்படி, மாயாத வரத்தனை குடல் கோத்தது- (பலவாற்றாலும்)அழியாத வரத்தைப்பெற்றவனாகிய இரணியனது குடலைப் பிடுங்கி மாலையாகஅணிந்தது; (எ - று.)—ஈற்றுஏகாரம் - பிரிநிலையோடு, சிறப்பு.

'முந்நூல் செந்நூல் கொண்டவண்ண மொப்ப' என்றது - *"கூருகிர் நுதியிற் பைந்தேன், பொழிமலரலங்கன் மார்பம்போழ்ந்து செங்குருதியூறி, வழிபசுங்குடர்மென்கண்ணி யாளரிவனைந்ததன்றே" என்றபடி நரசிங்கமூர்த்தி இரணியனதுமார்பைத் தனதுகைந்நகங்களினாற் பிளந்து குடலைப் பறித்து மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டபோது அக்குடலினின்று வழிந்த இரத்தப்பெருக்கின் சம்பந்தத்தால் வெண்புரிநூல் செந்நூல்போலாயிற்றென்றும், இரத்தமூறுதலாற் செந்நிறமான அக்குடலானது செந்நூலினாலானதோருபவீதத்தை நிவீதமாக [கழுத்தில்மாலைபோலத்தொங்கும்படி] அணிந்ததுபோலு மென்றுங் கருத்துப்படும். இரணியன், தனித்தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவிலும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்குமரணமில்லாதபடி வரம்பெற்றவனாதலால்,'மாயாதவரத்தன்' எனப்பட்டான். பிரமருத்திரர்கள் தம்மைக்குறித்துத் தவம்புரிந்து துதித்துப் பிரார்த்திக்கிற அசுரர்முதலிய கொடியவர்கட்கு அவர்கள்வேண்டியபடியெல்லாம் பெருவரங்களைக் கொடுத்திடுதலும், அவற்றால் அவர்கள் மிகச்செருக்கி உலகங்களைப் பலவாறுவருத்தியகாலத்தில் தேவர்களும் இருடிகளும் முதலிற் சிவபிரானைப் போயடுக்க அப்பெருமான் தன்னாலொன்றுமாகாமற் பிரமனை யடுக்க அத்தேவனும் அங்ஙனமே விஷ்ணுவைச் சரணமடைய அப்பரமன் அங்ஙனமே அவர்கட்கு அபயமளித்து அவ்வசுரர்களை உரியசூழ்ச்சிபலசெய்து அழித்தலு மாகிய வழக்கத்துக்கு இரணியன்செய்தி ஒருதாரணமாதலை இச்செய்யுளில் விளக்கினார்.

சந்திரகுலத்து யதுவென்னும்அரசனதுமரபில் திருமால் கண்ணனாகத் திருவவதரித்துச் சிறப்புற்றதனால் 'மா யாதவர்தலைவா' என்றும், அக்கண்ணன் மதுரையில் திருவவதரித்து முதலிற்செய்த மாயங்கள் அநந்தமாதலால் 'வடமாமதுரைமாயா' என்றும் விளித்தார். மழுஆளி-மழுவென்னும் ஆயுதத்தை யாள்பவன்; இ - ஆண்பாற்பெயர்விகுதி. வடமும், வடத்திற் புரியும், புரியிலிழையும் மூன்றாகவுள்ளதனால், உபவீதத்துக்கு, முந்நூலென்று பெயர். முந்நூல், செந்நூல் - பண்புத்தொகைகள். மாயாதவரத்த

* பாகவதம், எழாங்கந்தம், இரணியனைக்கொன்றவத்தியாயம் - அஅ.

னைக்குடல்கோத்தது உன்வாணகமே—*"மேருகிரியுடலவுணன்மிடல்கெடுத்தா யென்ப ரதுன், கூருகிரே யறிந்ததல்லாற் கோவே நீ யறியாயால்" என்பது காணத்தக்கது. (அஎ)

அஅ. நகமுண்டகந்தரித்தாற்கருண்மாயற்குஞாலமுந்நீர்
நகமுண்டகமகிழ்ந்தாற்கடியேமென்மினற்கதிவா
நகமுண்டகம்பரனென்னுதரங்கனைநாடிலயன்
நகமுண்டகமலர்தான்குவியாதுநடுக்குளத்தே.

(இ - ள்.) நக - (கண்டவரனைவரும்) பரிகாசமாகச் சிரிக்கும்படி, முண்ட கம் தரித்தாற்கு - முண்டமாகிய தலையை[பிரம கபாலத்தை]க் கையிற்கொண்டவனான சிவபிரானுக்கு, அருள் - கருணைசெய்த, மாயற்கு - ஆச்சரியசக்தியையுடையவனும், ஞாலம் - பூமியையும், முந்நீர் - கடல்களையும், நகம் - மலைகளையும், உண்டு - (பிரளயகாலத்திலே) திருவயிற்றினுட்கொண்டு, அகம் மகிழ்ந்தாற்கு-மனமகிழ்ந்தவனுமான திருமாலுக்கு, அடியேம் - தொண்டர்களாயினேம் (யாம்), என்மின் - என்றுஎண்ணுங்கள்; (அங்ஙனம்எண்ணினமாத்திரத்தால்), நல் கதி வானகம் உண்டு - (எல்லாப் பதவிகளினுஞ்) சிறந்த பதவியாகிய பரமபதம் (உங்கட்குச்) சித்திக்கும்: (மற்றும்), அகம் பரன் என்னாது அரங்கனை நாடில் - நானே தலைவனென்று அகங்காரங்கொள்ளாமல் ரங்கநாதனை விரும்பிச்சரணமடைந்தால்,—அயன் - பிரமனது, நகம் முண்டக மலர் - நகங்களையுடைய தாமரைமலர்போன்ற கையானது, உம் நடு குளத்தே குவியாது - உங்கள்நடுத்தலையிலே (மீண்டும்பிறக்குமாறு விதித்தெழுதுதற்குக்)குவியாது; (எ - று.) —தான் - அசை.

அகம் பரன் என்னாது அடியேம் என்மின்,அயனது நகமுண்டகமலர் உம்நடுக்குளத்துக் குவியாது, நற்கதிவானகம் உண்டு என்று இயைத்தும் கருத்துக்கொள்ளலாம். யானென்னுஞ்செருக்கை யறுத்து, ஆபத்காலத்திலே சிவனுக்கும் அருள்செய்தவனும் நித்தியனு மான மாயவனுக்குத் தொண்டுபூணுங்கள்; அங்ஙனம் அடிமைபூண்டவளவிலே கருமமனைத்துந் தொலைதலால், பிரமன் கையைக்குவித்து உங்கள்தலையில் மறுபடி பிறக்க விதித்தெழுதான்: ஆகவே, உங்கட்கு முத்தி கைகூடும் எனக் காண்க.

நால்வகைநகையுள் இங்குக்குறித்த நகை, இகழ்ச்சிபற்றியது. முண்டகம் - உடலினின்று கிள்ளியெடுக்கப்பட்ட தலை. முண்டம் - உடற்குறையென்றபடி. 'நகமுண்டகந்தரித்தாற்கு அருள் மாயன்' என்பதி லடங்கிய கதை, கீழ் எ-ஆஞ் செய்யுளி னுரையிற் கூறப்பட்டது. இனி, நகமுண்டகம் தரித்தான் என்பதற்கு - தாருகவனமுனிவர் ஏவிய நகுவெண்டலையைச் சிரத்திலணிந்த சிவபிரா னென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; முண்ட கம் - தலைமாத்திரமாகிய உடற்குறை, நக - (தன்னையழித்தற்பொருட்டுச்) சிரித்துக்கொண்டுவர, தரித்தாற்கு - (அதனைக் கைப்பற்றிச் சிரத்தின்மீது) அணிந்துஅடக்கினவனுக்கு என்று பதவுரை காண்க: இவ்வரலாற்றை, கீழ் கடு - ஆஞ் செய்யுளி னுரையிற் பார்க்க; †"சீற்றமாமுனிவர்வேள்வித்தீயில் வெண்டலைதானொன்று, தோற்றியே யுலகம்யாவுந் தொலைய நக்கெழுந்த தன்றே," "நக்கெழுசிரத்தை யன்னோர் நாதன்மேல் விடுத்தலோடும், அக்கணமணுக வற்று லகிலமதிறவாவண்ணம்,முக்கணனருள்செய்தந்தமுண்டமுண்டகக்கைபற்றிச், செக்கரஞ்சடைமேற்கொண் டின்செயலினைப்புரிதியென்றான்"என்பன, இங்கு நோக்கத்தக்கன. இனி, நக - விளங்க, முண்

---

* திருவரங்கக்கலம்பகம் - க.

† கந்தபுராணம், தக்ஷகாண்டம்,ததீசியுத்தரப்படலம் - கOஅ, கOகூ.

டகம் - சிரமாலையை, தரித்தாற்கு - தரித்தஉருத்திரமூர்த்திக்கு என்று உரைப்பாரு முளர்.

நகம் - மலை யென்ற பொருளில், புடைபெயராத தென்று காரணப் பொருள்படும் வடசொல். வானகம்என்றதன் னகரத்தை நகரமாகத் திரித்துக்கொண்டது, யமகத்தின்பொருட்டு. அஹம், பரன், நகம் - வடசொற்கள். அயனகமுண்டகமலர் என்று சந்திசேர்க்காமல் அயன் நகமுண்டக மலர் என்று சந்திபிரித்தபடியே கொண்டதும், யமகத்தின்பொருட்டே. * "சிலவிகாரமா முயர்திணை" என்றபடி அயன் என்ற நிலைமொழியின் ஈற்றுனகரத்தை யொழித்து அயநகமுண்டகமலர் என்ற பாடங் கொள்ளினும் இழுக்காது. நகம்முண்டகமலர் - நகத்தையுடைய தாமரைமலர்: எனவே, கையென்றதாயிற்று; இது, யானையைக் கைம்மலையென்றல் போலும். குளம் - நெற்றி: இங்குத் தலையென்றபொருளில் வந்தது; இலக்கணை: சிறப்புப்பெயர் பொதுப்பொருளின்மேலது. கருமகதியைத் தலைவிதியென்றும், தலையெழுத்தென்றுங் கூறுதல், மரபு. சிறுபான்மை'லலாடலிபி' என்றவழக்கும்இருத்தல்பற்றி, குளம் - நெற்றி யென்றே கொள்ளினுமாம். பிரமன் உங்களை மீண்டும்பிறப்பெடுக்கச்செய்யான் என்ற பொருளை வேறுவகையாகக் கூறிவிளக்கியது, **பிறிதினவிற்சியணி.** எழுதும்பொழுது எழுதுகருவிபிடித்தற்குக் கைகுவிதலாகிய இயல்பு, இங்குக் கருதற்பாலது. (அ௮)

அகூ. குளப்படிநெய்யடிசிற்கொத்ததோகொள்ளப்பற்றியதோ
குளப்படியிற்றிங்கள்சேரரங்காகோலமாயவன்றுன்
குளப்படிகாட்டும்பிறைமறுப்போலொருகோட்டிருந்து
குளப்படியின்னகத்துட்பரல்போன்றகுவலயமே.

(இ - ள்.) குளம் படியில் திங்கள் சேர் அரங்கா - குளத்தின் [சந்திரபுஷ்கரிணியின்] படியிலே சந்திரன் (தன்குறைதீர்தற்பொருட்டுத் தவஞ்செய்யுமாறு) சேர்ந்த திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! கோலம் ஆய அன்று - (நீ) மகாவராகரூபமாகிய அந்நாளில், உன் குளம் படி காட்டும் பிறை மறு போல் - உனதுநெற்றியினுருவத்தைக் காட்டுகிற பிறைச்சந்திரனிடத்து விளங்குங் களங்கம்போல, ஒரு கோடு இருந்து- (உனது) ஒரு மருப்பிலே தங்கி, குளம்பு அடியின் அகத்துள் பரல் போன்ற - காற்குளம்பின்கீழ்ப் பருக்கைக்கல்லை நிகர்த்து அடங்கிய, குவலயம் - பூமண்டல்மானது, (பிரளயகாலத்தில் நீஉண்டபொழுது), குளம் படி நெய் அடிசிற்கு ஒத்ததோ - வெல்லமும் படியளவுகொண்ட நெய்யுங் கலந்த உணவுக்கு ஒப்பாயிருந்ததோ! கொள்ள பற்றியதோ - அமுதுசெய்தற்குப்போதுமானதாயிருந்ததோ! (எ - று.)

உனதுபெருவடிவுக்குமுன் மிகச்சிறியதாகிற மண்ணுலகம், நீ உண்ணுங்காலத்தில் உனக்கு ஒருகவளத்துக்கேனும் போதுமோ! அன்றி, மண்ணையுண்டது அதன்இனிமைபற்றியோ! என வியந்துகூறியவாறு. † "அண்டமெலாம்உண்டை-யென்ப ரறியாதா ராங்கவை நீ, உண்டருளுங் காலத்திலொருதுற்றுக் காற்றுவால்" என்பதுங் காண்க. ஒவ்வாது பற்றாதென்பதே துணிவு; நீ உண்டது நினதுதிருவிளையாட்டே: உயிர்களைக் காப்பது கருதியே அங்ஙனஞ்செய்தாய் என்பது குறிப்பு. ‡ "நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொல் நயந்தார்க்குநச்சிலைகொல், சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன் திருநுதலே", § "இருநாற்பகலினிலங்குமதி யலங்கலிருளினெழி

* நன்னூல், உயிரீற்றுப்புணரியல் - கூ.
† திருவரங்கக்கலம்பகம் - க.
‡ திருவாய்மொழி, அறுபத்தேழாந் திருப்பதிகம் - எ.
§ கம்பராமாயணம், சுந்தரகாண்டம். உருக்காட்டுபடலம் - ருகூ.

ணிழற்கீழ்ப், பெருநாணிற்பி னவனெற்றிப்பெற்றித்தாகப்பெறு மன்னோ” என்றபடி எம்பெருமானது திருநெற்றி பிறைச்சந்திரன்போலுதலால், ‘உன்குளப்படிகாட்டும்’ என்ற அடைமொழி பிறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

பிறைமறுப்போற் குவலயம் உன்ஒருகோட்டிருந்து— வளைந்த வெண்ணிறமான கோரதந்தத்துக்குப் பிறையும், அவ்வளைமருப்பிற் குத்தியெடுத்த பூமிக்குப் பிறையிலுள்ள களங்கமும் உவமையாம்; * “நிறக்குஞ் செழுஞ்சுடர்க்கோடு மிப்பாரு நிசாமுகத்துச், சிறக்கும்பிறையுங் களங்கமும் போலுமெனிற் சிறுகண், மறக்குஞ்சரஞ்செற்றமாயோ னரங்கன் வராகமதாய்ப், பிறக்கும் பிறப்பின் பெருமை யெவ்வா றினிப்பேசுவதே” என்பர் திருவரங்கத்துமாலையிலும்: † “பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியா யென்ப ரது, வென்றியா ருனதெயிற்றின் மென்றுகள்போன் றிருந்ததால்” என்பதுங் காண்க. குளப்படியின்னகத்துட் பரல்போன்ற குவலயம்—‡“தீதறுதிங்கள் பொங்குசுடரும்ப ரும்ப ருலகேழினோடு முடனே, மாதிர மண் சுமந்து வடகுன்று நின்றமலை யாறு மேழுகடலும், பாதமர்சூழ்குளம்பினகமண்டலத்தினொருபாலொடுங்க வளர்சே, ராதிமுனேனமாகி யரணாயமூர்த்தியது நம்மையாளு மரசே” எனப் பெரியார்பணித்தது பார்க்கத்தக்கது. குளப்படி நெய்யடிசில் - சர்க்கரைப்பொங்கல்.

பின்னிரண்டடி - உவமையணி. கோலம் - பன்றி. குளம்பு + அடி = குளப்படி; மென்றொடர் வன்றொடராயிற்று. அடியின்னகத்து, னகரமெய்-விரித்தல் நெற்றிக்குப் பிறை யுவமை - வளைந்தவடிவிலும், ஒளியிலும். (௮௯)

௯௦. குவலையஞ்சூழ்கடல்காயாமரகதங்கொண்டனெய்தல்
குவலையங்கண்டன்பர்நைவரென்றாற்கொற்றவாணற்குவா
குவலையநேமிதொட்டாயரங்காகொடும்பல்பிறப்பா
குவலையங்கற்றுனைக்காணிலென்னாங்கொல்குறிப்பவர்க்கே.

(இ - ள்.) கொற்றம் வாணற்கு - வெற்றியையுடைய பாணாசுரனுக்கு, வாகு அலைய - தோள்கள் (துணிப்புண்டு) துடிக்கும்படி, நேமி தொட்டாய்-சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்தவனே! அரங்கா— !—அன்பர் - (நினது) அடியார்கள், குவலையம் சூழ் கடல் - பூமண்டலத்தை வளைந்திருக்கிற சமுத்திரத்தையும், காயா - காயாம்பூவையும், மரகதம் - மரகதரத்தினத்தையும், கொண்டல் - நீர்கொண்ட மேகத்தையும், நெய்தல் - கருநெய்தல்மலரையும், குவலையம் - கருங்குவளை மலரையும், கண்டு - பார்த்து, நைவர் - (அவை நினது வடிவத்தை நினைப்பூட்டுதலால்) மனமுருகுவார்கள், என்றால்—,—கொடும் பல் பிறப்பு ஆகு வலை அற்று அங்கு உனை காணில் - கொடிய பலவகைப்பட்ட பிறப்புக்களாகிய வலைகளின் தொடர்பு ஒழிந்து அப்பரமபதத்திலே நினதுதிருமேனியைப் பிரதியக்ஷமாகத் தரிசித்தால், அவர்க்கு குறிப்பு என் ஆம் கொல் - அவர்கள் கருத்து மற்றும் யாதாகுமோ! (எ-று.)

பலவகைக்கலக்கத்துக்குஇடமான இவ்வுலகத்துப் பிறவியிலிருக்கையிலேயே நினதுஉருவத்துக்குப் போலியாமவற்றைக் கண்டவளவிலே மனமுருகும் மெய்யடியார் பிறப்புநீங்கிப் பரமபதத்தில் உன்னையே நேரிற்கண்டால் எவ்வளவுஆனந்த மடையார் என்றபடி. **தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி.** கடல்முதலியன எம்பெருமான் திருமேனிநிறத்துக்குஉவமையாகுதலை, § “கடலோ மழையோ முழுநீலக்கல்லோ காயாநறும்போதோ, படர்பூங்குவளைநாண்மலரோ நீலோற்பலமோ பானலோ, இடர்சேர்மட

* திருவரங்கத்துமாலை - ௨௮.
† திருவரங்கக்கலம்பகம் - ௧.
‡ பெரியதிருமொழி. நூற்றுநான்காந் திருப்பதிகம் - ௩.
§ கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், மிதிலைக்காட்சிப்படலம்-௬௫.

வாருயிருண்பதியாதோ வென்று தளர்வாள்",*"பூவையுங் காயாவு நீலமும் பூக்கின்ற, காவிமல ரென்றுங் காண்டோறும் - பாவியேன், மெல்லாவி மெய்ம் மிகவே பூரிக்கு மவ்வவை, யெல்லாம் பிரானுருவே யென்று" என்பவற்றாலும் அறிக. கருநெய்தலும் கருங்குவளையும் சாதிபேதம். நெய்தல் குவலையம் என்பதற்கு - நெய்தல்நிலத்துத்தோன்றும் நீலோற்பல மென்று உரைப்பாரு முளர். தொட்டாய் என்ற சொல்லின் ஆற்றலினால், நீ படைக்கலத்தைத் தொட்டமாத்திரமே துஷ்டநிக்கிரகத்துக்குப் போதும் என்ற குறிப்பு விளங்கும்; †"அன்றியவாணனாயிரந்தோளுந்துணிய வன்றாழிதொட்டான்" என்றார் பெரியாரும்: ‡"வாணனாயிரம்புயங்கள் குருதிநீர்சிந்தியோட நேமிதொட்ட திருவரங்கராசரே" என்பதுங் காண்க.

குவலயம், மரகதம், குவலயம், பாணன், பாஹு, நேமி - வடசொற்கள். வாகுவலைய—வாகுஎன்பது வடமொழித்திரிபாதலால், அதன் குற்றியலுகரம் உயிர்வரக் கெடவில்லை. முதலிரண்டடிகளில் குவலையம் என்றது, இடைப்போலி. பிறப்பு உயிரைப் பந்தப்படுத்துவதால், வலை யெனப்பட்டது. காயா என்ற செடியின்பெயரும், நெய்தல் குவலயம் என்ற நீர்ப்பூங்கொடிகளின் பெயரும் - அதனதன்மலர்க்கு முதலாகுபெயராம். மரகதம்-பச்சையிரத்தினம். அங்கு - சேய்மைசுட்டு. (௯0)

௯௧. குறியானைச்செங்கணெடியானைவானவர்கோவைச்சங்கக்
குறியானைவித்ததிருவரங்கேசனைக்கூவிநின்று
குறியானைகாத்தவனைப்பாடினேன்கொடிகூப்பிடினுங்
குறியானையப்பவர்போற்கொடியேன்சொலுங்கொள்வனென் [றே.

(இ - ள்.) குறியானை - குறுகியவடிவமுடைய வாமனாவதாரஞ் செய்தவனும், செம் கண் நெடியானை - சிவந்ததிருக்கண்களையுடைய திரிவிக்கிரமனாய் நீண்டுவளர்ந்தவனும், வானவர் கோவை சங்கம் குறியால் வைவித்த திருவரங்கேசனை - தேவராஜனான இந்திரனை (த் தனது பாஞ்சஜந்யமென்னுஞ்) சங்கத்தின் முழக்கத்தால் (பாரிஜாதாபஹரணகாலத்திலே) மூர்ச்சித்துவிழச்செய்த ஸ்ரீரங்கநாதனும், கூவி நின்று குறி யானை காத்தவனை - ('ஆதிமூலமே!' என்று தன்னைக்)கூவியழைத்துத் தியானித்த கஜேந்திராழ்வானைப் பாதுகாத்தவனு மாகிய திருமாலைக்குறித்து,—கொடி கூப்பிடினும் குறி ஆ நயப்பவர் போல் கொடியேன் சொலும் கொள்வன் என்று-காக்கை (இயல்பாகக்) கத்தினாலும் (அதனை ஒரு) நல்லநிமித்தமாக விரும்பி உலகத்தார் கொள்வதுபோலக் கொடியவனானயான் வாய்க்குவந்தபடிசொல்லுஞ் சொல்லையும் நன்மையாக (அப்பெருமான்) ஏற்றுக்கொள்வ னென்று நினைத்து, பாடினேன் - வாய்விட்டுக் கவிபாடினேன்; (எ - று.)

அற்பஜந்துவாகிய காக்கை தன்னடைவிலேசெய்யுஞ் சத்தத்தையும் விருந்துவருதல்முதலியவற்றைக்குறிக்கும் நற்குறியாக நிமித்தமுணர்ந்த பெரியோர் கொள்ளுதல்போல, எளியவனானயான் வாயில்வந்தபடிசொல்லுஞ் சொல்லையும் எம்பெருமான் குற்றமாகக்கொள்ளாது குணமாகக்கொள்வ னென்றெண்ணியே, யான், அப்பரமனதுபெருமையையும் எனதுசிறுமையையுங் கருதாது அவனைக்குறித்து வாய்விட்டுக் கவிபாடலானே னென்றன ரென்க. § "நாக்கு நின்னையல்லாலறியாது நானதஞ்சுவ னென்வசமன்று, மூர்க்குப்பேசுகின்றானிவனென்று முனிவாயேலு மென்னாவினுக்

* இயற்பா, பெரியதிருவந்தாதி - ௭௩.
† பெரியதிருமொழி, முப்பத்துமூன்றாந் திருப்பதிகம் - அ.
‡ திருவரங்கக்கலம்பகம் - ௩௧.
§ பெரியாழ்வார்திருமொழி, நாற்பத்தோராந் திருப்பதிகம் - க.

காற்றேன், காக்கைவாயிலுங் கட்டுரைகொள்வர் காரணா கருளக்கொடியானே" என்ற பெரியாழ்வார் பாசுரத்தையும், அதன் வியாக்கியானத்தில் 'அறிவுடையார் குற்றமாகாதவளவன்றிக்கே குணமாகவுங் கொள்வர்கள்; அது ஓரிடத்தேயிருந்து தனக்குவேண்டினதுபிதற்றிப்போகவும் அத்தை அறிவுடையார் 'நமக்குநன்மைசொல்லுகிறது'என்று கொள்ளுவர்க ளிறே' என்றதையும் காண்க. இது, * "திருமாலவன்கவி யாதுகற்றேன், பல்லியின் சொல்லுஞ் சொல்லாக் கொள்வதோ வுண்டு பண்டுபண்டே" என்றதனோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

'துறியானைச் செங்கணெடியானை' என்றவிடத்து முரண்தொடை காண்க. செங் கண் - செந்தாமரைக்கண் ணென்ற குறிப்பு. குறி - ஒலி. நைவித்தல் - வருந்தச்செய்தல். குறி யானே - வினைத்தொகை; குறித்தல் - கருதுதல். ஆ - விகாரம். 'நயப்பவர்'என்பது யமகத்துக்கு ஏற்பப் போலி விகாரங்களேற்றி 'னயப்பவர்' என்று கொள்ளப்பட்டது. உம்மை இரண்டும் - இழிவுசிறப்பு. (கூக)

கூ௨. வனத்திற்சிலம்பிவிடுநூலுட்பட்டுமசகமெய்த்த
வனத்திற்சிலம்பினபோற்பிணிவாய்ப்பட்டென்வாய்புலம்பின்
வனத்திற்சிலம்பின்குரலன்னம்வாழுமரங்கனிப்பு
வனத்திற்சிலம்பினின்றான்கேட்குமோவும்பர்வாழ்த்தைவிட்டே.

(இ - ள்.) மசகம் - கொசுகானது,வனத்தில் சிலம்பி விடு நூலுள் பட்டு - காட்டிலே சிலந்திப்பூச்சி வாய்விட்டுஇழைத்த நூலினிடையே சிக்கிக்கொண்டு, மெய் தவனத்தின் சிலம்பின போல் - உடல்தவிப்பினால் அரற்றியதுபோல, பிணி வாய் பட்டு என் வாய் புலம்பின் - (யான்) நோயின்கண் அகப்பட்டு எனதுவாய்விட்டு அரற்றினால், (அந்த அரற்றொலியை),— சிலம்பின் குரல் அன்னம் வனத்தில் வாழும் அரங்கன் இ புவனத்தில் சிலம்பில் நின்றான் - சிலம்பென்னுங்காலணியினொலிபோன்ற குரலையுடைய அன்னப் பறவைகள் நீரிலே வாழ்தற்கிடமான திருவரங்கத்திற் பள்ளிகொண்டிருப்பவனும் இந்தஉலகத்திலே (திருவேங்கடமென்னும்) மலையில் நின்றருள்பவனுமான எம்பெருமான், உம்பர் வாழ்த்தை விட்டு கேட்குமோ - (பரமபதத்தில்வாழும்) நித்ய முக்தர்களுடைய மங்கலவாழ்த்தொலியை விட்டுக் கேட்டருள்வனோ? (எ - று.)

ரங்கநாதன் நித்தியசூரிகளுடைய மங்கலவாழ்த்தை விட்டு எனதுபுலம்பலொலியைக் கேட்பனோ வென்று இரங்கின ரென்க.

மசகம் - வடசொல். தவனம் - தபநமென்றவடசொல்லின்திரிபு. சிலம்பின - சிலம்பினது என்பதன் தொகுத்தல். வனம் என்பது - காடு நீர் என்ற இருபொருளிலும், வநம்என்றவடசொல் திரிந்ததாம். அன்னத்தின் குரலுக்குச் சிலம்பினொலி உவமையாதலை † "மின்னார்சிலம்பிற் சிலம்புங் குர லன்னம்" எனச் சிந்தாமணியிலுங் காண்க. புவநம் - வடசொல். மலையின்பெயரான சிலம்பு என்பது - இங்குச் சிறப்பாய், மலைகளிற்சிறந்ததான திருவேங்கடத்தை யுணர்த்திற்று; அதற்கு 'திருமலை'என ஒருபெயர் வழங்குதலுங் காண்க. 'கோயில் திருமலை' என்று சேர்த்துச்சொல்லுதல் தோன்ற, 'அரங்கன் சிலம்பினின்றான்' என்றார். நான்கடியிலும் 'வனத்து' என்ற பாடமும் உண்டு. (கூ௨)

கூ௩. விடத்தேரைமன்னும்வனப்பாழ்ங்கிணற்றுள்வெம்பாம்பு பற்றும், விடத்தேரைவாய்வண்டு தேன்வேட்டல்போல் விசித்துக்

* இயற்பா, திருவிருத்தம் - சஅ.
† சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம் - உகூ௨.

கொடுபோய், விடத்தேரையில்வெங்கட்கூற்றையெண்ணுதெண்ணும்வேட்கையெல்லாம், விடத்தேரையூரரங்கன்றிருத்தாளில்விழுநெஞ்சமே.

(இ - ள்.) நெஞ்சமே - மனமே!—விடத்தேரை மன்னும் - விடத்தேரையென்னும்மரம் பொருந்திய, வனம்-காட்டிலேயுள்ள, பாழ் கிணற்றுள்-பாழடைந்த கிணற்றிலே, வெம் பாம்பு பற்றும் - கொடிய பாம்பினாற் கௌவிக்கொள்ளப்பட்ட, விடம் தேரை - நஞ்சுஏறிய தவளையினது, வாய்-வாயிலேயகப்பட்டுள்ள, வண்டு - வண்டானது, தேன் வேட்டல் போல்-தேனை விரும்புதல்போல, விசித்து கொடு போய் விட தேர் ஐயில் வெங்கண் கூற்றை எண்ணாது எண்ணும் - (உயிரை உடம்பினின்று பாசத்தாற்) கட்டியிழுத்துக்கொண்டுபோய்விட எண்ணுகிற வேற்படையையும் கொடுந்தன்மையையுமுடைய யமனை (ப் பின்புறத்திலேயேயிருக்கிறா னென்று) எண்ணாமல் (நீ மேன்மேல்) எண்ணுகிற. வேட்கை எல்லாம் - ஆசைகள்யாவும், விட - ஒழிய, தேரை ஊர் அரங்கன் திரு தாளில் விழு - (அருச்சுனனுக்குத்) தேரையோட்டிய ரங்கநாதனது திருவடிகளிற் சேர்வாய்; (எ - று.)

துன்பத்துள்துன்பமான உலகவாழ்க்கையி லிருந்துகொண்டே தனக்கு உடனேவரக்கடவதான துன்பத்தைச் சிறிதும்நினையாமல் இன்பத்தையே மேன்மேல்அவாவும் பேதைமையியல்புக்கு, கொடியவிருக்ஷவர்க்கத்தையுடைய வெய்யகானகத்தில் நீரற்றபாழ்ங்கிணற்றிலே பாம்பின்வாய்ப்பட்டு நஞ்சுதலைக்கேறிய தேரையின் வாயி லகப்பட்டதொரு வண்டு தேனைவிரும்புதலை உவமைகூறினார். வண்டு நஞ்சுபொருந்தினதவளையின் வாயிலுள்ள தேனை விரும்புவதுபோலத் தகுதியில்லாதபலவற்றை அவாவுகிற ஆசைகளையெல்லாம் விடு, அந்தத்தேரையூர்கிற அரங்கனது திருத்தாளில்விழு என்று உரைப்பாருமுளர்; 'அத்தேர்' எனச் சுட்டுதல், கதையை உட்கொண்டு. மனம் திருத்தாளில் விழுதலாவது-திருவடியையே இடைவிடாது தியானித்தல். அடியவர்க்கு எளியவ னென்பார், 'தேரையூ ரரங்கன்' என்றார். இனி, 'தேரையூ ரரங்கன்' என்பதற்கு - திருவிழாக்களிலே திருத்தேருத்ஸவங் கண்டருளுகிற நம்பெருமா ளென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; கீழ் எ௩ - ஆஞ் செய்யுளில் "கரி யாடற்பரி தேர் நடத்து எந்தை" என்றது காண்க. கொடியகருவியும் கல்நெஞ்சுமுடையா னென்பார், 'அயில் வெங்கட் கூற்று' என்றார். அயில் - இங்கு, முத்தலைவேல்: சூலம். வெங்கண் - அஞ்சாமை, அஞ்சுவித்தல், கண்ணோட்டமின்மை; அச்சந்தரும் கண்களுமாம்.

பாழ் + கிணறு = பாழ்ங்கிணறு: அல்வழியிற் சிறுபான்மை இனமெலிமிக்கது; பாழாகியகிணறு என்க. வேட்டல், வேட்கை-தொழிற்பெயர்கள்; தல், கை - விகுதிகள். கொடு - தொகுத்தல். போய்விட, விடு - துணிவுணர்த்தும். தேர்கூற்று - வினைத்தொகை. ஐயில் = அயில் : முதற்போலி. (கூ௩)

கூச. விழுங்கூன்றசைச்சுவர்நீர்மலங்கோழைவெம்பித்தொடுங்க
விழுங்கூனரம்புறியென்பேணிதோற்சட்டைவீழ்ந்துநொந்த
விழுங்கூந்தலாரழப்பாடையிற்போய்ச்சுடும்வெய்யசெந்தீ
விழுங்கூனநோய்க்குடில்வேண்டேனரங்கவிமானத்தனே.

(இ - ள்.) அரங்கவிமானத்தனே - ஸ்ரீரங்கவிமானத்திற் பள்ளிகொண்டிருப்பவனே!— கூன் விழும் - கூன்விழுமியல்புள்ள, தசை சுவர் - தசையினாலாகிய சுவரும்,—நீர் - ஜலமும், மலம் - மலமும், கோழை - கோழையும், வெம் பித்தொடும் - கொடிய பித்தமும் ஆகிய இவற்றுடனே, கவிழும் - கவிழ்கிற, கூன் - பாத்திரமும்,— நரம்பு உறி - நரம்புகளினாலமைக்கப்பட்டதொரு சிக்கமும்,— என்பு ஏணி-எலும்புகளினாலாகியதோ ரேணியும்,— தோல் சட்டை - தோலினாலாகியதொரு சட்டையும்,— அவிழும்

கூந்தலார் - விரிந்தகூந்தலையுடையவர்களான மாதர்கள், நொந்து - வருந்தி, வீழ்ந்து - கீழ்விழுந்து, அழ-புலம்ப, பாடையில் போய் - பாடைமேற் கொண்டு போய், சுடும் வெய்ய செம் தீ விழுங்கு - சுடுகிற கொடிய சிவந்த தீயினால் விழுங்கப்படுகிற [எரிக்கப்படுகிற], ஊனம் நோய் குடில் - துன்பந்தரும்நோய்கள் வசிக்கிற குடிசையு மாகிய உடம்பை,வேண்டேன்-விரும்பேன்; (எ - று.)

* "ஊனேறுசெல்வத் துடற்பிறவி யான்வேண்டேன்" என்பதை அடியொற்றியது இச்செய்யுள். உடம்பின் பலவசையிழிவுகளையும் எடுத்து உரைத்து, இங்ஙனந் தூயதல்லாத உடம்பை வேண்டே னென்றார். இப் பிறப்பையொழித்துத் திவ்வியதேஜோமயமான வடிவத்துடன் பரமபதத்து நிரதிசயவின்பநுகரும் பேற்றை அளித்தருளவேண்டு மென்பது, குறிப்பு. இவ்வுடம்பை வேண்டே னென்றதனால், உடம்பின்சம்பந்தமான இவ்வுலக வின்பங்களை வேண்டாமை தானே பெறப்படும். உடம்பாகிய ஒருபொருளை 'தசைச்சுவர்' என்பதுமுதலாகப் பலவாறுபுனைந்துரைத்ததனால், **பலபடப் புனைவணி.** இச்செய்யுள், அருவருப்புத்தோன்றக் கூறினமையால்,பீபத்ஸ மென்னும் இழிப்புச்சுவைக்கு உதாரணமாம்.

கூன்விழுதல் - முதுகுவளைதல். தசை = சதை: எழுத்துநிலைமாறுதல், இலக்கணப்போலி. கூன் என்பது மட்கலங்களில் ஒருவகையாதலை, † "கூனையுங் குடமுங் குண்டுசட்டியும், பானையும் வனையு மங்குசப்பையல் யான்" என்றவிடத்துங் காண்க. ஜலம் மலம் முதலியன வெளிப்படுதலால், அவற்றோடு கவிழுங் கூ னெனப்பட்டது. சட்டை - அங்கி. 'எற்புச் சட்டகம், முடைக்குரம்பை, புழுப்பிண்டம், பைம்மறியாநோக்கப் பருந்தார்க்குந் தகைமைத்து, ஐயும் பித்தும் வளியும் குடரும் கொழுவும் புரளியும் நரம்பும் மூத்திரபுரீடங்களும் என்றிவற்றது இயைபு' என உடம்பின் தூய்தன்மையை விளக்கும் இறையனாரகப்பொருளுரைவாக்கியம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. (கூச)

கூரு. மானத்துவண்டலுழவோரெழுத்தின்வடிவுற்றசீர்
மானத்துவண்டவினையாளராயினுமால்வளர்வி
மானத்துவண்டலமாமரங்கம்வழியாவரினு
மானத்துவண்டமர்தாரண்டராம்பதம்வாய்க்குமங்கே.

(இ - ள்.) மால் நத்து - பெரிய நத்தையானது, வண்டல் உழ - சேற்றிலே ஊர்ந்துசெல்ல, ஓர் எழுத்தின் வடிவு உற்ற சீர் மான - (அவ்வூர்தலாலாகிய வரையானது தற்செயலாய்) ஓர் அக்ஷரத்தினது வடிவமாக அமைந்த சிறப்புப் போல,—துவண்ட வினையாளர் ஆயினும் - வருந்துதற்குக்காரணமான ஊழ்வினையை யுடையவர்களே யானாலும், (அவர்கள்), மால் வளர் விமானத்து வள் தலம் ஆம் அரங்கம் வழி ஆ வரினும் - திருமால் கண்வளர்ந்தருளுகிற (பிரணவாகார)விமானத்தையுடைய சிறந்ததலமாகிய ஸ்ரீரங்கத்தின் மார்க்கமாய்த் தன்னடைவிலே வந்தாலும்,அங்கே - அவ்வரவினாலே, மானத்து வண்டு அமர் தார் அண்டர் ஆம் பதம் வாய்க்கும் - பெருமையையும் வண்டுகள்மொய்க்கும்மாலையையு முடைய முக்தர்களாகும் பதவி சித்திக்கும்; (எ - று.)

ஒருவனுக்குப் பக்திமுதலியன இல்லாதிருக்கையில் அபுத்திபூர்வமாய் ஸ்ரீரங்கமார்க்கமாக யாத்திரைநேர்ந்தாலும் அதுவே வியாஜமாக எம்பெருமானருளால் அவனுக்குத் தீவினைகள்நீங்கி நிரதிசயவின்பநுகரும்படியான

* பெருமாள்திருமொழி, நான்காந் திருப்பதிகம் - க.

† தனிப்பாடல் (புகழேந்திப்புலவர்மாணாக்கர்களி லொருவனான குயவன் பாடியது).

முத்திபதம் சித்திக்கு மென்பதாம்; இதற்கு, வண்டலிலே நத்துஊர்ந்து செல்லுதலாலாகிய கோடு ஒரோசமயத்து ஒரெழுத்துவடிவமாகத் தன்னடைவிலே அமைகிற குணாக்ஷரநியாயத்தை ஒப்புமை கூறினர்: உவமையணி. மான - உவமவுருபு.

துவண்ட வினை - பெயரெச்சம், காரணப்பொருளது; 'நோய்தீர்ந்த மருந்து' என்றவிடத்துப் போல. வினையாளர் - கர்மிகள். அண்டம் - பரமபதம்; அதில்வாழ்பவர், அண்டர். 'தேவர்கள் மாலையில் வண்டுமொய்க்காது' என்ற விலக்கு அருளிற்சிறந்தவரான முக்தர்க்கு இல்லை யென்பது தோன்ற, 'வண்டமர்தா ரண்டர்' என்றார். (௬௫)

௬௬. அங்காக்கைக்கேமங்கைக்கீந்தானரங்கனவனிக்குவாய்
அங்காக்கைக்கேபசித்தானிற்கவேமுத்தியாக்கித்துயர்-
அங்காக்கைக்கேசிலர்வேறேதொழுவரருந்திரவிய்-
அங்காக்கைக்கேதனத்தாடருமோதிருவன்றியிலே.

(இ - ள்.) அம் - அழகிய, கா - சோலையை [இந்திரனது கற்பகச்சோலையிலுள்ள பாரிஜாததருவை], மங்கைக்கு-தன்மனைவியான சத்தியபாமைக்கு, கைக்கே ஈந்தான் - கையிலே கொடுத்தவனும் [கைவசமாக்கித் தந்தவனும்], அவனிக்கு - உலகத்தையுண்பதற்கு, வாய் அங்காக்கைக்கே - (தனது) வாயைத் திறக்குமவ்வளவாகவே, பசித்தான் - பசியுற்றவனும் [வாய்திறந்து உலகையுட்கொள்ள அவாக்கொண்டவனும்] ஆகிய, அரங்கன் - ரங்கநாதன், நிற்கவே - இருக்கையிலே, (அவனை விட்டு), முத்தி ஆக்கி துயரம் காக்கைக்கே சிலர் வேறே தொழுவர் - (தமக்கு) மோக்ஷத்தைக்கொடுத்துத் துன்பங்கள்வாராதபடி (தம்மைக்)காப்பதற்காகவே வேறு தெய்வங்களைச் சிலர் வணங்குவார்கள்: அருந் திரவியம் - அருமையான செல்வப்பொருளை, திரு அன்றியிலே - திருமகள் கொடுப்பளேயல்லாமல், காக்கை கேதனத்தாள் தருமோ - காக்கைவடிவமெழுதிய துவசத்தையுடையவளான மூதேவி கொடுக்கமாட்டுவளோ? (எ - று.)

பொருட்செல்வத்தை அதற்குஅதிதேவதையான இலக்குமி கொடுக்கவல்லளே யன்றி அதற்குமாறானதன்மையுள்ள மூதேவி கொடுக்கவல்லளல்ல ளென்ற உபமானவாக்கியந் தானே, பிறவித்துன்பத்தையொழித்து முத்திச்செல்வத்தை அதற்குஉரியதலைவனான திருமால் கொடுத்தருள்வனேயன்றி அதற்குஉரியரல்லாதபிறதேவர்கள் கொடுக்கத்தரமுடையரல்ல ரென்ற உபமேயக்கருத்தை விளக்குதலால், பிறிதினவிற்சியணி. முத்தியளித்துத் துயர்தீர்க்கும் எம்பெருமானிருக்க அவனைத்தொழாது சிலர் தேவதாந்தரங்களைத் தொழுதல், செல்வந்தருந்திருமகளிருக்க அவளைவழிபடாது மூதேவியைவழிபடுதல்போலப் பெரும்பேதைமையா மென்பது, குறிப்பு. *"நாட்டினான்தெய்வமெங்கும் நல்லதோ ரருள்தன்னாலே, காட்டினான் திருவரங்க முய்பவர்க் குய்யும்வண்ணங், கேட்டிரே நம்பிமீர்காள் கெருடவாகனனும் நிற்கச்,சேட்டைதன்மடியகத்துச் செல்வம் பார்த்திருக்கின்றீரே" என்ற திருமாலைப்பாசுரம் இங்கு உணரத்தக்கது.

கைக்கே, ஏ - அசைநிலை. அங்காக்கைக்கே, ஏ - பிரிநிலை. காக்கைக்கே, ஏ - தேற்றம். தருமோ, ஓ - எதிர்மறை. அன்றியிலே, ஏ - ஈற்றசை; இல் - சாரியை. அங்காக்கை, காக்கை - தொழிற்பெயர்கள்: அங்கா, கா-பகுதி, கை - விகுதி. முக்தி, த்ரவ்யம், கேதநம் - வடசொற்கள். காக்கை - காக மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: காஎன்று கத்துவது எனக் காரணப் பொருள்படும். துயரம், அம் - சாரியை. 'அன்றியுமே' என்பதும் பாடம். ()

* திருமாலை - ௧௦.

கூஎ. அன்றேயடையவுனக்கேயடிமையென்றுய்ந்துணர்ந்தார்
அன்றேயடையப்படுவாருனையரங்காவனத்திய-
அன்றேயடையையயில்வோருமீதறியாரறிஞர்
அன்றேயடையைம்புலனாலுநன்கில்லையாங்கவர்க்கே.

(இ - ள்.) அரங்கா—!—'அடைய - (உயிர்கள்) யாவும், அன்றே - அந் நாளிலேயே [தோன்றுதொட்டே யென்றபடி], உனக்கே அடிமை - உனக்கே அடிமைப்பட்டவை,' என்று—, ஆய்ந்து உணர்ந்தார் அன்றே - ஆராய்ந் துஅறிந்தவர்களன்றோ, உனை அடைய படுவார் - உன்னைச்சேர்தற்கு உரியர்; வனத்து இயன்றே அடையை அயில்வோரும் - காட்டில்வசித்துக் கொண்டே இலையைப்புசிப்பவர்களான முனிவர்களும், ஈது அறியார் - இந்தஉண்மையை யுணரா ராயின், அறிஞர் அன்றே - அறிவுடையார்க ளல்லர்; அவர்க்கு - அவர்கட்கு, ஆங்கு அடை ஐம் புலனாலும் நன்கு இல்லை - அவ்வனத்திலிருந்துஅடைக்கப்பட்ட [அடக்கியாளப்பட்ட] பஞ்சேந் திரியங்களாலும் நற்பய னில்லை; (எ - று.)

எல்லாச்சேதநாசேதநங்களும் உன்னுடைமையா மென்னும் உண்மை யறிவுள்ளவரே பரமபதத்தில் உன்னைச்சேர்வர்; அஃதில்லாதவர் வனவா சஞ்செய்து இலைமுதலியனபுசித்துப் பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்தாலும் பயனில்லை யென்பதாம்.

முதலடியில், அன்று - காலமுணர்த்துஞ் சுட்டிடைச்சொல். அடைய என்றது - எஞ்சாமைப்பொருளுணர்த்தும். இதற்கு, தாமும்தமதுடைமையு மாகிய எல்லாம் என்றுபொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. இரண்டாமடியில், அன்றே -தேற்றம். அடையப்படுவார்=அடையத்தகுவார். மூன்றுமடியில், இயன்று எய் அடை என்று பிரித்து, எய் என்பதற்கு - (அவ்விடத்திற்)பொ ருந்தியஎன்றுஉரைப்பாருமுளர்; வினைத்தொகை. நான்காமடியில் 'அன்று' என்ற எதிர்மறைக்குறிப்புமுற்றுப் பலர்பாலுக்கு வந்தது; ஏ - தேற்றம். அடை புலன் - வினைத்தொகை. ஆங்கு - அசையுமாம். (கூஎ)

கூஅ. ஆங்காரமாமின்னைத்தோய்மார்பரங்கனளையினையுண்டு+
ஆங்காரமாநிலமுண்டாற்குத்தொண்டனிவ்வண்டத்தப்பால்
ஆங்காரமான்பகுதிப்புறம்போயமுதாற்றிற்படிந்து+
ஆங்காரமானடிகாண்பேனவன்றனருள்சிந்தித்தே.

(இ - ள்.) கார் - மேகத்தில், ஆம் - உண்டாகிற, அம் - அழகிய, மின் - மின்னல்போன்றவளான, மாவை - இலக்குமியை, தோய்-தழுவுகிற, மார்பு - மார்பையுடைய, அரங்கன் - ரங்கநாதனும், அளையினை உண்டு ஆங்கு - வெ ண்ணெயை யுண்டாற்போலவே, ஆர - நிரம்ப, மா நிலம் உண்டாற்கு - பெரிய உலகத்தை உட்கொண்டவனுமான திருமாலுக்கு, தொண்டன் - அடியன் (யான்); (ஆதலால்), அவன்தன் அருள் சிந்தித்து - அப்பெருமா னுடைய கருணையைத் தியானித்து,— இ அண்டத்து அப்பால் - இந்த அண்டகடாஹத்துக்கு அப்புறத்திலே,ஆங்காரம் மான் பகுதி புறம் போய்- அகங்காரம் மஹாந் ப்ரக்ருதி என்ற ஆவரணங்களைக் கடந்துமேற்சென்று, அமுது ஆற்றில் படிந்து - அம்ருதமயமான விரஜாநதியில் நீராடி, ஆங்கு ஆர் அமான் அடி காண்பேன் - அவ்விடத்தில் [பரமபதத்தில்] எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய திருவடியைத் தரிசிப்பேன்; (எ - று.)

திருவரங்கனுக்குத் தொண்டனான நான் அவனருளாற் பரமபதத்திற் சென்று அவனைத் தரிசிப்பே னென்பதாம். எம்பெருமானது நீலமேனிக் குக் காளமேகமும் அதிலுறையுந் திருமகளுக்குக் காளமேகத்தில்விளங்கும் மின்னலும் உவமை யென்பது தோன்ற, 'ஆங்காரமாமின்னைத்தோய்மார்

பரங்கன்' என்றார். அளையினையுண்டாங்கு ஆர மாநிலமுண்டான் - எம்பெருமான் விரும்பியுண்ணும் உணவாதலில் வெண்ணெயோடு உலகோடு வாசியில்லை யென்பது குறிப்பு. ஆங்கு - உவமவுருபு. பதினான்குலோகங்களும் அடங்கிய அண்டகடாஹம் முறையே ஒன்றுக்கொன்று பதிற்றுமடங்கான ஜலம் அக்நி வாயு ஆகாசம் அகங்காரம் மஹாந் ப்ரக்ருதி என்ற ஏழு ஆவரணங்களாலுஞ் சூழப்பட்டுள்ளதென்பதையும், இப்படிப்பட்ட அநந்த கோடிபிரமாண்டங்க ளடங்கிய மூலப்பிரகிருதிக்கு அப்புறத்தே விரஜா நதிக்கு அப்பால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமபதம் உள்ளதென்பதையும் தத்துவநூல்களால் விளங்கஉணர்க.

அஹங்காரம், மஹாந், ப்ரக்ருதி என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. அம்மான் என்பது 'அமான்' எனத் தொக்கது. 'அவன்றனருள் சிந்தித்தே' - அவனருள் சிந்தித்தலல்லது, வீடுபேற்றுக்கு வேறுஉபாய மில்லையென்றபடி. (கூஅ)

கூகூ. சிந்தாகுலமுய்யக்குன்றெடுத்தாய்தென்னரங்கசுற்றுஞ்
சிந்தாகுலகம்படைத்தளித்தாய்நிலஞ்சென்றிரந்த
சிந்தாகுலவுசெல்வந்தந்தைதாய்குருதெய்வமுநீ
சிந்தாகுலமடைந்தேனடியேன்சென்மந்தீர்த்தருளே.

(இ - ள்.) சிந்து - (இந்திரனேவியமேகங்கள் விடாப்பெருமழை)பொழிதலால் வருந்திச் சிதறிய, ஆ குலம் - பசுக்கூட்டம், உய்ய - உயிர்பிழைக்கும்படி, குன்று எடுத்தாய் - கோவர்த்தனமலையையெடுத்துக் குடையாகப் பிடித்தவனே! தென் அரங்க - அழகிய திருவரங்கத்தை யுடையவனே! சுற்றும் சிந்து ஆகு - சுற்றிலும் கடல்அமையப்பெற்ற, உலகம் - உலகத்தை, படைத்து - சிருஷ்டித்து, அளித்தாய் - ரக்ஷித்தவனே! சென்று - (மகாபலிசக்கரவர்த்தியினிடத்துப்)போய், நிலம் இரந்த - மூன்றடிநிலத்தை யாசித்த, சிந்தா - வாமனமூர்த்தியே! —குலவு - சிறப்புற்று விளங்குகிற, செல்வம் - செல்வமும், தந்தை - தந்தையும், தாய் - தாயும், குரு - ஆசாரியனும், தெய்வமும் - கடவுளும், (ஆகிய எல்லாம்), நீ - (எனக்கு) நீயே; சிந்தா ஆகுலம் அடைந்தேன் அடியேன் சென்மம் தீர்த்தருள் - (பிறப்புத்துன்பத்தைக்குறித்து) மனக்கலக்க மடைந்துள்ளவனான அடியேனுடைய பிறப்பையொழித்துக் கருணைசெய்வாய்; (எ - று.)

சிந்துஆ, ஆகுஉலகம் - வினைத்தொகைகள். யமகத்தின்பொருட்டு 'ஆக்குலம்' என வலிமிகவில்லை. இரண்டாமடியில், சிந்து - ஸிந்து என்ற வடசொல்லின் விகாரம். மூன்றாமடியில், சிந்தா - சிந்தன் என்பதன் விளி. சிந்தன்=குறளன்: இரண்டடியுயரமுள்ளவனை 'குறளன்' என்றும், மூன்றடியுயரமுள்ளவனை 'சிந்தன்' என்றுங் குறிக்கிற சிறிதுவேறுபாட்டை இங்குக் கருதாமல், பரியாயநாமமாகக்கொண்டு கூறினர்; அன்றியும், வாமனமூர்த்தியின் வளருந்தன்மையைக் கருதி 'சிந்தன்' என்றா ரெனக் கொள்ளினுமாம். சிந்தாகுலம் - தீர்க்கசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர். தெய்வமும் என்ற இறந்தது தழுவியஎச்சவும்மை, பெயர்ச்செவ்வெண்ணினீற்றில்வந்தது; [நன் - இடை - அ.] (கூகூ)

க00. தீரத்தரங்கப்பவநோய்துடைத்தென்னைத்தேவரொடுந்
தீரத்தரங்கப்பணிகாப்பவைத்தசெயலென்பதோர்
தீரத்தரங்கவபயமென்றார்க்குந்திரைப்பொன்னிசூழ்
தீரத்தரங்கன்சிலம்பார்ந்தசெய்யதிருவடியே.

(இ - ள்.) 'அத்தர் அங்க - தலைவர்களானபிரமருத்திரர்களைத் (தனது) திருமேனியிற் கொண்டருள்பவனே! அபயம்-அடைக்கலம்', என்று-என்று

ஓலமிடுவதுபோன்று, ஆர்க்கும்-ஆரவாரிக்கின்ற, திரை அலைகளையுடைய, பொன்னி - காவிரியாறு, சூழ் - சூழ்ந்த, தீரத்து - வரபபையுடைய, அரங்கன் - திருவரங்கத்தையுடையவனான எம்பெருமானது, சிலம்பு ஆர்ந்த செய்ய திரு அடி - சிலம்பென்னும் ஆபரணம் பொருந்திய சிவந்த சீர்பாதம், தரங்கம் பவம் நோய் தீர துடைத்து - அலைபோல மாறிமாறிவந்து வருத்துகிற (எனது) பிறப்புத்துன்பத்தை யொழியுமாறு நீக்கி, என்னை - அடியேனை, தேவரொடும் - நித்தியசூரிகளோடும், தீரத்தர்(ஒடும்) - ஞானிகளாய் வீடுபெற்றவர்களான முக்தர்களோடும், அங்கு-அவ்விடத்தில் [பரமபதத்தில்], அ பணி - (எம்பெருமானுக்குச் செய்யும்) அந்தக் கைங்கரியங்களை, காப்ப - காத்திருந்து தவறுமற்செய்யுமாறு, வைத்த—, செயல்என்பது - செய்கையை, ஓர்தீர் - அறியுங்கள்; (எ - று.)

திருவரங்கனுடைய திருவடிகள், என்னைப்பிறப்பொழித்து, பரமபதத்தில் நித்தியமுக்தர்களுடனிருந்து பலவகையான பகவத்கைங்கரியங்களைப் புரியச்செய்தன: ஆதலால், உலகத்தீர்! நீவிரும் அவன் திருவடிகளையடைந்து உய்யுங்க ளென்பதாம். திருவடியடைந்தேன் பரமபதத்துக்குஉரியனுனே னென்பது குறிப்பு. எம்பெருமான் தன்னடியார்க்குத் தவறாது பரமபதந் தந்தருள்வ னென்று நம்பிக்கைகொள்ளுதல் வைஷ்ணவசம்பிரதாயமாதலால், பரமபதம்பெறுவே னென்னாது தெளிவுபற்றிப் பெற்றே னென்பார், 'பணிகாப்பவைத்த செயல்' என்றார்; நம்மாழ்வார் *"அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்றாற்போல. † "அயர்வறுமமரர்கள்" என்ற இடத்து 'அமரர்கள்' என்றதுபோல, இங்கு 'தேவர்' என்றது - நித்தியசூரிகளைக் குறித்தது. தீரர் என்ற சொல்லுக்கு ஞானிகள் என்ற பொருள், வேதத்திலும் வந்துள்ளது; இங்கு, அப்பெயர், முக்தர்களைக் குறித்தது. நித்யராவார் - பிறப்புஇறப்புஇல்லாமல் எம்பெருமான்போலவே என்றும் ஒருபடிப்படப் பரமபதத்தில்வாழ்கிற அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநர் முதலியோர். முக்தராவார் - இவ்வுலகங்களிற் கருமவசத்தராயிருந்து பின்பு கடவுளருளாற் பிறப்பையொழித்து முக்திபெற்றவர். ‡"எருளுமிறையோனுந் திசைமுகனுந் திருமகளுங், கூறாளுந் தனியுடம்பன்" என்ற அருளிச்செயலின் பொருளமைய, 'அத்தரங்க' என்றார். அபயமென்றது - அஞ்சாதேயென்று என்னைப் பாதுகாத்தற்கு உரியவன் நீ என்றும், அஞ்சாதேயென்று உன்னாற் பாதுகாக்கப்படுதற்குஉரியன் யா னென்றும் கருத்துப்படும். 'அத்தரங்க அபயமென்றுஆர்க்கும் திரைப்பொன்னி' என்றது - தற்குறிப்பேற்றவணி.

பவம், தீரம் - வடசொற்கள். தேவரொடும் என்ற உம்மை, தீரத்தர் என்பதனோடும் எடுத்துக்கூட்டப்பட்டது. பணி - பணிவிடை. செயலென்பதுஎன்றவிடத்து,'என்பது'- பகுதிப்பொருள்விகுதி. ஓர்தீர் -ஏவற்பன்மைமுற்று; ஈர் - விகுதி. (க00)

* திருவாய்மொழி, நூறாந் திருப்பதிகம் - கக.
† ,, முதல் திருப்பதிகம் - க.
‡ ,, முப்பத்தெட்டாந் திருப்பதிகம் - க.

பணவாளரவினரங்கேசர்தாளிற்பரிதிவளை
நிணவாளஞ்சார்ங்கங்கதைதோளிற்சாத்தினனீணிலமேற்
குணவாளராம்பட்டர்க்கேழேழ்பிறப்புங்குடியடியான்
மணவாளதாசன்யமகவந்தாதிவனைந்தனனே.

(இ - ள்.) நீள் நிலம்மேல் - நீண்ட நிலவுலகத்திலே,—குணம் ஆளர் ஆம் பட்டர்க்கு - உத்தமகுணங்களையுடையவரான பட்டரென்னும் ஆசாரியர்க்கு, எழ் எழ் பிறப்பும் குடி அடியான் - பதினான்குதலைமுறைகளிலும் [தொன்றுதொட்டுப்] பரம்பரையாக அடியவனான, மணவாளதாசன் - அழகியமணவாளதாசன்,—யமகம் அந்தாதி வனைந்தனன் - யமகவந்தாதிப்பாமாலையைத் தொடுத்து,—பரிதி - சக்கரமும், வளை - சங்கமும், நிணம் வாள் - (பகைவர்களின்) கொழுப்புத்தோய்ந்த வாளும், அம் சார்ங்கம் - அழகிய சார்ங்கமென்ற வில்லும், கதை - கதையும் ஆகிய பஞ்சாயுதங்களையும், தோளின் - (தமது) திருக்கைகளிற் கொள்பவரான, பணம் வாள் அரவின் அரங்கேசர் - படத்தையுடைய ஒள்ளிய திருவனந்தாழ்வானைச் சயனமாக வுடைய ரங்கநாதரது, தாளில் - திருவடியிலே, சாத்தினன் - சமர்ப்பித்தான்; (எ - று.)

செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறனுள் 'மாட்டு' என்னும் உறுப்புப்பற்றி, பொருட்பொருத்தத்துக்கு எற்பச் சொற்கள் எடுத்துக்கூட்டப்பட்டன; **கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோள்.** தோள் = கை: *"தோளுற்றொர்தெய்வந் துணையாய்" என்றவிடத்துப் போல. 'பரிதி வளை நிணவா ளஞ்சார்ங்கம் கதை தோளின் அரங்கேசர்' என்றதனை, †"தொனிதக்கசங்கந் திருச்சக் கரஞ் சுடர்வாண் முசலங், குனிதக்கசார்ங்கந் தரித்தா ரரங்கர்" என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

---

* சீவகசிந்தாமணி, பதிகம் - ௫.
† திருவரங்கத்துமாலைச் சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவரங்கத்தந்தாதி முற்றிற்று.

அநுபந்தம்.

௭௭ - ஆம்பாட்டு.—"இறைமுறையான் சேவடிமேன் மண்ணளந்த வந் நாள், மறைமுறையால் வானாடர் கூடி - முறைமுறையின், தாதிலகு பூத் தெளித்தா லொவ்வாதே தாழ்விசும்பின், மீதிலகித் தான்கிடக்கும் மீன்" என்ற ஆழ்வாருளிச்செயலை அடியொற்றியது.

திருவரங்கத்தந்தாதிச்
செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௭	௧௩.	ராடவின்	ராடரவின்
,,	௨௮	துவராகா	துவாரகா
௪௨	௩௧	நடத்திரு	நடத்தி
௪௫	௨௧	தோணிக்க	தொணிக்க
௯௯	௫	மேமை	மேன்மை
௧௦௪	௧௨.	பொருளிள்	பொருளில்

[திருவல்லிக்கேணி தெளிசிங்கப்பெருமாள்கோவில்வீதி எஅ - ஆவது
கதவிலக்கமுள்ள கிருகத்தில் (சென்னை ராயபேட்டை வெஸ்லிகாலெஜ்
தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதர்) சே. கிருஷ்ணமாசாரியரிடத்திலும், சென்னைச்சர்
ஆப் ஸ்காட்லன்ட் மிஷன் காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் வை. மு. கோபால
கிருஷ்ணமாசாரியரிடத்திலும் கிடைக்கும்.]

	ரூ.	அ.
ஆழ்வார்கள் சரித்திரம்.	0	
நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த திருவிருத்தம் விரிவுரையுடன் ...	0	
நன்னூற்காண்டிகை	க	
தண்டியலங்காரம் பொருளணியியல் விசேடவுரையுடன் ...	0	
அபயப்ரதாநஸாரம்	0	
திருவரங்கத்தந்தாதி உரையுடன்	0	
திருவேங்கடமாலை உரையுடன்	0	
திருவரங்கக்கலம்பகம் உரையுடன்	0	
திருவரங்கத்துமாலை உரையுடன்	0	
மதுரைக்கலம்பகம் உரையுடன்	0	
கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் மூன்றாம்படலம் முதல் பதினொன்றாம்படலம்வரையில் உரையுடன்	உ	
பாலகாண்டம் பதினெட்டாம்படலம்முதல் இருபத்திரண்டாம்படலம்வரையில் உரையுடன்	க	
அயோத்தியாகாண்டம் முதல்நான்குபடலம் உரையுடன்	உ	
அயோத்தியாகாண்டம் இறுதி யிரண்டுபடலம் உரையுடன்	0	
ஆரணியகாண்டம் முழுதும் உரையுடன்	ந	
சுந்தரகாண்டம்உருக்காட்டுபடலம் சூளாமணிப்படலம்உரையுடன்	க	
யுத்தகாண்டம் இரணியன்வதைப்படலம் உரையுடன் ...	0	
ஷை நாகபாசப்படலம் உரையுடன்	க	
ஷை மீட்சிப்படலம் உரையுடன்	க	
பாகவதம் முதலிரண்டுகந்தம் உரையுடன்	க	
சிலப்பதிகாரம் காடுகாண்காதை உரைகளுடன் ...	0	
வில்லிபுத்தூரார்பாரதம் காண்டவதகனசருக்கம் உரையுடன்	0	
ஷை இராசசூயச்சருக்கம் உரையுடன்	க	
ஷை வீட்டுமபருவம் உரையுடன்	க	
ஷை துரோணபருவம் முதல்மூன்றுசருக்கம் உரையுடன்	க	
ஷை பதினொன்று பதினைந்து பதினாறும்போர்ச்சருக்கங்கள் உரை	க	
ஷை பதினெட்டாம்போர்ச்சருக்கம் உரையுடன் ...[யுடன்	க	
சூளாமணி முதல்மூன்று சருக்கத்துக்குத் தெளிவான உரை	0	
கந்தபுராணம் திருவவதாரப்படலம் உரையுடன் ...	0	
ஷை திருவிளையாட்டுப்படலம் உரையுடன்	0	
ஷை தகரேறுபடலம் முதல் படையெழுபடலம்வரை உரையுடன்	0	
ஷை தாரகன்வதைப்படலம் உரையுடன்	0	
ஷை தேவகிரிப்படலம்முதல் குமாரபுரிப்படலம்வரை உரையுடன்	0	
ஷை மார்க்கண்டேயப்படலம் உரையுடன்	க	
பன்னூற்றிரட்டு கல்வியதிகாரம் உரையுடன்	0	
இராமாயணவெண்பா வனம்புகுகாண்டம் உரையுடன் ...	0	
ஷை போர்புரிகாண்டம் உரையுடன்	0	
ஷை முடிபுனைகாண்டம் உரையுடன்	0	
திருமாலை வியாக்கியானத்துடன்	0	
நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் திருப்புகழ்	0	

(திருக்குறளிலும், நாலடியாரிலும் சிற்சில பகுதி உரையுடன் கிடைக்கும்.)

---

not Punctures
14485